Ketabton.com

:□#شهاب

بِسمِ أَاللَّهِ أاَلرِحمَنْ أاَالرِحيم

يخ مې دبدن مغز، مغز او هډوكي ته رسيږی او زه د ډير يخ څخه لړزيږم، داسی لړزيږمه چې هر سوک زما د ځنګ څخه تيريږی په زړه سواندې نظر راګوری. او زه چې بغير له کوم موخي او هدف څخه پر لپسي سړکونه تيره وم، او زه چې حتا موخه او لاره مي معلومه نده او بې منزله په حرکت يمه. او زه چې کورنی نلرم، او زه چې حتا يو چټ د

(c) ketabton.com: The Digital Library

سر له پاسه د ژوند تیره ولو لپاره نلرم، او زه چي ځومره بی پناه او بیچاره یم.

او زه؟ اصلاً زه سوک یم؟ یغما؟
څو ځله په کراره دا نوم لځان سره تکراره وم
یغما، یغما...

هغه یغما چی خپل د عمر په شلم مني موسم کي پښه ایخودلي.

یو ترخه مسکا مې په شونډو باندی خپره کیږی، او لځان سره فکر کوم زما نوم او زما ژوند څومره ښایسته ورته والي لری.

خپل د قدمو سرعت زیاته وم، داسي چي څو غټ او قوی سپیي راپسی ویي او زه خپل د ژوند د ژغورلو لپاره نه بلکي خپل د عزت او حیا ژغورلو لپاره د هغه ځای څخه د تلو کوښښ کوم.

مګر هغوی ندی راپسي؟!یواځی هغوي په ظاهر کي څلور پښی نه بلکي دوه پښو والا دی، دا فکر عجیبه لړزه مي په ناتوانه وجود باندی قایمه کړه.

لاس مي خپل د کمیس جیب ته چي د حجاب پشان دی راته ننباسم، ګوتي مي د یو څیز د لټون پسی دی، او زه ویریږم چي هغه شئ مي په هدیره کي لیاده باسلي نه ویي.

د یو شئ په لمس کولو چي د کلک پلاستیک پشان دی، نری مسکا کوم.

اه نو خپل ژغورونکي مي لځان سره راوړی د ګولیو پاکټ ته چي اوس زما په لاسونو کي دی ګورم او بیا یي بیرته په جیب کی ایږدم

شاوخوا د نظر څخه تیره وم او په ځیر سره ګورم چي اوس د ښار په کوم ځای کي کرار لرم؟ خو هر څومره چي خپل په مغزو فشار او بوج راوړم هیڅکله مي داسی ځای ذهن ته نه راځی چی ما دی لیدلی ویی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو زه څومره د هغه ځای څخه لرې شوې یم؟ او څومره فاصله مې تیره کړې؟ ضرور ډیر لرې شوی یم...

په همدی فکرونو کي نظر مې د هټي او هوټلونو خواته چي یو دبل په څنګ کي موقعیت درلودو وشو او بیا ولړزیدم، پیښي مې بې واقه شوي او د تلو یاری راسره نکول.

دا ځل د یخ له لاسه و نه لړزیدم بلکي، د خلکو د ناپاکه نظر او مردار خندا وه چي زړه کي راته ویره واچول.

لکه چي تازه مي فکر شو چي زه جنی یم او دا هم هغه وینه څکونکي ښار د جنګیانو لپاره دی د هغه انجونو لپاره چي زما د جنس څخه دی د نرم والي او درد...

د هغه ځای څخه لرې کیږم، د نانوای خواته ځم او د ډوډی غوښتنه کوم
اه چي څومره د ډوډی ګرم او خوندور بوی عجیبه ورته والي د ژوند د بوی سره لری.

ههه د کوم ژوند څخه خبری کوم د هغه ژوند څخه چي هیڅکله ماته ژوند نشو!

ډوډی راخلم او د څو شپو وږو پشان یي خورم، خپل مات شوی ساعت ته ګورم او تازه مي فکر د وقت تیریدو ته کیږی. یعني زه پینځه ساعت بغیر له کومي وقفي او دمي څخه د یو نامعلوم منزل په لوری په حرکت یم! هک حیرانه کیږم و دی دومره توان او انرژی ته چي زه یي په پښو دره ولي یم.

په هغي تیږی چي زما څنګ ته وه کیناستم او خپل په فکرونو کي ډوبیږم، ډوبیږم په هغه تور ماضي وقت کي چي سم زما د تقدیر پشان تور دی.

خپل د عمه خبری مې یاد ته راغلل" پخدای که پوهیږم چي د دی لیونۍ او عصبي جنۍ سره څه وکړم؟ مور او پلار یي خپل شَر کم کړو او دا مریضه جنۍ یې زما غاړی ته را واچول اه چي د هغوې مړینه لا زما په فایده نه وه." خو د دي خبرو هضم کول دومره ګرانه نه وه بلکي جواب یي وو چي زما ساه یي بنده کړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

" ښځې دومره زما د غوږ لاندي ښنګ،ښنګ مه کوه خپله خو پوهیږی چي دا مریضي خیرنه زموږ په څه درد راځی."
په لوړ غږ خاندي او بیا وایي:
" لکه چي لیاده دی وتي چي د دی ډنګری په سر موږ دولس لک افغاني اخلو، یواځی یو ځو وقته صبر وکړه ترځو سلیم کاپیسا ته لاړشي، بیا د دی جنۍ شَر او مصیبت خپل د سر څخه کم کو، نجیب څلور ورځې وقت راکړي ترځو امانت یي ورته تسلیم کړو"

صبر نجیب! دا خو هغه نجیب ندی چي ځو ځله یي ماته د مزاحمت اراده درلود؟
همغه نجیب چي یو کور د بیځایه او بي پناه جنکیانو درلود همغه چي خپل د عیش او نوش پیسي د دی جنکیانو په سر پیدا کول!

بدن مې بي ساه کیږی او تازه د مصیبت لویې والي ته مې فکر کیږی چي څه بد مرغه تقدیر مې په تمه دي

که سلیم لاړشي بیا څه؟ هغه کس چي زما یواځنې حمایت کونکي په هغه کور کیدی، هغه کس چي په وار، وار یي ماته د واده وړاندیز کړی وو، په وار، وار یي د مئیني اظهار کړی وو، او ما یواځی هغه ته ورور ویلي وه

هغه ورور چي ما خپل خور نه مني.
نه، نور نشم کولي د هغه په مرستي حساب کړم عمه هیڅکله سلیم نه پریږدی چي زما سره مرسته وکړی نشم کولي هغه ته یو مصیبت وګرځم

د دی ترخه خاطراتو په یاد راوړل چي یواځی څو ساعته مخکي د شپي په تیاره کي تیر شوي وه حال مي خراب شو او څو ځاځکې اوښکې مې په څهرې توې شوی.!
نه داسې نه کیږی زه غښتلي یم، زه باید قوی اوسیږم خپل د ځان لپاره خپل د آینده لپاره.....

باید یو لاره مي خپل د ژغورلې لپاره لټولې وایي یو داسې لاره چې ما د هغه کور او د دی مردار نظرنو څخه لرې وساتي خو کوم لاره؟ آیا کوم لاره هم شتون لرې؟ دا پوښتنه څو ځله لځان سر تکراره وم....

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه پوهېږم څومره وقت کېدو چې خپل ځان مې خپل ذهني خبرو ته سپارلي وو چې يو غږ د هغه ځای ښځه زه وويستلم.

و دوه هلکانو ته چې زما ښځه په لږ فاصله کې ولاړ وه ګورم

- اوووو سترګو ته يې وګوره زما په نظر د ظالم لور د کور ښځه تختيدلې، ته راځه چې خدای رحم پر موږ کړی!

دواړه په لوړ غږ خاندی او زما طرف ته را نږدی کيږی.....

زه څومره کرکه لرم د دی نږدی والي او د دی ناپاک کتلو ښځه...
په تلوار خپل لځايه پاسيږم او په غټو ګامونو د هغه ځای ښځه لرې کيږم، يوا ځی خدای،خدای کوم چې زما پسې نه ويي راغلې، د څو دقو وروسته خپل شاته ګورم او کله چې ډاډمن کيږم چې د هغوی ښځه هيس کوم خبر نشته يو هوسا نفس اخلم

هوا په تياره کيدو ده او زه تراوسه نه پوهيږم چې شپه چيرته تيره کړم ترڅو د دغه وحشي ځناورو ښکار نشم..

بغير له کوم فکر ښځه لځان سره وايم کاش جنۍ نه وايی! لاس خپل په اوږده وينتيانو چې د ټکری لاندی دی تيره وم او يو فکر مي مغزو ته راځی، څو دقي خپل په فکر کي بنده پاتی کيږم، او لځان سره وايم دا يواځنې لار ده چې ماته پاتي
مګر بله چاره هم لرم؟

په بيرو بار کي داخله کيږم ښار ډک دی د ليلا مې د هر ډول وسايل او کاليو ښځه.
خپل په فکر شرميږم او له خدايه بخښنه غواړم.

د يو کراچي خواته ځم
- ورور د دي قيچي قيمت څو دی؟
- خوري ماښام شوي او ځکه چې نن ما کوم خرڅلاو ندی کړی تاسو 150 افغاني

(c) ketabton.com: The Digital Library

راکړی.

بغیر د کوم چانه وهلو د قیمت په سر قیچي اخلم او د سړیانو د کالو پسې ګرځم.
تول دوکانونه کرار،کرار په بند کیدو دی، او زما تشویش او ویره په زیاتیدو..

مخکې ځم او نظر مې په یو دوکان چې یو د عمر پوخ سړی پکی شتون لری پریوځې، په منډه د دوکان خواته ځم چې هغه دوکاندار په حیرت باندی وایی:
- لوري خیرت خو دی؟ کوم شې دی په کار وو؟
- هو کاکا یو جوړه مردانه کالې او یو د غاړی پټو مې پکار دی!

سړی ما د نظر څخه تیره ویې بیا وایي:
- صبر اوس درته یو څو جوړی راوړم.
د څو دقو وروسته د څو جوړو کالو سره راځی او وایي:
- دا دي لوري وګوره یواځی تلوار کوه چې دوکان بنده وم.

په غور باندی کالې ګورم، دلږ دمې وروسته یو جوړه تور کالې دهغه خوا ته نیسم
- د دی قیمت څو دی کاکا؟
- ستا لپاره 800 یواځی یو دوه ځلې اغوستل شوی نوې دې.
- سمده، کولې شې یو د غاړی پټو هم د دی سره راته حساب کړی؟

- ځکه چې ناوخته ده او ته هم یواځی یې منم یې زما له خوا تاته ډالې. یو سپین دسما پټو مې خواته نیسې
- همدا سم دی؟

مننه کوم، کالې را اخلم او د بیرو بار څخه ځان باسم، افففف اوس خالي ځای له کومې کړم چې کالې بدل کړم؟

یو زړې غرفې ته مې فکر کیږی چې یو کونج کې ولاړه ده، شاوخوا ګورم کله چې د خلکو په نشتون ډاډمنه کیږم، نو د فرصت څخه استفاده کوم، او د غرفې خوا ته ځم او په تلوار خپل کالې بدله وم او یو هوسا ساه اخلم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

او څومره خوشحاله یم چې کوچني او ماشومانه بدن لرم د عمه په خبره چې ویل یې: د هلکانو پشان صاف یې!

بنه اوس د وینتیانو نوبت مې دی چې د شر څخه یې ځان بیغمه کړم، زړه نا زړه غچې خپل د وینتیانو خوا ته وړم سترګې مې پټی کوم، او په بیخ کې غچې کوم، د لږ اخوا دیخوا جوړه وم یې. البته داسې فکر مه کوي چې د فلمو پشان ښایسته او شتیلې مې قیچې کړی نه! یو اځی شکل مې ورڅخه ماشومانه او لنډ او پورته کړی.

یو ځل بیا ځانته ګورم او کله خپل د کالو په منظم اوسیدو ډاډمنه کیږم، د مسافرخانو خواته قدمونه تیزه وم، د یو کلک څیز په لګیدو باندی په سړک وغورځیدم

- اخ پینه مې ماته شوه خدای دي ستا جزا درکړي چې زما پشان غټ پټ انسان دی ونه لیدو!

ځان سره لګیا وم او بنګ بنګ مې و، چې یو مردانه غږ د هغه ذهني جنجال څخه وویستم.
- بنه یاست ورور؟ وبخښی له قصده نه و تاسو ناساپه د موټر مخي ته راغلي..
هغه خبری کول او ما خلاص خوله د حیرت څخه ورته کتل دا اوس انس دی یا حور!
لوړ قد، بیحده توری سترګې، اوږد بانړه، قلمي پوزه، سپین مخ او تور ښواره وینتیان...

د ژبې لاندی داسې چې یو اځې خپله یې واورم وایم: خدای دی واخله د خلکو زوی دي وخوړی، لیونې جینې اصلاً زما د ورور لځایه دی وي!

خلک زموږ شاوخوا راټول شوي او بنګ،بنګ یې وو...
د خلکو خواته ګورم او به کلکه لهجه وایم.

- هیله کوم خپل کارونو ته ورسیږي یو حادثه وه تیره شوه مننه ستاسو ټولو څخه!
د ځای څخه د پورته کیدو کوښښ کوم چې د پیښي په بند کې مې سخته درد احساس کوم.
- بنه یاست؟
- مننه تاسو هم تلې شې.
په سترګو کې حیرت ګورم

(c) ketabton.com: The Digital Library

- یعنې تاسو خپل د پېښې تاوان نغواړی؟
خلک تیت پرک کیږی او زه راحته نفس اخلم.

- پرې شوي خو نده وروره، خپل کار ته ورسیږی. استغفرالله څه لیونې خلک دی.

پداسې حال کي چې زما لاس نیسې وایي:
- پاسیږی ډاکتر ته ځو یو معاینه وکړی چي مات شوي نه ویي؟!

د هغه د لاس په لمس کولو مې تندې تروش کړو او په تلوار خپل لاس د هغه د لاس څخه کشه وم.
- وایم ښه یم نه یي آوری؟ توبه خدایه
په قهر او ډیر کلک لهجې باندی وایي:
- محترم وروره زه هم بېکار نه یم اوس چې ستاسو د پېښې مسؤول یم باېد تاسو ویسم نو زر پاسیږې.

د هغه په جدی لهجه مي خوله بنده شوه او بي له خبرو لځایه اوچته شوم.او ګوډه ګوډه د چنار ګل بابا(دا هغه لقب دی چي د هغه په لیدو مي ذهن ته راغلي و) د موټر په طرف روانه شوم.(په دی لقب ایخودو خندا هم راتله) خو کوښښ می کولو چی ښکاره نکړم.موټر خپله چوپتیا خوره کړی وه،نه ما او نه هغه خبرې کولې!
د تلیفون زنګ چوپتیا ختمه کړه.

- بلی مور جانی آورم.
د هغه طرف غږ مي وانه وریدو، بیا ده ورته وویل:
- یو مشکل کی یم شاېد لږ ناوخته کورته درشم.
- هو مور جانی خیرتی ده زه وروسته زنګ وهم.
- خدا پامان.

یو څو دقیقې وروروسته شفاخانې ته ورسېدو.

بیا یې لاس رامخکی کړو چی راسره مرسته وکړی. او زه فکر کوم چی دا ولی دومره

(c) ketabton.com: The Digital Library

غور نه کوې. زه جلې یم او دا هم افغانستان ؟؟

مخکې له دې چې زه انکار وکړم، زما لاس نیسي او زه تازه خپل ځان ته مې خیال کیږي چې زه خو د هلکانو په جامو کې یم !

نو هغه ګناه نه لرې ځکه هغه فکر کوې زه هلک یم، نو د یو هلک لمس د مرستې کولو لپاره ګناه لرې؟ نه نه لرې...

ولې زه څه؟ زه خو پوهیږم چې جلې یم، او هغه نا محرم دی.
خو څه وکړم؟ بله چاره نشته اول دا چې زه په دې پېښي تللي نشم.
او دویم دلیل دا چې ما په خپل وجود کې د جلې توب ټول حس وژلی دی او تر اخره به د هلکانو جامو کې به ژوند کوم.....

زمونږ د یو بل لمس کول د هوس او شهوت څخه پاک دی.
نو بیا څه ستونزه ده؟ په همدې خبرو باندې ځانته تسلي ورکوم او نه پوهیږم چې څه وخت د ډاکټر کوټې ته ورسیږدو. د دروازې ټک،ټک وهلو وروسته کوټې ته داخل شو! په کراره سلام کوو.

ډاکټر- علیکم السلام مهرباني وکړې.
هلک زر وایی: ډاکټر صایب د ورور پښې مې ستونزه پیدا کړې یعنی له موټر سره یې ټکر کړې یو ځلې که وګورې چې کوم خاص مشکل خو نلرې؟
او زه د چنارګل بابا د ژبې د تیزوالی په حیرت کې پاتې کیږم.

ډاکټر- سمه ده راشې دلته کینې.

د چنارګل بابا په مرسته زه په چپرکټ کېناستم.
او ډاکټر په معاینه کولو باندی لګیا شو.....

ډاکټر- کوم خاص مشکل نه لرې یواځې لږ ضربه یې خوړلې چې ګچ کوم یې ورته تر یو هفته خلاصه نکړې او هو ونه ګرځې ورباندې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په تلوار وایم: یو هفته ډېر وقت دي بې له ګچ نه کیږی؟
ډاکټر- نا نه کیږی که ګچ نشي نو مشکل یې زیاتیږی.
بیا چنارګل بابا جواب ورکوي.

چنار ګل بابا- ګچ یی کړې ډاکټر صایب!
بد، بد چنار ګل بابا ته ګورم چې هغه خپل اوږه اوچته وي (معنا دا چې ماته څه لږ وخت لپاره په چپرکټ کی کینم او هغه پیسي حسابوي.یو ځل بیا د نامعلوم راتلونکي په فکر کې ډوبه شوم، نو د دې لارې پای به څه وي! د دروازی غږ شو او چنار ګل بابا دننه راننوته لاس یی راته راکړو او زه یې پوره اوچته کړم،د زینو په طرف ځو او کرار کرار لاندی ښکته کیږو!

په کوچنیو ګامونو موږ تر موټر ورسیدو، چنار ګل بابا د موټر دروازه خلاصه کړه او زه په مخامخ څوکی کېناستم.

چنار ګل بابا- نو اوس راته ووایه چې ستا کور په کوم لوري دی؟

غلی پاتې شوم او نه پوهېږم چې څه ځواب ورکړم، له لږ ځنډ وروسته مې خوله خلاصه کړه چې خبرې وکړم:

- زه د بدخشان یم او مسافر یم، یو نسبتاً ارزانه مېلمستون ته لاړ شه.پیسي نه لرم، باید کار ته ولاړ شم، یوازې هغه شېږ زره افغانۍ مې راوړې چې په خزانې کې مې وی. او بس.

زما د خبرو وروسته بیا خاموشي حاکمه شوه!
چنارګل بابا-که تاسو کوم مشکل نه لرئ، زموږ د کور میلمستون لوې دی، تاسو کولې شئ زما سره لاړ شئ!

نه پوهېږم چې څه ووایم، زما په اند دا بده خبره (وړاندیز) نه ده، اوس چې زه هلک یم، دا ماته څه توان رسولې شي! په هرصورت، زه د خپلې خوښې خلاف وایم:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ـ نه مننه، زه تاسو ته تکلیف نه درکوم !
چنار ګل بابا- نه د څه تکلیف دنده می ده اوس چی ستاسو د وضیعت سبب شوی یم.اوس تاسو ته څه فرق کوې چې مسافر خاني ته لاړشې یا که زما کور ته!

خبرو سره یی موافقه وم هغه صحیح ویل ماته نو څه توپیر دهغه کور او مسافر خاني کې و؟ نو ځکه مي ورته وویل:سمه ده که کوم مشکل تاسو ته نه ویې او آرام یاست، زه کوم خبره نلرم.

هغه ماته په فکرمند نظر راګوري او بیا په کراره لځان سره یو څه وایي چې زه یې نه آورم.

او زه لځان سره وایم هغه زما پینه ماته کړی اوس دی نو ما وزغمي خود نو.
د نږدې شل دقیقو سفر وروسته، چې بغیر له کوم رابندون او ترافیک څخه وه، هغه د یوه لوړ بالا منزله وداني مخکې ودرېدو! او ساتونکو دروازه خلاصه کړه، تقریبا، 6,5 داني ساتونکې وه! ما په خلاصه خوله هک حیرانه خپل د مخ منظری ته کتل

داسې خو نده چې دا کور نه نه وبخښې دا مانې د دی چنار ګل بابا ده!
دننه ننوځو او زه د پخوا څخه لا ډیر حیرانه شوم،دا اوس کور دی که مانۍ ده!؟
د دې مانې په لیدو اخته کیږم،څومره هم غټ او فراخه دی، دا زما د عمه د کور څخه تقریبا پنځوس چنده لویه ده،یو لوې باغ د ونو ډک، یو حوض او دوه کوټې چې له دې مانۍ څخه په څو متری کې لرې موقعیت لري.د حویلی او د هغو دوو کوټو تر منځ یو لوی چمن شتون درلود..

د کور د لیدو په حال وم چې د ټوخي آواز د دی سبب شو چې د هغه ښکلي منظرو د کتلو څخه لاس واخلم..

چنار ګل بابا- که ستاسو کتل خلاص شوې وی نو، مهرباني وکړئ دننه لاړشې (او د مانۍ په لور یې اشاره وکړل)دواړه یوځای دننه لاړو او هغه زه یوې لویې کوټې ته چې شاید میلمستون یې و راوبللم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

عمران، د مېلمه بڼه راغلاست وکړه، هغه دا خبره وکړل او پخپله لاړ او زه يوازې پاتې شوم د يو نالې خوا ته څم او پر هغه کينم.

په وجود کې مې يو حس پېدا شو, شايد دا کينه وه،د چنار ګل بابا سره.
د ګيلې په توګه لځانه سره وايم، چې ولې خدای هر څه يو چا ته ورکوي! بنګلا، پيسې، شتمني او خوښۍ! يو غټه ساه اخلم ترڅو له دې بې ځايه فکرونو څخه ځان خلاص کړم په هرصورت، هغه زما سره مرسته کړی وه.
د هغه د موټر ماډل څه وو؟ نه پوهيږم يو لوی تور موټر ځومره آرام وو!

زه به د موټر په ماډل له کومه خوا خبره شم؟ کله چې په ژوند کې مې داسې موټر نه وو ليدلی، افسوس کوم په خپل حال باندې. هغه هلک چې عمران نوميده، د اوبو کوزه په لاس کوټې ته راداخل شوو، د هغه په راداخل کيدو زه وشرميدم، چې يو هلک دی زما لاسونه پريوی..! لاسو منځلو وروسته,دوه ځوان هلکان له ډوډۍ سره راننوتل.! حتماً دا شاهی مانۍ ده،او زه يې په خوب کې وينم! يعني دا ټول د چنار ګل بابا د کور نوکران دی..؟

چنار ګل بابا د کور ساده کالو کې کوټې ته راننوتې او زما څنګ ته کېناستو، د هغه په کيناستو زما څنګ کې زه پعذابه کيږم خو د دی خبرې په ياد راوړل چې زه اوس هلک يم يوه لنډه موسکا مې په شونډو خپره کيږی.ډوډۍ دومره خوندوره وه، چې ما لکه قحطی وهلو خلکو پشان په ډوډی حمله کړل او پر خوړلو ی اخته شوم!

کله چې بڼه موړ شوم، سر مې پورته کړ، چې د چنارګل بابا د حيرت څخه ډک نظر باندی مې سترګو ولګيده، اوږه مې پورته کړه.او ومې ويل: زه وږی وم!
هغه يو کم رنګه موسکا وکړه، چې ژر يې خپل مسکا له منځه ويوړل.له ميز څخه ډوډۍ نوکرانو ټوله کړه، او ميوه او د هغه څخه وروسته چای راوړل..

زما په لاس کې د چای پياله وه چې يو بل ځوان هلک راغی، هغه هم ښکلی وو، خو د چنارګل بابا د ښايست په اندازه نه. ځان سره وايم:اه سترګې دی وتږه ليونی جلی.

- زيد، ته چيرته يې وه هلک؟
چنارګل بابا- په ربښتيا چې ړوند يې، رضوانه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هغه نوې راغلې هلک موړ ته پام کيږی، او مخکې له دې چې څه ووايي، سترګې يې زما په لور تيڼګې شوې.
چنارګل بابا خواته يې(چې زه تازه خبره شوم چی د هغه چنارګل بابا نوم زيد دی اشاره وکړل او ويې ويل: نه يې رامعرفي کوی زيد؟

چنارګل بابا- ته خپله ورڅخه پوښتنه وکړه، زه نه پوهيږم چې نوم يې څه دی؟
رضوان په حيرانی ماته ګوري!
زه په چټکی سره ټوخی کوم،او آرامه ورته وايم:زه يوسف يم، او اوس دلته مسافر يم!

د رضوان جواب مې په يو نارينه غږ چې ډير زحمت مې وباسو د هلکانو پشان واوسيږی ورکړو، تر څو څوک راباندی شک ونکړی چې جلې يم!

رضوان- له پيژندګلوی څخه مو خوشحاله شوم، يوسف جانه.
ما په مسکا جواب ورکړو: زه هم.

رضوان د چنارګل بابا په لوری ګوری او په سترګو تری پوښتي کوې چې څه خبره ده؟

چنارګل بابا- دا همغه هلک دی چې په موټر می ورسره ټکر کړی.

چنار ګل بابا دا خبره کوی او په بی حوصلګی د کوټې څخه وځی.
رضوان چې اوس يې سترګی د حيرت څخه د توپ په شان راوتې ماته ګوری

چې زه بې اختياره مسکا کوم او وايم: داسی مه راګوری اوس ښه يم!
زما په خبری رضوان خاندی او د ناستی لپاره راته اشاره کوی او زه هم ورسره په ډير واتڼ کې کينم. د چنارګل بابا څخه رضوان ډير اخلاقي هلک وو او ډير ژر ملګری شو،له خپل حاله ورته وايم او رضوان يې آوری او په ډير زړه سواندی نظر راته ګوری البته د ويلو وخت کې لګ مالګه مرچکې پکې زياتوم او يو د دروغو قيصه ورته کوم..
" دلته به د جنې نوم چې يغما ده او ځان يې يوسف معرفي کړی په همغه د يوسف په نوم په مکالمه کې ليکو پام کوی چې غلط نشي"

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوسف- زما مور او پلار مړه شوی او زه د هغوی یواځینی اولاد وم هلته راته شرایط بیحده سخت ول نو ځکه ددی خوا په لور راغلم تر څو یو کار پیدا کړم چی د چنارګل بابا په مهربانی" خپلی پښې ته اشاره کوم"چی داسی شوم.

رضوان لومړی په حیرت راګوری څو یو دم په کړس کړس خاندی او وریځې پورته اچوی او وایې: چنار ګل بابا؟!

د هغه په خبره تازه مې فکر شو چې څه مې وویل او د شرم څخه تکه سره شوم، او کوښښ مې وکړو خپل خبره اصلاح کړم خو رضوان همغسی بی واکه له خندا څخه پر ځمکې پروت وه.

یوسف : هغه...هغه زما مطلب زید جان وه..
په مظلومانه ډول دا خبره وایم: دا خبره دی زموږ تر مینځ پاتي شي سمده.

چې دا ځل رضوان نور هم په کړس خاندی او وایې: هلکه ! ته څومره د نجونو په څیر یی!

د رضوان پدی خبره رنګ مي د شیري څخه الوځی خو کوښښ کوم ځان له لاسه ورنکړم او په کلکه لهجه وایم: نه هیڅ هم داسی نده فقط تنه مي وړه ده چي مخکې مي درته دلایل یی وویلې.
رضوان: کوم هدف مي نه درلوده فقط ټوکه مي وکړه!
ورته مسکا کوم او وایم: پوهیږم ستونزه نشته

اوس پوهه شوي وم چي رضوان له زید نه مشر دی، دوه ورونه او یوه خور یي لرله پلار یي د ښار نامتو سوداګر وه چي ما نه پیژنده! د ډیر خبرو او خندا ګانو وروسته رضوان د پورته کیدلو اراده وکړه او په همغه حال کې په خندا وویل: ویني دا چنارګل بابا څومره بی پروا او بیعقل دي؟ میلمه یي د خداي په هیله پریښودی او دي لاړ.

د رضوان پدی خبره چې زما ورکړل شوی لقب یې زید ته استعمال کړو دواړه په خندا

(c) ketabton.com: The Digital Library

شو چي رضوان په همغه حال وويل: البته که رښتيا ووايم زما خو ستاسره ښه سات تير شو.

يوسف : زما لپاره هم ګرانه وروره
زما په دي خبره رضوان په زوره زوره وخندل او د اشاري ګوته يي زما په لور ونيول او ويې ويل: تر يوي اوني پوري هيڅ ځاي ته نشي تللی ګرانه وروره...

داخل دواړه خاندو! رضوان شپه پخير وايی او ځی،عمران هم زما ځای جوړوی او ځی، بيا هم زه پاتی شوم او انديښنی دا څو ساعتونو کی لکه چې هر غم او انديښنه می هيره کړی وه.زه يو شوخ او خوشحاله مزاج لرم تل هڅه کوم چي د نورو په شونډو مسکا ميلمنه کړم خو له دننه نه ددي سرچپه يم سترګي مي درنديږي او د خوب نړي ته ځم.

رضوان- يوسف.. يوسف! پورته شه سهار شوی يوسفففففف....
سترګي مي غړوم او د رضوان په ليدلو له خوبه راپورته کيږم،بيا هم په خپل شوخ پوستکي کي ورننوځم دا چي زما حال ښه ندي، غم لرم، درد لرم دليل نه کيږی چی نورو تولو ته هم دا بی معنا حس ولیږدوم..

يوسف- مرګ يوسف اوس يوه شپه دې دوډی راکړه داسی يی بيرته رانه وباسی.؟
زما په خبری د رضوان قهقهه پورته کيږی،آيا دا مخلوق غير له خندا هم ژوندی پاتی کيدلی شی؟!

رضوان- ای يوسف پخدای په يوه شپه کی درپسی خپه شوم، ما هيڅکله ستا په څير ملګرې نه درلود.
يوسف- مهربانی مو ده اوس صبا نارې راکوی يا نه؟

رضوان پداسي حال کې جواب راکړو چې په غږ کی څپی وهلی:راځه پورته شه مخ او لاس دی پريمينځه صبا نارې چمتو دی!

پورته کيږم او د حمام په لور ځم،په آئينه کې ځان ته ګورم،دا زه يم! يغما!؟ يو هلک په ګډوډو او تيټ او جيګ ويښتو وينم! غټي سترګی نه خو اوږدی او د نورو په وينا ښکلی

(c) ketabton.com: The Digital Library

،توری وریځې، منځوی پوزه چی له مخ سره می جوړښت لری، لوړ قد البته د نجونو په مینځ کې لوړ شمیرل کیږم او د شیدو په څیر سپین. پوستکی؛مسکا کوم هغه کس ته چې په آئینه کې یې ګورم چی نیوهیږم څه یی په انتظار کی دی؟

له آئینه نه مخ اړوم او کوټې ته ورځم رضوان ناست دی، او لکه چې ماته په تمه وو؟

رضوان- څومره دی وقت تیر کړو؟ ښه ده چی ته انجلی نه یی کنه څه به دی کول!
(رضوان هم زما په څیر شوخ طبیعته وه)
یوسف: ستا په څیر خو بدرنګه او بدشکله نه یم چې آیینه پرېښودل راته آسانه وی!
زما په خبری رضوان خاندی او په ویاړ وایی: نه رښتیا ووایه تر اوسه دی زما په څېر ښکلی هلک لیدلی؟(او خپلی سترګی ډیر په ناز اړوي، په دې حالت یی زما په ستونی کی کړی ګوله الوځی او ټوخیږم او د ډیری خندا له امله لکه لبلبو (چوغندر) سور اوړم..

په رښتیا چی ښکلی وه مګر نه د چنارګل بابا په کچه او اندازه.....

یوسف: ښه ده چی انجلی نه یی کنه په دی سترګو اړولو په دیې څو نفره تباه کړی وای؟

دا ځل ما په قهقه وخندل او رضوان راته هک پک کتل!
یوسف: څه دی ګرانه وروره تراوسه دی ژوندی موجود ندی لیدلی؟
رضوان د مربا مړی پورته کولو حال کې په مسکا یی وویل:ژوندی موجود می لیدلی خو ستا په څېر نه..؟!

هیس مې ونه ویل او ډوډی مو وخوړل،د صبا نارې وروسته رضوان دفتر ته ځی او زه یواځې پاتی کیږم، بیا هم غم مې د زړه په لورې برید کوی، او زه خپل د دی بیځایه ففکرونو څخه د نجات لپاره د چمن او باغ لوری ته ځم !
نیوهیږم څومره وخت تیر شوی وو چی د یو کس غږ اورم..

_ یوسف .... یوسف
د رضوان غږ وه، په لوړ غږ وایم:دلته یم.
په غوصه زما په لوری راځی او وایي:چیرته ورک یی!

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوسف- دلته ورک وم.(د باغ په لوری اشاره کوم)
رضوان- غرمه چیرته وی؟
یوسف- همدلته وم نو.
رضوان د خولې څخه یو پوف کوي او وایي: نو ولی دی ډوډی نده خوړلی؟؟

د رضوان په خبره تازه مې د هوا تیاره کیدلو ته پام شو! او په کراره وایم: وبښې وخت می بیخې له لاسه وتي وو،دا ځاي دیر ښکلی دی.
زما په خبره رضوان راته په مسکا ګوری او وایې: ډاکتر درته نه وه ویلی چې یوه هفته له ځایه مه پورته کیږه !؟
:□#شهاب
د ډاکتر خبره مې تازه یاد ته راغله، خو ځان بی خبره نیسم او د رضوان خبره بدله وم او وایم: دفتر کې کار ښنګه تیر شو؟
زما په خبری رضوان خپل سر په دواړو خوا وخوره ویې او ویې ویل: په ربنتیا چې ډیر سپین سترګې یی خبره ولی تیروی!

د هغه پدی خبره دواړه خاندو او د کور په لور ځو
چنارګل بابا- سلام یوسف خان.

مخ می اړوم او تازه مې چنارګل بابا ته پام کیږي او وایم:علیکم سلام ښه راغلئ.
رضوان زما د ځیری او د خبرو طریقی ته په کتلو هڅه کوی خپله خندا تیره کړی!
او بریالی کیږی او چنارګل بابا ته مخ اړوي او وایې ورته.

رضوان- زید پخدای که یو سم کار تا خپل په ټول ژوند کې کړی وی نو هغ همدا د یوسف راوستل دی.

چنارګل بابا داسی لکه چې د رضوان خبره یی نه وی اوریدلی وایی:مور چیرته ده؟
رضوان- د ترور دوی کره تللی.
چنارګل بابا- ډوډی مو خوړلی؟
رضوان- نه عالیجناب ته په تمه وو.
چنارګل بابا بی له کومی خبری ځی او خدمتګارانو ته غږ کوی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د شپې ډوډۍ تیارېږی او په پوره آرامتیا کې خوړل کیږي
زید- عمران چای راوړه
عمران- په سترګو ښاغلیه.
چای راوړل کیږی د وچې میوې سره؛

هغه دواړه په ټیلفون کې مصروف ول او زه لګه د لیونو په څیر می ورته کتل
رضوان خپل سر پورته کوی او زما په لیدو وایې:راکړه ټیلفون دی چې د وای فای کوډ درته ووهم

په حیرانې وایم- وای فای څه دی؟
دا ځل ښاغلې چنارګل بابا هم سر راپورته کړ او دواړو په حیرت ماته را وکتل او رضوان په همغه حیرت وویل: په قرآن رښتیا ووایه ته یی نه پیژنی؟
یوسف- نه پخدای.
بیا هم زما په خبری دواړه هک حیران شول.
رضوان- ته راکړه ټیلفون دی.

یوسف : نه یی لرم
دا ځل نو په واضح ډول د دواړو سترګې د توپ په څیر د حیرت څخه راوتلل او رضوان وویل: له غره نه راغلی یی یوسف جانه؟
یوسف- هو رضوان جانه بدخشان ډیر ښکلی او سمسور غرونه لری!

زما په دې خبری رضوان په کړس وخندل او چنارګل بابا هم لږ غوندی مسکا وکړه.
رضوان بیا وویل: درس دی ویلی؟
یوسف- هو تر دولسم ټولګي پورې.

رضوان-انګلیسی څنګه؟
یوسف : لږ لږ می زده ده.

زما په خبرو رضوان په فکر کی ډوبیږی او هیڅ نه وایی. په دی دوه شپو کی ولی د

(c) ketabton.com: The Digital Library

عصبی حملی پته نه لګیږي؟ نیو هیږم ورته حیران یم! څلور شپی تیریږی او رضوان له ما سره عادت کړی دواړه خاندو خو چنارګل بابا لږ وینم،یو ځل هم د چنارګل بابا مور زما پوښتنی ته راغله په ریښتیا چی ښکلی او زړه سواندی ښځې وه.

د چنارګل بابا مور- زویه څنګه یی؟
یوسف- ښه یم ترور جانی وبښي ستاسو مزاحم هم شوم.
د چنارګل بابا مور- دا څنګه خبره ده زویه زموږ د سترګو په سر ځاې لرې.
وروسته له لنډو خبرو کولو له کوټې نه لاړه
په دا څو ورځو کی هیڅ ورځ نه وه چې د دوی میلمستون خالی ووسی ډیر قومی خلک ول...

نن شپه می دلته پنځمه شپه ده !
نور باید ورو ورو تللی په همدې فکرونو کې وم چې رضوان دهلیز ته راغی او مخامخ ماته کیناسته کرار یي سلام کړو.
یوسف- علیکم سلام
په تیلفون کې بوخت شو، په یو څه لوړ غږ می وویل:رضوان!
رضوان- وایه!
یوسف- صبا ځم
زما په خبری رضوان په جدی نظر راوکتل او ویې ویل: چیرته؟

یوسف- د کار او مسافر خونې پسې.
رضوان- چا درته څه ویلی؟
یوسف- نه خو میلمستیا هم یو حد لری.
مخکی له دی چې رضوان کومه خبره وکړی د چنار ګل بابا غږ پورته شو چې ویې ویل:رضوان دا باغوان چیرته دی؟
رضوان- کلی ته ولاړ.
چنارګل بابا- بیرته نه راځی؟
رضوان- نه فکر نکوم.

رضوان لنډ ځوابونه ورکول ګواکی فکر یی ګډوډ وه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چنارګل بابا پوف کړو او ویې ویل: نو باید یو بل باغوان پیدا کړم!

باغوان .... باغوان له فکر نه چې په سر مې درلوده وړه شانتې مسکا مې وکړه خو په ویلو یې باوری نه وم بیا هم جرأت مې وکړ او ومې ویلی: که ستونزه نه وی زه باغوانی کولی شم؟

دواړه حیران شول چنارګل بابا څه ونه ویل خو رضوان په نه زړه وویل: څه وایی یوسفه! ته زموږ میلمه یی او تر اوسه ښه شوی هم نه یی!!

یوسف- مېلمستیا هم حد لری څنګه چې ګوری زه هم کار پسی ګرځم او صبا مې پینه هم له ګڅ نه خلاصیږی.

په تمه د دواړو طرف ته ګورم چې رضوان وایې: بیا پاتې کیږی؟

خاندم او د سر په ښورولو یې خبره تایید کوم،یو دفعه الوځی چې غیږه راکړی چې زه هم پورته کیږم او لاسونه مې مخې ته نیسم او وایم.

یوسفچ- عه عه نو حیا دی چیری زما خورکی نه ګوری زه نامحرم یم هوم؟
رضوان: هههههه زه دی وډار کړم چې څه خبره ده لیونیه!

چنار ګل بابا چې تراوسه غلی ناست وه وی ویل: په دی ډنګر او ضعیف ځان دی دومره لوی باغ د کارونو له ضماواري وتلی شې؟
یوسف- هو ما هلته هم باغوانی کوله!

سر ښوروی او څه نه وایی چې رضوان وویل: نو ښه راغلاست باغوان یوسفه!!!!!!
ومو خندل او دا ځل چنارګل بابا هم زموږ سره وخندل،ځومره په مسکا باندی ښکلی ښکاری دا مخلوق،البته د ورور په ځای مې دی وی!
په دی فکر مې په کراره ځان سره وخندل....

نن له چنارګل بابا سره ځم چې پینه مې له ګڅ څخه خلاصه کړی، له مخکې نه اوس

(c) ketabton.com: The Digital Library

راسره ښه شوی کله چې څوک نه وی راسره خاندی او ټوکی کوی خو له نورو سره رسمی خبری کوی؛

- مهربانی وکړی.
یوسف- سلام.
همغه ډاکټر می چې مخکې لیدلی وه په کراره یی وویل:
ډاکټر- علیکم السلام پینه دی څنګه ده؟
یوسف- ښه ده شکر..

وروسته له دې چې پینه می له ګچ نه وباسی له روغتون نه وځو
چنارګل بابا په خندا وایی: زه وایم ته یو دفعه انجلی ونه اوسیږی یوسفه!

په لاس مې د هغه په سر ګوزار کوم او ورته وایم:سړی شه چنارګل بابا.

زما پدی خبره هغه 180 درجې زما خواته را وڅرخیده او په حیرانتیا یی وویل: څه دی وویل چنارګل بابا بیا څوک دی؟

د هغه پدی خبره تازه خپل خبری ته مې فکر شو او په ډار می وویل: مخ دی واړوه. چې اوس ما غوندې بل څوک په موټر ونه وهې او معیوبه یې نکړی.

چنارګل بابا- خبره مه بدلوه ووایه چنارګل بابا څوک دی؟
یوسف- زید جانه وایم چې له رضوان نه احوال لری؟؟؟
چنارګل بابا- یوسف سړی شه ووایه چنارګل بابا څوک دی؟

موټر یی ودروه او زما تازه پام شو چی کور ته رسیدلی یو.
چنارګل بابا- نه یی آوری وایم چنارګل بابا څوک دی؟

تیښته می پر پاتې کیدلو ښه وګڼله په هغه حال کې چې د موټر دروازه مې خلاصوله په خندا می وویل: خپله دی یې ګرانه وررور جانه خپله دی!
د دی خبری نه وروسته مې د مانې په لور منډه واخیسته! او چنارګل بابا هم راپسې شو په

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه حال کی چی زما پسی منډی وهلی، په لوړ آواز سره د خندا یی وویل:

چنارګل بابا: مګر زما لاس به درته ونه رسیږی یوسفه وژنم دی!
په منډه ماڼې ته ورننوتم چی رضوان می ولیده خواته می ورمنډه کړه او شاته یی پټ شوم،په داسی یو غږ چی هیجان او پاریدنه پکې پټه نه وه ومی ویل: هله چی وژنی می!!

د چنارګل بابا آواز پورته شو: یوسفففففف!!!!!!!!!!
زما په لیدلو چې د رضوان شاته پټ وم شیطانه مسکا یی وکړه، رضوان بیچاره هک پک زموږ دواړو تر منځ لیدونکی وه. چنارګل بابا له فرصت نه ګټه پورته کړه او زما خواته یی رامنډه کړه، چې ما په لوړ او غټ غږ وویل: رضوان خاورې دې په سر شه ددی چنارګل بابا مخه ونیسه یوه نړی ارمانونه لرم!

زما په خبری رضوان په کړس وخندل او ویې ویل: آخر دی هم خپل کار وکه.؟!

لا د رضوان خبره خلاصه شوی نه وه،چی چنارګل بابا رضوان یو لورې ته ټیل واهه او زما په خوا یی حمله وکړه چی زما د چیغه پورته شوه، په لاس یی زه د شا لخوا له کالیو ونیولم او لکه ماشوم یی پورته کړم!

د رښتیا هم د هغه چنارګل بابا پهمخکي زه یو ماشوم ښکاریدم نور هیس.
چنارګل بابا-ووایه وګورم څه دي ویل؟! چاته دي چنارګل بابا ویلی هوووم ؟؟؟

د ډار څخه په ډک غږ می ورته وویل: زید جانه ته چیرته چنارګل باباي يې په ټوکو دی هم سر نه خلاصیږی او نه پوهیږې هان؟؟؟

زما په خبری دواړو په جګ غږ وخندل اوما ادامه ورکړه: سمده زما په اندازه جذاب نه یی ، خو بیاهم ښه یی په خدای زه خپله درته ښځه پیدا کوم سمده وروره په زړه مه نیسه اوس می راښکته که..!

زما پدی خبرو اوس نو دواړو خنداوی د ګاوندي کورته رسیدلي وه، زه دي زید په لاسونوکی داسي وم لکه ماشومه اوس باید جزایي شم دي شرمم احساس می وکه او ومې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ویل !

یوسف- هی ځمکه ته می ښکته که، اوس سمده چنارګل یې هې خپل قد زما په مخکې مه راوړه یاالله ځمکه ته می ښکته که.

دواړو خپله خندا تولوه کړه چنارګل بابا زه ځمکې ته ښکته کړم. او ما ناساپه مخ د رضوان خواته کړو او ورته می وویل: اووو تور ماره ولی خاندي! هیڅ دي کولی نشوو ما دي آدم خوار له لاس څخه راخلاصه کي زما ټول حیثیت دي سوال لاندي لاړ! بیا مې پام شوو چې ګل ته می آوبه ورکړل...

خدایه بیا مې څه وویلې نن حتماً مړه کیږم دي دي ژبې ده لاسه، خاوري دي په سرشه یغما خاوررررر دي په سر شه یغماااا.. دا ځلی دي رضوان نوبت شوو ما پسې منډي ووهي، وای خدایه بیا دی موړګ او پیشو لوبه پیل شوه، چنارګل بابا په زوره، زوره خندلي او رضوان سترګي سری وي ماپسې منډي وهلي او ویل یې:اووو لنډیه اوس زه درته ښایم څوک تور مار دی؟! آیا تا زما په شان داسي جذابه او ښایسته انسان لیدلی ده لنډیه!؟ودریږه!

باید یو بل تخنیک وکاروم،داخلي د چنارګل بابا شاته می پناه ویوړه،او په خوږه او شیرنه لهجه می ورته وویل:زید جانه صدقه دي شم الهي، څومره مهربانه یی خدای ته وګوره ماخه ورته وویلی هغه ته (اشاره می رضوان ته وکړه) چې د څه پشان راپسې منډي وهي..؟!

چنارګل بابا د حیرت څخه په خلاصو سترګو ماته کتل..رضوان کرار، کرار رانیږدي کیده چي ما په لوړ غږ ورته وویل: په قرآن که زما دسر یو ویښته وشکوې،زید دی ژوندي نه پریږدی. نور دي زړه وروره (او بیا مې مخ د چنارګل بابا خواته کړه او مې ویل: کنه زید جانه؟؟؟

وااای بیا دوی د ډیر خندا څخه خپل پښتورګي نیولي وه،
زید په جګ غږ وویل: هرڅوک که زما ښځې ته نیږدي شو پښي ورته ماتي کوم خیر

(c) ketabton.com: The Digital Library

خلاصه..

د چنارګل بابا پې خبره داخل ما در حیرانتیا څخه ښکرونه پیدا کړل! او رضوان نور رانیږدې نشوو هملته ځکمی په سر کیناسته او خندل یې، چې ما څو سوکه د چنارګل بابا په اوږه وکړل او ومې ویل: سپین سترګیه، لږ حیاهم ښه شي ده (د هغه په شان خو لږ د خولې او سترګو په کږه کولو مې په مسخره لهجه د هغه پیښې وکړل او ورته مې وویل: هرڅوک زما ښځې ته نیږدې شي وژنمی. تا چنارګل بابا ته نو څوک ښځه درکوي؟

دا خبره مې وکړل او مانې په لورمی پښو ته زور ورکړه ، او د دواړو څخه لرې شوم، او یواځې‌رمې د هغوی د خنداګانو غږونه د شا لخوا څخه آوریدل..

***

زما یوه میاشت ده راتګ څخه تیره شوی وه، خوو تراوسه د دې کورنې د پلار سره می کتلې نه وه؟! موږ ټول یوځای په یو دسترخوان ډوډی خوړل.زید خور 23 کالو عمر لرې،او ډیره ښه او با حجابه جلی ده.رضوان 28 او زید 26 کالو دې، ښه اخلاقي او ښه کورنې لرې،اوس زه هم د دې پنځه نفرې کورنې یو غړي حساب کیدم' دې یو میاشت کی تقریبآ 2 ځلې عصبې حملې راته پیدا شوې خو ډیره شدیده او دوامداره نه وه....

نن شپه د زید پلار د سفر څخه راغې، مهربانه سړی وه رښتیا هم نیکبخته کورنې وه.
او زه بیا د لیونیانو پشان د داسې یو ژوند حسرت او آرمان خورم...

نن شپه د ټولو شپو پر خلاف ژر خپلې کوټې ته راغلم، یوه د هغه دوه کوټو څخه چې د مانې څخه د باندې وې د اوسیدو لپاره مې انتخاب کړی وې، دلته می د آرامتیا احساس کوه. ترڅه اندازه ټول شیان په دې دوه کوټو او آشپزخانې کې موجود وه، تریخ چاې مې ځانته واچوه اوپه تخت کیناستم لاس کی کتاب ته می کتل
د کتاب نوم څو ځلې لځان سره تکراره وم... بینوایان... بینوایان.

بیا هم تیروخت کې ډوبه کیږم تیاره ماضې کې مې او خپل راتلونکې ته په اندیښنې کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

شوم، څومره په نور حقیقت پټ پاتی شی؟څو ځلي می دا پوښتنه لځانه څخه وکړل خو په ځواب باندی نپوهېږم.

دروازه غږ زما خیالونه په نیمه کې پاتی کوی...

د زید لوړ قد او چهارشانه قامت په دروازه کې ښکاره شو چې ویې ویل: ولی دومره وختي راغلې، ښه یی؟
یوسف- ښه یم لږ می یوازي توپ غوښته!

زید راځی او زما په تخت باندی ځان اچوي او په ستړی لهجه وایې: یوسف زړه می تنګ دی، فکر کوم زړه می د سینی څخه د باندي راوځې!

نپوهېږم ولی! خو احساس کوم چې د زید زړه نیولې دی او اړتیا لرې ترڅو یو نفر و ته غوږ ونیسې، نو ځکه ورته وایم: کوم څه شوي دي؟

زما د پوښتنې په جواب کې هیس نه وایې، چې زه خپل لځاي څخه پورته کېږم، مخ د زید خواته ګرځه وم او وایم: چای که قهوه؟
هغه آرامه وایې:قهوه.

آشپزخانې ته ځم او د یوی پیالی قهوې سره راځم، د هغه څنګ ته په تخت باندی کینم، هغه بیا هم په فکرونو کې ډوب شوي او خاموش دی، وربانديږ غږ کوم: زید!

خپل توري سترګي را پورته کوی او ماته راګوری،په کراره باندیچ خپل سر زما پر پښو کیږدی چې زه ورخطا کیږم او ټول بدن می لکه آور ګرم کیږی..تر اوسه پوري هیڅکله کوم هلک سره دومره نیږدي نه وم،کولی می نشوو د هغه سر خپل د پښو څخه لري کړم، هغه یواځې د یو وررور په شان دا کار وکړ او زه هم په دي شرایطو کې هلک یم، نور باید نورماله اوسم .....

زید- ته څومره ظریفه، کمزوری یې هیڅ زموږ په شان نه یی !
یوسف- ښه اوس د دی خبرو لپاره خپل ځان دي لکه خرس زما په تخت اچولی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما په خبرې باندې په آرامه خاندي او بیا خاموشه کیږي.څومره ښکلی وېښتان لري، تک تور بې اختیاره وایم: ده کومي شامپو څخه ګټه اخلي؟ څومره ښه وېښتان لري

زید- ذاتی همدا رقم دی شامپو پوري اړه نلري.

د زید پدی خبر لځان سره وایم هو رښتیا وایی د فرشته خاله(د زید مور) وېښتان هم همداسې تک تور دی، هغه لږ خاموشه پاتې کیږې او بیا وایې: ستا وېښتان ولی بی نظمه دي؟ ما تراوسه لیدلی ندی فکر کوم وېښتان دي یو اندازه صاف ندی همداسی نده؟؟

نباید هم هغه زما وېښتیان لیدلی واي!؟ ځکه هروخت به په سر مې خولی او دستمال تړو، په کراره ورته وایم: هو بې نظمه دي ټیټ والي او جګ والي لري،ځکه چې زه یې خپله اصلاح کوم او جوړه وم یې.

زما په خبرې هغه خپل سر را پورته کړو، او ښه په ځیر،ځیر یې راته وکتل خو بیا هم خاموش شوو، نن شپه ډېر په فکر کی دی حتماً کوم څه شوي دي؟ کوښښ کوم ترڅو د کوټې درانه چوپتیا ماته کړم او وایم: چنارګل بابا، هله زر پورته شه ځان دي زما غیږې کې اچولی نه شرمیږې د بل چا ځای دی اخیستی بل سبا ښځه کوم د خلکو حق مه خوره سپین سترګیه!

هغه په خندا وویل: بلکل په یو سم ځای کې شتون لرم یوسف خان!
د هغه په خبره تکه سره کیږم، او فکر کوم دغوږونو څخه می دود پورته کیږي خپل ځان کنترول کوم، وېښتان ورته کش کوم، چې هغه یو" اخ" واي

یوسف- دا زما د ښځې حق دی بی ادبه لاړشه حق دی بل ځای که پیدا کړه،
دا خبره کوم او په تلوار د هغه څخه لرې کیږم، زما پدی کار د زید خندا د کوټې فضا ډکه کوي.

زید- ته راشه ستا وېښتان وګورم.
یوسف- ولې د خاله کور خوو ندی محترم وروره.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما په طرف راځي تر څو د سر ښخه مي خولې لرې کړې خو زه ورښخه لرې کيږم.
زيد- اه ندی خورمه يوسف دوه دقيقه آرامه اوسه.

په سل جار او جنجال باندی زما له سر ښخه خولې لرې کړه،حيرانتياي په سترګو کې وينم په حيرانه غږ وايې: يوسف په خدای ويښتان دي هم د جينکيانو په شان دي ښنګه اوږده دي، تيت والي جګ والي سره هم ښايسته ښکاري لاسونی زما په ويښتانو کي ننباسي لکه په ګوتو باندي ويښتانو سره مي لوبي کوي

زيد- ښنګه نرم دی کومي شامپو ښخه ګټه اخلي؟
يوسف- اه بس ده لري که لاسونه دي لکه چې غل دی نيولی وي ټول ويښتان دي راته وشکول لري شه لري ...

زما په خبرو خاندی او وايې: د همدی لپاره دي ويښتان چاته نښکاره کوي ښاغلي يوسف!
يوسف- په خدای وهم دي چنارګل بابا انسان په شان کينه قهوه دي زهرکه
او داسي هم ما غير کې مه نيسه لکه چې خپله ښځي غيږي نيولي وي،بی حيا هلکه.
(پدی خبری مي دواړه خاندو او زه بيا وايم: بده ده زما وروره ، بده ده

زما په خبرو زيد خپل لاسونه د تسليم په نښاني پورته کړل او ويې ويل: سمده تسليم مولوي صاحب.

دواره په تخت باندی کيناستلو هغه خپله قهوه په لاس کي ونيوله، او ما خپل يخ چای بدل کړو د چای ښکلو حال کې وم چې زيد وويل: يوسف سهار لاړشوو جامي يا کالي درته واخلم يوه مياشت کيږي د عمران کالي او جمپر اغوندئ، زما کالی ستا په اندازه ندی ټول، ژمي دي همدا دوه جوړه کالو و جمپر کي تيره کړل.

زيد رښتيا ويل ما ټول ژمي همدط دوه جوړه کالو لو جمپر کي تير کړو،خو نيمکرغي دلته وه چې کوټي کي دننه د کالو مينځلو ماشين درلوده يو به مې ماشين کي اچوه بل به مي

(c) ketabton.com: The Digital Library

اغوندې.

په صاف غږ ورته ووایم: نه همدا دوه جوړه کالي زما بس دي څه ضرور..؟!
زید- د ماسپښین وروسته څلور بجې په تمه اوسه.

زید دا خبره و کړل او خالي پیاله د قهوه یې د میز په سر کېښوده او د دروزاه په خوا روان شوو او ویې ویل:شپه پخیر.
یوسف- شپه پخیر.

ژوره ساه مې واخیسته او ځان سره مې وویل: چنارګل بابا هم لیونی راوخته!سهار وختي پاسیدلم دي منډو غږ مې غوږونه ته راورسېده،د کړکې دباندې مې وکتل ژمي هم هیڅ خلاصیږي نه! زید په ورزشي کالو کې د مانې په لوري منډي وهلي،لاړم کالی مې بدل کړل او کالو لاندې مې ډېل شي هم واغوستو ترڅو کوم شی مشخص نشي، کنه هروخت مې اغوستلو،خولی مې په سر کړه عمران جمپر مې واغوسته او مانې په لوری لاړم.

تقریبآ ټول راټول وه په جګ غږ مې سلام وکو، ټولو علیکم وویل او په خندایی راته کتل، آسما غږ وکړ(آسما دي زید او رضوان خور ده)

آسما- یوسف لالا راځه رضوان سره کینه.
په خندای مې ځواب ورکو:سمده.

د رضوان څنګ کې کیناستم، هغه په تلوار،تلوار او تیزه ډوډی خولې ته کوله.
یوسف- زهر دی شه انسان په رقم یی وخوره ټوله دي خلاصه کړل.

زما په خبری رضوان د خندا څخه سور شوؤ او ویې ویل: یو ورځ هم انسان په کراره نه پریږدي مزاحم لنډیه!

زید غږ وکړ: آسما د یوسف ناشته څه شوه؟
آسما- دغه ده لالا جانه ظریفه ترور یی راوړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

روسته د څو دقیقونه ترور یو پتنوس سره راغله د ناشته وروسته، چمن او باغ مې یوځل وکته، د ګلانونه څخه باید بیحده زیات محافظت وشي ځکه ډیر حساس دی.
ربښتیا هم دا کورني په ما باندی ډیر احسان کړي او هیڅکله ماته یی د یو نوکر په سترګه ندی کتلي هغوی لپاره دي کورني غړي وم،تر ماښامه په باغ کي مصروفه وم د موټر غږ راغی شاید زید وي!

زه لا په باغ کې وم چې هغه د څو ثانیو وروسته غږ وکړ: یوسف ته تراوسه پوری تیار شوې نه یې؟
یوسف- سلام دې څه کړو بی ادبه؟
زید- سلام می دي یوسف خان په ښکلا او جمال باندي.
خاندم او ورته وایم: زه تیاریم اوس درځم.

لاسونه می د پیپ په اوبو ومینځل او دواړه د زید د موټر په طرف چې اوس پوهیږم لندکروزر دي روان شو،څومره موټر یې ګرم دی! مارکیټ ته تر رسیدو دواړه خاموش وو. یو نارینه مارکیټ مخې ته ودریده.

زید- ښکته شه.

د موټر څخه ښکته شو او د مارکیت په خوا روان شوو، یو دوکان ته ورغلو

زید- وګوره او خوښي کړه.
یوسف- زه پتلون او بلوز نه اغوندم.
زما په خبری زید په حیرانتیا وایی: هغه وخت ولی؟
یوسف- ځکه خوښیږي می نا.

زما په خبری زید پوففف کوي او د یو بل کالویو دوکان په خوا روان شوو.
زید-اوسی واخله خوښ کړه!

یوجوره نقره یی کالی مې سترګی نیسي غاړه یی نازک وه، وایم: اوبخښی هغه نقره یی

(c) ketabton.com: The Digital Library

کالي راښکته کړي.

دوکاندار کالي راښکته کړل تقریبآ نو زما په اندازه وه صرف لږ لوی وه،خو زما بلکل همدا لویوالي آزاد والي زما خوښ شول.

یوسف ـ دغه زید دغه همدا واخله.
زید په سترګو باندي کالي اندازه کړل او وویل: په تاباندې لوی دي.
یوسف- تاته یی څه ؟؟؟؟
زید زما په خبری په حیرانو سترګو راته وکتل او وویل: بی ادبه!

یوه خاکستری جمپر، جګرپی کرتی،او یو جوړه نخودی کالي د زید په انتخاب باندی می واخستیل او د مارکیټ څخه راووتو.

زید- راځه یو رستورانت ته لاړشوو ډوډی به وخورو څه وایې؟
د زید په ځواب کی می وویل:نیکی او پرسش عجبه!

زما په خبری زید خاندي خوو څه نه وایي،چ موټر دریږي او پیاده کیږو رستورانت ته ننوځو،رستورانت ډیر لوکس وه دوم منزل ته یی ورغلو یو کونچ او د نظر څخه لرې میز مو خوښ کوو او کیناستو، د څو شیبو وروسته ګارسون راغی ترڅو سفارش یا فرمایش واخلې، چې یوه ډله جینکانی راځي، او یو میز مخکي بلکل د زید مخامخ کیناستلي او د خندا غږونه یی پورته شو.

زید زما خواته مخ کوي وایي: ځای ښنګه دي؟
یوسف- زما په رقم جذابه او ښکلي.
زما په خبری زید خاندي او وایي: په ځان مینه.

موږ دواړو خبری کول چې یوه جلی وویل:جینکیانو خدای هم څه ښکلاګانې خلق کړي.

د هغه جنې پدی خبری باندی زما سترګی د حیرت څخه خلاصی کیږی او زید خوا ته ګورم، خو زید ډیر جدي ناست وو او مبایل که مصروف وه، د بلي جلی غږ راغی...

(c) ketabton.com: The Digital Library

آسیه که بد ورته وګوری سترګی دی درباسم اوبني د دی!
بلی انجلی په غوسه وویل:دواړه چوپ شی په کوڅه کی خو نه یاست.

د هغوی په خبرو زما سترګي د حیرت څخه خلاصې پاتې وي،! انجلی هم دونه بي حیا اوسیدی شي! د زید غږ لوړ شو.

زید- څه شوی ولی لکه بیزو غوندی شوی یې یوسف؟
یوسف- بیزو به پخپله یی وادی وریدل هغه انجونو څه وویل؟

زید خپل اوږه پورته کړه او په شیطانه مسکا باندی وویل: نا کوڼ یم.
یوسف- ښه شو وادی وریده ما درته ویل وه چې زه سومره جذاب یم دا هم ثبوت یي.

اوس نو د چنارګل بابا نوبت و چی سترګی تر اخیر حد خلاصی شوی، زما په خبره او په لوړ غږ یي خندا شروع کړه او همغه حال کې وویل:یوسف جان کولې شې ماته ووایي دا دومره په ځان باور دی له کوم ځای څخه سرچشمه اخلي؟

مخکی له دی چی زه جواب ورکړم زموږ غوښتل شوی شیان راورسیدل، په خوړلو بوخت شو چی زید یو دم په ټوخی شروع وکړل، سترګی می پورته کړی او کوم څه مې چی سترګو ولید خوله می خلاصه پاتی شوه! یو انجلی میز ته نږدی ولاړه وه او یو کاغذ پر میز ایخې و؟! زید ته یې خپله شمیره ورکوله!؟ زه دومره په ډوډی بوخت وم چې بیخی مې پام نه و شوی.له یو ټوپ سره زید څنګ ته ځان رسه وم او په کلکه باندې پر شا یې وهم چی هغه نور هم سور شو اواوبه یی په یو نفس وڅکلی په کراره وایم: خاوری دی په سر شه زید یو عالم خلکو ته دی و شرمه ولو.

داسی می وویل چی یواځې زید وآورید مخ مې انجلی ته واړوه او مسکی شوم ومی ویل:اغلی که غواړی مونږ سره ډوډی خوړی شی.

انجلی نامحسوسه خندا وکړه او بغیر له کومې خبری د دی سره راغلې هغه نور انجونو ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

وویل: راځې انجونو ښاغلو سره ډوډی خورو.

چنارګل بابا په غوسه ماته را وکتل خو ما ځان تیر باسو، دری واړه انجونی راغلی ګارسون میز له سره ډک کړو ټولو په آرامه خپل خواړه خوړل هیچا خبری نکولې، چې انجلی په ډیر ناز زید ته وویل:وبخښئ کولې شم ستاسو نوم باندی پوهه شم؟!

زید په نه زړه وویل: زید!
انجلی- څه ښکلې نوم.
زید د دروغو موسکی کیږی او خپل خواړه خوړلو باندی مصروف کیږی.خواړه په خاموشی کی خوړل کیږی د قهوی سفارش مو ورکړو، دری واړه انجونی چی نومونه یې آسیه ,فرخنده او زیبا وه د زید سره په خبرو بوخت شول او دا جناب یوسف صیب کدو تشریف فرما وو؟!!

د هغه انجونو د تلو ورسته مې وویل: ځومره بی حیایی زیاته شوی په خدای نمبر یې هم واخیسته..! خاوری مو پر سر شه انجلی باید لږ سنګینه وی کنه زید؟
زید په غوسه وویل:ودی خوړه !خپله شپه دی هم خرابه کړه او زما ده هم.

په شیطنت مې وخندل او ومې ویل: ما خو ستا له عذاب درکولو څخه خوند واخیست.

چنارګل بابا خپل سر وخورو او ویې ویل: ولا حول ولا قوت پاسیږه یوسف له مخې مې لرې شه کنه وهم دی.

د هغه په خبره مې وخندل او د ډوډی د پیسو ورکولو لپاره د حساب صندوق خوا ته لاړو حساب دار وویل: ستاسو حساب ورکول شی..!

د هغه پدی خبره په حیرانتیا موږ یو بل ته وکتل او بیا پوی شو چی هغه انجونو حساب کړی..؟ د هوټل څخه د وتلو په حال په خندا مې زید ته وویل: زید وایم بلاخره پیسه دار خاوند دی پیدا کو ده ډوډی پیسی هم درته حساب کړی. هههههههه

زید د غوسې څخه سور واوخت او زما خواته یې حمله وکړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې ما په خندا وویل: په خدای ټوکې مې کول ولی اوس وحشی کیږی خو ته یې خوښ شوی زه څه وکړم.

زید هیس نه وایي او زما لاس نیسي او موټر طرف ته مې وړی او د توپ په څیر مې د موټر مخکی سیټ کی مې اچوی. او موټر حرکت کوی، او شکر ژر ورسیدو، همدا چې ښکته شو رضوان زموږ خواته ته ورختا رامنډی کړل او په لوړ غږ یې وویل: چیرته وې لنډه غرانو..!

یوسف- هوی تور ماره څه شوی دی؟خرید ته تللې و څه ځان په زمکه او آسمان وهی!
د زید د خندا غږ آورم او رضوان چې په غوسه وایې: بد دی وکړل لنډیه ماته مو ولی ونه ویل ها؟!

کرار مې د زید د غوږ ښنګ کې وویل: په خدای که دا تور مار ما ووهې نو مور جانی ته دی هر څه وایم نور خپله پوهیږی!
:□#شهاب
زما په خبری د زید خندا د غږ یی چوپ کیږی او ماته ګوری، چې زه وایم: رینتیا رضوان پوهیږی رستورانټ کی څه وشو..؟
زما په خبری رضوان وویل: څه شوی بیا مو کوم ګل ته اوبه ورکړی !؟
په خندا می وویل: له دی وروړ نه مو پوښتنه وکړه.
زید چې وضعیت خراب ولید ډیر جدی وویل: رضوان بس که ماشوم خو نه یی لاړو یوسف ته مو کالې واخیستل یو میاشت شوی د عمران کالی او جمپر اغوندی،ته په کور کی نه وی نو ځکه تنها لاړو.

رضوان خپل سر وخوځه وه او مشکوکه غوندی چوپتیا اختیار کړل او کرار یې وویل: زیدا! عمه راغلی.

د هغه پدی خبری زید په لوړ غږ وویل: څه!؟ ولی !!
رضوان عاجزانه ورته وکتل او ویې وویل: آرام اوسه زیدا!!!

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید په غوسه باندی د مانی طرف ته لاړو، ما مخ د رضوان خواته کو او ومی ویل: ده باندی سه وشو؟

رضوان زید ته چی د ماني خواته تلو وکتل او ویې ویل: قصه یی اوږده ده.
خپل اوږه مي پورته کړل او خپل د کالیو پلاستیک مي واخیست او کوټی ته مي لاړم او حمام مي وکړو،نوې کالي او نوی چمپر می واغوست هوا ریښتیا هم سړه وه،دی خلکو ریښه وباسی،ویښتیان مې وچ کړل خولي مې په سر کړه، داسی چی څو تار دی ویښتیان مې د باندی را ووتل،مانی خوا ته لاړم او آشپزخانی لاره مي ونیوله

اسما په جیګ غږ وویل:سلام لالا.
په خندا مې وویل: علیک سلام زیدا او رضوان چیرته دی !
آسما په خفګان وویل: د زید کوټه کېدی.
سر می ښکته پورته کو د سمده په توګه او زینو خواته لاړم، د زید کوټی ته ورسیدم دروازه می ټک ټک کړه له لږ زنډ وروسته غږ وشو: راځه.

ننوتم او دروازه می بنده کړه، مخ می د هغوی دواړو خواته کړو او ومې ویل: دلته مو سنګه باندار اچولی خیریت خو دی؟؟؟

پرته له کومی خبری دواړو په حیرت کتل راته خپل وریځی می پورته کړی او په حیرت می وویل: هوي څه شوی؟؟ پیری مو لیدلی!؟

زما په خبری رضوان وخندل او ویې ویل: څنګه ښایسته او دلکش شوی یی؟!

مغرورانه می تعظیم وکړو او ومی ویل: درو ره ګله زه همدا یم نو او دری واړو وخندل، چې ما بیا وویل: ولی ښکته نه راځې؟

رضوان په عاجزانه توګه زید ته وکتل او آرامه یې وویل: خان صیب ضد کړی او وایي ښکته نه ځم.
په حیرت مې ویل: وای..! ولی څه شوی؟؟؟
رضوان غټه ساه واخیسته او ویې ویل: قصه یې اوږده ده .

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوسف- خو ووایه چي پوه شم!
منتظر می د رضوان خواته کتل چي زید پاسیدو او د کړکی خواته لاړو، او بیرون ته په کتو شو چي رضوان خپل ستونی صاف کړو او ویې ویل: دی عمه لور مریم د ماشومتوب څخه په زید مینه ده...!

بی لدی چی زید ته پام وکړم رضوان ته وایم: ښه بیا؟!!
رضوان- خو زید نده قبوله ښاغلی وایی چی هغه می د خور په شان ده، هر ځل یی رد کوی چی د هغې بیچاره حالت خرابیږی.حتی یو ځل یی د ځان وژنی کوښښ وکړو خو، وژغورل شوه..!

زه د حیرت څخه خاموشه وم او غوږ نیولې منتظره وم خو رضوان څه ونه ویل چې بی طاقته مې پوښتنه وکړل: بیا ؟؟!!!
زما په خبری رضوان په کراره وویل: دری میاشتې مخکې جنجال وشو او ترور غوسه شوه او لاړه اوس د دری میاشتو وروسته راغلې خو زید خان حتی نغواړی هغوې وګوری پیچاره ګناه لری بیا د مریم حالت خراب نشې.

د رضوان د خبرو وروسته خاموشی په کوټه کی خپره شوه، چوپتیا می ماته کړه، او رضوان ته می وویل: دا مریم او ترور دی مانه مخ پټه وی؟؟؟

رضوان- نا فکر نکوم مور می ستا په اړه ورسره خبری کړی.
یوسف- سمده نو ته ورځه زه زید راوړم.

زما په خبری رضوان سر وښوره و او ویې ویل: ښه نو لږ زر چی ناوخته شوي.
په خندا می د تاکید په ډول سر وخوځه وو. چې رضوان په نرمه مسکا د کوټې څخه ووتې، د هغه په تلو په کراره مې وییل: زید، زه چی ځو ښکته.

زما په خبری هغه په غوسه وویل: د بحث حوصله نلرم ته زه' زه نه ځم.
خواته یې ځم په سختی تر وری رسیدم لاسونه می د هغه له مټو تاو کړل او ځان خوا ته می کش کړ ترڅو لاندی ویسم خو هغه لږ شور لا ونخوړ په دروغجنې غوسه وایم: انسان

(c) ketabton.com: The Digital Library

غوندی ښکته لاړ شه! ترور دی پتمه ده.

هغه زما خواته را وکتل او ویې ویل: نشم کوی،په خدای نشم کولې پریمیږدی یو دوه دقی ارامه ساه واخلم.
دهغه پدی خبره زه لځان سره وایم: یعنی زید هم ستونزه لری؟؟ خپل فکر بیرته بدله وم، او وایم: یو ځل زما لپاره کوښښ وکړه هغه ګناه نلری (او په لاس می د زید زړه خوا ته اشاره کوم او وایم: د زړه ګناه یی ده.

زید جواب رانکړو چې ما بیا وویل: هرو مرو درسره ډیره مینه لری، کنه هیس انجلی خپل غرور د یو هلک لپاره د پښو نه لاندی کوی!

زما په خبری زید په شیطانت وویل: ته له کومه پو هیږی لکه چی انجلی یی ؟؟
په سر یی وهم، او وایم: اپلاتې مه وایه زه چی ځو ناوخته شوه.

زید نرمه مسکا وکړه او زما سره یوځای د کوټې څخه را ووت د هلیز ته په رسیدو د هغه لاس خوشی کوم او جدی انداز باندی ورته وایم: آرامه اوسه هغه انجلی بی ګناه ده عادی رفتار وکړه سمده ؟!

زما په خبرو هغه خپل سر وښوره وو، چې د هغه پدی کارما وخندل او دهلیز ته داخل شو،چ ټولو ته مو سلام ورکړو او ورسیدو مریم او د هغه مور ته،
مریم ته به رسیدو هغې ته په کتو شوم، غنم رنګه څهره، غټی سترګی نری پوزه، ګرد مخ او، جیګ قد، په ربښتیا چې ښکلی وه، نپوهیګم د زید ولی نده خوښه؟! که واده یې ورسره کړی وایې سومره ښکلی جوړه به وه..!خپل فکرونه می هخوا کړل او مریم ته می وویل: ستړی مشی خوری.

مریم- ته هم ستړی مشی وروره.
یوسف- ستړی مشی ترور جانی پخیر راغلی
عمه- خیر ویسی زویه.

د مریم مور مهربان او نورانی څهره لرله چی په لیدو یی انسان ښه احساس پیدا کو، پر یو

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوچ کیناستم او د زید ستړه مشی می کته چی سرقم ستړه مشی کوی..!؟

زید- ستړی مشی ترورجانی!
عمه- خیر ویسی د ترور ګرانه سنګه یی؟؟

عمه دا خبره کوی او د زید مخ ښکل کوی.
زید- ښه یم مننه ترور جانی ستاسو ښه والی هم غواړم.

په مسکا له ترور نه تیریږی او مریم ته مخامخ دریږی، چې د مریم رنګ د ګچ په څیر کیږی او لاسونه یی لړزیږی، د وریم د حال په لیدو په زړه کې وایم: اه چی سومره زید ظالم دی !

مریم- س .... سلام زید ښ... ښه یی؟؟
زید- علیکم سلام مننه، شکر ته ښه يي؟ (مریم همغسی د زید په کتو کی ډوبه وه وویل: مننه د اوس څخه نور شه نشم اوسیدی.

زید خپل سر وښورو او راغی زما څنګ ته کیناست،زړه می په مریم وسوزید بیچاره مریم ! سترګی می په مریم ولګیدی د زید په کتو کی ډوبه وه او ټول مجلس ته يې هیس پام نه وه، مجلس ګرم و هر چا خپل د همزولو سره خبری کولی خو مریم بیا هم د زید په کتلو کی ډوبه وه چې ما آرام د زید غوږ سره وویل: ډیر ظالم یی یو نظر خو ورته وګوره..!

زما په خبری زید د مریم خواته ګوری او موسکی کیږی(نظر نشی اول ځل جنار ګل بابا زما خبره ومنل. د زید په موسکا مریم په تلوار له ځایه پاسیده او لاړه پخلنځی ته! د هغې په تلو آسما هم پاسیده او لاړه! د هغوی پدی کار باندی زه لږ کنجکاوه کیږم او د لږ زنډ وروسته د اوبو څکلو په پلمه پاسیدم، چې زی وویل: چیرته ځی؟؟

یوسف- اوبه څکم؟ ته يې هم څکی؟!
زید- نه.

پورته شوم، د پخلنځي پۀ لور لاړم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چې،پخلنځي ته ورسېدم د يو چا د ژړا غږ زه ودرولم.

مريم- ودې ليده قسم پهٔ خدای اسما ويې خندل!
او بيا يې ژړا هغه سکون او آرامتيا يوړل هق هق يې پورته شول، او د اسما ځواب ته تم نه شوم، په چټکو ګامونو د هغه ځايه څخه لاړم، نور مې د پاتې کيدو توان نه لرلو، د خپلې خونې پهٔ لور روان شوم، نه پو هيږم، خو د مريم حال ما د خپلو بدبختيو په سوچ کې بيايي.دوې مياشتې کيږي، چې هره شپه زه په ډارونکو

خوبونو، ويښيږم، دوې مياشتې وشوې، هره ورځ تمثيل کوم، خاندم او خندوم يې خو شپه په بې رحمۍ سره دردونه زما پهٔ لور راکاږي.اخ ژونده! سترګې مې له خوبه درنې درنې کيږي، بيا ويده شم، سهار بيا د تيليفون په غږ را ويښيږم. هغه زوړ تيليفون چې رضوان راکړی و.! زيد زنګ کوي خو ولې؟هغه پرونۍ شپې ته په سوچ کولو سره غوسه کيږم، او زنګ پرې کومه!او خپل ځان سمبالومه، د ودانۍ په لور روانيږم.او ننوتلو وروسته د خپلې څرمنې، توده هوا موږم

يوسف- سلام
ټول مې د سلام ځواب راکوي.د ميز لرې برخه ټاکم،او خاله صباح نارې راوړي.
مشغول خوردن صبحانه ميشم نګاهم سوی مريم کشيده د صبانارې په خوړلو بوخت شم.
او سترګې مې به مريم ولګيده چې بيا هم د زيد په سوچ کې ډوبه ده!

له زيد څخه يې ځانته بت جوړ کړی، خو زيد يې ارزښت لري؟
ددې بت عبادت کول کومه ګټه لري؟

ولې خپل ځان ته درد اخلي همم؟؟ يو غږ مې د زړه له تله پورته کيږي او وايې کله چې ته د مريم په درد روږدې نه يې، نو پريکړه مه کوه!سر خوځوم چې ترڅو خپل خيال مې په نورو سوچونو بوخت شي. صبا نارې خلاصوم، پورته کيږم، دمريم د باغ(بڼ)په لور، ګلونه چک کوم، ونې چک کوم،زيرې پاڼې له روغو پاڼو را ټولوم.
تر شپې پورې ځان په کار بوختوم، هو تياره کيږي،او د ودانۍ په لور ځم.

ډير په آرامه په خپل ځای کې کښينم،چې رضوان راځي او زما تر خوا ځای خوښوي،او

(c) ketabton.com: The Digital Library

په آرامه غږ سره وايي: څه شوي پۀ سوچ کې يې؟
يوسف- نه يوازې لږ ستړې يم.
وروسته له نيم ساعت څخه زيد راځي،سلام کوي،راځي زما تر خوا کښيني،په چټکۍ سره پاسيږم،د خونې په لور روانيږم.وروسته له نيم ساعت رضوانه غږ کوي:يوسفه چرته ځې؟ ډوډۍ چمتو ده.

يوسف- وږى نه يم!
د خونې په لور بغير له خبرو روان شوم، د ننه کيږم، چاى ږدم چې له کيک سره مې خوښيږي، ګولۍ مې هم د خلاصيدو په لور وې، خدايه! په پخله رحم وکړه، له دغې لعنتي ناروغۍ څخه مې وژغوره.مرکز ګرمي روښانه کوم، او کښينم، چاى په لاسونو کې نيسم،په تلوسې سره يې مزه مزه کوم.له خدايه شکر کوم، له بد څخه بد تر هم شتون لري،خداى (ج) مې دې له بدو څخه وساتي.

خندا مې په، شونډو ښکارنديي کوي، د لاسونو لړزه مې حس کوله،نه، خدايه،نه! ساګانې مې ټکنی ويستلې،خو ګټه هم نه لري؟ د وره غږ سره ما ټوپ کړو

زيد ډير په غوسه سره د ننه کيږي او په لوړ او عصبي غږ وايي: وګورم چې څه په تا شوي؟زما نه مخ پټوي کم عقلې.زړه دې ورته وسوزيدو نو زه بدبخته څه ها؟ زړه دې ماته نه سوزيږي؟(چيغې وهي وايي ځواب راکه!)

په بې حوصلګۍ وايم: ووځه بهر تا ته حوصله نه لرم ويده کيږم.

زيد په لوړو قدمونو زما په لور راځي،ډاريږم ورڅخه نه پوهيږم ولې داسې وحشي شوى؟ زما اوږه په کلکه نيسي او په غوسه وايې: نو حوصله نه لرې؟ زما حوصله نه لرې کنه! زما زنګ ته ځواب نه راکوې؟؟؟

زيد دا خبرى په غوسه کوى او نور هم زما لاس کلک نيسى چې په درد ورته وايم:وحشي توب مه کوه ستړې يم لاس مې خوشې که.
زيد- زما سره سمې خبرې وکړه ،پوهيږې؟زه په نړۍ کې د هيچا په کيسه کې نه يم، هيچا!

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هغه پدی غوسه باندی زما لاسونو په لړزیدو پیل وکړ،نه خدایه اوس یې وخت نه دی، په دغه حالت کې باید ما ونه ګوري. په پسخند خپل زړه کې وایم"کوم وخت دې زما غږ اوریدلی، چې دا ځل یې دویم ځل وی خدایه؟؟" زه عصبی ناروغتیا لرم او اوس هم د ډیر استرس او ویری څخه راباندی بیا هم عصبي حمله راغله. او په لړزیدو مې شروع وکړه..

ساه مې تنګه شوه، سوچ کوم تر همدې ځایه وو. زما د ژوند کیسه مې نیم ګړ یې پاتې شوه! د خبرو کولو کوښښ کوم،او د زید غاړی ته منګولې اچوم، او په بند بند غږ وایم:ګ...ګو..لې مې...

زما د حال په لیدو زید په ورختا او غمژن انداز وایي: چیرته دی ګولی دی چیرته دی؟

لاس مې د میز په سر د ګولې پاکټ ته نیسم، چې زید په چټکۍ سره د میز په سر د ګولیو پاکټ خواته ځي، زما حال نور هم بدتره کیږي، لاسونه او پښې مې، د نور مال حالت څخه وځي.ساه مې وځي خو له خولې مې زګ وځي.

زید مې په خوله کې ګولې را اچوي، او او اوبه وه چې د ستونې څخه مې پ زحمت تیری کړی،د زید په غیږه کې وم، د هغه د ورختا زړه درزا مې چې تیزه تیزه وه آوریده،خو خوځیدلی نه شوم زما دواړه لاسونه خپل په یوه لاس کې کلک نیسې او د سر څخه مې خولی لرې کوی، ویښتان مې چې د پخوانه څخه غټ شوي وو، او ما د کم کولو وخت یې پیدا کړی نه وو خپل په ګوتو موږي یې، او زما په بدن کې حرکت نشته!

سر مې د زید په سینه ایښی و، عطر یې زما دماغو ته را رسیدو،،خو زه له مخکې هم بد تره وم، هیڅ حس مې د انجلۍ په حیث نه و، چې ووایم سوچ وکړم،سوچ مې ګډ وډ شو نه هیڅ نه شو.کوښښ کوم، وخوځیږم ، له دغې لعنتي تندې، او خراب موقعیت څخه ووځم ،خو نه کیدل.

زید- یوسفه ښه یې؟ اورې یوسفه؟
ما اوریدل،خو خوځیدلی نه شوی، ډیر په ستونزه وتوانیدلم چې ځواب ورکړم: ښه ی....یم..مم...او...اوبه..اوبه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما په خبرې زيد په چټکۍ سره د ميز څخه اوبه را واخيستې، او ماته يې ونيولې، غړپ، غړپ له اوبو څه مې وڅښلې،او لږ په حال شوم، زړه مې لکه ليونی په سينه سينه مې وهې، ای لعنت دې په دغې حمله وې، چې هر ځل ما ددغې مصيب سره مخ کوې.
کوښښ کوم چې د زيد له غيرۍ را ووځم، خو هغې زه کلک نيولی يم په غيرۀ کې.په سخت وايم:

يوسف: هډوکي مې مات شول خوشې مې که، زيد په لړزيدونکی غږ وويل: ولې داسې شوی؟ مريض يې؟

د زيد په خبره مې تندی تروش کيږی ما د مريض د نوم څخه بد راتلل په تنده لهجه وايم: هو عصبی حملې او دوری راباندی راځې کله ناکله.

زما په خبری هغه لږ خاموش پاته کيږی او بيا وايې: سهار چمتو اوسه ډاکټر ته ځو!
يوسف- اړينه نه ده ښه يم!

زما په خبری زيد په کلکه وويل:کله مې چې وويل چې چمتو شه، نو بيا چمتو شه پوه شوې؟
په بې حوصله ګۍ وايم.ډاکتر ته لاړم، دغه يې هم دوا ده، ځينې وخت ورسره مخ کيږم،خو ښه کيږم!

زما په خبری زيد وايې: ډاډمن يې چې سم تکړه ډاکټر ته تللی يې؟
يوسف- هو سم ډاکټر و اوس ورځه غواړم ويده شم، مړ شوم له بيخوبی څخه.

زيد زما د خبری په جواب کې يواځې خپل سر پورته او ښکته کوی او وايې:ښه شپه بې حاله په تخت لويږم، او نه پوهيږم، څه وخت ويده شوم.سهار ګنه ګونه شوه ويښيږم په چټکۍ سره، مې خپل کالې بدل کړل، او د ودانۍ په لوري منډې وهم،غږونه اوريدل کيږې! د ځانه سره وايم يعنې څه شوې؟؟ ګامونه مې تيز کوم د ودانۍ په لور ، د رضوان غږ راځې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

رضوان-انسان اوسه، زیده څه په ځان نازیږې، نه وینې چې حال یې څنکه دی؟
لعنتي!

د زید په خبره لځان سره وایم: یعني د مریم حال بد شوی؟
دا ځل د زید د چیغو په ډول آواز مې تر غوږ شو چې ویې ویل: ما وویل حالیت یې بد شي
ها!؟ما بد بخت څه کړي، مه مجبوروی مې چې دا کورته تاسو ته پریږدم!

زما په ور رسیدلو دواړو ساه تیزه تیزه باسله، چې پوه شوم د ډیر خبرو څخه دواړه ستړی
شوی.د زید مور په کوچ کې ناسته وه او سر یې په لاسو کې نیولی و
عمه او مریم نه وه نو چیرته تللی؟

د رضوان پام ماته کیږي.او کرار وایې: یوسفه ته یو څه دغه ناپوه ته ووایه چې په خدای
کم پاتې هه بیچاره جني ځان مړه کړی، او د دغه ناپوه(زید ته اشاره کوی) هیس فکر او
خیال نشته.

زید زما خواته راګوی خو زه هیس نه وایم او ځم د فرښتې خاله خواته او وایم: ښه یې
خاله جانې؟

زما په غږ هغې خپل ستړې سترګې را پورته کړی او په ستړي انداز یې وویل: هو بچې
مې ښه یم، صبانارى دې خوړلی؟

د خاله پدی خبره زه ځانته شرمنده کیږم، زه څومره ددې کورنۍ پوروړی یم، په جنګ کې
د خاله فکر زما خوراک ته دی! دهغی جواب خپل د سر په خوځه ولو ورکوم او د
رضوان خواته ځم او وایم: بیا څه شوي؟
رضوان- د ښاغلي زید څخه وپوښته (او په غوسه د زید خواته ګوري.زید پرته له خبرو د
باغ خواته ځي؛ چې رضوان به همغه لهجه ویې: مور مې د مریم په اړه د هغه سره خبرې
کولې چې بیا وحشي شو. (او مات شوي ګلاس ته یې اشاره وکړه،) دا هم ښه کار د
ښاغلي!

د رضوان په خبرو زه ځان سره وایم بی له شکه کله چې زید په غوسه کیږی نو د کنټرول

(c) ketabton.com: The Digital Library

څخه وځي او وحشي کيږي. په کراره رضوان ته وايم: مريم خو د زی انکار اوګ خبری وا نه وريدل؟

زما په خبری رضوان په غمژن لهجه وايي: وايي وريدل فشار يي ښکته شو، کمزوری شوی اوس هم د آسما کوټه کيده.

رضوان دا خبره وکړل او چوپ شو د مور خواته يې ځي او زه زړه نا زړه د باغ په لوري ګورم چې زيد شته که تللی. نه نشته تللي .....

نو بيرته د ودانی په لور ځم! ټول غمژن او فکرمند حالت کې دي،د رضوان خواته چې بيحده په سوچونو کې غرق دی ځم او وايم: رضوان راځه آسما او مريم بهرته وباسو کيدای شي سوچ يې بدل شي!؟

زما په خبری رضوان سر پورته کړو او په مسکا يې وويل: ښه خبره ده.

رضوان دا خبره کوی او د زينو خواته ځي،د څو شيبو ورسته دری واړه، ښکته راځي، د مريم رنګ زيړ و بې کراره انداز له زينونه راښکته شوه.موږ د رضوان په موټر کې روان شو، څلور واړه.لکه د زيد موټر داسې نه و خو ښکلی و، زه په مخکې سيټ کې کښيناستم، مريم،او آسما د شا په سيټونو کې کښيناستې. چې رضوان وويل:

رضوان- ښا نو اغلو ميرمنو کومې خواته ځو؟
مريم چوپه وه، خو اسماکرار وويل: نه پوهيږم لالا، هر ځای چې تاسو وايی.

د اسما د خبری وروسته رضوان موټر روښانه کړو او حرکت يې وکړو، او زه نه پوهيدم چې چرته ځو؟خو بلاخره د يوه پلورنځي مخې ته ودريدلو.

رضوان- دادی ورسيدو!

ټول ښکته شوو،او د پلورنځي خواته مو حرکت وکړ، او د دوکانو په کتلو بوخت شولو. د مريم غږ و چې د خاموشی لړی يې ماته کړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مریم- اسما.. اسما ته راشه چې دا څنګه ښکلې ګوتمې لري!

اسما ودریدله او بیا دمریم خواته چې د هغه شیانو په کتلو بوخه وه ولاړه او په خندای ورته وویل: ریښتیا وایې، یو ځل یې وګورو..

د نقرې د پلور ځای ته راغلي یو.مریم او اسما دواړه د ګاڼو په کتلو بوختې شوې.
مریم- اسما وګوره څنګه ده؟
اسما وروسته له لږ ځنډ،ځواب ورکړ: اې دا خو نارینه ده لیونۍ(اسما لږ چپتیا غوره کړه، او بیایې کرار وویل: د زید لپاره یې اخلې؟

د اسما په خبره مې په زړه کې وویل: اووووووف زید زید څومره مې له دغه نامه څخه بد راځي، هغه نر چې خود خوا دی! هغه چې مغروه دی.

اسما کرار وویل: ښکلې ده !
رضوان زما خواته ودریدو او ویې ویل: یوسفه ته کوم څه نه اخلې؟
خپل معاش مې اخیستی و په ډاډه زړه مې وویل: راځه وګورو چې څه مې خوښیږي که نه؟
رضوان مسکی شو او ویې ویل: راځه دواړه د ګوتمو او ښکلو زنځیرونو په کتلو بوخت شو.

رضوان- یوسفه دغه ګوتمه څنګه ده؟
یوسف- کوم یو؟
رضوان- دغه تور غمی والا.

یوه نارینه ګوتمه چې د غمی یې څلور کونجه او چار چاپیره یې وړو وړو غمیو چې رنګونه یې تور وو، ریښتیا هم چې ډیره ښایسته وه.

یوسف- ولا دا ښایسته ده، ته ورتهووایه چې را و باسه ګوتمهچ.

ګوتمه یې را وویستله، رضوان چټکی وکړه او ګوتمه یې واخیسته!

(c) ketabton.com: The Digital Library

د رضوان پدی کار په دروغجنه غوسه وایم: هوی دغه ما خوښه کړې وه نو را یې کړه!
رضوان خاندی او وایي: ښا داده واخله، مه غوسه کیږه.

ګوتمه اخلم او په ګوته کوم یې، چې زما د ګوتو له اندازې څخه غټه وه ،مایوسه غوندې ګوتمې ته ګورم او رضوان ته وایم: رضوانه ته یې واخله،دا زما د ګوتو له اندازې غټه ده.

رضوان- ته یې را وښیه؟

رضوان زما د لاس د ګوتو په لیدو په شیطنت باندی وایې: پخدای چې لاسونه دې لکه د نجونو ښایسته دی حتا د مریم او د آسما څخه ډیر ښایسته دی (دا خبره کوی او په خندا کیږی او بیا په همغه خندا وایې: یوسفه! ریښتا راته ووایه! انجلۍ خو نه یې؟

د رضوان په خبره په غوسه ورته وایم: ورځه ورک شه نر توبې خو په لاسونو او قد او قواری نده(رضوان زما په خبرو خاندی او دوکاندار ته غږ کوی او ورته وایې: وبخښې دا ګوتمې کوچنې کوی؟ (او زما لاس ته اشاره کوی، چې دوکاندار وایې:

دوکاندار- هو، شل دقیقې وخت نیسي.

زه ګوتمې د ګوتې څخه باسم او خپل د ګوتې اندازه اخلم، مریم او اسماء په خپل مینځ کې لیګا ویې او خبری کول چې رضوان غږ پورته شو او ویې ویل: اوس نو یوسف ماته هم یو ګوتمې خپل په ذوق خوښه کړه.

د رضوان خواته ګورم او په خندا ورته وایم: ولې خپله سترګې نلری؟
زما په خبری رضوان خاندی او وایې: زه ستا ذوق او انتخاب ګورم.

د رضوان په خبره ما خپل سر وښوراوه او وایم: سمه ده راځه.

یوه حلقه چې د تور ګردي جواهر سره د جواهراتو لخوا محاصره شوې.او سپینه وه او زما سترګې یې ونیولې زه حلقې ته په اشاره وایم: وګوره دا څنګه ده؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما په خبرې رضوان په ځیر،ځیر هغه ګوتمې ته ګورې او وايي: بده نده.
د رضوان په داسې بې خونده لهجه ژه ورته وايم: سمه ده زه يې یو بل چاته اخلم.
رضوان- بد کوي زه يې خپله اخلم.

د رضوان پدې غوسه ناکه لهجه ورته وايم- و دې خوړې بیا ته ووايه بده ده.
رضوان څه نه وای او اسما و مریم خواته ګوري پداسې حال کې چې خپل غږ کرار کوی ترڅو یواځې زه يې واورم کرار وايي: یوسف پخدا دغه دوه داني زما جیب خالي کوی.

زما سترګې په یو مردانه زنځیر پریوت چې یو کوچنی قفل سره د زنځیر په پای کې وو او د بنیښې په منځ کې کیخودل شوی و، زه په لاس زنځیر ته اشاره کوم او وايم: کیدی شي هغه رابنکته کړې؟(څومره د پام وړ او ښایسته زنځیر دی..)

د شل دقیقو وروسته، همغه زما انتخاب کړې ګوتمې راته په لاس برابره کړې راوړه، زه د رضوان، مریم او اسماء خواته چې دواړه لګیا دی خبرې کوې څم او وايم: خلاص نشو ستاسو خرید؟

رضوان راته وايي: یوسف ټول دوکانونه دوی دواړو تش کړل.

د رضوان په خبره د هغوی خواته ګورم چې د مریم په لاس کې څلور پلاستیک ګورم! آسما ته اشاره کوم او وایم چې مریم څه اخیستی؟

آسما د مریم خواته ګوری او ورته وايي: مریم خپل خرید دوی دواړو ته وښایه چې څه دی اخیستي؟

مریم پلاستیکونه خلاصه وی، په یو کې یو دانه څلور کونجه زمردی ګوتمې وه، چې موږ ټول پوی شو هغه يې د زید لپاره اخیستې، او یو همغه ډیزاین خو ښځینه ګوتمې چې جوړه يې د هغه مردانه ګوتمې سره خپل ځانته اخیستې وه. او په بل پلاستیک کې هم دوه داني دسبندونه وه چې بیا هم جوړه يې وه یو يې مردانه او بل زنانه...!

اسماء هم د غاړکې،ګوتمو او دسبندو یوه بشپړ سیټ اوجوړه اخیستې وه، لاړو ترڅو پیسې

(c) ketabton.com: The Digital Library

حساب کړو رضوان اول د آسما او مریم خرید پیسی ورکړل کله چې زموږ د خرید پیسو ته ورسیدو نو ما پوښتنه وکړه څو شول؟

دوکاندار: 4600

ما تلوار وکړو او د رضوان د پیسو ورکولو څخه مخکې ما پیسی دوکاندار هه ورکړل، چې زما په کار رضوان په غوسه وویل: واخله بیرته خپل پیسی شابه.
بغیر له خبری رضوان د کورتې څخه نیسم او د دوکان څخه د وتلو په حال ورته وایم: بل ځل بیا ته یې حساب کړه.

رضوان څه ونه ویل خو تندی تروش وو، د دواکن څخه چې ووتلو یو څه نور هم وګرځیدو خو د اغلو میرمنو نور شي خوښ نشو، البته ما د هغوی څخ په پټه یو عطر ځانته واخیستو ترڅو د چانه وهلو لپاره فرصت ولرم هسی دا خان خلک دی د دوی په مخ کې د خرید په سر چانه وهل بده ده.

کله چې خرید مو خلاص شو د ډوډی خوړلو لپاره یو ښایسته هوټل ته لاړو، ډوډی خوړو وقت کې ما او رضوان ښه ټوکې او مجلس وکړو، او بیا د کور په خوا روان شو نګهبانانو دروازه خلاصه کړه او کورته ننوځو هغوی د ماڼې په خوا ځې او زه خپل کوټې خواته حرکت کوم، د ماښام د لمانځه وروسته کالي مې چې یو څه نمناکه وه بدله وم چې نظر مې د زنځیر په قطعې ولګیدو، په ډیر زحمت هغه زنځیر خپل په غاړه کوم او خپل خولې په سر جوړه وم او خپل د اخیستل شوی عطر څخه یو څه لږ په ځان وهم.

جمپر مې را اخلم او د ماڼې پخوا روانیږم، کله چې ننوتلم ټول مې به دهلیز ناست ولیده زید خپل د مور څنګ کې وو، د رضوان خواته ځم او د هغه څنګ ته کینم. چې زما به کینستلو رضوان راته وایې: چیرته ورک شوی ناساپه؟

په شیطنت وایم: ړوند خو نه یې تور ماره کالي مې بدل کړل.
زما په حبری رضوان خاندی او وایې: ولی نو به قهر کیږی کدووو(لندیه)

د رضوان نظر زما په غاړه کې اچول شوی زنځیر ته کیږی او وایې: دا څه دی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوسف- زنځیر.
رضوان- تر څو دقو مخکي خو ستا په غاړه کی هیس نه وه؟
په شیطانه خندا وایم: ځکه چې نن ماښام مې په طلا فروشی کی واخیستو.
زما به خبری رضوان په دروغجنی غوسې او قهر وایې: ای ناځوانه زما ښځه په پټه دی واخیستو، اوس سم وښایه ښنګه دی؟

پداسې حال کې چې زنځیر مې خپل کالیو دننه اچو په خندا مې وویل: خوند یې په همدی خاص والو کېږدی ورور ..

موږ دواړه خاندو چې زید زموږ خواته راګوری او هغه هم لږ مسکې کیږی، ټول د میز خواته ځو ظریف خاله ډوډی راوړی، د ډوډی وروسته ښځې په دهلیز کې پاتی کیږی خو موږ د میلمه خانې خواته ځو، میلمه خانه کې د زید پلار رحیم کاکا هم وو رضوان او زید خپل په موبایلو موښتې وه او ما و رحیم کاکا بیکاره پاتې و چې رحیم کاکا ماته وویل: بچیه سنګه یې د باغبانې سره؟ به تکلیف خو نه یې ورسره؟

د رحیم کاکا جواب په خلاص تندی ورکوم او ورته وایم: نه کاکا جانه باغبانې ماته ساتیر او وخت تیره ولو پشان ده.
رحیم کاکا- ډیر ښه که کوم څیز دی بکار وو ماته ووایه.
یوسف- په سترګو کاکا جانه.
:#شهاب
لږ مجلس وروسته رحیم کاکا ولاړو او یواځې موږ دری پاتې شو، خپل د چای پیاله مې راوخیسته او چای مې څکو چې رضوان وویل: سهار ځم د ځمکو کتو ته راځې راسره؟(
د چای پیاله د یو لاس ښخه بل ته راخلم او د رضوان د خبری به جواب کط وایم: نه سبا نوی نیالګې راوړی او چمن هم باید اصلاح کړم.

رضوان- سبا ته زما سره راځه بل سبا بیا دواړه یوځای چمن اصلاح کو، زه هسی هم بل سبا بیکار یم.
یوسف- نه نکیږی ته یواځې لاړشه.
رضوان- دومره ناز کوی بیخی مه راځه.(رضوان ته هغه بالښت دی راکړه. چې زه ورته وایم: رښتیا رضوان هغه سفر دی سنګه شو؟ کله لخیره د کور ښخه ځی او ورک

(c) ketabton.com: The Digital Library

کيږی؟
زما په خبرې رضوان په خندا وويل: اخ ستا آرمان دی پوره نشی، زه نه ځم زما لځايه زيد ځي هغه سفر ته.

غوښتل مې د رضوان جواب ورکړم ی يو دروند څيز مې په پښو کيخودل شو! به حيرت مې وکتل چې زيد خپل سر زما په غيږ کی ايخودلې وو! د زيد پدی کار رضوان ورته وايې: اووو نر غواې ځای کم وو چې تا خپل د ده بيچاره په پښو کيخودو؟

رضوان په خندا وايې: تاته ولې زور درکوی؟ زما بالښت به دی نه وايې اخيستی.
رضوان- ما بد کړی راشه بالښت دی واخله.

زه چې تراوسه د زيد پدی کار باندی هک حيرانه وم، خپل غږ مې پورته کړو او ومې ويل: هوی خيرتي ده زر ځله مې درته ويلې چې د نورو حق مه خوری، او دا غيږه هم ستاسو د وريندار ده نو هله پاسيږه.(زما په خبرې رضوان به قهقهه خاندی خو زيد کرار مسکا کوی او وايې: يو نن مراعات وکړه، سبا سهار ځم هلته ستاسو پسې مې زړه تنگ کيږی.

د زيد پدی خبره نه پوهيږم ولې خو بيحده خوشحاله شوم او په همغه خوشحاله لهجه مې وويل: رښتيا څومره وقت پاتې کيږی هلته؟؟!

نه پوهيږم ولې زما به خوشحاله لهجه زيد خفه شو او په خفه لهجه يې وويل: زما تگ دومره تا خوشحاله کوی؟

همدا چې خوله مې جواب ورکولو ته جوړه کړه، زيد پاسيدو او لاړو!؟ په حيرات مې رضوان ته وويل: په ده څه وشو؟ ما بده خبره وکړل رضوان؟!

رضوان پداسې حال کې چې خندل او زما خواته راروان وو ويې ويل: زه ښه شو چې لاړو بالښت يې زه نيسم.(همدا چې رضوان غوښتل خپل سر زما په غيږ کې کيږدی زه پاسيدم او ومې ويل: فکر يې هم مه کوه گرانه ورور جاننه ورځه خپل ځای ته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما په خبرې رضوان وخندل او ويې ويل: هلک خو نه يې چې داسې وويريدی.
بد بد مې د رضوان خواته وکتل او ومې ويل: بيځايه خبرې مه کوه ځم ويديږم سبا کار لرم.

بغير د نور خبرو د مانې څخه ووتلم او خپل کوټې ته ورغلم، اول مې خپل ګولې وخوړل او بيا بې حال خبل بر ځای پريوتم... چې خوب مې ليدو.....

منډې مې وهل او چغې مې وهل، خو هيچا زما غږ نه آوريدو عمه او نجيب راپسې و د هغوی څهرې د خوګ او بدنونه جسم يې د انسانانو پشان و، د خولو څخه يې زګ بهيدل او زما پسې منډې وهل، دومره چيغې مې وه چې خوب کې مې احساس کو چې ستونې مې د ډير چغو له لاسه زخمې شوی، سترې شوم خو د منډی وهلو څخه ونه دريدم، لځان څخه مې يو څه لرې يو نفر وليدو چې مخ يې سم نه معلوميدو راته خو مخ يې د لمر پشان ځليدو..

د هغه کس په ليدو بی اختياره د هغه خواته ځم او هغه کس ته پنهاه وړم، عمه او نجسب رارسيږی خو د هغه کس په ليدو شاته ځي او تختې سر مې پورته کوم او خپل نجات ورکونکې ته ګورم زيد....! هغه کس چې ماته پناه راکړل هغه زيد وو؟ غواړم د هغه د غيږ څخه لرې شم خو د هغه سترګې د غوسې څخه تکې سرې کيږی او وينه ورنه په بهيدو شې...

د خوب څخه را وينه کيږی زړه مې د ويرې څخه به تلوار درزا کوی، او نفس مې نه پورته کيږی د تږی احساس کوم د ميز له سره ګيلاس اوبه راخلم او يو نفس به سر يې پورته کوم، لځان سره وايم: څومره ويرونکې خوب وو؟ د سهار آذان مې تر غوږ کيږی او زړه ته مې آرمتيا حاصله کيږی، اودس کوم او په لمانځه دريږم، او خپل ځان د خدای سره په خبرو او مناجاتو کې اخته کوم د کوټې په روښانه کيدو پوهيږم چې هوا روښانه شوی..

خپل ځان سم کوم او به هينداره کې ځانته ګورم، ځم د مانې خواته ټول د ميز سره راټول شوی وه، ښه احساس نلرم د دوی سره په يو ميز ډوډی خوړلو ته خو هغوی اجازه نه راکوی او هر ځل وايې زموږ سره يوځای ډوډی وخوره. عمه او مريم نن لکه چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

غواړی لاړشی سلام کوم او ټول بغیر له زید څخه جواب راکوی.

خاله فرشته- علیک سلام بچیه راشه دلته زما څنګ کي کینه.
مسکا کوم او د خاله فرشتي څنګ ته کینم، سبا ناری خوړل کیږی او هر یو خپل په کارو اخته کیږی چي اسما زما خواته راځي او کرار وايي: یوسف لالا د دوکان څخه ماته چپس او کاکو راوړی؟
په خندا ورته وایم: ولی نه کیږی ځم.

باغ پریږدم او د دوکان خواته ځم چي د کور څخه ډیر لری دی، دا کور یا هم بهتره ده ووایم دا ماڼي په یو ارامه او ساکته کوڅه کي شتون لری.

داسی چي یو دوکان یي لا شاوخوا نشته، دلس دقو تلو وروسته یو دوکان ته رسیږم هغه شیان چي آسما ویلي وه هغه اخلم، ځانته هم یو کاکو اخلم او خپل جیب کي پټه وم د کور خواته ځم ماڼي ته به ننوتلو خپل غږ پورته کوم او وایم: اسما چیرته یي؟

د دی څخه مخکي چي بیا ورته غږ کړم زید وینم چي د زینو څخه راښکته کیږی، داسي ځان جوړ کړی سوک که خبر نه ويي فکر کوی زوم دی؟! زما خواته راځي او وایي: رضوان چیرته دی؟
یوسف- زه څه خبر یم ورشه بیدا یي کړه.

زما پدی خبره بد بد راګوری چي زه هم به جواب کي خپل اوږه ورته پورته کوم، آسما راځي خبل غوشتل شوی څیزونه اخلي او د مننې پر ویلو باندی ځي....

نن زید لاړو چین ته تر څو خپل شرکت ته نوی اجناس او مواد راوړی. یو میاشت تیره شوه او ما د زړه څخه د آرمتیا او خوشحالي احساس درلود ځکه زید نه وو چي کله ناکله مي په عذاب کړی، د زید د تلو وروسته عمه او مریم هم خپل کورته لاړه او سنګه چي د مریم حال ماته معلومیدو هیس ښه نه وه... بیچاره مریم .....

په باغ کي د لاله د ګلانو په کینولو بوخت وم، د سپرلي موسم هم رارسیدلي وو، څلور

(c) ketabton.com: The Digital Library

میاشتې زما د راتلو څخه تیرېږي خو ما تراوسه عادت ندی کړی پدی ژوند، د رضوان
غږ راځې چې ناری وهې راته:

رضوان- یوسف راشه چې زید راغلو.
د هغه پشان په لوړ غږ وایم: پخیر دی راشي زه څه خدمت ورته وکړم، نه چې ډیر مې
خوښیږي..
زما په خبرو رضوان خاندی او وایې: تاسو دواړو تراوسه آشتې نده کړی؟ تراوسه د مریم
په موضوع د زید سره جنجال لری؟
یوسف- زړه مې د مریم لپاره سوزیږی خو اصل موضوع د زید کبر او غرور دی چې د
بیچاره انجلی زړه ماته وی.

رضوان چې په ونې باندی تکیه وهلې وه ویې ویل: کاش ته ول ستا پشان وای، که جنۍ
وایې ستا سره مې واده کو(رضوان دا خبره کوی او خندا ته شروع ورکوی)
یوسف- چا ویل چې هغه وخت ما ته تور مار کولې؟ اوښ دی په خوب کې وګوری پنبه
دانه.

زما په خبرو رضوان خاندی او وایې: ته یو ځل جنۍ شه بیا وګوره په زوره درسره واده
کوم.

د رضوان پدی خبرو په غوسه ورپسې کیږم چې هغه مانې ته ننوځې، د هغه پسې زه هم
داخلیږم چې په دهلیز کې په دری منه میلمنو سترګې لګیږی او ژر بیرته را وځم او لځان
سره وایم: ای خاوری دی په سر شه تور ماره د ده له لاسه ماته حیثیت پاتې نشو.د خلکو
لورګانې راباندی ولیدل..! خپل پدی خبره خاندم نه چې اوس زه هلک یم داسی وایم د
خلکو لورګانې راباندی ولیدل زه خپل په فکرونو کې وم چې یو چا وویل:

زید- ستړی مشې نکوی یوسف خان؟

ناساپه ځاي کې مې دریږم ای دا د زید غږ نه وو؟ یو همدی کم وو دی وخت کې کرار
ورته وایم: سلام پخیر راغلې.
زید- همدغه وچ کلک سلام هوم؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپل د دی خبری په کولو رامخکې کيږی او ناساپه ما په غيږ کې نيسی، ټول پيښې د نور په تيز والي سره کيږی، داسې چې ماته د هيس کار اجازه نه راکوی زيد کرار وايي:
ناځوانه د نيمې لاری ملګريه راپسې ديغ نشوی؟ تراوسه راڅخه غوسه يې؟

زه تراوسه د هغه پدی کړی کار باندی حيرانه وم خو ځان مې کنټرول کړو او لاس مې د هغه په ملا ووهې او ومې ويل: نه د اول څخه هم په غوسه نه وم، سفر پخير تير شو؟

زيد خپل لاسونه خلاصه وی او زه يط د غيږ څخه وځم چې هغه په ځير،ځير راګوری او وايې: د يو مياشت وروسته دی هم ګيره را نغله؟ هيس بدلون دی ندی کړی.

يوف کوم او وايم: ښه نو څه؟ يو کال خو نه وو يواځې يو مياشت وه.
زيد- سمه ده خو زما لپاره په ډيره سخته تيره شوه.
يوسف- خو سرچپه زمږ لپاره په ډير خوشحالې او زبردست تيره شوه.

شيطانه مسکا کوم او خپل د کوټې خواته روانيږم، د زيد د راتلو دوه ورځې تيريږی کوم خاص خبره نده شوی، ټول کورنې، فرشته خاله رحيم کاکا ټول را ټول شوی زه ډير د مانې خواته نه ځم، خپل کوټه کې يم کله ناکله رضوان راځې مجلس کوی ټوکې کوی او ځې، نن د رضوان سره د باندې لاړو د شهر انجونې ځومره سپين سترګې شوی..!

نږدی و بيچاره وخوری ښايست پدی کورنی کې ضرور يو ارڅې موضوع ده، ټول کورنې په ښايست کې کمې نه لرې، اسماء،مريم، رضوان او انجونې او هلکان د عمه او د خاله زامن د رضوان ټول شايسته او لوړ قدونه يې درلود، زيد خو بيخې په ښايست کې وړی وه.

يو محلې ته ننوتو چې ما ته لږ لږ اشنا غوندی وه، د موټر څخه ښکته شو او د يو کاری ډبری خواته ځو رضوان د يو سړی سره خبری کول، زيد او رضوان دواړه انجينران دی خو زيات يې په تجارت کې نوم باسلې وو، د رضوان خبری د هغه سړی سره خلاصی شوی زما خواته راغلو او ويې ويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

رضوان- یوسف نظر دی د دی ځای په اړه څه دی؟
یوسف- د څه لپاره دا ځمکه مو اخیستې؟
رضوان- د سمنټو فابریکې لپاره.

د هغه په خبره په پوره غور شاوخوا ګورم، ښه ځای دی ځکه د شهر څخه ډیر لری دی کرار وایم: ښه دی. مناسب ځای د سمنټ جوړه ولو د فابریکې لپاره دی ځکه د شهر څخه لرې دی، او ضرر یې بیچاره خلکو ته نه رسیږی.

***

دواړه د کور خواته روانیږو، د څلوېښت دقیقو وروسته کورته رسیږو بیحده زیات ستړی شوی یم. رضوان ته مخ اړوم او وایم: رضوان زه ځمه ستړي شوي یم غواړم ویده شم.
رضوانچ- ډوډی نخوري؟
یوسف- نا همالته به کوم څه وخورم

ناوخته راغلی وو او ډوډی هم رانه خوړل شوی وه، اوس د دی تور مار سره څوک یوځای ډوډی خوری ، د خپلی کوټي لور ته لارم د ډوډی خوړلو حوصله نه وه چای می تیار کړه خوشبختانه بیسکت او ککو می هم وه، په چای څکلو مصروفه وم چې زید یو دفعه یی او ورخطا را باندی راننوت یا (داخل) شو په لاس کي سګرت هم وه غږیی غیر نورماله او په غوسه وه..

زید- چیرته ورک وې؟ دا دری ورځی کیږي راغلی یم ماته هیڅ ګوري هم نا !ببیا څه شوي یوسف خانه! (یوسف خانه به جګ غږ وایې، د هغه پدی لهجې ډاره شوي وم.ډاره شوي وم خوو ځان می شاته نکړو او ومې ویل: اوله خبره، ستا پوري اړه نلري چې چیرته ورک وم ،دومه خبره ځکه دی لیدلو لیاقت هم نلري د باندي لارشه.

سګرت یی خپل په موټی کي خاموش کړو سترګي یې د کاسو د وینو په شان شوي وه او لاس یې کلک موټ کړی وو، د زید پداسې لیدو نور لړ. پاتی وه همڵته سکته وکړم زه چیرته او دا ځناور زما دوه برابره دی چیریی ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

ناساپه زيد په لوړ غږ وويل: څه دي وويل ؟ زه ستا د ليدلو لياقت هم نلرم ؟ هغه رضوان يې لري؟ هان؟

د هغه په شان مې په جګ غږ وويل: رضوان په تا شرف لري خودخواه مغروره زما په خبرو زيد له غوسی څخه قهقهه وکړه او ويې ويل: ښه نو زړه دی په مريم وسوځيده؟ يو طرفه قاضي ته ځی يوسف خانه..؟!

هيس ورته نه وايم چې زيد خپل لاسونه د ډيرو ،تورو وينتانو کي ننباسي په دواړو لاسونو خپل وينتان کلک کش کوي،په زنګنو باندی په ځمکه کيني په جګ غږ ناری وهی او وايې: لعنتيانو ولی نه پوهيږيږی هغه آسما په شان ده ماته(لکه خور) تاسو هيڅوک ما نه درک کوي مور مي زما سره سمي خبري نکوی ، پلار می ...ملامت کوي، رضوان راته نصيحت کوي، ترور می رانه زړه بد دی ته ولی يوسف؟ دی مينځ کي زما ګناه څه ده؟

دواړه چيتيا کوه په لړزانده غږ زيد بيا خبري پيل کوي او وايې: پخدای ، په پير او په پيغمبران زه نغوارم د هغي بت اوسيږم زه نغواړم زما عبادت يا پرستش وکړي پو هيږيږی اوکنه ؟؟ د هغي د مينی تاوان زه بايد ولی ورکړم؟ ما مجبوره کړي وه ماسره مينه وکړه؟ ولی بی ګناه مې محکوم کوي فکر کوي زما زړه د تيږی زړه دی؟ نه سوځيږي درباندي هان ؟

زيد خپل د خبري سره يوځای خپل موټ شوي لاسونه په ځمکی ووهل، چې ما حيرانه ورته کتل لځان سره مې وويل: دا هغه زيد دي چې د چا سره به يي سمي خبري لا نکولی؟ هغه زيد دي چې د چا څخه به يې لا غوښتنه هم نکوله...!!؟

ما زيد تل د زور ويلو په حال ليدلی وو؟ يعني دا مات خوړلي سړی همغه زيد دي يا زه..يو جدی غلط فهمی کی يم..؟زيد چي په زنګنو په ځکمی باندی ناست و د هغه په داسي ليدو ماته درد راغلو، زړه مې په وسوځيده ، ربنتيا وايی زيد ګناه څه ده ؟ دا هغه انسان دی هغه کس دی غوښتلي يا نيغوښتلی زه يې د عمه د کور څخه وژغورلم...

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپل کورکي را پناه راکړه زما حق کی سړی توپ وکه هغه انسان دی مریم زړه په بايللی مینئه شوي وربانديږ،رښتيا هم زه يې نو ولی محکوم کوم؟ آيا مینه هم په زور کيږ.ي..؟

کولی می نشو داسي حالت کي وګورم خو بيا هم د بت په شان ورته ولاړه وم ، هغه هم څمکې ته بوکسان نيولی وه، خواته يی ورځم نيرډي کيږم ورته نارينه لاسونه يي په خپلو دواړو لاسونو کي کلک نيسم، تکی سری سترګي را پورته کوي او په کراره وايې: زړه دی راباندی وسوځيده؟

لاسونه ته یی زور ورکوم او په کلکه ورته وايم: مکوه لاسونه دي شنه شول غټ سړی یی شل کلن ځوان خوو نه یی..!

زما په خبری هغه په ځير باندی خپل شنه لاسونو ته ګوري چې د ډير وهلو له لاسه زخمي شوې خو څه نه وايې..
يوسف- خپل ټول وينتان دي وشکول اوس به څوک خپله لور هم نه درکوي.
(په لاسونو باندی می وينتان ورته جوړ کوم هغه همداسی راته ګوري.زما ګوتو هغه وينتان خوښ شوی وه او وينتانو سری لوبي کولي په ډير سخته می زړه تری صبر کړواو شونډو لاندي لاحول ولاقوه وايم،ولی شيطان ځانه لري کړم ؟ کله چي هوس په نامه مينځ کي څه نه وي شيطان کار څه شی دی؟ زيد غږ دی ستونزه او دي فکر کولو نه وژغورلم وېي ويل:

زيد- زما نه دي بد راځي ؟

د خپل فکرونو څخه راوځم او د زيد سرو سترګو ته چې په سور والو کې ييچ ښکلايی څو برابره شوي،ګورم زيد ماته د يو بې مور شوی کوچنې ماشوم پشان ګوری، داسی چې کوم ګناه يی کړی وي او اوس خپل د جزا په تمه وي..اوس هم په سترګو کی غوسه ښکاري' لاسونه يي پريږدم او وايم: نه چا ويلی ؟

زيد- چا ندی ويلي زه خپله پوهيږم

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوسف- نو اشتباه پوی شوی يې، ولی به می ستا نه بد راځي..؟

زيد جواب رانکړو لکه چې د خبرو حوصله يې نه درلود، ځان سره وایم !
ولی خپل ځان کنترول کولی نشی؟ولی خپله غوسه ځان باندی خالي کوي او ځانته تاوان رسه ويې هان؟ آرامه ورته وایم: پورته شه "کټ ته اشاره کوم) هلته کینه.

روسته له لږ ځنډ څخه پورته کیږی او زما څنګ ته په کټ کيني. چې زه دهغه لاسونو ته اشاره کوم او ورته وایم: درد کوی او که سوځيږي؟
زيد- هيڅ يو.
یوسف- ولی په خپل غوسه باندی مسلط نه يی کولی دی شوو همدا خبري په آرامه راته ووايي..(او د زيد د جواب ورکولو څخه مخکې مې وويل: چای یا قهوه ؟
زيد- قهوه

دوه دانی ترخي قهوه تیاری کوم او کوټي خواته روانه شوم، په کراره مننه کوي خاموشي! بیا هم چوپتیا د کوټي فضا باندی حاکمه وه.. چې زيد وويل: کولی شم دلته سر کیدم؟(په سترګو باندي بالښت ته اشاره کوي)

په سرمی ورته اشاره وکړه چې هوو. په یوه ساه یې تولږ قهوه وڅکل او خالي پياله يې د ميز په سر کیښوده،خپل سر په بالښت باندی کیدی او اوږد ځملي زه يې څنګ ته وم زما لاس نيسي چې زه ورته حیرانه ګورم زيد په کراره وايي: ګوتمی دی ښایسته ده
یوسف- مننه یوځای رضوان سره می واخیسته.

پداسي حال کې چې لاس مې د هغه په ګوتو کي بند وه ويې ویل: ولی دی ماته اخستی نده ؟
یوسف- مريم درته اخستی وه هغه دی څه کړه؟ ګوتمی او دستبند وه .
زيد- وا می نخستيل!
یوسف -ولی څنګه ښایسته وه.
زيد- نور دي څه واخستيل؟

د زيد په خبره د ماشومانو پشان چې خبل د خوښي خريد یو چاته ښکاره کوی خپل زنځير

(c) ketabton.com: The Digital Library

مې د کالو لاندې څخه ورته راباسم او ورته ښکاره کوم او وایم: دغه دی و ګوره دغه مې د رضوانه په پټه اخیستی(او په خندا ورته وایم: که لیدلی وای ضرور هغه تور مار هم اخیستو.

زما په خبرو زید مسکا کوي او زنځیر په لاس کې نیسي او وایي: ښه دی وکړل هغه تور مار ته ښکاره نکړی.

په خوشحالي وایم: ښکلی دی کنه؟
زید- ډیر ښکلې دی دا به ماته رانکړی؟

د زید په خبره په تلوار زنځیر خپل د کالو لاندې کوم او وایم: څه د خاله کور خو ندی چې درکړم تاته.

زما په خبری دواړه خاندو او زید وایي: ولی دی د سر څخه خولی نه لري کوي؟ ژمي خو هم خلاص شوو.؟!

زید په لاس باندی زما د سر خولی لري کوي، چې زه په تیز انداز ورته وایم: نه مې خوښیږي زما ویښتان څوک وګوري.

بدی خبری غواړم د زید څخه خپل خولی واخلم او به سر کړم خو هغه اجازه نه راکوی او وایي: مکوه یوسفه ګوره څومره ښکلی ویښتان لري لکه ابریښم پشان نرم دی !

زید دا خبره کوی او زما په ویښتیانو کې ګوتې وهې چې په تروش تندی ورته وایم: عه زیده پورته شه بیخی دی زړه راته تنګ کړ ټول ویښتانچ دی راته وشکول لاس ندی توره ده ولا.

زما په خبرو زید په لوړ غږ خاندی او وایې: ولی غوسه شوي لنډیی صحیح ده نوري نکوم.

او بیا خپل لاسونه یې د سینه سره قفل کوي،زړه نا زړه وایم: نکیړی لړ ورسره مهربانه

(c) ketabton.com: The Digital Library

شي ګناه لري پخدای(مریم ورته یادوم)

زید زما خواته راګوری خوو څه نه وایي د څو ثانیو سکوت وروسته کرار وایې: د مهربانه او ښه والي نه می غلطه ګټه اخلي لیونی فکرونه کوي.
یوسف- ګوره یو څه درته وایم ځناور کیږي به نه!؟

زید څه نه وایي چې زه نامطمینه په خبرو باندي پیل کوم او وایم: ولی دی نه خوښیږي هیڅ کمی نلري ښکلی ده ، تحصیل هم کړي او تر ټولو مهمه تاسره مینه لري

زما په خبرو زید یو ژوره ساه اخلی او وایې: درته می وویل د خور په نظر ورته ګورم نشم کولي..!
یوسف- خو یو ځل کوښښ وکړه ګوره چانس دی د لاس څخه ځی درته ویلي می اوسي.

زید- یوسفه انسان شه څه زور خوو ندی چا باندی (خپل په زړه وهي او وایې:دا لعنتی نه مني. زر واری می کوښښ کړی خو نکیږی هر ځلی په لیدو سره یې عذاب وجدان اخلم خو نکیږی!

هیس نور نه وایم د زید ټول خبري منطقي دی نو د خبرو او بحث بدلو لپاره وایم: ربښتیا هغه ښکلی فرخنده او هغه نوري ملګري څه شوي؟

د هغه شپه په یادولو باندی خاندم چې زید هم په خندا وایې:مرګ لیونی کړي وم هغه می بلاک کړي دي...

په مشکوکه انداز ورته وایم: څه یې ویل؟

زما په خبری زید خپل تیلفون راته نیسي. او وایې: واخله پخپله وګوره.

تلیفون مي ترې واخست، درې نامعلومې شمیرې وې، لومړی پیغامونه مي خلاص کړل(سلام څنګه یی ښایسته) د پیغام په لوستلو سره د خندا څخه شنه کیږم او زید ته وایم: ته ماته را وګوره، ستا کوم ځای ښایسته دی هوم؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما په خبرې زيد وايي: زما د ښايست د ليدو لپاره د بصيرت سترګې غواړي،چې ته يې اوس نه لري..
په سر يې ووهم او ومې ويل: بې ادبه چنارګل بابا.

په تيز غږ باندې پيغامونو لوستل شروع کوم او وايم:(ولې جواب نه راکوې) (غرور له خدای سره ښه ښکاري) (زااا ورک شه خاورې دې په سر شه ستا او ستا دې.........)

د اخيرې مسج په ويلو چې ماته يې کنځل کړی وه په حيرت وايم: عه عه دا څه وايی ؟؟ اوس ما څه کړي.؟!

دا ځل زيد دومره وخندل،چې زه له خپل ځاي څخه پاسيږم او وايم: مرګ خوله دې بنده کړه، ستا د لاسه بياب بيابه شوم.ته و خدای اوس زه قاق روده يم؟
زيد خپله خندا کنټرول کوی او وايي: نا هر چا چی ؤيلی هسی بد يی کړی خوله ورته ماتوم خپل ملګري لپاره!

ما وخندل او په عجيبه توګه ما په دې کور کې خپل غمونه هير کړل. د زيد په خبرو ورته وايم: نا اوس هم ستا لاسونه مات شوی دی.(او بل بلاک شوی نمبر ته ځم. چط ليکلی وه (سلام، څنګه يې، لوړ قدیه)، (ستا سترګو زما زړه وړی دی)، (حتا ستا غرور هم ښکلی دی،) واه، دا هم بلاک شوی دی.راځم دريم شمېری ته.(ای تاته وايم که زما د ملګرو جواب د ورکړ تا او هغه جلي شکله ملګری ته د اور اچومه)

د دی مسج په ويلو بيا د چنار ګل بابا په خندا پيل کړو چې ما وويل: پاک خلک ليونی شوی جواب يې څوک ورکوې،او دوی بيابه کوی سوک؟

زيد زما پوزه په دوو ګوتو راکش کوي. او وايي: غم مه کوو، ته لوی سړی نه يې، زه به پخپله يوه جلی درته پيدا کوم.

د هغه پدی خبره په خندا وايم: اول دی خپل غم وخوره، چی نور بوډا شوی،زه نوی شل کلن شوی يم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما پدی خبره زید په حیرانتیا باندی سر د بالښت څخه پورته کوی او وایې: ریښتیا ته د شل کالو یې؟

په ټوکو باندی خپل لاس د هغه په سر باندې کیدم.او وایم: ستا په سر قسم.
هغه زما لاس خپل د سر څخه لری کوی او وایې: ته ولې په ما قسم خورې، زه زر ارمانونه لرم،

په خندا ورته وایم:چنار ګل بابا، زه خو دروغ نه وایم چې ته به مړ شې، ریښتیا، ریښتیا زه د شل کالو یم.
زید- نو ته ولې ږیره نه لرې؟
یوسف- موږ کورنۍ همداسې یو، یعنی چې موږ ږیره نه لرو.

زما په خبره زید په فکرمند لهجه وایې: نو دا میراثي ده!
یوسف- دقیقاً

شپه نیمه ته رسیدلی وه، چې ما زید ته وویل: لاړ شه، ډیر ناوخته دی، زه ویده کیږم.
زید- زه به هم همدلته ویده شم، څه ستونزه ده!
یوسف- هله پورته شه، دا چې تراوسه مې اوس وزغملی یو شاهکار وو، لاړ شه ته خپله کوټه نه لرې؟
زید په خندا وایې: ښه زه ځم، ته ولې خپله قواره کږه کوی؟

زید پورته شو او د دروازې په طرف روان شو، د کوټې څخه د وتلو مخکې ویې ویل: زه یوه کوټه لرم، خو کوم ارمتیا او سکون چې زه دلته لرم، بل هیڅ ځای کې نه لرم،

زید دا خبره کوی او د کوټې څخه بهر ځي، او زه په ګډوډ فکرونو کې ډوبه کیږم یعنی زید دلته آرام دی؟عجیبه ده!

په همدې ډول یوه بله هفته تیره شوه،

(c) ketabton.com: The Digital Library

رضوان- یوسف راځه، چې ډېر ناوخته ده.

د رضوان په غږ د موټر په لور منډه کوم، زید او رضوان دواړه په موټر کې ناست وو
زه په تلوار شاته سټ کې کېنم.او وایم: دومره بېړه لرې، فقط شوله سړېږی.
رضوان- هغه نفر ځی،اوس هم نیم ساعت ناوخته شوی.
یوسف- ښه ښه ډیرې خبرې مه کوه، حرکت وکړه!

نیم ساعت وروسته یو لوړی ودانی ته ورسیدو،له موټر څخه راووتو او رستورانت ته
لاړو، زید په جدي ډول وویل: رضوان، دیخوا راځه هلته ناست دی.

زه او رضوان د زید په طرف لاړو. هغوی تجارتی خبری کولې څومره صادر شول او
څومره وارد؟زما په مزاج ښه نه لرېدو دا بحث نو کرار مې وویل:زید زه ځم یو چکر
ووهم،ترڅو چې ستاسو خبرې ختمیږی،زه بېرته راځم.
زید- سمه ده، خو زر بېرته راشه!!

سمه ده مط وویل او د هغوی څخه لاړم د دوکانونو په کتلو بوخته شوم، ښه ځای دی چې
په کتلو کې دومره ډوبه شوی وم،چې د یو نفر سره ولږیدم او په ځمکه وغورځیدم. چط
هغه نفر وویل: اوبخښه! ورو‌ره ژوبل شوی خو نه یاست؟

د هغه کس غږ څومره آشنا دی، خو څوک دی؟ په تلوار خپل سر پورته کوم، چې د مخام
سړی په لیدلو مې بدن یخ یخ شو کرار لځان سره وایم: سل.........یم! د هغه په سترګو
کې هم حیرانتیا ښکاره کیږی، زما لاس نیسي او د ځمکې څخه مې پورته کوی او په
حیرانتیا سره، هغه وایي:"یغم ....یغ ..ما.... ته خپله یې؟

زه هڅه کوم چې خپل غږ غټ او مردانه پشان کړم او وایم: نه تاسو تیروتنه کوی.

غواړم چې د هغه څخه وتختم او لری شم خو هغه زما لاس په ټینګه نیسی او به نا باوره
غږ وایې: یغما چېرته ورکه وی؟ دا څه حال دی،ولی دی د ځان څخه هلک جوړ کړی!!

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سلیم پدی خبرو پوه شوم چې هغه زه وپیژندلم؟؟ خدایه اوس څه وکړم سلیم غوښتل، چې ما غیږه کې ونیسې خو ما په کلکه لځان څخه لرې کړو. او یو ځل بیا ناکامه هڅه کوم او وایم:تاسو تیروتنه کوی ورور، زه یوسف یم توبه خدایه عجیبه خلک دی..؟

خپل لاس مې د هغه د لاس څخه جلا کړو چې سلیم بیا ټینګ ونیو او په لوړ غږ یې وویل: یعنی څه چې تیروتنه کوم؟؟ یوسف څوک دی؟(سلیم زما لاس ته اشاره وکړه، چې غټ تور خدای خال وه، وربآندی او ویې ویل: له دی خال نه هم منکره کیږې یغمـا؟ له ویښتانو سره دی څه کړې لیونې جلی؟

د سلیم پدی خبره پښې مې بې واقه کیږی هغه زه وپیژندم نور انکار کول فایده نلری په لړزیدلي غږ مې وویل: س... لي...م سلیم پریده چې زه لاړه شم.

سلیم- مرګ سلیم، ته چیرته ځې؟ ته پوهیږې، چې له څومره وخته ستا په لټه کې وم؟ پوهیری! د ډیر تشویش او اندیښنې څخه سل ځله مړ شوم او ژوندی شوم.
یوسف- پخدای هر څه چې پیښ شوي!زه یې درته وایم.
سلیم- راځه کور ته ځو، کور کی بیا وایه،خدای دې وکړي،چې کوم غلط کار دی نه وي کړې، کنه هم تا وژنم هم ځان....

په لړزنده غږ ورته وایم: زه نه ځم! ستا سره هغه کور ته.!
:□#شهاب
هغه زما لاس په ټینګه نیسې، او ما د هوټل د دروازی خواته کش کوی. او چیرته زما زور او چیرته د سلیم زور؟ په زوره مې د ځان پسې کش کوی.......

- خیریت خو دی چیرته یی بیایی!؟
د زید غږ وه چې په غوصه یی زموږ په لور کتل په زړه کې وایم:خدایه د بدبختي له پاسه بدبختي کاش د زید په ځای رضوان وای اوس به ددی غم چیرته وړم..!

سلیم- ته څه کاره یی؟ په کورنې موضوعاتو کې کار مه لره.

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلیم دا خبره زید ته کوی او زما مټ کلک نیسي او ځان پسي مي کشوي مخکی له دی چی پوه شم چی څه وشول سلیم په ځمکه پروت وه! ټول خلک راټول شوي ول او موږ ته یی ردی ردی کتلي چی د زید په غږ ټول تیت اوپرک شول...

زید- خیریت دی فلم خپریږي ځی خپل کارونو پسي..

سلیم لا په ځمکه پروت وه، او له شونډو یی وینی رواني وي له ځمکی پورته کیږي او ماته مخ را اړوی او وایې: د همدی هلک لپاره د کور څخه تختیدلي وی؟(بیا چغی وهی: د همدی پخاطر وتښتیدی لعنتي!؟ هیڅ فکر د ونکړ چی پر موږ به څه تیریږي؟ ځواب راکړه یغما!

زید چی تر دی دمه غلی ولاړ وه په غوسه یی وویل:(ولی فکر کوم زید هیڅ حیران شوي نه وو؟ ولی یی غږ کي هیڅ حیرانتیا نه معلومیږی؟) څه رشته ورسره لري؟؟

زما د څه ویلو مخکې سلیم په بی ادبانه لهجه وویل: کله چي درسره تښتیده پوښتنه به دی کړی وه(زه لا د سلیم پدی خبره دردیدم چي هغه بیا وویل: مور مي رشتیا ویل چی دا ناروغه انجلی دی په درد نخوری، تا پدی کار دی زما د مور خبره په ثبوت ورسوله په رښتیا چی ذات دی خراب وه یغما!

ایا دا نو کیده چی چپه پاتی شم هان؟ هغه زما ذات ته سپکاوی کړي و،خو په کوم جرم ؟؟نه اوس یي وخت دی چی دردونه مي په ژبه راوړم ټوله کرکی ته مي په خبرو او سترګو کی ښکارندویه ورکړه نور راته اړین نه وه چي زید مي په راز خبریږي او که نه! هیڅ هم اړین نه ووپه لوړ اواز مي سلیم ته وویل:له کوم ذات په اړه خبري کوی سلیم؟ ستا ذات ښه دی؟ کله چي عمه لکه د سپي داسي وهلم هغه وخت چیرته وی ووایه؟ کله به یی چی یوه شپه هم ډوډی نه راکوله چیرته وی؟

زه می د پلار او مور په مرګ ګرمه وم هان؟ ایا ما خپله وغوښتل چي تاسو ته پاتی شم او ستاسو غلامي وکړم ولی د خوله بنده ده؟هغه وخت چی موټر ووهلم چیرته وی ؟ګونګی شوي ځواب رااااکړه...

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلیم هک حیران راکتل غوښتل یي چي زما په لور راشی خو لاس می د مه راځه په نښان پورته کړو او ور زیاته مي کړه: د عمه خبره ناروغي انجلۍ! تا پوښتنه وکړه چی زه چا په دغه ناروغی روږدي کړم؟ هان؟؟؟؟

اوښکي مي پرلپسي له سترګو څڅېدې! بیا مي وویل: اصلا کله چي نجیب د مزاحمت کولو کوښښ وکړو ته چیرته وې؟ کله یي چي غوښتل ما په هغه نجیب چی کار یی د همدوی په شان مردار دی د یوی نوکری په څیر وپلوري چیرته وی؟
اوس دي غیرت را وپارېدو هوم؟ پوهیږې؟د څه لپاره د مور پر وړاندې درېدلي؟ځکه چي د مینې دعوه دې کوله پۀ مادې د مینتوب دعوه کوله.خو ماته تل وروړ وې او یې.

زما د انکار کولو وروسته دې ماته پام کول کم شول دا دې ذات دی ووایه؟ زه اړ شوم چي ستاسو هلکانو له امله دهلکانو په شان جامې واغوندم ترڅو د نجیب په شان د هلکانو ناپاکو نظرونو څخه خوندي اوسم، (د ژړا څخه مي سلګې پورته شوی او همغه حال کې مې وویل:چیرته وې؟ د عمه زو چې کله مې له بیخه قیچي کړل خپل ویښتیان د جبر او مجبوری څخه؟؟ ګونګی شوي هان ځواب راکه ووایه.!!!

په سختي مې ورته وویل: ماته د ښه ذات په اړه مه وایه تاسو ټول لکه د لاس ورغوی داسې پیژنم، (او خپل لاس ته اشاره کوم)

د سلیم غږ پورته شو او ویې ویل: ګراني یغما!؟ په خدای قسم چې له هیڅ یو هم خبر نه وم زه .....زه کاپیسا ته تللی وم کله چې راغلم ستانه مې احوال نه لرلو....
ویل یې د یوه هلک سره وتښتیده.....

د سلیم په خبره لکه لیونیان پشان عصبي خندیږم اوښکو او ژړا آرمتیا او سکون نه راکولو باید زړه مي تش کړی وایي په غوسه مي وویل: وتښتیدم؟ زه چې یو وخت مې لمونځ هم نه قضا کولو؟ زه چې حتا ویښتان مې تا په عمر کې کتلي نه وه، زه چي پدي موسم کی خولی په سرکوم ددی پخاطر چي ویښته مي ښکاره نشی زه وم چې څلور نیمي میاشتي مي د هلک په څیر ژوند وکړو(ساه مې واخیسته او بیا مې وویل:خو تا څه! د خود غرضی لپاره د حماقت لپاره زما راز (اشاره مې زید ته وکړه) ټولو ته وویل..

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلیم- جبران کوم يې په خدای چې جبران کوم يې دواړه یو لري ځای ته ځو قسم کوم

سلیم دا خبره وکړه او غوښتل يې چې ما له ځان سره بوځي، خو بیا هم زید غبرګون ښايي او وايي: لاس مه وه یوس... (زید خپل خبره پری کوی او وايي:حق نه لرې چې په زور سره يې بوځې، یالا خپله لار نیسه او زه...

سلیم- ته څوک يې؟ مننه کوم د یغما د ساتلو لپاره زه اوس راغلي یم تاته ضرورت نشته. بحث ته ور د ننه شوم او سلیم ته وایم: بیخي ډیـــــــر وروسته راغلې ډیـــــــر!

لاس مې په تیزی سره د سلیم د لاسه واخیستو چې هغه په غمژن لهجه وویل:یغما مه کوه دا سې کار زما سره زه درسره مینه لرم ولې نه پوهیږې؟ولې نه پوهیږې هـــــا؟؟؟

په غوسه ورته وایم:څو ځله ووایم زه يې نه لرم. او نور هم څوک د یغما په نوم شتون نه لري، زه یوسف یم! یوسف!
سلیم- یوسف! څه؟ کم عقلي؟له فکر دې ووځه!

(ملګرو نور به یوسف ته یغما وایو ځکه زید پوی شو هغه جنې ده نو ستاسو د آسانتیا لپاره په مکالمه کې به د یوسف لځایه یغما لیکو.)

یغما- ما نوره پریږده.. پریږده چې آرامه ساه واخلم.

او پرته له نور خبرو د دروازې لوري ته لاړم سلیم منډه را وکړه چې زید په یو سوک سره سلیم په ځمکه ووهې او دا ځل هغه زما پسې په منډه شو او ناری کړی: ودریږه یوس....

بیایې خبرې بندې کړې او ویې ویل: تاته وایم ودریږه...

په زړه کې وایم اه لعنت دې وي سلیمه، په تا لعنت دې وي.اوښکې مې پاکوم خدایه اوس چرته لاړ شم! ؟ سترګو می رضوان لټوه د زید موټر خواته ولاړ و خواته يې ځم او ورته ناری کوم چې هغه وایې:

(c) ketabton.com: The Digital Library

رضوان- چرته وې ليونی ؟
يغما- هيچرته چکر مې و هو..!

زيد ستړي تر موړ راورسيدی چې رضوان ورته وويل: په تا څه شوي ولې دې منډې کړې!

زيد ماته را وکتل پرته له ځوابه لاړو په موټر کې کښيناستو موږ هم کښيناستو او موټر حرکت وکړو چې رضوان وويل: يوسفه ولې دې سترګې سرې دي؟ ته ښه يې؟

يغما- هممم ښه يم لږ سر مې درد کوي.
رضوان- ډاکترته لاړ شو؟
يغما- نه!

تر کوره هيچا نور خبرې ونه کړې، موټر ودريدو له دواړو نه زه ژر را ښکته شوم بايد ودانۍ ته تللې وای، له زيد څخه ډاريدمه..

فرشته خاله- سلام ښه راغلاست بچی.
يغما- سلام خاله جانې مننه تاسو هم ښه اوسئ
فرشته خاله- ښه شو چې را غلې تاسو ته په طمعه و ډوډۍ چمتو ده

پهٔ خندا مې سر پورته او ښکته کړو ټول د ميز چار چاپير را ټول شول،رحيم کاکا چوپتيا ماته کړه او ويې ويل: زيد زويه، کارونه څنګه دي؟ وادې خيسته هغه ځمکه؟

زيد- هو پلار جانه کارونه يې پای ته رسيدلي دي!
رحيم کاکا- ډېر ښه.
فرشته خاله- د رضوان پلاره زما په نازولی فشار مه راوړه.
ِد فرشته خاله په خبری رحيم کاکا خاندی او وايې: سمه ده د رضوان موری.

رضوان د نيوکی په ډول وايې: موری خی زه دلته مولې يم خير ده که زيد ښايسته دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د رضوان په خبرې ټولو وخندل خو زيد مسکا هم ونکړه، خواره وخوړل شول د چای په طمعه نه شوم او خپل د کوټې په خوا مې ګامونه ټکنې کړل....

کوټې ته د ننوتلو سره سم دروازه مې بنده کړه، د ماخوستن لمونځ مې وکړ جای نماز باندی د سجدی حالت مې ونيوه او دومره مې وژړل چې نور سترګو کې مې اوښکې پاتې نشوی! د ژړا په حال مې د خدای سره خبرې شروع کړې.خدایه مګر زه ستا بنده نه یم زړه دې پر ما نه سوځيږی؟ بیا هم بې وار مې وژړل!په خدای نور نسم کوی اته کلنی کې دی مور او پلار راته واخیستل بس نه و؟!

د عمه په منګلو کې دی واچولم بس نه و؟! شپې مې په بد خوب پيل کولی بس نه وه؟! د نجیب مردار نظرونه بس نه و؟!نفس مې بند شو او ژړا مې زور واخيست!
خدایه مکوه !له ماسره داسې قسم تاب يې نلرم، دا ځل مړه کیګم مکوه داسې راسره نور زغملی نشم.تر سهار مې وژړل، چیغې مې ووهل، ځان مې ووهه، خپل ويښتيان مې وشکول، مور ته مې غږ وکو او ومې ویل:موری راشه خپله لور دی وګوره سومره بیچاره ده!!

چیرته یې؟؟ موری‍‍‍‍‍‍‍‍‍‍‍‍‍‍‍‍ـــــ پلاره راشه چې لور دی مړه کيږی پلاره ولی نه یی!؟ولی باید زه د کور سړی اوسم؟ پلاره زما اوږی څومره توان لرم؟! قسم نسم کولې پلاره راشه او ما په غیږ کې ونیسه اړتيا لرم درته موری !!ستا محبت ته محتاجه یم!! نو ولی نه یاست؟؟؟!! خدایه!!! ولی غږ مې نه آوری؟؟! ولی نګوری!؟ بیا مې هم ژړا غږ پورته شو!

هيس سوک نه و چې مرسته وکړی راسره هيس سوک نه و چې ماته محبت او دلداری راکړی هيس سوک نه و چې پورته مې کړی.بیا هم شپه وه تنهای وه او زه وم او بیا د ظالمې نړی زما یواځې توب راته په ګوته کړو،بیا هم پوهه شوم سوک نسته چې تکيه پری وکړم.او سومره کرکه لرم له دی پوهيدلو نه!!! خپل اوښکې مې پاکې کړی او د کټ خوا ته مې لاړم لاسونه مې لړزيدل..

تریخ مې وخندل لکه خپل تريخ ژوند پشان مې،خدایه!!! مننه حمله دی راولیږله شکر ګذاره دی یم مهربانی دی ده. لاسونه مې کاږه شول خوله مې زګ وکړل سترګې مې

(c) ketabton.com: The Digital Library

عادی حالت نه ووتل!په سختی می دوا وخوړه.نیم ساعت د مړ جسد غوندی پرته وم. له کاړه پخو اولاسو سره،بی اختیاره اوښکی می د څڅیدو په حال زما تر غوږ ورسیدل او اخیره کې زما په نالې و ولیدل..!

شپه په ټوله بدبختی خلاصه شوه، په هینداره کی می ځانته وکتل رنګ می الوتی، و پړسیدلی سترګی پریشانه ویښتیان ،او په اخر کی وچی شونډی چی د وینو رنګ و. سومره د مړو په شان شوی وم! لیونیانو غوندی می وخندل!! حمام می وکړو تور کالی می چی لومړی ځل اغوستی وا غوستل خولی می په ویښتیانو کی کیخوده کوم زنځیر چې د رضوان نه په پټه مې اخیستی په غاړه کړل، د خوشحالی تمثیل

می کو چی خاله فرشته او نور کورنی غړی راباندی پوه نشی، مانی خوا ته لاړم ټول ناست وه او سبا ناری خوړل په لوړ غږ مې وویل:سلام.....

ټولو په خوښی سره سلام جواب راکړو بغیر له زید څخه چی په ډوډی خوړلو بوخت و او بیخی راوه نه کتل، رضوان په خندا وویل:یوسف!!راځه دلته کینه ! موسکی کیږم او د رضوان څوکې خوا ته ځم او څنګ ته یې کینم.رضوان ماته ګوری او کرار وایی: یوسف! ولی سترګی دی سری دی ؟؟ولی پړسیدلی !؟

کرار جواب ورکوم: نه پوهیګم ! ماښام سم نه یم ویده شوی شاید همغه خاطر وی؟ زما په خبرو رضوان خپل سر بورته شکته کړو او په سبا ناری بوخت کیږی..ظریفه ترور زما سبا ناری راوړی لاس می اوږد کوم پتنوس تری اخلم او مننه کوم تری. همدا چی غواړم ډوډی وخورم سترګی می په زید ولګیږد چی په مسخره نظر راګوری.......

یعنی زما او د رضوان خبری یې آوریدلې؟ خاوری دی په سر شه رضوان چې عزت دی ماته پاتې کړو دغه اوس پوښتنه وه چې ده وکړل؟ د سبا ناری وروسته ټول خپل په کارونو بوخت کیږی، زید او رضوان هم د همیشه پشان شرکت ته ځې رحیم کاکا مې نن ونه لیدو ضرور هغه وختی تللی وو؟ د باغ لاره مخ ته نیسم او د درختو به بلک کولو لګیا کیږم چمن اوبه کوم او د غرمه تر اذانه هملته ځان بوخت کوم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د موبایل غږ پورته شو خپل دست کشي د لاسونو څخه باسم موبایل مې د جیب څخه راخلم د رضوان د نوم به لیدو خولې ته مې مسکا راځي، جواب ورکوم او وایم؛ سلام
رضوان- علیک سلام چیرته یې؟
یغما- باغ کې یم ولې کوم کار دی وو؟
رضوان- هو ورځه حمام وکړه خپل یو جوړه ښایسته جوړه کالي واغونده او زما کوټې ته راشه ربښتیا د شاه د لاری زما کوټې ته راشه سوک دی ونګوری.

په حیرانتیا وایم: ولې څه شوی؟
رضوان- افف څومره خبری کوی څه چې وایم همغه وکړه، او ژر خپل ځان را ورسه وه.

موبایل بنده وم او د ځان سره وایم، عجیبه لیونی خلک دی! خپل د کوټې خواته ځم حمام کوم او خپل نقره یې جامې اغوندم لږ عطر هم وهم، ویښتان مې وچوم او جامې مې تن ته کوم مانې ته ځم او د شا دروازی څخه ننوځم او مستقیم د رضوان کوټې ته ځان رسوم، دروازه وهم د رضوان غږ پورته کیږی: راځه.

کوټې ته ننوځم او د رضوان په لیدلو حیرانیږم د رضوان د خندا غږ پورته کیږی او وایې: هی څه دی ښکلی دی نده لیدلی؟
په ملنډې انداز وایم: ورک شه تور ماره فقط چې واده دی دومره دی په ځان ګوتې وهلې.
رضوان- ښه ډیری خبری پریږده وګوره څه می راوړی؟
پلاستیک خلاصوی او د کاغذ په څیر کوم څه بهر کوی، چې زه وایم:دا څه دی
رضوان- د چرګ کباب.
وریځې پورته اچوم او وایم: په کومه خوشحالی؟!
رضوان- همداسی زړه می ورته شوی وه که نه یې خوری چې زه یې یواځې وخورم یوسف خانه!!

په هغه حال کې چې د رضوان د کټ په لور ځم په دروغې غوسی وایم: بد کوی چې یواځې یې خوری تور ماره..(دواړه خاندو او د ډوډی په خوړولو لګیا کیږو، څومره وږی وم چمن او بڼ کې دومره بوخته وم چې هیر شوی می وه د غرمی ډوډی وخورم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

یغما- هی تور ماره ټول دی خپله زهر کړل خاوری دی په رنګ شه بس که نور.

رضوان په خندا وایی: ولی په غوسه کیږی لنډې واخله ټول ستا

موږ د خبرو په حال وو چې د کوټې دروازه خلاصه شوه او، او زید په حیرانتیا موږ دواړو ته په کتو شو چې رضوان په ټوکو وویل: ستا برخه هم دی لنډې وخوړله

زید په جدی انداز وایی:موږ وایی ښکته راشی ټول تاسو عالیجنابانو ته په تمه دی.

او ددی خبری په ویلو سره سم دروازه په کلکه بنده کوی، چې زه رضوان ته وایم: ده وویل ټول؟ مطلب څوک؟ بیا ټوله کورنی راټوله شوی،رضوان څوک راغلی؟

رضوان په شیطانی مسکا وایی: راځه ښکته لاړ شو خپله به یی وګوری.
څه چې پاتې ول په ډېر تلوار مې وخوړل چې رضوان وویل: موړ شوی
یغما- هو پخدای ډېر خوندور وه.

زما به خبری رضوان خاندی او موږ دواړه له زینو ښکته کیږو د هر قدم په ښکته ایښودلو د خندا غږ له صالون نه لا ډیر راځې،د ننوتلو سره سم می سترګی په یوه ډله خلکو او یو غټ کیک لګیږی،څلور کنجه کیک په تور او سپین رنګ،صالون یی څومره ښکلی سینګار کړی وه مګر خبره څه ده؟!دومره خلک ولی ټول شوی؟!

رضوان : چیرته یی؟
د رضوان غږ مې فکر لاهو کړو او کرار مې وویل: د کوم چا کلیزه ده؟

په هغه غږ کې چې خندا پکی خپې وهل رضوان راته یی وویل: همداسی خو ښکاری! بد بد ورته ګورم او وایم:سړی غوندی خبری وکه شف شف نه شفتالو وواېه د کوم چا کلیزه ده؟
رضوان په خندا وایې : خپله دی پیدا کړه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

رضوان دا خبره کوی او د برق په چټکتیا راڅخه لری کیږی،ترور او مریم ته مې پام کیږي په ورو ګامونو د هغوی په لور ځم او وایم: سلام ترور جانی!
ترور- علیکم زوی چیرته یی هیڅ زموږ احوال نه اخلې؟
په مسکا یی ځواب ورکوم: همدلته یم ترور جانی خو تاسو د 14 سپوږمی شوی یې ترور خاندی او وایی: امان دی وی له تاسو ځوانانو هیڅ بند نه راځی.

یواځې په سر خوځولو او مسکا یی ځواب ورکوم او د مریم په لور ځم،د مریم په لیدلو حیرانیږم څومره ښکلی شوی وه له تور رنګ سره حتما د ټولو زړه وړی کرار یي لور ته ګام اخلم او کرار ورته وایم: سلام خوری!!

نظر له نورو اړوی او ماته راګوری او وایې: علیکم السلام وروره ښه یی؟
په مسکا یی ځواب ورکوم: ستاسو په دعا...

لا می خبری خلاصی نه وی چی د چک چکو او اشپلاق غږونه په صالون کې خپاره شول مریم ته می وکتل لکه بت پر خپل ځای ولاړه وه آن پلک یی نه واهه او یواځې یی مخې ته کتل، د هغی نظر لوری نیسم او رسیږم زید ته په لیدو یي خوله مې خلاصه پاتی کیږی ظالم څومره ښکلی شوی لکه د مجلس سپوږمی مکمل یی تور اغوستی ول توره درېشي تور بوټان توره ګړی تور وینته او توری سترګې تور رنګ یی له سپین پوستکی سره عجب یورنګی کوله لکه چې دوی ټولو لاس یو کړی وه چې د مریم زړه ودروی مریم همداسی د زید په لیدلو غرقه وه زید چی په سترګو یی د چا پسی ګرځیده...! ټول د زید شاوخوا ته ټول شوی ول او ورته مبارکې یی ورکوله مریم په لوړ ګامونو زید خوا ته لاړه..

***

کیک پری کیږی او زه یواځې د یو کنج نه ټولو ته ګورم د چا په ولاړ کیدو می څنګ ته له لیدو لاس اخلم چې رضوان په خندا وایې: اوس پوهه شوی د چا کلیزه ده؟
په غوسی وایم: مړ شی رضوانه ولی دی له لومړی ونه ویل اوس ډالی له کومه کړم؟
رضوان- ښه نو یوسف جانه څه چې بدله لری ګله نلری حساب مو برابر شو او زما

(c) ketabton.com: The Digital Library

غاړې زنځير ته اشاره کوی او وايی: اوس نو د چنار ګل بابا ځواب دی په خپله ورکړه رضوان دا خبره کوی او په لوړ غږ خاندی او د زيد خواته ورځی د هغه د تلو سره په زړه کې وايم: خاوری دی په سر شه تور ماره، ټول په خپل وار باندی زيد ته مبارکی وايې مريم د زيد خواته ولاړه وه او دواړو يو رنګ اغوستې ول ځومره هم له يو بل سره ښکلی ښکاريدل.!مريم خپل لاس اوږود کوی او په.لړزانده غږ وايی: کليزه دې مبارک آن.....ن شاء الله سل... ل کلن شی

زيد آن لاس نه ورکوی او په سوړ انداز وايی:مننه کوم مهربانی مو ده
مريم کرار خپل لاس موټې کړو او له يوې انجلی سره په خبرو شوه خو ټول پام يې زيد ته وه

آسما- يوسف لالا ته زيد لالا ته مبارکی نه ورکوی؟

راګرځم او تازه مې اسما ته پام کيږی ولې مې دا ټوله شپه نه وه ليدلی؟ يو جوړه ژيړ رنګ کالې اغوستې وه ښايسته ښکاريده، يعنې ټول راغلی کسان په محفل کې ښايسته وه خو د هغوی په مينځ کې،رضوان، اسما،مريم يو خاص ښايست يې درلود او زيد خو د مقايسې وړ نه وو په ښايست کې.

په مسکا باندی جواب ورکوم: راځم اسما جانې.
اسما- راځه دواړه يو ځای ورته مبارکې ورکړو.

سر مې د سمه ده په توګه ښوره وم او د اسما سره يوځای د زيد خواته روانيږم، اسما د مريم خواته ځې او د هغې سره په خبرو او قيصو بوخته کيږی، زيد ماته بام کيږی او په خوله يې يو لويه مسکا راځې چې زه خپل ستونې صاف کوم او وايم: کليزه دی مبارک شه انشاءالله د سل کالو شې.

زيد کرار ککرار ځو قدم زما خواته رانږدی کيږی او په کراره لهجه داسی چې يواځې زه يې واورم وايې: عه عه يوسف خان ملګری داسې مبارکې ورکوی؟!

(c) ketabton.com: The Digital Library

په تروش تندی وایم: نو ښکه ورکوی؟(بیا مریم ته په اشاره په طعنه وایم: د ځینی کسانو لاس نه نیسي شاید موږ د هغه شانتي مبارکي لایق نه یو؟ (زید د مریم وړاندی کړی لاس خوشی پریخودلی وو هغه می ورته یاد کړو)

لا زما خبره خلاصه شوی نه وه چي به ناساپه حرکت کي زید زه غیږ کي ونیولم او په خندا یي وویل: خپل ځان د هغي سره مه مقایسه کوه، زما زړه، جسم، روح، غیره، لاسونه او هر څیز چي د روح او جسم سره مي تړاو لری د یو نفر دی او هغه یو نفر مریم نده ..؟!

دا چنارګل بابا څه وایي؟ بلا دی دده د خبرو پسي شي، پر ما یي څه چي د چا مربوط دی، ولي یي زه په غیږ کي نیولی یم؟ اوس خو هغه پوهیږی چي زه جنی یم؟! زید خپل د خبرو د خلاصیدو وروسته زه خپل د غیږ څخه جلا کړم او ویي ویل: ملګری داسي مبارکي ورکوی.!

غوښتل مي یو داسي جواب ورکړم ترڅو دا خندا یي به خوله کي وچه شي خو تور مزاحم مار را ورسیدی او په لوړ غږ یي وویل: قدو جان هسی غوړ روغن داره مبارکي خو دی ورکړه.!
په مسخره توګه وایم: رضوان جان ځینې کارونه په خوښه یا نا خوښه توګه مجبور باید ویي کړی، کنه د بعضی کسانو حق دا دی چي خپل د ژوند څخه یي وباسي ډلیټ داسی نده زید خان؟!!

زما په خبرو د زید رنګ د غوسی څخه بدل شو او خپل غاښونه یي په کلکه یو پر بل وچیچل خو زما زړه یخ شو غشي مي په هدف لږیدلی وو، په زړه کي مي د ځان سره وویل: و دی خوړی ته بیا ما غیږ کي ونیسه چنارګل بابا د رضوان غږ پورته کیږی او وایي:

رضوان- څه وایي زه خو بیخی پوی نشوم؟
په مسکا باندی وایم: هیس.
رضوان- زه دا خبری پریږده دا ووایه زید ته دی څه ډالي اخیستي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

رضوان دا خبره کوی او مضره خاندی، ای فسادی خپل کار یې اخیره وکړو. په کراره ورته وایم: تا ورته څه اخیستی؟
رضوان د میز خواته چې د قیمتی ډالېو څخه ډک دی اشاره کوی او وایې: هغه وګوره یو برنډ او ښایسته ساعت.

ما د هغه ساعت پسې کتل چې زید وویل: اوس ستا د ډالې نوبت دی یوسف جان!
خپل ستوني صاف کوم او په کلکه وایم: امم خبره داسې ده چې ستا ډالې زما کوټه کی ده بیا وروسته یې درته راوړم.

زما په خبر رضوان به لوړ غږ خاندی او وایې: ډاډمن یې چې ډالې کوټه کیده؟
یغما- بیخـــی بیخـــــی زیات ډاډمن یم.

رضوان ریشخندی کول او زید خپل لاسونه د پتلون په جیب کی کیخودلی وه، او موږ دواړو ته یې بغیر د کوم خبری راکتل، نظر مې په مریم لګیری زموږ څخه په لږ فاصله کې ولاړه وه او د زید په تماشا وه، د هغې پدی شانتې لسدو په زړه کې وایم: خاوری دی په سر شه مریم چې تا بیا ځان د زید به لیدو باندی ډوبه کړی، نه پوهیږم څومره د مریم د لیدو په حال کی وم چې زید په شیطنت باندی زما خواته سترګه ووهل او مریم ته یې وویل: مریم جانې ماته یو پیاله اوبه راوړی؟

د زید پدی خره د مریم رنګ یو دم و پریدی او په ماته ګوډه ژبه د ورختای یې وویل: ماته وایې؟
زید- هو دلته همدا یو مریم شتون لری،(بیا ماته یې مخ راوګرځه وو او په همغه شیطانه لهجه یې وویل: کنه یوسف جانه؟

مریم د ډیر خوشحالې له لاسه وربادی لاره ورکه شوه، او به خلاصه خوله د خندا او خوشحالې وویل: په سترګو اوس یې درته راوړم.

او په منډه د آشپزخانې خواته لاړه ما او رضوان دواړو په حیرت زید خواته کتل چې د زید په خوله یو مضره خندا وه، رضوان په حیرت وویل: زید ته خپله یې؟ یا بدل شوې

(c) ketabton.com: The Digital Library

يې؟ تا مريم ته"جان" وويل؟ او ورته و دی خندل؟ قيامت رانشي اوس؟!

مريم د باد په سرعت د يو پياله اوبو سره راغله، او ګيلاس يې زيد ته ورکو چې زيد ورته وويل: مننه.....

او زه د دروازی خواته ولاړم او نور مې دهغوی خبری وا نه وريدل، زيد څه پلان او هدف لری؟ د باغ خواته په يو ځوکې کيناستم، آسمان نن شپه ولې دومره نيولې لکه زما د زړه پشان؟ جواب مې نه درلود خاموش شوم آسمان ته مې کتل چې د يو چا د پښو آواز مې تر غوږ شو د آواز پسی مې وکتل،.. زيد وو دوه پيالې چای او يو قاب کې لږ کيک په لاس زما خواته راروان وو د هغه په ليدو مې تندی تروش څو چې هغه په مسکا باندی وويل:

زيد- عه يوسف جان بغير د کيک خوړو را ووتلې مشکل نشته اوس دواړه يې يوځای خورو.

کيک او چای د ځوکې څنګ ته به يز کيخودل او زما څنګ ته کينستې چې زه په تلوار پاسيدم او روان شوم چې د هغه په خبری ځای پر ځای و دره ولم، پداسې حال کې چې مخامخ درختې ته يې سترګې نيولی وه او د چای پياله يې لاس کی کلکه نيولی وه ويې ويل: مريم ښايسته شوی وه کنه يغما؟!

يغمـــا؟! د ډير وقت وروسته مې خپل نوم واوريدو ناشنا غوند وو راته، بيګانه ګې کوم د ی نوم سره، خاموشې ماته وم او وايم: مطلب دی ددی خبرو څخه څه دی؟ اصلا دا راته ووايه څه پلان لری؟
زيد د چای پياله په ميز کيږدی او په مسکا وايې: يغما هوښياره ده د يوسف په پرتله کنه؟ صحيح وايم؟(خپل څنګ ځوکې ته اشاره کوی) کينه

په سل زړه نازړه او شک کينم چې هغه بيا وايې: د اول څخه مې ستا په انجلی توب شک درلود خو ډاډمن نه وم، د انجونو غږ، نازک لاسونه، جسم بدن دی حتا د خبرو انداز دی تول د انجونو پشان وه خو فکر مې نکوی په دومره لږ عمر به دی و غواړی داسی کوم کار وکړی!؟(خاموش شو اسمان خواته يې سترګی ونيول او بيا يې وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید- خو خیر دا خبرې اوس مهمه ندي، ماته کوم توپیر نکوي چې ته انجلۍ یې که هلک! یواځې د انسان پشان به زما سره خبرې کوې پوه شوې.!
یغما- مطلب؟
زید- مطلب ښکاره دی زه دې ناز او نخرې نه اخلم هر خبره چې کوم بغیر د څه؟ چشې؟ ویلو څخه به یې منې. البته غلطه پوه نشې دا خبرې ما درته غوښتل ډیر وقت مخکې وکړم خو وقت او فرصت په لاس رانغلو نو فکر مه کوه چې ستا د راز پوهیدو لپاره داسې وایم.

په بیحده تروش تندی او کلکه لهجه وایم: هوی ورور چا ویلی چې زه ناز کوم؟ هغه هم پر تا باندې؟
زما په خبرو دهغه لاسونه موټ کیږي او په غوسه ناکه لهجه وایې: اول خو زه دې ورور نه یم دوهم دا چې ستا ناز د رضوان په سر چلیږي خو پر ما نه.

د هغه پدې خبره کنټرول مې له لاسه ورکړو او په لوړ غږ مې وویل: خپل ژبې ته پام کوه! خپله پوهیږې څه وایې؟ رضوان زما د ورور پشان دی راته هغه ستا پشان خود خواه او مغرور ندی، هغه خبر ندی چې زه هلک نه یم او د یو ورور پشان راته احترام لري.

زید- که خبر شو ته هلک نه یې بیا څه؟ بیا هم آیا د یو ورور پشان ستا سره مینه کوي؟
یغما- د ربښتیا په پوهیدو تاته کوم څه توپیر وکړو؟ کنه ویې نکړل! نو هغه ته هم کوم توپیر نه کوي، او هو که ته دې خپله خوله بنده ونیسې هغه د کوم خوا خبریږي؟
:□#شهاب
زید خپل لاسونه د تسلیم پشان پورته نیسې او وایې: بغیر له شکه زه کلک راز ساتونکې یم.
یغما- خدای دې وکړي.
زید- دننه دی د نورو پشان زما خوله کې کیک رانکړو په تمه یم (او کیک ته اشاره کوي چې زه په غوسه ورته وایم: زور خو ندی نه یې درکوم، زړه مې نغوښتو و مې نکړو اوس هم مجبوره نه یم.

زما په خبرې هغه په لوړ غږ خاند او وایې: تخو نغواړې د مریم حالت خراب شي کنه؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هغه پدی خبره کړی تول فکرونه مې صحیح ثابیتیږی او په مسخره لهجه ورته وایم: تر کومې اندازی ته رزیل کیدی شی؟ نه ګوری هغه بیچاره جنۍ د ډیر مینې څخه ستا عبادت کوی، ړوند یې؟ ته حق نلری د هغې د احساساتو سره لوبې وکړی پوی شوی څه مې درته وویل؟

زید- که زه ووایم زه د ډیر مینې څخه د یو بل چا عبادت کوم څه؟

د هغه په خبره به حیرت و ته ګورم! یعنی داسی سوک شته چې د زید زړه یې ځانته اخیستی ویې؟ نا امکان نلری؟ بی اختیاره وایم: انشاءالله چې هغه کس دی ددری منه خاورو لاندی شی ترڅو تـ....

ناساپه احساس کوم چې غابنونه مې مات شول، خبره مې نیمه کې پری شول او د زید خواته ګورم چې د غوسې څخه په سرو سترګو زما خواته راګوی او د لیونیانو پشان په چغو وایې: څه دی وویل؟ بیعقلې؟ ته یوځل بیا ووایه زه یې واورم؟!

بیحده ویریدلی وم کاش دا خبره مې نه وایې کړی کاش خوله مې ماته شوی وایې البته ماته هم شوه داسی ټک مې وخوړی، یعنی دومره ورسره مینه لړی چې د هغی په اړه په یوه خبری زه یې ووهلم؟! په ویری باندی ورته وایم: ه.....ی...س...
زید- یو ځل یواځې یو ځل بیا داسی خبره وکړی خپل د ځان څخه ګیله وکړه نه زما څخه(او به چغو وایې: پوه شوی؟

د ډیر ویری څخه یواځې ورته سر ښوره وم، درنه خاموشی زموږ مینځ کې ښوره شوه هغه خبری نه کول او ما د تلو جرئت نه درلود د بت پشان ناسته وم چې هغه وویل: خپله دی وغوښتل که د انسان پشان کیک دی راکړی وایې نه دی وهل خوړل او نه هم د مریم شپه خراب کیدل.

هغه دا خبره وکړل او د مانې خواته روان شو پوهیدم چې زید ټوکې نکوی او د ربښتیا د هغې بیچاره ګې شپه ورخراب کوی؟ نه نشم کولی پریږدم داسی کار وکړی په تلوار د هغه خواته ځم چې تراوسه د حرکت په حال کیدی، د لاس څخه یط نیسم چې دریږی او

(c) ketabton.com: The Digital Library

راګوی په ورختا یې وایم: سمده هر څه چې ته وایې.

هغه خپل لاس زما د لاس څخه کش کوی او وایې: درته ویلی مې نه وه چې بر به ناز نکوی؟!
یغما- پخدای ناز نه وو یواځې...یواځې...یواځې...
زید- یواځې څه؟
یغما- هیس.
زید- اخیری ځل دی و اوسیږی بل ځل همغه کار کوم چې وایم یې.
(ژر ژر خپل سر ورته خوځه وم، د میز خواته ځو دواړه په څوکې بیرته کینو د کیک قاب په لاس کې راخلم قاشق کومه ده؟ لکه چې زما په خبره د ویلو څخه بغیر پوی شوی ویې چې ویې ویل: په لاس یې راکړه..

د کیک یو کوچنې برخه خپل په لاس جلا کوم او پداسې حال کې چې لاس مې په ښکاره باندی لړزیدو، شرمیدم په سل نه زړه د هغه او په زحمت کیک مې د هغه خولې کی کیخودو چې هغه سرګې پټې کړل او ویې ویل: امممم

چې ما په زړه کې وویل: مرررررګ امممم زهر دی شه، په ستونې کیدی بند شه، ما لا ورته ښیرا ویې کول چې هغه سترګې خلاصی کړی او ویې ویل: څه دی وویل؟
یغما- ما؟ نه څه باید ووایم؟ نوش جان دی شه.

زید کومه خبره نکوی او زما پشان د کیک یو ټوټه راخلی او زما د خولې خواته یې نیسی په حیر ورته ګورم چې هغه وایې: څه ړدی ړدی راګوری ویخوره.
یغما- خپله یې خورم.
زید- خلاصه کړه خوله دی.
په غوسه ورته وایم: ومې ویل خپله یې خورم.

زید هیس نه وایې او راګوری ناساپه په هغه بل لاس یې زما خوله د څلور کلن ماشومانو پشان ونیول او کیک یې په زوره زما خوله کې تخته کړو او په خندا یې وویل: خوند یې وکړو..؟
یغما- مرګ یې خوند یې وکړو تول مخ دی راته په کیک ولړو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید- راشه پاک یې کړم درته.

او بیا یې خپل په لاس زما خوله پاکه کړه او ویې ویل: دا دی پاک شو اوس کومه دی زما ډالې؟
په حیرت وایم: ډالې دی؟
زید- هو.

څنګه وکړم چې بیا لیونی نشی؟ چوپتیا می اختیار کړه او ډیر په عاجزانه ډول می وکتل ورته شاید د تېرې په شان زړه یی راته وسوځیږی.

زما پداسې کتلو هغه وایې: ندی ده اخیستې؟
یغما- پخدای خبره نه ومه چې نن ستا کلیزه ده.کنه ضرور مې درته یو څه اخیستل هغه تور مار زما سره چل وکړو کنه ما درته اخیستل.
خاندی او وایې: توپیر نکوی په بدله کې یو بل څه راکړه.

په حیرانتیا می وویل:لکه څه؟
زید- د غاړی زنځیر دی.
یغما- چېشـــــــــــــې؟(په غصه مې دوام ورکړو: فکر یی هم ونکړی.
زید- چیشې دی چی واوریدل.
یغما- سهار درته یو ښایسته ډالی اخلمه سمه ده ؟
زید- نه همدا غواړمه راکوی کنه؟

د هغه پدی ضد باندی په زړه کې وایم: د موټر د ټیر لاندی شې زیده اور واخلی زیده، جنازه دی راشه زیده، انشاءالله د نن شپې څخه تیر نشې زیده،ویده شې بیا رویښ نشې لخیره " ههههه دا یو دوه ښیرا وی ما ورپسې کړل هسی عصاب یې راخراب کړو بخشه کوی"

په کراره ورته وایم: نه کېږې له دی زنځیر څخه تیر شې؟
په جدی لهجه یی وویل: نه همدا غواړم.
یغما- او ففففففف راشه وایخله ګدایګره وړی سترګی..

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه خاندی او وايي:څه وکړم خوښ شوی می دی.

په غوسه باندی ورته ګورم او په زحمت باندی زنځير ختا کوم او به تروش تندی د هغه خواته نيسم او وايم: هوممم واخله.

زيد خپل وربځې پورته کوی او وايي: همداسې يی واخلمه.ډالي همداسې څوک ورکوی؟
يغما- هو څه رنګه يی ورکوئ نو؟
زيد- ته يې راته په غاړه کړه.

دهغه پدی خبره بيا مې خوله د حيرت څخه خلاصه پاتی شوه، نن شپه به ده څه شوی؟ په هوښ خو دی؟ بی اختياره می لاس پورته کړو او په تندی می ورته کېښوده په حيرانتيا يی کتل راتهراو زه ورته وايم: تبه هم نلری چې اپلاتط ووايې؟!نو په څه دليل فکر کوی چی زنځير به زه درته په غاړه کوم؟!

په همغه حيرت باندی زيد وايي:لاس مي نه رسيږی ژبه مه وه ژر يې راته په غاړه کړه.
يغما- که ونکړم؟
زيد- بيا پوهېږې نو.!

د هغه پدی خبره د غوسی څخه تکه سره کيږم او په زړه کي بښه کنځل ورته کوم،په زړه مي زنځير د هغه د لاسه څخه واخيستو چې هغه په خندا راوکتل چي جواب کی ما ورته بد بد وکتل او زنځير مي ورته بند کړو.

يغما- هومم وشو.
زيد- افرين.

زنځير يې لاس کی ونيو او په ځير يی ورته وکتل چې ما وويل: که پوهېدمه چی دومره دی خوښ شوی دی وختی مي درکوی.!

هغه جواب رانکړو خو ثاني په ځير،ځير زنځير ته وکتل او بيا پرته له کومی خبری له ځايه پاڅيدو او ويی ويل: هير نکړي ته ماته هماغه يوسف يی.يوا ځې لږ ادب کولو ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

ضرورت لری.

آیا دا ځما د پوښتنو ځوابونه ول؟ ولې یې غیږه کی ونیوله؟ځکه ځه ورته یوسف ومه.ولې دا کارونه کوی ؟خپل په نظر ما ادب کوی؟ یو راحته نفس مې وویستو ځه ښه ده جلی توب می په مخ نه راوړی.حتا په پټ راز می نه تهدید کوی.هر څومره چې مغرور او خود خواه دی بیا هم زه وربا ندی باور کولی شم،همدا چی جلی نه یمه ورته یوه دنیا خبره ده.په ذهن می هر رنګه پوښتنې راتلل.

خدای دی لاس مات کړه چنارګل بابا بی وهلو دی ځما خوله راماته کړه.لاس خو ندی توره ده توره.کوټې خواته می ولاړمه له ځان سره می وویل: هوا ښه شوې خپل د وېښتانو غمه می وخورمه.نور نشمه کولی خولې په سر کړمه.پرته له زید نه نور چا ځما وینتان نه وو لیدلی.وروسته له لمانځه نه د خوب نړې ته تللی ومه.چې د وحشت له دنیا نه کمه نه وه. سهار 7 بجی ول لمونځ قضا شوې وو مجبوره شومه قضایی می را وګرځه وو.

د تل په څېر سبا ناری لپاره ودانی ته ولاړمه.سبا ناری د رضوان په ټوکو مو وخوړل. نن جمعه وه او ټول په کور ول.رضوان ته می باید ویلي وایې؟! د رضوان د کوټې خواته ولاړمه او دروازه مې وټکول چې هغه وویل:راشه.

داخل شوم او ومې ویل:د وېښتانو ماشین لری رضوانه؟
زما په خبری هغه سر د موبایل څخه پورته کړو او په حیرانتیا یی وویل: د وینتیانو د اتو کولو یا وچ کولو؟
په حیرانتیا مې وویل: خاوری دی په سر شه انجلی خو نه یی چی دا شیان لری.

زما په خبرو رضوان وخندل او خپل غږ یې د ښځو پشان کړو او ویې ویل: یوسف خانه جهیزیه(د ناوی کور) می مکمله ده.زما سره واده نکوی؟ دومره ښایسته انجلی یم زما د ښایست مثال به په دنیا کې پیدا نکړی.

د رضوان په خبرو خاندم او ورته وایم: ندی کوم ته د سکاره غوندی تور یې..
د دی خبری وروسته دواړه خاندو او زه ورته وایم: غواړم وینتان می لنډ کمه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په لوړ غږ یی وویل:ولی؟ته ښکاره کړه وپښتان دی څه وګورم ما بیخي ندی لیدلی.
یغما- اړتیا نشته ته هر څه وګوری وو ایه لری ماشین کنه؟
رضوان- نه لومړی وښاپه راته ژر کوه.

لاس بې راوچول او خولی یی راته وویستلو او په حیرانتیا یی وویل: بی عقله ولی دی تر اوسه دا وینتان پټ کول ؟اوس بې هم کم کوی؟!
په غصه مې ورته وویل:رضوانه ډیر خبری مکوه لرې ماشین او کنه کار لرمه؟
رضوان- زما د وینیتانو ماشین خراب شوې زید یی لری(بیا کرار وایې:نکېړې لنډ یی نکړی؟

یغما- نه ولاړ شه له زید څخه يې راته راوړه.
رضوان- نه راوړم.
یغما- نه راوړی؟
رضوان- نه
یغما- خپل خوښه دی څمه ترور ته وایمه هیر شوې خو د ندی ؟

دا خبره کوم او کرار کرار د زینو خواته څمه چې رضوان په غوسه وایې: یوسف خدای د ونه وهه چی ما ګوابنه ویې، ما یو ځل سګرټ ووهل او کنه تا بدبخته ولېدلم اوس مې نه ایله کوی...

یغما- وخت نلرمه ژر راوړه!
رضوان بد بد راوکتلو او د څو دقیقو وروسته ماشین په لاس زما خواته راغلو او لکه ماشوم پشان یې وویل: نکېړې لنډ یی نکړی.؟
یغما- ومی ویلی نه اوس دا واخله د استعمال طریقه یی راته وښاپه.

رضوان زړه نا زړه د ماشین چل راته وښودو،ماشین مې واخېستو او خپلې کوټې خواته لاړمه.ماشین په لاس هینداری ته ولاړه یمه.د هینداری مقابل کس ته په لیدو می غم تازه شو.زړه می په خپل حال وسوځیدو او ومی ویل: ضرور قسمت همدا وو.
ماشین می روښانه کړو او اوښکی می بی واره روانی وو.ولی دا اوښکی خلاصون نه لری..؟! هر شپه د سیل په شان روانې یې .ولی نه وچیږی؟!

(c) ketabton.com: The Digital Library

وېښتان مې لاس کې نیولې او لکه غنم له بیخ نه یې وهم، شاوخوا مې ماشین شوی ویښتان نیولي او زه په سرو سترګو هینداری ته ګورم، د بی ویښتانو کس کې غرق کېږمه بهتره ده ووایمه شوټا شوې کس په هینداره کې...

په لاس باندی هینداره لمس کوم او خاندم، د ژړا څخه په نیولي غږ په هینداره کې د ننه کس ته وایم: یغما تا په کومه نحس ورځ پېښه ودی نړی ته کیخودل؟؟؟ خپل د ځان څخه بل کوم بدبخته دی لیدلی؟؟؟ لګیا وم ځان سره، خپل د تقدیر او خپل د خدای سره مې ګیلې او شکایتونه کول د 12 کالو د شکنجې او زجر پوښتنه مې ورڅخه کول چې ناساپه دروازه په کلکه خلاصیږی، زید ساه ساه وهلو باندی کوټې ته را داخل کیږی..

د هغه د حال څخه معلومیدو چې د مانې څخه تر دی ځای منډې وهلې، لاس یې د دروازی په بند پاتې بغیر له کومې خبر راګوری کرار وایې: څه کار دی وکړی خپل د ځان سره؟

نه پوهیږم ولی خو احساس کوم زما په لیدو د زید قدمونه ولړزیده، ولی باید داسی شی؟ ضرور زه غلطه پوه شوم؟! کرار کرار زما خواته راځې ولې لاسونه لړزیږی؟ په سل نه زړه زما د سر په پوستکې لاس کشه وی او وایې: ولې؟ یغما؟

نه پوهیږم څه ورته ووایم ورته ووایم د دی لپاره چې نه مې غوښتل ویښیان مې څوک وګوری؟ د دی لپاره چې نور خولې نشم په سر کولی ځکه؟! پداسې غږ چې کوښښ کوم عادی اوسیږی وایم: ډیر ویښتیان مې نه خوښیږی

زید کرار وایې: ندی خوښیږی؟

نه پوهیږم ولی نن زید دومره کرار او مهربانه دی؟ او زما سره مهربانی کوی؟ طوفان هم مګه آرامیږی؟ په خندا ورته وایم: هو خو.(خپل سر ته اشاره کوم او وایم: ښایسته ښکارم؟ ګنجې؟

هیس نه وایې تراوسه یې لاس زما په سر دی، د ختا کارو ماشومانو پشان ورته وایم: ښه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښکاري زيد؟ نور هم بدرنګ شوم؟

بې حرکته ولاړ دی کرار د هینداری مخکې په ځوکې کېني او خاموش کېږی، فکر کوم هغه هم زما پشان په فکرونو کې ډوب دی آرامه غږ يې آورم چې وايې: ويې وهه.
يغما- څه؟
زيد- زما ويښتيان.

حيرت مې کړی دومره حد چې مغز مې د هيس کار دستور او فرمان نه راکوی، يعني زيد زما لپاره خپل ويښتيان غواړی ووهې؟ مغز مې راته وايې: خيال پلو مه وه ضرور يې زړه دربادی سوځيدلې! پدی فکر په تروش تندی ورته وايم: ضرورت نشته ماته زړه سواندی وکړی.
زيد- ويې وهه.
يغما- نشم کولې.

خاندی داسی خندا چې د هر څه پشان ده خو د خندا پشان نه وايې: خپل د دی څنګه ووهل؟(دا ځل په کلکه وايې: ويې وهه.
يغما- د ښکلا ښځه دی کم کېږی مريم زړه مات کېږی.

غمژن او زړه نيولې زما خواته راګوری او ويې: هغه ښکلا چې د يو نفر په نظر رانشي په څه درد خوری؟ نخوری؟!

څه وايې؟ يعنی امکان لری سوک زيد وګوری او د ښکلا تعريف يې ونکړی؟ آيا داسی سوک هم شته چې د زيد ښايست يې و زړه ته ننوځې نه؟؟ د ځان سره وايم: ضرور هغې د زيد زړه مات کړی(مطلب مې هغه وه چې زيد دهغې په سر زه وهلې وم) خپل ګوتې د هغه په ويښتيانو کې وهم سومره نرم د کوم شامپو ښځه استفاده کوی؟ څه فرق لری زه خو ګنجې يم شامپو څه وکړم؟ څو دقې ويښيان اړوم را اړوم او بيا ماشين روښانه کوم او د هغه د تور او ښايسته ويښتيانو په وهلو شروع کوم..

د څو دقو وروسته زيد هم زما پشان ګنجې کېږی خاندم او لځان سره وايم د دی وروسته ورته د چرګ سر ناری وهم خو د حق ښځه تير نشو دا بشر د ويښتيانو ښځه بغير په

(c) ketabton.com: The Digital Library

همدی ګنجې سر هم ښایسته او زړه راښکونکې وو البته د ورور له نظره، بدی فکر مې خاندم چې هغه خپل مخ زما خواته را تاو کوی او وايې:

زید- زما ګنجې سر خندا لری؟ چې ته خاندی؟
په خندا ورته وایم- سم د دی مافیا کسانو پشان شوی يې د چرک سر
هغه هم خاندی او وايې: چاته دی د چرګ سر وویل؟
ځانته او هغه ته اشاره کوم، هغه بغیر د کوم خبری را ګوری او وايې: که خبر وايې ستا د خندا سبب کیږی ډیر وخت مخکې مې وینتیان وهل.

په ده باندی نن څه شوی؟ ضرور احساساتې شوې دا چنارګل بابا نه د هغه وهلو او خبرو څخه يې او نه هم د دی مهربانې او نرم خوی څخه ما بیخې دا چنار ګل بابا سم ندی پیژندلی تراوسه.

زید- ویښتیان دی ددی لپاره کم کړل ترڅو خلک يې ونګوری؟
یغما- نه...
زما خبره يې پریکړل او ویې ویل: دروغ مه وایه
غټ نفس اخلم او وایم: خپله بهتره پوهیږی نو ولې پوښتنه کوی.

هغه څه ونه ویل او مخامخ هینداری ته په کتو شو، نن موږ دواړه زړه نیولی وو زه د تقدیر څخه خو نه پوهیږم زید د څه څخه خفه دی؟ خاموشې ماته وم او وایم: له کوم ځایه خبر شوی؟(مطلب مې دا چې زه خپل ویښیان وهم؟)
زید- دا مهمه ده ؟

ما ځواب ورنکړ، موږ دواړه غلی وو، او یواځې د ساعت ټک ټک اوریدل کیده، زړه مې عجیبه د ژړا آرمان کړی وو، هغه شی چې ما ډیر نفرت کاوه هغه زما په سر راغله،همیشه مې بدې راتله چې په ما څوک زړه وسوځوې.

خو اوس ټول ماته د په زړه سواندی نظر راګوری،حتا زید...کاش زما یو ورور وای، یو څوک چې ما پرې تکیه کولای شو، نه کیږې چې رضوان یا زید زما ورور وی؟؟کیږی؟
زه په ټیټ غږ زید ته مخاطب شوم او ومې ویل: زید کولی شې چې ورور په څیر مې

(c) ketabton.com: The Digital Library

غېږه کې ونیسي،لکه اسماء په څېر یا رضوان په څېر....؟

له سترګو څخه مې د اوښکو څاڅکي وڅاڅیدل، زید چې په ژور فکر کې و، ورو یې سر پورته کړ، څوکۍ یې شاته کېښود او ودرېده.او په ارامه غږ یې وویل: د ورور ښشان نه خو د یو مهربان دوست پشان، ته خپله هم خپل ځان لپاره یو سړی یې، ډیر سړی د دی وخت د نرانو څخه.

څومره دا جمله زما لپاره چې لځان څخه ورکه وم آرامه کونکې وه. ځان سره وایم چې کاش هېڅکله مجبوره شوی نه وایې چې ځان څخه نر جوړ کړم کاش ماهم یو مرسته کونکې او ملاتی لرلی، جینکو په شان مې نازونه غوښته، غوښتل مې له دی دنیا نه بې خبر اوسم..زید خپله غیږه خلاصه کړه،او ماته یې اشاره وکړه! او ویې ویل: راځه چرګ سره

ما د اوښکو په منځ کې په لوړ غږ وخندل، زید زما په یو قدمې کې ولاړو وو،ګناه په غاړه اخلم او د هغه غیږ ته پناه وړم، کرار زما په شاګ لاس وهې زموږ د قد تفاوت زیاد وو شاید 30/25 سانتي زه د هغه تر اوږی رسیدم،زه آرام وم، لکه څنګه چې د له اوږو څخه مې یو درونډ وزن پورته شوی وی،ما خپل سر پورته کړ، یو ګام شاته ځم، او هغه خندا سره ما ته وکتل.

زید- راځه بهر ځو،
یغما- ونې ته اوبه ورکوم!
-زه عمران ته وایم هغه به اوبه ورکړی ته ژر تیار شه.

موږ بحث کاوه، چې رضوان راغلو،زموږ په لېدو وچ ودرېده،سترګې یې توپ په څېر شوی، زما او د زید په لېدو په لوړ غږ یې وخندل او ویې ویل:مرګ په تاسو دواړو څه شوي؟
زید په خندا وویل: ولی! ښایسته شوی یو!
رضوان- ها زیات ښایسته شوي یاست د ښایست مجسمو
یغما- خا نو تاته ولی بیا زور درکوی؟
رضوان ماته داسی بد بد ګورئ چې زیده وایې: په هر حال، زه او یوسف بهر ځو، ته له

(c) ketabton.com: The Digital Library

مورږ سره ځي؟
رضوان- چېرته ځی؟
زید- د کباب خوړلو لپاره.
رضوان- هو ولی نه ځم، صبر چې زه مې تیلیفون او بټوه راواخلم.

رضوان لاړو د هغه په تګ زید وویل: پټو لري؟
یغما- هو لرم ولې؟
زید- راوړه.
الماری ښخه تور پټو راخلم،او زید طرف ته لاړم او وایم: دا دی واخله.
زید- راشه دلته.

د هغه په خبره مخامخ ورته ودریږم، زید پټو زما د سر ښخه را تاو کوی لکه د عربانو په ښځې او وایي: اوس ښه شوو،بهر خو همداسی نشی تللی.

زه د ښیښې مخې ته ودریدم، وقعاً ښه معلومیږی د ځان په لیدو په خندا وایم: لکه د فلم هلک شوم ولا کنه زید!
زید په خندا وویل: هو صیب.
د الماری په طرف ځم،د کالیو منځ ښخه فولادی پټو راخلم، څه چې مې زیات لرلو همدغه خولی او پټوګان وو.

یغما- دا واخله ته هم وتړه!
زید خاندی او پټو اخلی پټو تاو کوی او ماته وایې: ښځګه شوم!
په خندا ورته وایم: بد نه یې.
زید- هو نو تاته خو رسیدلې نشم لنډیٔ..
په جعلی غوسه کې ورته وایم: هووی چنار ګله، زه لنډیٔنه یم، 168 سانتي چېرته لنډیٔ وې هوم ؟

سترګې کږی کوم، چې زید په لوړ غږ خاندی او وایې: ولی خپل ځان داسی کوږ اوږ کوی؟راځه اوږده چې ناوخته کیږی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

له کور نه بهر کېږو،د کباب پخولو په طرف حرکت کوو، رستورانت چې خلاصه فضا درلود، ځینې خلک یوازې راتلل او ځینې کورنۍ یا ډلې راتلل، ټولو په حیرانتیا باندی ما او زید طرف ته کتل ،البته چې زیات یې زید طرف ته کتل، د ځوانانو یوه ډله رستورانت ته راننوتل کله چې دوی غوښتل تیر شي.دوی زموږ میز ترڅنګ ودریده،

چې یو له دوی رضوان څخه په حیرت پوښتنه وکړل: اوبخښئ دا عربان دی یا اورپایان؟؟؟
مخکې له دی چې رضوان جواب ورکړي،څنګ کې ملګري ولاړ وو وویل:
احسان: ستا عقل چېرته دی؟؟ د عربانو رنګ تور یا غنم رنګه وي،نو دا حتماً اروپایان دي!

ما او رضوان ډیر په سختي خپل ځانونه کنټرول کړی وو چې د بم په شان د خندا څخه منفجره نشو زید هم حېران حېران دوی طرف ته کتل،رضوان په داسي غږ سره چې خندا پکې څپې وهل وویل: ملګرو دا زما وررور زید دی،یعنی د افغانستان څخه دی.

هغوی حېران حېران کتل،ما او رضوان په خندا شو، زید چې خپل غږ صاف کړ او په خندا یې وویل: ستاسو د ټولو په لیدو خوشحاله شوم!
هغه هلک چې احسان نومیده وویل: بیشکه موږ هم خوشحاله شو زید جانه.

زید یوازې خپل سر وخوځاوه، هغوی لاړه زه او رضوان هم له خندانه تک سره شوي وو! زید پ جدي توګه ووېل:ولې څه شوی چې د بیزو په څېر تک سره شوی یې؟و موږ دواړو کنټرول له لاسه ورکړو او په لوړ غږ مو خندل، رضوان خواته ګورم وایم: په خدای د زید په وړاندی موږ د تور سکرو(زغال) په شان معلومېږو،هیڅوک زموږ طرف ته نه ګوری.

رضوان په خندا وایې:رښتیا وایی مجبوره نور موږ د دغه(اشاره زید ته) یوسف د زمانې سره چیرته لاړ نشو کنه زموږ بازار خراب کوي !
د رضوان په خبره زید هم په آرامه خاندي او شونډو لاندي څه وایي خوو اوریدلي کیږي نه ګارسون ته غږ کوي، سفارشونه ورکوي او په تمه کینوو زید مخکي د څخه ډوډی جوس راغوښتي وه، د رضوان غږ پورته شوو او ویې ویل: یوسف افسوس پر وینتیانو

(c) ketabton.com: The Digital Library

دی.. د وېښتانو سره داسي ښه ښکاره کېدی لکه شوخه جلی پخدای که ته جلی واي ما به ضرور ځانته کولی(رضوان دا خبره کوی او په خندا کیږی

چې زه په زړه کې ورته وایم ای خاوري دي په سرشه دا ژبه دي هیڅ دریږي نه دی وېښتانو خبره د کوم ځای شوه؟ د رضوان په خبره جوس د زید په ستوني کي بند شوو او په ټوخي شروع وکړه،زید د ټوخي په حال کې په کلکه لهجه وویل: بد به وکړي چې ته یې ځانته کوی.. د خبرو کولو په چل هم نه پوهیږ. غټ سړی یی دا نو څنګه خبره ده..

رضوان د زید مشر ورور دی،خو هر وخت رضوان د زید د کشر ورور پشان خب ه مني او یو بل مینځ کي راحته دي.

رضوان- ته ولی وحشي شوي چنارګل بابا ته وایي همدا اوس هغه ربښتیا جلی وی او زه یی ځانته کوم.؟؟
یغما- غلی شه تور ماره ته څه ربښتیا زه دي کوم خیال پلو مه ووهه.
د رضوان د خندا غږ پورته کیږي او وایي: ته جلی شه بیا وګوره ...!
د خبري د بدل کولو لپاره وایم: ای دا ډوډی څه وخت رسیږي
ګارسون ته غږ کوم: وروره نیم ساعت کیږي ناست یوو ډوډی رسیږي اوکنه؟

بیا هم د تور مار غږ پورته شو: یوسفه یو خوو ته هیڅ نه مړیږي
لور ته یی کاږه کاږه ګورم او ورته وایم: تا ته ولی زور درکوی ستا له جیب یې نخورم زیدی روپی ورکوي کنه زید جانه؟؟
زید چې تراوسه پوري آرامه وه او خبري نکولی په خندا باندی سر پورته او ښکته کوی او وایي: هغه خبرو ته غوږ مه نیسه دو هډوکي پاتی یی هرڅومره څه غواړي وخوره.

د څو شیبو روسته کباب یی راوړ په آرامه فضا کی خوړل کیږي،زید بیاهم چوپ دي نیو هېږم ولی ؟ډوډی خورل کیږي ، دري واړه پورته کیږو مخکي دي تللوونه یوه کوچنی جلی په تیزي زموږ لور ته راغله په جګ غږی یي وویل: کاکا کاکا !

دري واړو ورته ګورو کوچني جلی طلایي وېښتان او سمندر په شانی غټي سترګي درلود

(c) ketabton.com: The Digital Library

منډو وهلو څخه ښکاره کېده ساه یی بنده بنده کېده یعنی ستړي وه، زید ته یې وویل:
کاکاجانه کولی شي داواخلی؟ ؟

لاس مخته کوي او یو گل او کاغذ ورته نیسی،بیچاره زید زموږ خواته گوري
جلی- خیر دی کاکاجانه دا واخله کنه خور می غوسه کیږي.

زید په خندای د هغه کوچني جنۍ مخکې په زنگانه کیني او ورته وایي: کاکا دی درنه
قــربان شي خور دي چیرته ده ؟ ؟

جلی یو لري میز ته اشاره کوي او وایي: هغه ده کاکا جانه هغه جلی چې شنې سترگي او
سره کالی لري.

زید کوم میز ته چې جلی اشاره کړی وه ور وگوري او کوچني جلی د لاسه څخه نسئ او
وایي: راځه ورشو
ما او رضوان یواځي ورته کتل.
جلی د زید لاس نیسي او په خندا ورسره د میز خواته ځي، د هغړی تلو ته گورم زید چې
هغه میز ته ورسیدو هغه د سروکالیو جلی پورته شوه، زید د کوچني جلی لاس پریږدي،
گل او نامه د میز په سر کیدی نیو هېږم هغوی مینځ کي کومي خبری وشوي چې د جلی
رنگ ثانیه په ثانیه بدل کیده

رضوان ته مخ کوم او ورته وایم: څه نیکبخت د دی زید چې د ټولو پام ځان ته گرځوي او
دومره غوښتونکی لري.
رضوان په خندا وایي: لیونیه دا نو ستا په نظر نیکمرغي او خوشحالي لري؟ هغه نه
پوښتته وکړه بیچاره زړه یی د وینو ډک دي، زید د ځان ښودلو ښایسته هلک یم دا کارونه
نه خوښیږي.

یغما- عجبه ده! هغه درک کول هم مشکل کار دی؟
پام می نه وه زید خبري کله خلاصی شوي؟ زید زموږ لور ته راوان وه
رضوان په ریشخند ورته وویل: زید جانه د خاستگارانو او مرکو حساب دي درته معلوم
دی؟!

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید په کلکه لهجه ورته وویل: ایلاتې مه وایه رضوانه.
غږ می صاف کوم آرامه ورته وایم: څه يې درته ويل؟
زید- هیڅ شی.
یغما- اوووهی څومره ناز کوي ته ووایه په اندیښنی شوم !

زید هیس ونه ويل او د تلو لاره يې غوره کړل، دري واړه په آرامه زید موټر ته راوان شوو،رضوان ریشخندی کوي کله دستمال رانه کش کوی کله په اوږه باندی زما اوږه وهله، زید په غوسه ناکه لهجه ورته وايې: بس دی ماشومان خوو نه یاست انسان په یو دبل څخه لار شي.

خپل ځان زموږ مینځ کي ځای کوي يو ځای موږ سره روانيږي،رضوان په سترګو راته اشاره کوی زید باندی څه شوي؟ او زه مې اوږی پورته اچوم او د زید سره یوځای روانه کيږيم او وایم: هووی چنارګل بابا چیښته غوسه يی ؟
زید- نه يم غوسه.

په توکور ورته وایم: د وریندارې سره دی جنګ کړی؟
دي خبري سره مې زید حرکت څخه دریږی او مخامخ راته مخ کوی او په کلکه لهجه وايي: وریندار دي څوک ده ؟
یغما- د خدای یوه بنده!
زید په غوسه وايي: یوسفه اعصاب راته مه خراپ کوه
یغما- ولی اوس ماڅه وویلې ؟
زید ژوره ساه اخلي بیا وايي: آخر ځل دی وی زما مخکي وریندار وايي
:□#شهاب
حیرانه حیرانه ورته ورګورم دا انسان ولی په یو سور ندی !
یغما- ولی ؟ ستا ښځه خو زما وریندار کیږي(مخ رضوان ته کوم او وایم: کنه رضوانه؟
رضوان خپل سر راته خوځوي او وایي: رښتیا وایی ولی غوسه کیږي بیا دي زړه په چاباندی ډک دي؟ک

زید زما لور ته بد بد ګوري او په جګ ګامونو باندی موټر خواته ځي،خدایه بیا د ده پیریانان راغلل؟ ترکوره ،پوري هیچا خبری ونکړل، د هلیز ته ننوتلو فرشته ترور او

(c) ketabton.com: The Digital Library

آسما هلته وي رحيم کاکا نه وه هغه تاشکند ته تللی وه

فرشته ترور په خندای زموږ ښه راغلاست وکړو او ويې ويل: ښه راغلی راځي دلته کيني
آسما هم روسته فرشته ترور نه وايې: پخير راغلي.
آسما د زيد سر ته پام شو په حيرانتيا او لوړ غږ وايې: ولی دی ويښتان وهلي په خدای ځومره افسوس دی.

فرشته ترور هم فکر کيږی او وايې: د مور ګرانه دی فصل کيدی ولی ويښتان خراب کړي؟

خوشبختانه د هيچا ماته پام نشو څکه زما ويښتان مخکي هم چاليدلی نه وه؟
زيد په آرامه غږ وويل: موری اوږد شوي وه په تکليف وم وسره.
فرشته- ښه دی وکړل زويه هسې نظر کيدی.

آسما د زيد خواته ورغله دستمال يې د سر څخه لري کړو او ويې ويل: کاش پريښودی وي ښځګه ورسره ښکلی ښکاره کيدی ..
زيد په خندا ورته وايې: خير ده خورجانې همداسی کل نپاتی کيږم بيرته راځي ويښتيان مې...

بحث خلاصيږي خادم چای راوړي په چای ښښلو بوختيږو...
رضوان غږ کوي: يوسف هغه غاړکۍ دې راښکاره کړه انځور يې اخلم!
يغما- ولې؟
رضوان- د ځان لپاره هم همداسي جوړوم!
زيد لاس مخکی کړ او دکاليو له لاندې يې غاړکۍ را وييسته او رضوان ته يې وويل: دا اخلې رضوانه؟
رضوان د غاړکی د ليدلو سره سم په بالښت باندې پرما يې ګزار وکړو..
يغما- هي؟ ولې ګزارکوې؟ووزې؟ ؟
رضوان- له مانه پټ د زيد سره ملګرتيا کوې انسان پلورنکيه!ولې دې غاړکۍ دغه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چنارګل ته ورکړه؟ زمانه خو دې ښه په پټه اخيستې.

زيد په جګ جګ آواز وخندل د غوسې په شان رضوان ته وايم: ټول ستا د لاسه دي که تا
هغه شپه ډالې ډالې نه واى کړى زه به نه اړ کيدم چې غاړکۍ مې ورکړې واى
زيد په خندا کې وايي: رضوان جانه کينه مه کوه هرومر زه ورته ډېر ګران يم.

ناساپه مخامخ وايم: دروغ وايي هيڅ يو مو راته ګران نه ياست.
رضوان وخندل او ويې ويل: ته څومره مخامخ ويونکې يې! يوسفه!
زيد- زړه زړه ته لاره لرى.(زيد دا خبره وکړه او صالون يې پريښودو)

ماهم د شپه په خير ويلو سره خپل کوټې ته لاړم تيليفون ته مې زنګ راغى نا پيژنده شماره
وه په نه زړه مې جواب ورکړو:بلې!
وروسته له لږ چوپتيانه د يو چا غږ پورته شو: يغما.!!!!

ددې نوم په آوريدو مې بدن کې مې يخنۍ ونيولو لاسونو مې په لړزيدو پيل وکړو په
لړزانده غږ مې وويل:ت...تاسو؟
-يغما موبايل مه بندوه سليم يم هيله کوم غوږ شه.

بايد ځان له لاسه ور نه کړم هغه هيڅ هم نه شي کولی کلک او جدي وايم: زما شماره دې
له کومه کړه؟
سليم- د رضوان د ملګري څخه مې واخيسته
يغما- څه وايې زر ووايه کار لرم.
سليم- نه غواړې چې بيرته راشې؟ قسم کوم هر څه جوړه وم. يو چانس را کړه

په لوړ غږ وايم: ولې نه پوهيږې؟ زه نوره يغما نه يم په خداى چې نه يم هر څه بدلون
کړى حتا احساس مې د ژوند څخه مې خوښه يم پريړده چې ژوند مې وکړم
سليم- ولې د مور تيروتنې مې زه وګالم؟دومره بې انصافه يې؟

يغما- وګوره سليمه تاته انجونی کمې نه دي زما شا پريږده.
موبايل بند کوم او څو دقيقې سترګې پټې نيسم نه پوهيږم په خيالۍ نړۍ کې څه وخت ډوبه

(c) ketabton.com: The Digital Library

شوې او خوب وړې وم...! د سهار د لمانځه په اذان ویښېږم لمونځ کوم او د بڼ په لور ځم، تر اوه بجو د ګلانو د بوټو په سمبالولو بوختېږم هوا روښانه کېږي د ځان سره وایم: شکر خلاصه شوه ..

د ودانۍ په لور ځم خو هیڅوک وېښ نه وو یوازې فرښته خاله هلته ناسته وه.
یغما- سلام خاله جانې!
فرشته خاله چې د قرانکریم په تلاوت لګیا وه سر را پورته کوي په مسکانده ډول وایي:
علیکم سلام ویینه شوې بچی؟
یغما- هو خاله جانې رضوان او زید چرته دي؟
فرشته خاله- ویده دي ورشه را ویښ یې کړه.
یغما- په سترګو

د زینو خواته په پورته کیدو ځان سره وایم: اوس کوم یو را ویښ کړم؟ د زید د کوټه د زینو تر خوا وه او د رضوان څخه څو ګامه لرې.نو اول به چنارګل بابا را ویښ کړم ښه ده، په زینو پورته ځم چې د اسما غږ اورم په خپل ځای ودرېږم.

اسما- وګوره مریم ځان مه بایله په ځان وژنه هیڅ هم نه سمیږي(لږ چپ پاتې شول او بیا پیل کوی: زید خو زموږ نه ته ښه پیژني د زور خبرې نه مني.

د مریم غږ مې نه اوریدو څکه لود سپیکرې نه وې! اسما له لږ چوپتیا وروسته بیا وویل: مریم جانې ولې نه پوهیږې؟ مینه په زور نه ده لالا مې څه ګناه لري؟؟ ته دې په دغه کارونو هغې ته ډېر آزار ورکوې ایا همدا مینه ده؟؟؟

بیا هم لږ چوپتیا غوره کوي او په ستړي ډول وایي: افففف مریم ته یواځې خپلې خبرې کوې تاته ولې د نورو خبرې اړینې نه دي؟یواځې یوه خبره دې کلکه نیولې ده، چې زه مینه ورسره لرم..! لکچې دا بسنه کوي ...؟؟په دغه مینځ کې د زید نظر څه کیږي. هاان؟؟؟

بیا چوپتیا غوره کوي، اسما ژوره ساه باسي او په نرم انداز وایي: مریم صدقه دې شم خورمې ژاړه مه هیڅ کمښت نه لرې! لوړې زده کړې دې کړې دې ښایسته یې د هر څه

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه اړینه داده چې ښه کورنۍ لري، ځانته او نورو ته آزار مه ورکوه کیدای شي قسمت مو همدا وي هیله کوم!

د اسما غږ نور نه آورم په سوچ کې غرقیږم هر څوک ستونزه لري خو ډول ډول.
د مریم ستونزه اودرد یې هیڅ دی که همداسې نه ده؟ًاو یا هم کیدای شي مینه مې نه وي تجربه کړې او یا هم دهغه درد زما د درد او غم څخه لوړ وي؟ په هرحال د خلکو کورنۍ موضوع ګانی ما پوری اړه نلري.

زید هم حق لري زور نه دی مجبور نه دی چې په ځور دغه پیوستون ته غاړی کیږدی.
ورو ورو د زید د خونې خواته ځم ور خلاصوم،لومړۍ خپل سر دننه کوم او هرخوا ګورم ،نه ښه ده امن شته دی څوک نشته! زید ویده دی او په لاس کې یې یو څه د انځور په ډول دي؟! ولې یې خونه د لوګي څخه ډکه ده سترګې مې سګریټو په نیمه سوو ټوټو ولګېدې ای په رنګ دې خاورې واوړه کم عقله ولې سګریټ وهې؟ افسوس دې په ځوانۍ..

پوزه مې نیسم او د خونې کړکۍ خوشي کوم د زید د تخت خواته ورځم لکه د د درې کلن یا څلورکلنو ماشومانو په څیر ویده و، ورو ورو وایم: زید پاسیږه لماسپښین شوی دی.

غږ یې ونه کړو شیطان راته وسوسه وکړه په سوچ کې شوم.مړۍ مې تازه کوم او په زوره غږ کوم: زیییییییده پااااسیییږه.
زما په چغو بیچاره یو ټوپ کوي او ماته ګوري.
د هغه پړی شانتې پاسیدو زه په خندا وایم: ودې خوړه لکه انسان داسې خو نه را ویښیږې...

انځور ته مې پام کیږي او په تیزي د انځور په لوري ځم په خندا وایم: وریندار ده چنارګله؟ مخکی له دي چي انځور وګورم د زخمي زمري په څیر راباندي حمله کوي او له متي نه مي نیسی په عصبی غږ وایي: چا درته وویل چي زما کوټي ته راشه؟ ما درته نه وه ویلي چي وریندار وریندار مه وایه بیعقله؟

د لاس زور یی زیاتوی مخ مي له درد نه غونج کیږي او په کرا غږ وایم: لاس دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

راوشکوه وحشی خوشی مي کړه
زيد- په کوم حق زما شخصی شيانو کي ګوتي وهي؟(په سترګو يی هغه انځور ته اشاره کوی او په غوسه يی رانه اخلی)
په لوړ غږ وایم: وخوړل شو؟ وړي ګدايګره بنه کوم بيا يی هم وايم وريندار........وريندار صحی شو..؟!

لاس می په هغه حد کلک نيسی چی فکر کوم هډوکي يي مات شول
غاښونه يو پر بل چيچي او په غوسه يي وويل: يو ځل بيا ووايه؟

وډاريدم او په کرا غږ کلمه په کلمه مي وويل: و ر ی ن د ا ر... " ههههه وويريدل بيا هم وايې دا د ضددد يغما"

په سرو سترګو راګوری خپل ازاد لاس د څپيري په نيت پورته کوي چي زه می سترګي پټوم، څپيري ته په تمه کيږم چي په نه باور لاس مي خوشي کوي
او پر ځای يی ما لکه سپک څيز له کوټي نه بهر اچوي، تر څو چی په خود راتللم له کوټې نه می بيرون تشريف درلوده او ور يی په کلکه بنده کړه،د ور د ويشتلو سره سم د کوم څيز د ماتيدلو غږ راځي چي د زيد له غږ سره يوځای وه ورخطا مي ور خلاصه کړله سترګي مي په زيد لګيږی چي په ځمکي ناست دی او د لاس نه يی وينی بهيږي...!

په لوړ غږ وايی: بهر ووځه
په ډار ډار يي خواته ورځم او کرار وايم: د لاس نه دي ويني بهيږي؟!
د ملنډو په ډول خاندي او وايې: زړه دي وسوځيده ها يغما؟ (په لاس کی کينکل کوي او وينه يي له لاسونو بهيږي تقريبا يی خواته منډه کوم او هغه شيشه په لاس کی کينکل کوي او راته خاندي لاسونه ته يي لاس اچوم او وايم: روانی خوښي يي که لاس نه دی ويني بهيږي.

زيد فقط کټل په سختی می ورته لاس خلاص کړو،لعنتی څومره يی ژور پري کړي وارخطا وم نه پوهيدم څه وکړم هر وخت مي چي وينه ليدله بی حاله کيدلم

د رضوان په چغه د ور په لوري مي وکتل: زيددددد

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید بی له کومی خبری خپل سر د تخت په اړخ کیښود، خداي دي وکړي چي فرشته ترور نه وي خبره شوي.رضوان زموږ په لوري منډه کړه او په وارخطايي يي وويل: څه شوي؟ یوسفه هله منډه کړه د اولیه مرستي صندوق راوړه

ښکته مي منډه کړه بی له دی چی فرشته ترور ته خبر ورکړم صندوق مي پيدا که او کرار پورته لاړم، که فرشته ترور خبره شوي واي هرومرو يي فشار پورته کيدو
ځان مي د زيد کوټي ته ورسوه او پانسمانونه مي رضوان خواته ونيول او ومی ويل:دا دي واخله.

رضوان صندوق واخيسته او د ويني په پاکولو بوخت شو،د زيد خواته کينم اوس يی هم تخت ته تکيه کړي او سترګي يي پټي دي رضوان په اندیښنی وویل: لیونیه! څومره دي ژور پري کړي بیا ولی وحشي شوي يي؟

زید خپلی سترګی خلاصوي او ماته ګوري رنګ يي لکه ګچ سپین شوي وه جوړ لاس يي نیسم او په ژړغوني غږ وایم: ښه يي؟
لاس مي کلک نیسي او کرار خپل سر زما پر اوږو کيږدي

رضوان- زيد پورته شه چی ډاکتر ته لاړ شو ډير ژور پري شوي وينه يي نه ودريږي کيدای شي کوک وخوري..؟!
د رضوان خبره تایید کوم او زيد ته په کتلو وایم: ربښتيا وايي پورته شه چی لاړ شو وګوره څومره وينه تري بهيدلي..؟!

هيڅ څه يي ونه ويل چې زه رضوان خواته مخ اړوم او وایم: ورشه ظريفي ترور ته ووايه چي راشي کوټه پاکه کړي زه زيد ښکته بيايم.

رضوان سر د سمده په نيت ښوروی او د ور په لور ځی، چې زه ورته غږ کوم او وایم: ګوره فرشته ترور خبره نشي د شاور څخه يی درولم.

رضوان بیا سر وښوره ویې او ولاړی، زيد ته په کتلو وایم: هله پورته شه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

غلی پاتی کیږي ځان سره وایم ضعف یی نه وي کړي؟ اوږه یی ښوروم او ناری ورته وهم: زید ښه یې؟ خبری وکړه.
سر یي زما پر اوږې سم کړ او لاس یي راته کلک ونیوه،پوه شوم چي ضعف یي ندي کړي خو که همداسي کینو حتما ضعف کوي کرار وایم: بیا یی نه وایم سمده اوس نو پورته شه چی لاړ شو.

خپل سر پورته کوی او په ځیر ځیر راته ګوری چې زه په تلوار وایم: په قران که نور ورته ووایم اوس پاسیږه(مطلب د نه ویل همغه ورسندار لفظ..)

زید خپل سپین وچې شونډی وخوځه ول او کرار یې وویل: وعده کوی چې نور نه وایې؟ په تاور سر خوځه وم او وایم: وعده ده.

پاسیږم او زید د لاس څخه نیسم په سل زور او زحمت باندی پاسیږی، لاس یې په دسمال کلک تړم، او کرار د زینو خواته زم د شا له دروازی وځو ترځو فرشته خاله زید په داسي حال ونګوری، د رضوان د موټړ خواته روانیږو شکر فرشته خاله خبره نشوه.

رضوان موټر کې ناست وو د شا دروازه خلاصه وم او زید بیا خپله کینم چې رضوان مخ راګرځه ویې او وایې: زید ورورمې قربان دی شم ښه یې؟ د کمزورتیا احیاسا خو نه کوی؟
زید- ښه یم رضوان حرکت وکړه.

رضوان موبایل راخلې او یو چاته زنګ وهې او وایې: ستانکزی ته ووایه رضوان د زید سره راځې لاس یې ډیر پری شوی ..... هو ځو دقو کې در رسیږو.

خپل پام د رضوان څخه اخلم او زید ته ګورم، لاس مې ورنه کلک نیولې خو تراوسه وینه بند کیږی نه، هغه خپل سر د موټګړ په سیټ تکیه کړی او سترګې پټې دی. کرار ورته وایم: زید دلته کیږده سر دی (او خپل اوږی ته اشاره کوم ځو دقې بی خبری راګوری بیا سر ښکته کوی او زما پر اوږه یې کیږدی، تر شفخانی یو هم خبری نه کو، فکرونو کې ډوبه کیږم، ولې تر دی حده په غوسه شو؟ بیچاره زید د ګچ پشان سپین شوی شونډی یې وچ کلکې شویچ لږ وینه خو یې له لاسه ورنکړه، شفخانې ته رسیږو

(c) ketabton.com: The Digital Library

د یو کوټې خواته ځو زموږ د داخلیدو سره سم ډاکټر پاسیدو او د رضوان خواته راغلو زه زید د کټ خواته ورم، زید مې په کټ وځمله وو چې ډاکټر وویل: سلام خیرت خو دی؟

رضوان غټ نفس اخلې او وایې: خپله خو یې ګوری د لاس ځخه یې ډیره وینه تللی ده.

زه په خلاصه خوله دوی دواړو ته مې غوږ نیولی؟؟؟ (هغه ځکه چې دا ناول فارسی دی او ملګرو ډاکټر او رضوان پښتو خبری کوی خو موږ ټول پښتو ژباړلی کنه فکر وکړی فارسی ژبه کی ناساپه پښتو..!؟) ډاکټر د رضوان په خبرو سر وخوځه وو او د زید د لاس په لیدو شو، او بیا په افسوس یې وویل: هلکه ډیر دی ژور وهلې!

ډاکټر یو سیروم د زید په لاس کې وهې او شروع کوی د هغه د لاس په پانسمان کولو باندی، باید داسې ووایم د هغه د لاس په ګنډلو باندی، تل د داسی ضحنو په لیدو مې حال خراب کیدو مخ ګرځه وم او د رضوان خواته ځم وایم: ځومره ښایسته دی پښتو خبری کول له کوم ځای دی پښتو زده کړی؟

رضوان د زید څخه نظر اخلې او ماته په خندا وایې: د پلار لخوا پښتانه یو...!؟ زما پلار دوه قوم څخه دی مطلب زما د پلار مور تاجیکه او پلار یې پښتون وو.

په حیرت باندی ورګورم نو ولې زه تراوسه نه وم پوه شوی؟ زما د حیرت به لید رضوان خاندی او وایې: زما د نیکه د وفات وروسته زموږ کورنې کې په پښتو باندی خبری کول کرار کرار ورک شو، زما پلار زما انا یعنی خپل مور ډیره ورباندی ګرانه وه نوو ځکه خپل د مور لهجه کوی البته پښتو زموږ ټول کورنی زده ده، خو کور کی ټول فارسی خبری کو.

زید خواته اشاره کوم او وایم: هغه هم پښتو زده؟
رضوان کرار خاندی او وایې: زموږ ټولو مینځ کې زید ښایسته پښتو لهجه کوی سم د اصل پښتانو رقم.

د رضوان د خبرو وروسته ځان سره وایم: ښه نو ښه دا د ښایست سر چینه چې د دوی په

(c) ketabton.com: The Digital Library

کورني کيده دا اصل کې د دوی د نيکه څخه ورته پاتې! خپله رحيم کاکا پدی عمر باندی تراوسه د ښایست نښې نښانې په څهره کې معلوميږی، نو مطلب ويلی شو دا د پښتون د قوم ذاتی ښايست دی اوس چې بل قوم هم يوځای شوی دوه متفاوت نسلونه خرابات يې کړی" هههه بخشه کوی خو د ربښتيا هم خرابات دی"

د رضوان غږ زه د فکرونو څخه وويستم: ته پښتو خبری کولی شی؟
يغما- ای داسی کم او زيات خبری کولې شم.
د ډاکټر په غږ زموږ خبری خلاصيږی: زيد خانه اوس سنګه يې؟

زيد په خندا او سر ښوره ولو، څواب ورکوی، د زيد لاس څلور کوکه خوړلی دی، يو ساعت شفخانه کې وو ترڅو د زيد د لاس سيروم خلاص شې رضوان لاړو او جوس يې ورته راوړو خو هغه ونخوړو، بيخی خبری نکول لکه چې ګونګې شوې وو؟ رضوان د زيد اوږه ونيول او تر موټره يې ويوړو بيا موږ شاته څوکې مې کيناستو

او رضوان موټر وانې کول په کراره غږ رضوان ته وايم: رضوان فرشتې خاله ته څه ووايو؟
رضوان- نه پوهيږم ولای مجبور ستا کوټې ته يط يو څو کنه ادی داسی وګوری فشار يې آسمان ته پورته کيږی، داسی د جنازی په شان.
يغما- اممم شه خبره کوی.

جوس د زيد خولې ته نږدی کوم او وايم: واخله لږ وڅکه.
بيا هم هيس يې ونه ويل چنارګل ليونی ژبه خو دی نده پری کړی چې خبری نکوی؟ بيا جوس خولې ته يې نږدی کوم او وايم: ستونې دی وچ شوی لږ وڅکه.

د لږ کتو وروسته سر ښکته کوی او ټول جوس نوش جان کوی، رضوان د موټر د هينداری څخه زيد ته کتل او ويې ويل: زيد ولې خبری نکوی؟ څه شوی؟ يا چا درته څه ويلې؟ ورورمې؟
زيد په وچ غږ وويل: نه ستړی يم.

زيد دباندی په کتو و چې پر اوږه يې وهم او وايم: زيد؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

سر يې زما خوا راوګرځه وو او ويې ويل: ها؟
يغما- يو شئ په پښتو ژبه ووايه.
په بی حوصله انداز وايې: حوصله نلرم.
يغما- رضوان ته ورته ووايه.

رضوان خاندی او په شيطنت باندی وايې: زيد جانه يو ترنم خو وکړه.
زيد لږ چپ پاتې کيږي.چې زه په عاجزی سره وايم: هيله کوم..

زيدڅو دقيقې زما سترګوته کتل او په چټکی سره يې سر وا ړولو او بهر ته ګوري..!
لږ چپ کيږي او خپل مری تازه کوي او وايي:

ربه داسې ليونې شوم
په يو خيال باندې ميېن شوم
زه ډوبېږم سمندر کې
په يو لعل باندې ميېن شوم!!

خوله مې خلاصه پاتې وه احمق څه يو ښايسته غږ لري! د ځان سره وايم خدايه! ډير بې انصافه يې يوه بنده ته دې هر څه ورکوې او نور له هر څه محروم کوې!

د رضوان غږ مې واوريد چې ويې ويل: څنګه وه يوسفه زمزمه؟ ؟
يغما- ډېر ښايسته وه ..!
زيد ته مې پام ور اوړي چې ګورم په خيالونو کې ډوب دی اوستړی هم دی.
تر وادنی پورې زموږ يو بل سره خبرې نه کيږي.د زيد غږ مې همداسې په غوږونو کې مې پاتې و او ګډيدو.! نه پوهيږم څه وخت کورته ورسيدو رضوان موټر يو څه لرې ودرولو او ويې ويل:

رضوان- يوسفه ته زيد درسره بوځه زه مور خواته ځم او بيا د خوراکي موادو سره درځم تاسو هم د باغ له لوري لاړ شی!
زيد ته مې مخ کړ ومې ويل: تللی شی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

سر خوروي او حرکت کوی زه زید پسي وم نه پوهیږم سنګه و غورځېږده هیڅ پو هه نشوم ورمنډه مي کړه او ومي ویل: خاوری د په رنګ شه زید خو انسان غوندي ووایه چي نشم تلی ولی د څوارلس کلنو انجونو غوندي ناز کوی غټ سړی یی نور بوډا کیږي او نازونه د نه خلاصیږی! لاس یی ګورم ښه وه ژوبل شوي نه وه.
ژوبل شوي خو به نه یی؟

دا چنارګل راته ولی داسی ګوری؟ کرار وایې: نه.

په زحمت یی پورته کوم ښه و کوټه باغ ته نژدی وه دروازه خلاصوم او خوني ته دننه کیږم ښه وه خونه مي منظمه وه تخت د زید لپاره خالي کوم او د تخت په سر پری وځی او د ښي لاس سنګل په سترګو ایږدی چي زه وایم: سر خو دی ګرځي نه؟
سر ښکته او پورته کوي چې بیا وایم: ویده نشی درته سوپ پخوم هغه وخوره او بیا ویده شه.

د پخلنځي په لور روانیږم ښه وو یخچال کي بعضی شیان ول. وروسته له شل دقیقو سوپ تیاریږي پتنوس اخلم او خوني ته دننه کیږم او وایم: ویده یی؟
زید- نه
یغما- ښه ده.
د تخت په سر کینم او پتنوس د زید مخ ته کیدم او وایم: وخوره
په ځای کی کیني او پتنوس په لور ګوری چې بیا وایم: خوړلی یی شی؟

زما په خبره زید خپل سر د نه په معنا ښوره وی، تازه مي فکر کیږي چي ښي لاس یی ژوبل کړی پتنوس د میز په سر کیدم او لوښي لاس کي اخلم د زید په لوري ځم او تر څنګ یی کینم او وایم: حال دی سنګه ده؟؟
په ارامي سره وایي: ښه یم.

د سوپ قاشقه یی خولی ته وړاندی کوم: هه واخله.
د ماشومانو په څیر یی خوله خلاصوله او سوپ یی خوړه
خندا مي راغله او وایم: زید بیخي د ماشومانو په څیر یی هسی دی قد اوږد شوی ولاا..
زید ورځي پورته کوي او وایې: سنګه؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

يغما- هسی ډوډی د وخوره.
زيد د سوپ د خوړولو وروسته ويده کيږی.

***

د باغ په لور ځم څو ورځي شوي وي چي صحي او پوره اصلاح مي نه وه کړی کار مي تقريباً دری ساعته ونيول،زړه کي مي تيريږي چې زيد به ويخ شوي نه وی؟ کار پريږدم او د کوټي په لور ځم کرار دننه کيږم چي ويخ نشی،د خونی دروازه کراره خلاصوم ګورم چي لا ويده دی،لستوني يی بډ وهلی وو،کيڼ لاس يی د سر لاندي او ښي لاس يی په خيټو ايښي وو،د کيڼ لاس ځنګل ته يی متوجه کيږم شکاری شوي وو لکه دپيشو د پنجو شکاری.

ور د زيد خواته ځم او کرار خپل لاس د هغه په ځنګل کشه وم چې د زيد تندی تروش کيږی، زما فکر هغه ته ندی او د هغه خوږ لاس ته ګورم، ضرور کله چي غورځيدلی داسي شوی رواني تل ځان ته زيان رسوی د زيد کټ ته نږدی په څوکي کينم. او د ملت عشق کتاب په ويلو بوختيږم د وخت د تيريدو په فکر کی نه وم
د دروازی غږ د دی سبب شو چي نظر د کتاب څخه واخلم، رضوان کرار وويل:

رضوان- يوسفه يی؟؟
د دهليز په لور ځم او وايم: هو يمه راشه
رضوان دننه راځی او ورسره خوراکي مواد او ځيګر يی راوړي ول کرار يې وويل: زيد سنګه دہ؟
يغما- بد ندی ويده شوي.
په فکر کی ډوب شو او کرار يې وويل: ډير وخت شوي وو چي داسي نه ليونتوب يې نه کو.

په حيرنتيا سره وايم: يعني مخکی هم داسي شوی وه؟
رضوان- زيد په نورماله توګه ښه ندی کله چي غوسه کيږي نو داسی کيږی کنترول له لاسه ورکوی خو ډير وخت شوي وه چي داسي غوسه شوي نه وه، اخر ځل يی پنځه کاله مخکی وو هغه هم د مريم د جرګی له امله....

(c) ketabton.com: The Digital Library

تقريباً يو ساعت مو د زيد اړوند خبري وکړي رضوان زيد ته انديښمن وه...
رضوان- يوسفه زه بايد لاړ شم پلار مې زنګ وهلی وو بايد شرکت ته ځان ورسوم!
ته خو زيد ته متوجه يې نو؟!
سر مي ښکته پورته کوم او په اطمينان سره وايم زړه: زړه دی بيغمه ورور جانه!
رضوان مننه کوي او ځی..

د کوټې په لور ځم چيرته چي اوس زيد ځان ته ځای خوښ کړی، ګورم چي ويخ شوي او که نه! دروازه ورو خلاصوم اه سومره دروند خوب ته تللی کم او زيات دری نيم ساعته شول! نه چي څه پری شوي وی! ورو يی څنګ ته ورځم او ورته غږ کوم:
زيد...!

ويخ نشو او بيا ځلي غږ کوم: زيد پاځيږه بايد يو څه وخوری!

ددی خوب سنګه دروند ده بيا غږ کوم:زيد (په لاس يی خوروم سترګی يی خلاصوي او زه وايم: ويخ شوی؟
سترګی ځبيخی او پورته کيږی
يغما- لاس خو به دي درد نکوی؟
زيد- نه ښه دی.
يغما- ډوډی خوری؟
زيد- وږي نه يم.

د پخلنځي په لور ځم ځيګر مي ورته پوخ کړ يو ګيلاس د منې اوبه چي مخکي مي ورته خکلی وی په پتنوس کي مي کيښودل او د خوني په لور مي روانيږم، زيد اوس هم د تخت په سر ناست وو او بهر يی کتل زما شتون ته يی فکر شو او ويې ويل: وادي نه وريدل ومي ويل وږي شوي نه يم.

ما پتنوس د هغه څنګ ته په ميز کېښوده، او ومې ويل: رضوان ويل، چې بايد وخورئ، چې رنګ دی بېرته خپل ځاي ته راشي.هغه بېچاره،درته په انديښمن دی!
په رشخند وايې:فقط رضوان زما په اړه انديښمن دی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

يغما- که خاله هم تاسو په دی حالت کې ووينې،هغه به هم اندېښمنه شي!
زيد- او ته ښتکه؟ يواځی رضوان او خپلې خاله په خاطر زما خدمت کوئ هوم؟

زه د هغه ښتګ ته کېناستم، دسترخوان خپلو پښو باندې هوار کړم، ډوډی او کړايي ورته مخکی کېدم او وايم: زيد ته ښه يې؟ ته ولې د ماشومانو په څېر خبرې کوئ، معلومداره ده چې په اندېښنه کې يم!

ګوله راخلم او د هغه د خولې خواته يې وړم او وايم:واخله وخوره شپې ته باېد کور ته لاړ شې چې خاله به حتماً اندېښمنه وي! ستا پدی جنازی شکل رنګ بيچاره خاله باندی د زړه حمله راځې که و دی ګوری.

د څو ثانيو وروسته زما نيولې ګوله خوله کې کوی، او زه پرلپسی څو ګولې ورکوم او زيد زما په ليدلو کې غرق دی! نه پوهيږم ولې دا ليونی داسی راګوری؟! بيخی سترګی پټه وی لا نه.داسی نه چې زما دی وژلو پلان جوړوی..!؟

ځان سره وايم: وای وژل هغه هم د زيد د لاسه څومره به دردونکې وي! خدايه، ما سره مرسته وکړئ، خدايه، زه يو نيمګړی خوبونه لرم! په دی سوچ مې خندل، لېونی دومره ظالم نه دی، وګوره بې وزله، خپله د جسد په څېر شوی! خواړه يې پای ته رسيږي،د منو جوس ورته ورکړم،چې هغه يې په يو ساه وڅکل!

د ژبی لاندی يو شئ وايې خو زه يې نه آورم! دسترخوان په پتنوس کې کيدم،او د پخلنځي په لور ځم، ځان سره وايم: پخدای دا هلک پاک ليونی شوئ،افسوس په دی ځوانیخپل ځانته چای کيدم، چټل (مردار)(ناولی)لوښي منځم،او پخلنځي راپاک کوم، اوبه جوش شوي او د هيل داره چای چمتو کوم،له پيالې سره زيد پسی لاړه شم په صوفه کې ورته مخامخ کېنم، تر څو چای دم شي.

زيد- ولې هلته ناسته يې دلته راشه زه هم چای څکم.
يغما- چای ستا لپاره ښه نه دی،چې تبوله انرژي به درته وسوځوي!
زه خپله پيالله ډک کړم او يو څه وڅښم،
زيد- فقط زما قصه کې يې راوړه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماته يې څه پريده چې مړ شې رواني چنار ګل، په دی حال کې، زه په شيطانت وايم،

يغما- زيد خان شرط لرم!
زيد په حيرانتيا ماته ګوري او وايي: ووايه!
خپل ستونی صاف کوم او په مظلومانه ورته وايم: ته ما ته زمزمه کوئ؟
هغه هم په حيرانی راګوري او وايې:نه په بدل کې راته بيا څه رسيږي!
چای ته اشاره کوم او وايم: هيل داره چای چې په خپلو جادويي لاسونو،همممم
څومره خوندور دی، چې مه کوه پوښتنه!
:□#شهاب
زيد ورو وخندل او ويې ويل: سمه ده، لومړی ته راشه دلته کينه!
خپل څنګ ته اشاره کوئ زه د بريا په موسکا سره پاځيږم،
ترموز او پياله ويسم او مېز په سر يی کيدم او وايم:صبر چې پياله درته راوړم.
لا قدم مې هم نه وو ايښی، چې زما لاس کش کړ ،او په څنګ کې وغورځيدم...

يغما- اې د چرګ سره، بيا څه وشو؟ځم چې پياله درته راوړم، ترموز په سر خو نه څکل کيږي او يا که ته يې څکی؟؟

زيد زما پياله اخلی او يو غړپ کوی او وايي: ضرور نه دی همدا يو دانه هم بسنه کوي،بې له هغه هم په لاس کې نشم نيولي.

پياله زما طرف ته نيسی.چې په حرانتيا ورته ګورم او وايم: سومره ته بی سترګو بی حيا يی زه د چا په خوله وهل شوی پيالې څخه چای نه څکم.

زما پدی خبره زيد بيا د غوسی څخه سور کيږی، او زه وويردم چې هسی نه داځل د پيالې لځايه زما مغزی رامات نکړی، زيد کرار وويل: يعنی زما په خوله وهلو ستا پياله مرداره شوه؟

تلوار کوم ددی څخه مخکې چې ليونی شې پياله يی د لاس څخه اخلم او څکم يې او وايم: نه ولې مردار شې توکې مې کول.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما په کار او خبرو زيد يواځې وخندل خو څه يې ونه ويل چې ما ورته وويل: ښه اوس زمزمه وکړه البته پښتو سندره!
زيد منتظر راګوری چې زه وايم: داسي مه راګوره تا خپله وويل زمزمه کوی.
زيد خپل سر خوځه ويې او يو ژوره ساه اخلې او وايې:

ستا د سترګو بلا واخلمه جانانه زما وه
د زړه قراره راشه مهربانه زما

ستا د سترګو بلا واخلمه جانانه زما
وه د زړه قراره راشه مهربانه زما

جانانه راشه په خندا شه
جانانه راشه په خندا شه

توله وفاشه چي پوره مې شي سوالونه وه جانانه زما
وه زړه قرار راشه مهربانه زما

جانانه ستا په جدايي کي
لکه مجنون سربه زنګون ژړا کومه وه جانانه زما
وه د زړه قراره راشه مهربانه زما

داسي په غږ کې ډوبه شوي وم هيڅ پوه نشوم څه وخت سندره خلاصه شوه، ولی دومره غږ کی درد وه؟ داسي سندره ويلی چې انسان فکر ورته وکړي غږ يی د حنجره څخه نه بلکي د زړه څخه راوځې، زيد په زير زير ماته کتل خپل ځانته راغلم او چک چکې مې ورته ووهل او ومې ويل: واه واه خدای ته وګوره دا غږ دی پټولو دي هوم !

خپل سرلاندی اچوي هيڅ نه وايي، نيو هېږم دي ورځو کي په کوم دليل باندی دومره پريشانه خاموش دي!؟؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

کرار ورته وایم: زید کوم مشکل لري ماتي ووایه لکه یو دوست، اصلا ته ولې هغه خبری سره دومره ماته غوسه شوي؟وګوره په غوسه کیدو هیڅ شی نه جوړ کیږي
کولی شوردواړه لکه دوه عاقله او پوه نفرانو پشان یو بل سره خبري وکړو یا رضوان ته ووایه دا رقم حرکات دي بی دلیله نه دي!

مخکي لدی چي زید جواب راکړي زما د تلفن غږ پورته شوو...؟

ای خاوري دي په سر شه، بی وخته مزاحم ، لږ پاتی وه د زید نه خبري اوباسم !
شمیره می ولیدله وډاره شوم خو اول ځل په شان نه..! شمیري ته می کتل دوه لارو کي پاتي شوم جواب ورکم یا نه ؟

زید جدی وویل: څوک دی ؟
زړه نا زړه می ورته وویل: سلیم
زما په خبره په لوړ غږ یي وویل: بلندګو وهه(لاوډسپیکر)

خو دقي حیران پریشان ودریدمه او بیا مي لوډسپیکر ووهه جواب مي ورکړو.
سلیم- یغما جانی اوري ګراني؟ بنه یی؟ هغه بل واری زما خبري خلاصی شوي نه وي، ولی دی بند که مبایل؟
تیزه می ورته وویل: څه وایي؟ څه غواړی؟

سلیم- دومره رانه بیزاره یی؟
یغما- وخت نلرم بند کوم.
تیز وایي: راځه منطقي فکر وکړو خیرده زما خبروته سم غوږ ونیسه.
یغما- اورم.
سلیم- تر آخر عمره پوری همداسی غواړي ژوند وکړي؟ دیته فکر دی کری که یو ورځ دربانډي هغوی پوی شي څه به وایي درته؟ فکر کوي تابه قبوله کړي؟ یا به لکه یو بې ارزښته شي پشان د باندي به دی واچوی؟ ؟

د سلیم خبري لکه تیرو پشان زما په زړه او روح لړیدی،خو هغه نه خاموشه کیدو او ویل یې: آیا فکر دی کړی هغه فلم هلک(مطلب زید) نیو هیڅ.ی ته جلی یی ؟؟باور وکړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغوی ځانونه ناګاره اچولی ته څه کوم فکر ورته کوي ډېر تيز، هوښيار دي......
لږ چوپتيا نه روسته ادامه ورکوي:مانه غفلت وشو سمده قبوله می ده ! خو بيا هم پوهيږي آخره عمري پوري درته انتظار کوم! مينه می يوه ورځ دوه ورځي نده ! لس کاله کيږي په تمه دي يم يغما لس کاله پوهيږي ته نپوهيدی زما مينئه دی درک کولی نشوه کوچني وی بی پروا وي سمده زما او ستا د عمر ډېر توپير دی خو باور وکه بغير له تا زه نشم کولی ژوند....

هره شپه به يوازي ستا دی ليدلو په آرامان کورته درتلم يوازي په دي آرامان ستا غږ واورم د لري نه پام مي درته وه ترڅو مور می درد درنکړی خو بيا هم غافله شوم بيا می هم خپله سزا تر يو حده وليده،غرور می مات شوو کله می هغه شان وليدی (يعنی هلک)فکر کوي ماته اسانه وه؟

سليم خاموشه کيږی او څومره پدی ورځو کي ما د خاموشي د کلمي څخه بد راغلی!؟ د لږ چوپتيا وروسته سليم بيا وايي: که ته يی ومني او زما سره راشي لري ځای ته ځوو ،يواځي ته او زه ، ته کولی شي تحصيلاتو ته دي ادامه هم ورکړي...

زيد موبايل رانه واخيستو او په غوسه يی ورته وويل: سليم يی؟ هر څوک چي يی! تا بد کړي چي غافل شوي وي. اوس هم ناوخته ده يغما دلته خوشحاله ده نور ونه وګورم ورته مزاحمت وکړی پوی شوی؟!(پوی شوی خبره په غوسه ناکه او لوړ غږ وايېک چي د سليم غږ هم پورته کيږی: تا پوری هيس اړه نلري ځان څخه د شلمبو مچ مه جوړه وه، يغما ځانته کورني لري، کوم خيالونه په سر لري وباسه دا فکر مه کوه چي پيسه دار يي او د خلکو په قول باندي جذابه او ښکلی يی کولی شی يغما دي خپله کړي؟(سليم خاندی او وايي:

سليم- ګوره؟ يغما لکه نورو انجونو پيسی پرسته، او بت پرسته نده حتا درته ګوري هم نه زړه دی بيغمه کړه د فلم هلکه..(سليم خاندی او بيا وايي: ماتيږي لکه ښيښه ماتيږي هغه وخت بيا نه جوړيږي؟ اوس هم وخت شته زړه يغما ته مه ورکوه لکه نوم پشان يغما کي ډوب کيږي...

د سليم په خبرو خوله مي د حيرت څخه خلاصه پاتی شوه،دا ليونی احمق څه وايي؟ ؟ دا

(c) ketabton.com: The Digital Library

خبري زيد پوري څه آره لري؟ په آرامه کيناستلم مي بنه ونه بلل او موبايل می د زيد د لاس څخه واخيست او ومي ويل: روسته خبري کوو.

په زړه کې وايم خاوري دي په رنګ شه سليم خير خو دی راونرسيدو يواځي شر او جنجالونه دی رارسيږی، داسی وايي لکه چې زيد هم دده منحوس پشان دی،داسي خبري ورته کوي احمق! موبايل بند کوم زيد خواته ګورم رنګ يې سور شوی، خپل زخمي لاس ته زور ورکوی، داسي کلک زور ورکوي چې سپين لاسونه يي په سور رنګ بدليږي، او همداسی ادامه ورکوله حتما د زخم کوکونه يې شکيدل..؟!

خپل په يو لاس د زيد لاس نيسم او کوښښ کوم کرار يې کړم او ورته وايم: زيد هغه سليم...(د زيد په نارو او چغو خوله مي بنده شوله په غوسه وايې: نوم يې مه اخله !!

د هغه په داسې چغو حيرانه پاتی شوم،رضوان هم نشته اوس څنګه وکړم!؟ کوښښ کوم کرار يې کړم او ورته وايم: سمده نه يې اخلم آرامه اوسه.
په دواړو لاسونو د هغه لاس نيسم کوښښ کوم ګوتي ورته خلاصی کړم چيرته خلاصيږي هغه ګوتي داسي کلکي نيولی دی، کرار ورته وايم: ګوره هغه بد کړي ته يی جدی مه نيسه هغه فکر کوي هر څوک ليونی هغه په شان دي سمده آرامه اوسه !

بيا هم خپل لاس ته زور ورکوي لکه کوڼ چې وي او زما خبري نه آوری، دا ځلی که وينه ورڅخه لاړشي ژوندي نه پاتی کيږي زما زورونه بی ګټي وه اخير ورته په غوسه وايم: پخدای زيده دا ځل لاس دی وينه وکړی، کور پريږدم او ځم! ماشوم خوو نه يی غټ سړی يی ولی ضد کوي!

نيو هيږم ولی داخبره می ژبه ته راغله فکر می وکړو شايد لږ ورته ارزښت ولرم ! زما په خبرو د هغه د لاس زور کم شوو آرامه يی لاس خلاص کړ، بانسمان کې وينه ليدل کيده بايد ورته بدله کړم، به غوسه ورته وايم: کله چې مريض يی ، رواني يی ولی داکتر ته نه ځی..؟

په الماری کې می پانسمان درلود، الماری څخه پانسمان راخلم او رواني خواته راوانيږم،په غوسه باندی لاس ځان خواته راکش کوم او وايم: لاس دی راکړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید حیران راته ګوري، نه پوهیږم ولې زه دومره غوسه شوې وم؟ زخم مې ورنه د سر نه پانسمان کړو خپل د لاس ښنګله یې هم زخمي کړی وه، په غوسه ورته وایم: ګوره دا هم زخمې شوی تا سره تل باید یو ځوک وي تر څو ستا څخه ساتنه وکړي.؟

هیڅ نه وایي یوائې لکه ګونګیانو راګوري،مرحم (بت نوت د ملحم نامه وه) د بیک څخه راخلم د زید چپ لاس په احتیاط باندی نیسم او هغه ځایونه چې زخمې شوي ورته غوړه وم

زید- له ماغوسه یی ؟
جواب نه ورکوم چې هغه بیا وایې: یغما ؟
خپل د په اوریدو تندی مې تروش کیږی او وایم: یوسف یم.
زید- هغه ته(مطلب سلیم ته) یغما یی ماته یوسف یی هان ؟

د زید پدی خبره ځان سره وایم: توبه خدایه دی د ریښتیا لیونی شوی سلیم ریښتیا وایی باید د دې ځایه لاړه شم؟! کرار ورته وایم: لاړشه نور خپل کوټې ته هوا تیاره شوي.

زما په خبره زید په ریشخند خاندی او وایې:ځم.... ځم ....
دا خبره کوی او زما د موبایل خواته ځې زما موبایل خپل جیب کی اچوی؟ په حیرت ورته ګورم زما تلفن سره څه کار لري؟ وریسی غږ کوم او وایم: اووی زما مبایل چیرته وړي؟

په همغه مسخره لهجه وایې: ښنګه بیا دی زړه دی هغه بدقواره بدرنګ سره خبري وکړي؟

د زید پدی خبره په حیرت ورګوم! دا اوس څه وایی؟ بد قواره بدرنګ؟ سلیم ته توهین کوي؟ اصلا سلیم مهم نده ولی یو انسان ته باید توهین وکړي! خپله ښایسته دی داسي خو نه کیږی چې ټول دی ښایسته وي؟ دی شایسته دی ځانته دی حق نلری نورو ته سپکاوی وکړی، په څه شي مغروره دی ؟ خپل په قواری یا پیسو باندی؟
سلیم خبري مې مغزو کی پورته ښکته کیږی، زید حق نلري یو چاته سپکاوی وکړي په لوړ غږ ورته وایم:

(c) ketabton.com: The Digital Library

يغما- بد قواره؟ په کوم ځای دی نازیږي زيده ؟ لوړ قد باندي؟يا تورو سترګو؟
يا قلمي پوزه ؟یا سپین والي باندي؟یا ثروت باندي؟ په کومو یو یې داسې مغرور یی؟ که دا ښایست ستا قیمت ویې نو په یوه روپی لا نه ارزي..

زید په تروش تندي او ترلی وريځو راته ګوري، څوک یی په قیصه کیدی زه هیڅ ورته نه د ده څخه ځان ورک شوي او زما په سر بورته شو بووو...

زید- بده درباندي ولږیده؟ یا شاید...
د زيد خبره و رپری کوم او وایم: زما موبایل راکړه ستا ندی رضوان راکړي.
زيد خاندی او وايي: زه په یوه روپی نه ارزم ؟هغه ارزي؟ نو خبره شه ډیر خلک شته چې زما عبادت کوی د ډیر مینې څخه...

د زيد پدی خبره په پسخند ورته وایم: پوهیږی ولی؟ ځکه کره (معیار) د عبادت یی ستا خیره(ښایست) ده یا هم ستا شتمنی چی دواړه یی د وخت په تیریدو له منځه ځیر خو اصل مینه او عبادت باید ددی ځای څخه ویې(خپل زړه ته اشاره کوم.)

زما د خبرو خلاصیدو وروسته زید موبایل زما خوا ته راچوی اوخپله ځی،بیا کوم لیونتوب ونکړي؟ خپل جواب خپله ورکوم ماته یې څه؟ که د عصابو تکلیف لري علی اباد ته دی لاړشی وی....

کوټه منظمه کوم او ویده کیږم،یوه هفته کیږي زيد می لیدلی ندی رضوان سره هم سمي خبري نکوم،سلیم خبرو ته می فکر کوه رښتیا وایی آخره پوري نکیږیګ دا راز پټ وساتم. ژوره ساه می واخیسته داسي فکرونه له ذهن نه باسم،رضوان سره باید خبري وکړم نکیږی یو دم لارشم !

کالی می بدل کوم ویښتانو باندي لاس وهم ویښتیان مې اوس لږ رسیدلی د ستمال سر څخه راتاو کوم او د مانی خواته ځم، نن شپه ترور مریم هم راغلی ده ځکه رحیم کاکا د تاشکند څخه بیرته راغلی وه،خدای وکړي زید د بیچاره مریم سره سمي خبري وکړي! زړه نا زړه دهلیز ته ځم او وایم: سلام

(c) ketabton.com: The Digital Library

تول په خندا جواب راکوي ځم د رحیم کاکا ته لاس ورکوم جوړ پخیر ورسره کوم او وایم:
پخیر راغلی کاکا جانه ...
رحیم کاکا- ژوندي اوسي یوسف جانه ښه یې ؟
یغما- مننه کوم کاکا جانه ستاسو د برکت ښه یم تاسو ښه یاست ؟

رحیم کاکا- ژوندی اوسي زویه.

د مریم مور دي فرشته ترور ښک کې ناسته وه هغې ته هم وایم: سلام ترور جانی
زما په غږ هغې په مسکا راوکتل او ویې ویل: علیکم سلام ښه یم زویه ته ښه یې
یغما- مننه ښه یم!

خبري می وسره بندي کړي مریم خواته ورغلم د آسما سره په کیسه کولو لګیا وه زما په
لیدو اسما وویل:سلام یوسف لالا
یغما- علیکم السلام
مریم- سلام وروره ښه یې؟
یغما- علیکم خورې مننه ښه یم ته ښه یې؟
مریم- مننه

هغوی یواځې پرېږدم او د یو کوچ په سر کېنم، دا مریم څومره ښکلی شوی ورځ په
ورځ ښکلی کیږی په ریښتیا چې ښکلی او با حیا نجلی ده افسوس یی!!(ګران وجدان مي
بحث ته داخل کیږی!یغما چاته بی انصاف وایی؟؛ لکه چې خپله ډیره با انصافه یی!!انو
سلیم څه؟! هغه هم 10 کاله ستا انتظار وکړ نو د هغی فرق له مریم سره په څه شو!؟ خپل
وجدان ته وایم:ډیر فرق لری مریم مېنه ده او زید هم پو هیږي او بل ځکه چې زما له
جنس نه ده زړه می ورته سوځیږی...

مګر زه د سلیم په مینه باور نلرم او د مریم په څېړ په پیسو هم نه یم مېنه !اووو ځان ته
دې په دی خبرو دوکه مه ورکوه دواړه په یوه کښتی کې یی نشی کولی هر وقت چې
وغواړی زید قضاوت کړی که داسی وی اول دې ځان محاکمه کړه وروسته هغه !!ولی
می دی خبری ته فکر نه وه شوې چې مینه په زوره نه کېږي زه لا خپل د وجدان او فکر

(c) ketabton.com: The Digital Library

سره په جنجال وم چې د رضوان غږ پر خود کړم:!)

رضوان- سلام یوسف خانه.
یغما- علیکم السلام
رضوان: چیرته ورک وی؟
یغما- همدی خوا کې یو.

رضوان راځی او زما ځنګ ته کیني چې ورته وایم: زید څنګه ده؟
رضوان- ښه ندی بهانې کوی خدای دې وکړی چی نن شپه بیا ګلان ونه کړې.
ډوډې تیاریږی خو زید تر اوسه کور ته ندی راغلی،په ارامی ډوډی خوړل کیږی میز
ټول کیږی او د چای تیاری نیول کیږی،رحیم کاکا شیرنې او ځینې ډالی له تاشکند نه
راوړی وی د چای د څښلو وخت کی وو چې زید راغی او ټولو ته یی سلام ورکړه
رحیم کاکا ته غیږه ورکړه او یو سه یې وویل چې خبریما وا نه وریدل..

ترور د زید په لیدلو خوشحاله کیږی او ښکل کوی یی،د زید او رضوان بختوري ده ټول
خلک ترور لری او زه هم ترور لرم دا ترور چیری او زما ترور چیری...! بیا هم د
ترور د نوم په راوړلو می د زړه داغ تازه شو زید د مریم خوا ته ولاړ او سلام یی وکړ

چې زه رضوان ته وایم: رضوان د مریم پلار څه کار کوې؟
رضوان- معماری شرکت لری.
چنارګل زموږ خواته راغی او زما او د رضوان تر منځ کېناست .رضوان په اعتراضی
ډول وویل: اووو سړیه نور ځای قحط وه چې راغلی دلته کښېناستې؟
زید- خوند یی په همدی دی کنه یوسف خانه؟

هیڅ می ونه ویل او واتن مې زیات کړو، ټول بوخت ول او زه هم د مریم په لیدلو بوخته
وم ولی دا نجلی دومره مینه ده؟ولی د زید په لیدلو هرڅه له یاده وباسی؟
خپل موقیعت له یاده وباسی خلک هیروی؟! یعنی مینه داسی یو څه ده؟ په رښتیا مریم
زید لکه بت عبادت کوی ؟

د زید په غږ د هغه خواته ګورم:د بت عبادت لیدل لرې؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زید پدې خبره ورته وایم: کاش چې ستا پر ځای یې خدای عبادت کوه هرومرو کرامت ته رسیدله..
زما په خبری زید خاندی او وايې: ولی دی دومره زړه ډک دی؟
یغما- تاته اړه نلری.
زید- د سړی پشان غړېږه حوصله نلرم.
بغیر له ځواب ورکولو پورته کیږم او رضوان ته وایم: یو څو دقیقی راشه کار لرم درسره.

رضوان پورته کیږی او زید راته بد بد ګوری د چمن په لور ځم او په چوکی کیېنم او وایم: رضوان زه باید لاړه شم؟
په حیرانتیا وایی: چیرته؟
یغما- دنده مې پیدا کړیی
رضوان- تنخا (معاش) دی کم دی ډیروم یې درته! نور ووایه؟!

یغما- نه ستونزه دا نده هلته مې یو خپلوان دې.
رضوان- یوسف ټوکی کوی؟
یوسف- نه جدی یم یواځې می غوښتل ته خبر اوسی.
رضوان- چا درته څه ویلي؟
یغما- نه ولی راته څوک څه ووایی!
رضوان- تللی نشی.

رضوان دا خبره وکړل او مخکی له دی چی زه ځواب ورکړم د دهلیز ته لاړو، زه ورپسی ورځم د زید ترڅنګ کینی زید یې غوږ کی کوم څه وایی او رضوان یې لنډ ځواب ورکوی، د رضوان ترڅنګ کینم او کرا وایم: ماشوم کیږه مه ولی په غوسه یې؟

رضوان ځواب نه راکوی وروسته له لږ کیناستلو پورته کیږم او خپل د کوټې په لور ځم،دوا می خورم حالت می دی ورځو کی ښه ندی! شپه ښه تیریږی د سهار لمونځ کوم او د بڼ (باغ) په لور ځم، په مسکا ورته ګورم! ښه ساتنه می تری کړی وه هغه ګلان مې چې کرلی ول شنه شوی ول او ځینو یې یواځې سر (نوی راختلی) کړې وه وروسته د بڼ د لیدلو د مانې په لور ځم صبا ناری خوړل شوی وه رضوان د دفتر په لوری روان وه او زید له زینو راښکته شو!

(c) ketabton.com: The Digital Library

سرمه ای رنګ کالې يې اغوستې وه، دا بلا وهلی حتما غواړی د لمر په څېر ځان ښودنه وکړی!

د مولانا شعر می ذهن ته راغی:

تا که سرو از شرم قدت قد خود پنهان کند!
تا زبان اندر کشد سوسن که تو سوسن تری!

خپل په دی شعر مې خندا راغله خدای دې ما ونه وهې بيخی می د ميناانو په څير ورته صفت وکړه، سترګی می د زيد نه رانغاړم او د رضوان په لوری ځم کرا ورته وايم:
رضوان په کار می بيم.
رضوان- پرون شپه می وويل همغه يوه خبره ده.
يغما- ما درک کړه.

رضوان هيس ونه ويل او بيا يی هم د غوا په څېر سر ښکته واچوه او لاړه په تمه وم چې شپې بيرته راشی، يوه اونۍ تيره شوه خو رضوان آن اجازه نه راکوی چی ورسره خبری وکړم نن اتمه ورځ ده بايد ورسره خبری وکړم ما پوری اړه نلری چی منی يی يا نه! د دهليز په لور لاړم خو رضوان نه معلومېده د حويلی په لور لاړم رضوان په موټر کې ناست وه ورمنډه می کړه او د موټر ښيښه می په ګوته ووهله ماته يی پام کيږي او ښيښه ښکته کوی...

يغما- رضوان چيری ځی؟
رضوان- يو ځای کې کار لرم
يغما- ما هم بوځه موټر کې خبری کوو.
رضوان- پورته شه.
مخکی سيټ کې کينم او موټر حرکت کوی او رضوان وايې: ووايه اورم.
يغم- ولی غوسه يی تورکيه!
رضوان- ومی ويل خبره دی وکړه.
يغما- صبا ځم
رضوان : په سلامتيا تنخا(معاش) دی له ظريفی ترور نه واخله.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوله مې خلاصه پاتې شوه په دا رضوان څه شوی؟ خبره مې خوله کې پاتې شوه
موټر ودریده او رضوان ښکته شو او رضوان ماته وویل: کینه بیرته راځم.
وروسته له څو دقیقو نه رضوان په ورخطا یې راځی او په سرعت حرکت کوی
چې زه په ورختای وایم: څه شوی رضوانه ولی وارخطا یی؟
رضوان- زید...!
په تشویش وایم- زید څه کړی؟

رضوان په غوسی وایی: شل ځلې مې دی لیونی ته وویل چې له دې میرمنې سره په
نرمی چلیږه خو زما خبره هیڅکله نه منې.
مخکی ښیښه ته ګورم چې رضوان وایې: موږ خاري لعنتی....

رضوان دا خبره کوی او سرعت زیاتوی یو موټر زموږ مخې ته ودریږي نږدی وه چې
ټکر مو کړی وای چې رضوان بریک ونیوه پنځه قوی سړیان ښکته کیږی او زموږ
خواته راځی،رضوان ښکته کیږی او مخ ماته را اړوی او وایې: ښکته نشي یوسفه د موټر
ور وتړه (بند یی کړه) هر څه وشول ښکته نشي پوه شوی؟؟؟

د موټر کیلي یی زما خواته راواچوله د بید د ونې پشان د ډیر ویری څخه لړزیدم...
رضوان د پنځو سړیانو په وړاندي؟اصلا انصاف ندی رضوان د هغوی سره خبری کولی
چې یو یې ټیلفون راواخیست او رضوان ته یې ورکړ تقریبا 20 دقیقی تیری شوي وي
چې یو موټر راغي ودریده یوه ښځه تري ښکته شوله چې سر تر پښو پوري یي تور کالې
اغوستی ول، مخ یې له دې ځایه نه ښکاریده......

د هغه پنځه سړیانو څخه یو یی رضوان ونیوه او موټر ته یی ننویست، په سرعت ښکته
شوم او منډه مې ورواخیستله او په چغو مې وویل: رضوانه!!!!!!!
واړو شیږ نفرو ماته راوکتل ښځې زما په لیدو په نری غږ وویل: رضوان جانه فکر مې
نکوه چې څوک مل ولری!
رضوان په هغه حال کې چې خپل غږ یې د غوسې څخه کنټرول کوه ویې ویل: مرسل له
هغی سره کار مه لره پریږده چی لاړ شی میلمه ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښځې خيره چې نوم يې مرسل وه په توجه ګورم،يوه ښځه تقريبا څو ديرش کلنه په ښکلې څېره خو دا چيرى او مريم چيرې! مرسل په خندا وايې: اول دا چې مرسل نه ميرمن رستمې؟! او دويم دا چې ستاسو مېلمه زما مېلمه ده ښه ميلمه پالنه ترې کوم.

خپل يو کس ته وايې: مسعود ددې ښاغلې موټر يو سم ځاى ته يوسه(د موټر کيلې زما د لاس څخه اخلې او موټر روښانه کوى، ما او رضوان خپل موټر ته پورته کوى او يو نامعلوم ځاى په لور مو بيايې...

رضوان په غوسې وايې: ومې نه ويل مه ښکته کيږه بيعقله..!
يغما- خو ته يې بوتللې..
رضوان- وړلم چې وړلم تا بايد زما خبرى ته غوږ نيولى وى .

نور يې هيڅ ونه ويل وروسته له نيم ساعت نه موټر ودريدو او موږ دواړه ښکته کوى او يو کور ته مو بوځې مرسل په نرى غږ وايې: ښه راغلاست زما د غريبې کور ته.

هيڅ څوک خبرى نکوى چې مرسل بيا وايې: کينې نابلدې مه کوى.
زه او رضوان په يوه توشکه کينو رضوان مرسل ته په کتلو وايې: ګورى زه پوهيږم چې زيد څه ويلې خپله ښه پوهيږې حق لرى چې قرارداد له منځه يوسې، خو ته داسې نشې کولاى موږ سره داسې وکړې.

د رضوان په خبرو د مرسل د خندا غږ پورته کيږى او وايې: دومره اسانه ده؟ (دا ځل په غوسې کلمه په کلمه وايې: زما ستونزه قرارداد ندى...! زه . زيد . غواړم پوهيږى که نه؟ هيڅوک نشې کولاى زما غوښتنې ته نه وايې هيڅوک!
رضوان - لکه چې زور ده؟ خپل شخصې مثلې کورنې کوى مه عجب خلک يې!
مرسل - درې ورځې کيږى ورته زنګ وهم خو ځواب نه راکوى ته ووايه څه وکړم؟ آن نغواړى راسره خبرې وکړې زه د نورو نجونو په څير يې پينو ته نشم لويدلې!
رضوان په بې حوصلګى وايې:

(c) ketabton.com: The Digital Library

رضوان- آیا پوهېږی ستاسو تر منځ څو کاله عمر کې واټن دی؟ 5 کاله له زید نه مشره یې ولی منطقي فکر نکوی؟
د رضوان په خبره مرسل خپل زړه ته اشاره کوی او وایی: دا په منطق نه پوهېږي څه کمې لرم؟
رضوان- خپله دې زید ښه پېژنی له اول نه پوهېدم د څه لپاره دې دا قرارداد ومنه مګر غلطی دې وکړه. خپله دې هم ښه پوهېدی زید ښه انتخاب ندې، پوهېدی هېڅ انجلی ته نه ګورې ولی توقع لرې ته استثنا ووسی؟

مرسل غلې وه وروسته له لږ خاموشی نه یی وویل: که پلار مې پوه شی زید مړ کوی وی!
د هغې په دی خبره ناساپه زه وایم: ته خو نغواړی چې ستا پلار زید مړ کړی کنه؟
مرسل ماته راګوری او په خندا وایی: یو یې انجلی ته نه ګورې(زید یاده وی) او بل(مطلب رضوان) یی انجلې هلک کړې او ځان سره یی ګرځوي عجب!!!

د مرسل په خبره مې لړزه وجود ته راغله یعنی مرسل پوهه شوی چې زه انجلی یم؟ نه دا امکان نلری ...!!

رضوان په لوړ غږ وایی: تا پوری اړه نلری چی سوک څه کوی هر څوک پوه شه قبر یی ټول کړې دا عشق مشق مووو...؟!
مرسل خاندی او وایې: یعنی ته په دې انجلی مین یی رضوان خان..؟!
رضوان- هو ستونزه لری؟ ډیره له تا ښه ده!
دا ځل مرسل په غوسی وایی: د خولې په خبره دی پوه شه که اوس د زید ورور نه وای یو جوړ غاښ به دی په خوله کې نه درلوده!!!!!!

مرسل خپل د خبرو په دوام زما په لور په کټلو وویل: نوم دی څه دی؟
پوهېدلم ددی لپاره چی رضوان ددی ښځی مخکی کم رانشي او صفایي ورنکړی داسی وایی کنه هغه له کوم ځایه پوه شي؟ هر ډول چی وی نباید رضوان دروغجن ثابت کړم رښتیا وایم هر څه چی کیږی نور بادا باد!!
یغما- یغما!

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما په خبره مرسل په ملنډې مسکا وایی: یغما جانی ستا کورنی پوهیږی چی ته له دې سره ګرځې؟
د همغی په څېر په ملنډو خاندم او وایم: ستا خپله کورنی پوهیږی چی موږ دی ددې 5 نفرو په مرسته دلته راوستلی یو او یو هلک خواستګارې کوی هوم؟

زما په جواب د رضوان په خوله نرمه مسکا راغله چې مرسل په غوسې وویل: ډېره دې ژبه اوږده ده مګر فرق نکوی زه یی درته پریکوم!!!
او مخ رضوان ته په اړولو وایی: رضوان جانه دا نجلی نن شپه زموږ میلمنه ده
هغه دوو نفرو ته چې زما خواته ولاړ ول اشاره کوی چې رضوان په غوسی وایی: په دویم ځل وایم خپلې شخصي شخړو کې دی موږ مه رامنځ ته کوه!

رضوان دا خبره کوی او لځایه پورته کیږي ما له لستونې نیسی او ځان خواته یی کش کاږي، د ور په لور ځو چې دوه نفره زموږ مخی ته ودریږي او مرسل وایې: چیری لخیږه؟
رضوان سخت ځواب ورکوی: خپل د ژوند په لور!
مرسل په ملنډو خاندی او ماته اشاره کوی او وایې:ژوند دې زما مېلمه ده ته تللی شې (
مرسل راځی او ما له لاس څخه نیسی چې زه به ورخطای رضوان ته وایم: رضوان یو څه ووایه..!

رضوانه له ډېری غوسی لاسونه موټې کړی ول،له لستونې می نیسی او خپل شاته مې پټوي دا ځل دوه نفره د نفرانو یی زموږ په خوا راځی او نږدی کیږی....

احساس مې وکړ چې نړی پای ته ورسیده.
په وېره سره وایم:رضوان ورته ووایه چې رانشي ماته نږدی..

رضوان غلی پاتې شو، ورو مې وویل داسې چې یوازې رضوان یې واوریځ:
رض...ضو...ان م.... زه زه د ربنتیا...انجلی یم!

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځومره ستونزمنه وه زما لپاره دا اعتراف! احساس مې وکړ چې ټوله نړۍ زما په زړه او روح باندې کېنوړل شو! هغه ټول فکرونه مې خراب شو! اصلاً،زما په اړه څه فکر کوي!؟رضوان بې حرکته پاتې شو په حیرت سره چې غږ یې پټ نه و، هغه هم زما په څیر وویل: ځ....ه څه؟ټوکې کوې یوسف!

ما خپل سر دوه طرفه وخوځاوه، معنا دا چې نه! هغه دوه کسان په دوه قدمه کې موږ ته راورسېدل، چې رضوان په وارخطا وویل: سمه ده زه به زید ته زنګ ووهم.
مرسل بالښت ته تکیه وکړه او ویې ویل: افرین زنګ ووهه.
رضوان خپل ټېلېفون راواخست او زید ته یې زنګ وواهه:هلو چیرته یې زید؟ ....(د دغه ځای ادرس ورکوی او وایې: ژر راځه، ناوخته نه کړې.
:□#شهاب
ټول کېناسته یو نفر چای راوړی مرسل په خندا سره وایي: یغما جانی،په زړه یې مه نیسه چې سمه میلمه پالنه مې ونشو کولای،که رضوان ضد نه وایې کړی او اول یې زنګ وهلی وی نو داسې به نه کېده، بیا بل ځل ان شاءالله،په سمه توګه میلمه پالنه کوم.

د مرسل په خبرو په زړه کې ورته وایم:مړه شې د میلمستا سره دی،بې حیا ښځې!
او بد بد ورته ګورم،ځواب ورته نه ورکوم! چوپتیا حاکمه شوه! یوازې د چای ځښلو غږ اورېدل کېده،رضوان په ژور فکر کې تللې وو او څه یې نه ویل!
د دروازې غږ راغی،فکر کوم چې زید راغلو..!؟ څو شېبې وروسته زید په دروازه کې رابښکاره شو،زموږ په لیدو حیران شو.

مرسل پورته شو او د زید خوا ته لاړ او به خوشحالي وویل:پخیر راغلې، زید خان، موږ میلمانه لرو (او زموږ خوا ته اشاره وکړه! له لږ چوپتیا وروسته د زید غږ پورته شو او په حیرت یې وویل:دلته څه خبره ده؟
رضوان په قهر وایي:اغلې مرسل ځخه پوښتنه وکړه!

د رضوان په خبره زید دغوسې ځخه غابښونه چیچې او د مرسل په لور ګوري! او پوښتنه کوی: رضوان څه وایي مرسل؟

مرسل په خندا د یو توشک خواته اشاره کوی او وایې: کېنه چې خبری وکړو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید زړه نا زړه د رضوان ښنګ ته کيني. او وايي: اورم.

مرسل ماته اشاره کوی او وايي: نه پوهېدم چې رضوان خان کوژدن لري!
زيد سترګې تر اخر حده خلاصی شوي. چې رضوان په قهر باندی وايي: تا پوری اړه نه لري،او ضرور هم نده چې ته پوهه شې، اصلی موضوع ووايه.
مرسل- زيد ته پوهيږې چې مينه.........

مرسل خپله خبره یای ته نه وه رسولې، چې زيد په غوسه وويل: نه، زه نه پوهيږم، په دې بې ارزښتې موضوع په خاطر دی موږ تر دی ځای را کش کړو؟ نه غواړم چې بيا دا موضوع را مخکی کړئ(او بيا د رضوان خواته مخ را اړوی او وايي: پاسيږه.

مرسل د زيد په غوسه ويريدلې ده او هيس نه وايي يواځې د زيد خواته ګوری، نه پوهيږم ولې فکر کوم د مرسل سترګو کې اوښکې دی؟ کله چې وايي: خو زه ستا سره مينه لرم ته نشې کولې ما رد کړی.

زيد په مسخره توګه د مرسل خبره تکرار کوی او وايي: ته نشې کولې ما رد کړی؟. ولې نششم کولې؟ ايا ما تاته کوم اميد درکړی وو؟ نه نو مې درکړی. ايا ته کوم خاص پورته والې لری بغير خپل د پلار د پيسو ښخه؟ نه نې لری. نو بل ځل ونګورم د داسې يو بی ارښت موضوع لپاره زما کورنې ته مزاحمت وکړی پوه شوی؟

مرسل په لوړ غږ وايي: زيد خان دا خبره په دومره آسانې نه خلاصيږی.
زيد- ته دا راته ووايه چې کله شروع شوی وه؟(مرسل خاموش پاتې کيږی او يواځې زيد ته دوه سترګې نيسې چې زيد وايي: پاسيږی چې په کافې اندازه مو وخت بيځايه لاړو.

د زيد په خبره دری سره د دروازی په خوا روان شو او مرسل مو هملته هک حيرانه پريخوده، زيد زموږ ښخه په تلوار خپل د موټر خواته ځې، چې د دومره وقت وروسته رضوان خپل چوپتيا ماته ويې او کرار وايي: رښتيا وه؟
کرار وايم: هو.
رضوان- زيد خبر دی؟
يغما- امممم هو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما د هو په جواب رضوان په ۱۸۰ درجې سرعت باندی زما خواته مخ راګرځه ویې
ا په غوسه وایې: بې شکه ستاسو مېنځ کې یو زه بیعقل تشریف مې درلود.
په تلوار وایم: توضیح درکوم پخدای زید هم تازه خبر شوی د اول څخه خبر نه وو(
رضوان هیس ونه ویل او د موټر خواته لاړو زه یوائې د موټر شاته سیټ کې کیناستلم
زید د رضوان خواته ګوری او وایې:

زید- مرسل څه ویل؟
رضوان په بې حوصله توګه زید ته موضوع وویل تر کوره هیس خبره زموږ مینځ کې
ونشول کور ته د رسیدلو څخه مخکې ما رضوان خواته مخ کړو او ومې ویل: بخښنه
غواړم مجبوره وم کنه ستاسو د زوره ولو قصد مې نه درلود.

رضوان په داسې حال کې چې دباندی کتل په نیولې غږ یې وویل: ولې مو زه خبر نکړم؟
کرار وایم: نه مې غوښتو چې سوک خبر شې زید هم توکلې خبر شو، ځکه مې تاته د تلو
خبره وکړه.

زما خبره بوره شوی نه وه چې زید داسې ناساپه بریک کړو، چې زه د مخ د چوکې سره
لږیږم چې زید په حیرت باندی خپل مخ زما خواته راګرځه ویې او وایې: چیرته ځې؟
یغما- د سلیم سره ځم.

زما په خبری زید بیا لیونې شو او ویې ویل: د چا سره؟؟؟
د هغه په داسې لهجه پوه شوم چې باید خاموشې اختیار کړم کنه بیا لیونې کیدو، رضوان په
خفه لهجه وویل: اوس دا سلیم یې لا سوک دی؟

د رضوان پدی خبری مې ورباندی زړه وسوځیدی، بیچاره حق لری چې خفه اوسیږی د
هیس شئ څخه خبر نه وو، ژوره ساه اخلم او وایم: غټه کیسه لری دلته ویل کیږی نه هر
کله چې کورته ورسیدو درته وایم.

زید په بیحده تیز سرعت باندی روان کیږی، دباندی ګورم او نه پوهیږم کله ورسیدو
کورته، دری سره د موټر څخه ښکته شو او زه د چمن خواته روانیږم او هغوی ته وایم: دا

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځاي د ماښي ښخه بهتره دی نغواړم بل سوک راباندی خبر شئ.

دری سره په چمن کي کینو اول څو دقي تول خاموشه و تر دی چي رضوان وویل: آورم.(غټ ساه اخلم او د الف ښخه تر یا ټوله کیسه ورته کوم رضوان په حیرت باندی راګوری او وایي: نوم دی یغما ده؟
یغما- هو.
رضوان- غواړی لاړه شي؟
یغما- هو خپل د عمه د زوي سره ځم.(دروغ مي وویل سلیم بیخی خبر ندی، خو مجبوره وم دروغ ووایم زید چي تراوسه کرار ناست وو په لوړ غږ یي وویل: بد کوی چي ځي مګه ستا زړه دی لیوني جنی.

اه دا زنځیری لیونی نور نو بیخی خپل د حد ښخه اوړی د هغه پشان په لوړ غږ مي وویل: په تا باندی هیس اړه نلری ورځه خپل ژوند ته ورسیږه، نور خلک هم ژوند کولو ته پریږده البته که بیا کوم ګل ته اوبه ورنکړی.

د دی خبرو وروسته تازه پوه شوم چا ته مي کړی؟ وی بیا ما د زمری د لکی سره لوبي وکړل خاوری دی په سر شه یغما.. زید زما خواته حمله کوی خو شکر رضوان زما څنګ ته ناست وو هغه زید کلک نیسي او ورته وایي: زید څه کار کوی آرام اوسه!

زید په داسي غږ چي کوښښ کوی کنټرول یي کړی وایي:ګوره رضوانه څه وایي ماته وایي تا پوري اړه نلري؟ښه غوږ ونیسه یوسف (په غوسه خاندی او وایي:نه اوبخښی یغما ترڅو ما اجازه در کړي نه وي پښني دي باندی کینودای نشئ ! پخدای قسم که وغواړي ماسره لوبي وکړي ژوندي دی درته دوزخ کوم.

زید دا خبره کوی او په پښنی باندی چوکی وهي او ،لري اچوي ، ماښی لور ته ځی، ما او رضوان دواړو حیرانه حیرانه زید لور ته لیدل

یغما- رضوان دا بیا ولی وحشي شو؟ زما تلل څه اړه په چنار ګل بابا لری!
رضوان - نپوهیږم پخدای څو میاشتي کیږي ډیر تو پیري یي کړي.
یغما- اوس ښه شوو همدا یو رواني مو کم درلودو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

رضوان خاندي په ټوکي باندی کيني او وايي: ته اوس رښتيا ځی؟

يغما- هو فعلا کومه ستونزه نشته سليم وايي تا خپلی ترور کړه کندز کی هلته دی وړم
رضوان- دلته آرامه او خوشحاله نه يی ؟
يغما- نه ډيره خوشحاله او آرامه يم، خو بيا هم ټول خبري شي هغه وخت بيا ښه نکيږی
رضوان- زه می پلار او مور سره خبري کوم هغوی نه زړه ټول ونيسه.
يغما- همدومره مهرباني مو بس ده تورکيه ..

زما په خبری رضوان خاندی او وايي: دا کنځلی دی او خبري کول دي د انجونو په شان وه چټی پوی نشوم لنډی..
زه هم خاندم او وايم: بيخی هلکانو په شان شوي يم انجوني نه يو شانتي شرميږم هيڅ مه وايه!

زما په خبری رضوان په لوړ غږ خاندی او وايي: د همدي لپاره دي ويل ورورمی يا خورمی حيا دي وکړه (کوټي ته اشاره کوی کله چي غوښتل لکه هلکان ملګرو په شان ما سره شوخي او ټوکي وکړي ښکلکول غيږي نيول.په سر باندي می خبره ومنله چي رضوان بيا وويل: په هر ډول چي وي هره خبره چي ده د دی ځايه تللی نشي فعلا قيد کي يي!

يغما- رضوان انسان شه زيد کم دی تا هم شروع وکړه.
بد بد می ورته وکتل چي رضوان وويل: بی انصافه کيږه مه ، عادت می کړی تاسره کولی نشی موږ همداسی خدای ته پريږدی او لاړشی.
يغما- ځلور طرفه دي ډک دی(مطلب کورني خپلوان لري)
زما مطلب اخلي جدی کيږي او وايي: هر څوک خپل ځای لري(بيا په شيطنت باندی وايي: او هو هغه انجوني زما شاه نيسي.

د رضوان د خبری په مطلب پوه شوم په کراره مې ورته وويل: سمده پوه شوم ښايسته يي ورور.

دا خبره کوم او د کوټي خوا ته ځم چي رضوان غږ کوي: په هر حال يغما زه د زيد

(c) ketabton.com: The Digital Library

مخالف یا حریف کیدای نشم بنه به وي تللو فکر دی د هغه مرغه پشان سر څخه اوباسي .
د همغه ځای څخه ورته غږ کوم او وایم: بیابه ګورو....
رضوان- په یاد ولره زید رواني تکلیف هم لري حتا یو میاشت بستري هم وه.

نور مې د رضوان خبرو ته توجه ونکړه دروازه می خلاصه کړه او ځان می په کټ ختا کړو څومره ستړي ورځ وه، سهار یا بل سهار ضرور ځـــــــــــــم ..سهار تر ناوخته ویده وم نيکبخته جمعي ورځ وه، حمام می وکړو سپین کالي په ځان کړل د ستمال می په سر وتړه مانۍ لور ته راوان شوم، بنه ده ټول ویښ دي حتما چای به هم خوړل شوي وي،ځکه هر څوک په خپلو کارونو بوخت دی

ټولو ته سلام کوم هرچا واوریدی جواب یې راکړو مریم او موری هم تللی ندی !
رضوان خپل لیتاپ کی کار کوه،مریم آسما خپل مینځو کي بوختي وي عمه خاله هم باندی بوختي وي رحیم کاکا هم نه وو، چیرته به تللی وی.؟! سترګو می زید باندی ولګیدی نوي ورزش څخه راغلي وه ورزشي پطلون او شین بلوز په ځان کړي وه ویښتان هم لږ لږ رسیدلی وه ولی پرون شپه پام می ویښتانی ته یی نشوو عجبه ده ولا !

سیده پخلنځي په لور ځم ترور نه یو ګیلاس چای راغواړم چای په تمه کینم ترڅو آماده شي باید د تللو لار وسنجوم نن ټول کورکي دي نکیږی همدی سوچ کی وم، چې د مریم د چیغو غږ پورته شوو، ورخطا دهلیز لور ته ځم ګورم رضوان او آسما خاندی او زه پوهیږم هرڅه بنه دی.

آسما په خندا وايي: خاوري دي په سر شه مریم، پلاستیکي موږک وه زموږ پوزه دي پریکړه.

ژوره ساه اخلم پخلنځي ته ځم چای همدلته څکم نیمه کارونو خوا ته می راوانیږم جمعه هم تیریږي شنبه ورځی سوچ کوم لار به شم مانی نه؟ نیوهيږم څه وخت خوب وړی وم سهار چای لپاره مانۍ لور ته ځم ټولو سره په خندا چلن کوم چای په ټوکو او شوخي باندی څکوو زید اوس هم راسره خبري نکوی نن می آخره ورځده دلته نو نغواړم څوک رانه خفه اوسیږی! ده آشتی کولو په مقصد پورته شوم او د زید خواته لور ورغلم، پام می دهغه غاړي زنځیر ته کیږي زما زنځیر ساتلی؟!

(c) ketabton.com: The Digital Library

یغما- چنار ګل بابا؟.
سترګي را پورته کوي زیر زیر راته ګوري چې ورته وایم: خفه یی زما څخه؟
هیڅی ونه ویلی سری ښکته که دوسیو باندی مصروف شوو، چې بیا مې وویل: اوووهی تاته وایم انسان په شان راسره خبري وکړه نووووو..

زید- څه ووایم ؟
ځنګی ورسره کینم په خندا ورته وایم: ښه ښه خبری وکړه لکه ووایه آشتی یوو؟!
زید- نه نه نه...
د دروغو په غوسه ورته وایم: ولی چرګ سره؟
زید- ځکه چې ډیر می ځوروي.

حیرانه پاتی شوم دا څه وایي زه یی ځوروم؟ په خندا ورته وایم: تا وحشې زه بیچاره ځوره ولې شم؟؟
زما په خبره زید خپل زړه ته اشاره کوي او وایې: وحشیان هم زړه لري یا نلري ؟
زما روح آرامه نه پریږدي یغما!؟

دا بیا ولی غمجن شوو ؟ په کراره ورته وایم: فلسفه مه وایه آشتی کوي یانه
زید- نه
یغما- خاوري مګه ستا په زړه ده؟ په زوره آشتي کوم دی.
زما په خبره زی لږ شانتي خندا کوي چې زه خپله کوچنی ګوته ورته نیستم او وایم: آشتی؟

څو دقیقی زما ګوته ته په خندا ګوری او وایې: آشتی خو بل ځل دي نبخښم.
په خندا ورته وایم: هو سمده.
پورته کیږم د باندی خواته ځم چې د زید غږ د تللو مخه مې نسئ او وایې: یغما

هیچکس کاش نباشد نگهش بر راهی.
چشم بر در بود و دلبر او در کند !

(c) ketabton.com: The Digital Library

حیرانه شوم دا دوبیتی زما پوري آره لري؟ زید په همغه جذابه خندا ماته یی لیدل! چې ما ورته په خندا وویل: هلوووو نفر دي غلط کړی زه یغما یم !
زید- یواځینې کوم شئ چې ټول حواس می ورته سم دی او پوهیږم همدا ده، چې ته یغما یې.

زید دا خبره کوی او خپل دوسیه اخلی او ځې! په حیرت باندی د دباندی خواته حرکت کوم ولی فکر کوم زید بدلون کړی یوازې ماته؟! څلورو خواته می ګورم رضوان می سترګو ته نه راځي اه هغه دی بیګ په لا د زینونه څخه راکښته کیږي
غږ ورته کوم: او تور زغاله.

زما به هغه هغه راګوری او په خندا وایې:ږنده یی دومره زیادچ ښایست نشي لیدلی.
په خندا ورته وایم: هر چا چې تاته ښایسته ویلې ضرور زړه یې درباندي سوځیدلي.
رضوان- فلسفه مه وایه ناوخته کیږي ووایه څه دي ویلی !
یغما- هیڅ غوښتل می خداپامانی وکړم.

رضوان- خدای پامانی؟
یغما- هوکنه شرکت ته ځی.!؟

زما په خبری رضوان ژوره ساه اخلي او وایې: فکر می وکړو..(خبره نیمه پاتی کوی او وایی: خدای پامان.

زید او رضوان لاړل اوس د آسما نوبت شوو جیب نه می ککو راباسم او دهغې خواته ورځم او ورته وایم: آسما راشه ککو واخله.
بیچاره حیرانه راته ګوري او وایې: لالا دا دی ماته راوړي(ککو ښایی)
په مسکا ورته وایم: هو زما خور جانی راشه واخله.

آسما د ماشومانو په شان خوشحاله کیږي او ککو رانه اخلي، کوم لیک می چې پرون شپه لیکې وه ځان سره تکرار وم"اوبخښی بی خبره درنه ځم خو مجبوره وم هیله منده یم چې ما درک ګړی ډیر ښه وختونه مو یو د بل سره درلودل په هر ډول چې وو د هرڅه لپاره

(c) ketabton.com: The Digital Library

نړی مننه کوم ښه والي مو نه هیروم."

لیک د رضوان د کټ په سر باندي کیدم خپلي کوټي په لور ځم، شپې مي بیګ جوړ کړي وه لاس کي راخلم د بڼ په لور د باندی دروازی ته رسیږم، ښه ده نګهبانانو او د دروازی چوکیدارن چاسره کار نلري!کوڅه په غټو غټو ګامونه باندی پریږدم تکسی نیسم موټر هدی خواته حرکت کوی....!؟

مسافر بری موټر خواته حرکت کوم کندز ناری وهي، وروسته د ډیرو پوښتنونو او معلومات څخه یو موټر ته بورته کیږم او په څوکي کینم، دا به کله ډک شي؟ ضرور شپه ته رسیږم، داسي نشئ دلته راشي رابشی؟ خپله خپل جواب ورکوم"نه کاکا بیکاره خلک خو ندی چې زما پسې شي خپله کار لري"40 دقیقی په تمه پاتیږم موټر ډک کیږي یواځي څو دانی خالي چوکی پاتی دی..

مبایل ته می زنګ راغی جیب نه راباسم د نوم په لیدولو حیرانه کیږم
زید زید زید... یعنی خبرشوی ؟ نه هغوی خوو 6 بجي کورته راځي اوس خو 2 بجي دي!
دا خبري ځان سره تکرار کوم ځان ته تسلي ورکوم ! او زړه نا زړه مبایل ته جواب ورکوم: بلي

د زیا د غوسی غږ پورته کیږي: کوم دوزخ که یې؟
څه ورته ووایم اوس؟ په هر ډول ربښتیا وایم ورته، هغه پوري اړه هم نلري:موټر کې.
زما په جواب د زید غوسه ناکه غږ بیا پورته کیږي: یغما دعا کوه لاس می درته ونه رسیږی..لعنتی بی خبره ځی یوازي لیک موږ ته پریږدي هان؟موږ ستا د خندای یو؟ اوس چیرته یی ؟

یغم- درته می وویل موټر کي یم کندز لار کي..
د زید د غوسي څخه ډک د ساه اخستلو غږ راځي او بیا وایي: هر چیرته چي یی په خپله خوښه موټر نه ښکته شه څه می درته وویلی پوی شوی ؟
یغما- نه پوه نشوم..

زما په خبرو زید په غوسه خاړدی او وایي: پوی نشوی؟ سمده خپله دي وغوښتل؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید دا خبره کوی او مبایل بند کوی، خدای وکړي دا څو دانی څوکي هم ېک شي موټر بنيښي ټک ټک زما پام ځان ته اړوی..

-کاکا جانه ژاولي اخلي(ساجق)
لس افغانی ورکوم او ژاولي اخلم،ځکه استرس او ويری کم والي لپاره ژاولي خوله ته کوم! روسته له لږ ځنډ څخه موټر حرکت کوي، اه خدايه شکر دی نیوهېږم څه وخت ويده شوی وم موټر ودريده د موټر په دريدو ما سترګي خلاصی کړی، څه شوي څه خبره ده؟ ولی موټر ودريده؟

يو پوليس موټر ته پورته کيږي موټر تلاشي کوی او په ځیر،ځیر ټولو ته ګوری بيا په جګ غږ وايي: په دی موټر کي يوسف څوک دی؟
يو سړی پاسيږی او وايي: مهرباني وکړئ زه يوسف يم.
پوليس مبايل ته ګوري او ورته وايي: نه تاسو هغه نه ياست، بل کوم يوسف دلته حضور لري!

دا ځل زه پورته کيږم او کراره ورته وايم: زه يوسف يم.
زما په خبره پوليس يو نظر خپل مبايل ته ګوري بيا ماته ګوري او وايي: ښکته شه..!
کراره ورته وايم: ولي څه می کړی په کوم جرم باندی ما ښکته کوي؟ زه بايد کندز ته لاړشم !

پوليس- يو ساعت لپاره زموږ ميلمه يی.
نامطمينه د موټر څخه راښکته شوم، يوځای پوليس سره ودريدم چي پوليس په مسخره لهجه باندی وويل: د هغوی د کور څخه دی غلا کړي؟
دا څه وايي؟ په حيرت باندی وايم: د چا د کور څخه؟

پوليس- ښاغلی غضنفری.. رحيم غضنفری..؟!
يغما- نه تېروتنه مو کړي کولی شي تلاشي وکړي!
پوليس- صبر وکړه اوس خپله رارسيږي.
يغما-څوک رارسيږي !!
پوليس- وبه ګوري!

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوم نوم چې ذهن ته می راغلی دی ټول بدن راته د ویری څخه لړزوی (زید) نیم ساعت ډیر استرس سره تیرشو روسته د 30 دقیقونه څخه یو موټر چې ډیر د زید موټر سره ورته والی درلوده راورسیدی،احساس می وکړو نور په څکمه باندی ننوځم
داخلی می حتما مړه کوي..
ولی؟
څه هدف لري؟
ولی ما په زور باندی ځان سره ساتی؟

زید لوړ قد ښکاره شوو چې د موټړ څخه راښکته شو، اووو هووو ، دا ولی دومره غوسه دي! بلا می ورپسی وي وایم څنګه ښکلی شوی ده رواني لکه..ګنګتسرانو پشان که مریم یی وګوري نو ضرور خپل د بت لیوني کیږی..!

خپل دا بیځایه فکرونو ته وایم: مړه شي پدي شرایطو د مرګ او ژوند کې ته د هغه چنار ګل بابا صفت او تحسین کوي! زید نیږدي راغی لږ پاتی وه زړه می د سینی څخه دباندي راوځي..

پولیس-سلام غضنفر صایب !
خاور دي په سر شه چاپلوسه (پولیس ښایی)
زید- علیکم سلام څنګه یی الیاس؟ پلار دي ښه ده !
اوسي خوند وکړو دوی د مخکې څخه یو بل پیژني دي ته وایي طالع! پولیس په با ادبانه لهجه وایې: شکرر ښه دی ستاسو په مهرباني.

د جوړ پخیر او ستړی مشي وروسته هغه الیاس نومې پولیس لاړو، او زید زما خواته راتاو شوو پداسې حال کې چې کوښښ یې کو خپل غږ د غوسې څخه کنترول کړي ویې ویل: راځه.

په کلکه ورته وایم: زه تاسره هیڅ ځایته نه ځم.
زید- ګورم ګورم ګورم(دا خبره کوی او زما لاس په کلکه باندی نیسې او د موټړ خواته

(c) ketabton.com: The Digital Library

مې په کش کولو د ځان سره وړی چې به غوسه ورته وایم: خوشې مې کړه رواني زه ستاسره نه ځم، زور خوو ندی ؟

زید- هو زور دی ...

همدا یوه خبره زما سوال جواب وه ؟ بیا یې په تیزي د موټر مخکي سیټ ته واچولم خپله هم کیناسته او په ډیر سرعت باندی هغه ځای څخه یې حرکت وکړو چې ما وویل:ودریږه وایم دا لعنتی موټر دی و دره وه...

او بیا په سوکانو باندی د زید اوږه وهم او په لوړ غږ ورته وایم: درته وایم موټر و دره وه، زه نغوارم تاسره لاړه شم ولی نپوهیږی!

زید زما دواړه لاسونه یی په خپل یو لاس کی ونیول او زما په څیړ یې په لوړ غږ وویل: غلی اوسه ما مه اړ (مجبور) کوه چې لاس او پښې دی وتړم لیونی انجلی!
د موټر سرعت یی زیات که وډاره شوم چې ټکر ونکړو په دی اندازه یی سرعت زیات وو چې فکر مې کاوه په هوا کې روان یو..

یغما - زید لیونی شوی یی سرعت دې کم کړه زه ډاریږم!
د مخکی نه په لوړ اواز چغی کړی: هو لیونی شوی یم تا بی عقلی زه روانی کړم!
او د موټر د شترنګ په وهلو یی شروع وکړه پخدای دا روانی دی د خولی لاړی می په ډار تیرې کړی او کرار می وویل: ما څه کړي ته له اول نه همداسی روانی وی غواړم خپل د ترور کور ته لاړه شم نپوهیږم تاته څه اړه لری؟؟؟؟؟

زید غټه ساه واخیسته او ویې ویل: اړه لری ډیر هم اړه لری (او مخ په اسمان یی په لوړ غږ وویل: یا الله وینی دی 20کلنی نجلی څوک په لوبو کړی...زید چې ټول یی په ساز نڅیدل اوس باید ددی ماشومې په ساز وناڅی؟! ډیر عجیب حالت دی راته لیکلی مننننه لاس دې درد ونه وینی مننډوی یم درنه.

زید آن له ما نه هم ډیر د خپه کسانو په څیړ یی خبری کولی ګواکی یوه نړی غم یی پر شا درونډ والی کاوه، د هر کلمې په راوتلو یی له خولی درد مې ورته احساس کوه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو زید څه درد لری! څو میاشتې شوی حس کوم یی خو د زید ددی خپګان لامل مې پیدا ونشو کړی،دومره د خپل ژوند په ستونزو کی غرقه یم چې د زید موضوع باندې مې سر نه خلاصيږي! خو ضرور زما درد او د زید درد له ځمکې تر اسمان یو د بل سره فرق لری..

سرعت یی ډیر زیات وه له لومړي هم دومره ښه ارتفاع یی له کرار تللو سره نه درلوده په لړزه او زاری کونکې غږ می وویل: زید هیله کوم سرعت دې کم کړه زه ډاریږم!

یو نظر یی راوکتل ګواکی زما د لاسونو لړزه ته یی پام شو سرعت یی کم کړو! غټه ساه اخلم، په یو ځای لکه ځنګل غوندې کې يې موټر ودراوه یواځی یو یو کور هغه هم ډیر لری په سترګو کيږدل په کراره وایم: دا کوم ځای دی؟

زید ښکته شو او زما په لور راغی ور یی خلاص که او لعنتی زما مټه(بازو) يې راته په کلکه ونیوله او له موټر نه یی ښکته کړم په لوړ قدمونو هغه کوچنی کور په لور روان شو غږ وربادی کوم: زید خوشی می کړه لاس دی را خوږ کړو.

خو چیړې اوریدونکی غوږونه! د کور ور یی خلاصه کړه او زه یی د کور دننه لکه د فوټبال توپ واچولم چې اخ مې پورته شو: اخ لاس مې!!!!

ور یی وتړو او په ګلدانی چې د میز په سر وه حمله یی وکړه په دیوال يې وویشتله او چغی یی کړی: نه وو می ویلی له ما سره لوبی مکوه؟. نه وو می ویلی ژوند دې درته اور ګرځوم هاان نه وو می ویلی؟ چیرې دی هغه هرمونی؟؟؟؟؟
څوک يې ښوده؟ ډاره شوی وم او همغه لړزانده غږ وایم: څوک یادوی؟؟

زید په غوسه خاندی او وایي: څوک یادوم ؟ د ترور زوی دی!
آن نوم يې ورته نه اخیسته؟! په تروش تندی ورته وایم: تاته یی څه؟ تاته څه اړه لری؟ زه ځان ته ژوند لرم ولې نه درک کوی؟
هیڅ څه يې نه ویل یواځې په غوسه یی قدم واهه او په همغه غوسه یې وویل: لاړه شه د سترګو له وړاندې مې ورکه شه لاړه شه!!!!

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځان سره وایم نه نن شپه نه ډاریږم باید دا مسئله حل شی،له ځمکې نه پورته شوم او مخې ته یې ودریدم او وایم: ښه غوږ شه زید خانه زه مریم یا مرسل نه یم چې ستا پسی مړه ووسم زه...ی غ م ا یم یغما! نشی کولای په ما امر وکړی له هر چا سره هر چیری چې وغواړم تللی شم پوه شوی؟

پوه نشوم څه وخت د زید یی لاس پورته شو او زما په مخ راښکته شو، د زید سینه ښکته او پورته کیدله او زه لا تراوسه د څپیړی په حیرت کی پاتی وم..؟! خولې مې د وینې خوند کاوه! د زید غږ پورته کیږی: آن که وشی د الماسو په بیه دې اخلم پوه شوی څه وایم؟

انسان نو څومره زغم لری؟ اصلا د څو حیرت او تعجب زغم په ورځ کې لری!! هغه هم د ترور په وینا ناروغه(مریضی) نجلی لکه ما هوم؟؟ بیا هم عصبی حمله! لاسونه می په لړزیدلو شول له دیوال مې ونیوه. او کرار په ځمکه کیناستم کرار کرار می لاسونه او پښې د عادی حالت نه ووتل! په ګیلو مې ځان سره تکراروله یا الله دا څنګه تقدیر دې چې زما لپاره دې لیکلی هر ځای ته ځم له بدبختی او غم پرته څه نه وینم!

مګم زه دی بنده نه یم په کومه ګناه زه ددې سزا لایقه یم!! نو ولی زما لپاره خدایی نه کوی؟؟؟د چا ګناه دی زما په حساب لیکلې؟څومره باید ددی نه کړی ګناه سزا ورکړم؟12 کاله بس ندی؟کیدای شی د تورپیکی تر سپین کېدو می!!
خپل په همیشني کار کی غرقه وم ګیله کول له خدایه له تقدیر نه چې دومره ډېر درد یې راته لیکلی! زید په وارخطایي زما په لور منډه واخیسته!

زید- یغما .....یغما ښه یې؟
کرکه لرم له دې عصبی حملی نه چې دومره می بی ځواکه کوې! د لاسونو په بند کې یی وم او زه بدبخته آن د مخالفت توان می نه درلوده په سختي می کلمه په کلمه وویل:
در.......ن....ه ......کر.......ک....ه....ل..ر.......م
هڅه مې وکړه د غیږې له بند نه یې ځان وباسم خو شوني وه ؟؟
زید چیږې او زه چیږې! زما جیبونه یی خالي کړل له نیکه مرغه چې دوا می هماغلته ایښی وه ګولی(دوا) یی راته راکړه او وروسته له لنډ مهال نه لږ په حال راغلم او په غوسی مې وویل: خوشی می کړه اخر ځل دې وی داسی راسره کوې نشی کولای هر

(c) ketabton.com: The Digital Library

وخت وغواړی داسی وکړې!

کرار یې خپل د لاسونو بند خلاص کړو د ستونی مرۍ یې ښکته پورته کیدله کرار یی وویل: ته بې نه ټاکی چې باید څووم ځل مې ووسی!!
دواړه غلی وو چې زید بیا وویل: وګوره انجلی زه دې مین نه یم چې په تللو دې خپه شم ددی کار لامل می ته خپله یې ځکه عادت نلرم چې څوک هغه هم بیا ستا په څیر و ه نجلی مې په خبری باندې خبره وکړی یا یې هم ناګاره(نادیده) ونیسی
او اوس چې دومره غواړی لاړه شی نو زه په مخه دې ښه صبا سهار لاړه شه!

په هغه حال کې چې بوې کوټې ته ننوته په ملنډو یې وویل: هان هیر می شو چې درته ووایم نن دې ترور راغلې وه او ګواښ یی ورکاوه. صبر څه یې ویلی؛؛ په همغه ملنډو ډکه لهجه یی وویل (د دولت له مامورینو سره راځم او شکایت کوم چې زما ځوانه لور دې تښتولی) نور که خپله هم وغواړی کورته راتلی نشی.
:□#شهاب
د زید په خبرو لاسونه می یخ شول او نړی مې په سر وګرځېده! ترور مې زید کره راغلی وه؟ نه شونې نده نو هغې آدرس یی له کوم ځای نه کړې!
په لړزیدونکی غږ می وویل: ټوکی کوی کنه؟ هغی ادرس له کومه کړ؟
زید- نه ډیر هم جدی یم او دا یې دویم ځل دی چې زموږ د کور شاته راځی

د څه ویل؟دویم ځل؟ په حیرانتیا وایم: لومړی ځل کله راغلې وه ؟ولی دې راته ونه ویل!!
په بی حوصلګی یی وویل: دوه اونی مخکی ام ستا د ترور(کندوز) کور ته هم تللی وه!

زید د کور ادرس دقیق وویل نو دروغ نه وایی؟! په کراره وایم: له کوم ځایه پوهه شوی زه دلته یم؟
زید- ښکاره ده چې د ترور زوی دی احساساتی شوی او زموږ نوم یی ورکړی ترور دې هم زموږ کور پیدا کړې وه.

په فکرونو کې ډوبه شوم یعنی کندز ته هم نشم تللی؟ اوس باید څه خاوری په سر واړوم؟
په لړزیدونکی غږ می وویل: او..س ...څه...وک...ړم؟
زید خپل لاس په ویښتو کی تیر کړ او وی ویل: نیو هیرم سهار یی په اړه خبرې کوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا يې وويلې او د کوټې په لور لاړه! په فکرونو کې ډوبه شوم يعنې که کندز ته تللې وای څه به شوی وای؟ پېدا کولم به؟ د نجيب د نوم په راوړلو مې لاسونه يخ شول!
نه ! نشی کيدلی چې بيرته هغی دوزخ ته لاړه شم.

ټوله شپه وينه کيناستلم خوب مې سترګو ته رانغی په واړه دهليز کې د زيد راوبين کيدلو ته په تمه ناسته وم وخت ډير ورو تيريده يا هم زما لپاره هو لاړ وو؟ په هره سختی چی وه سهار شو او روښنايي په دهليز کې خپره شوه، لږ څنډ وروسته زيد له خوب نه ډک راووته زما په ليدو يې په حيرانتيا وويل: ټوله شپه دی دلته تيره کړه؟

په سر خوځولو مې ځواب ورکړه هيڅ يې ونه ويل او حمام ته لاړه،وروسته د مخ او لاس د مينځلو نه پې موټر خوا لاړه او يو پلاستيک يې له ځان سره راوړه پلاستيک يې زما خواته کينول او يو بسکويټ يې ځان ته واخيست په هغه حال کې چې د بسکويټ سر يې خلاصوه راته يې وويل: که غواړې چې د ترور کور ته دې لاړه نشي نو زه يوه لاره لرم.

په بې سا غږ مې وويل: څه لاره؟
د ور په لور لاړه او په امر کوونکي غږ يې وويل: يو څه وخوره په لاره کې خبرې کوو!!!!

زيد لاړه او زه د يو نړې سوالونو سره يواځې پاتې شوم،يو جوس او بسکويټ مې په تلوار او په سرعت وخوړه او د زيد د موټر په لوري لاړم سيده مخکې کيناستم په وارخطايي مې وويل: اورم وروايه

زيد موټر روښانه کړو او پداسې حال کې چې مخکې کتل ويې ويل: په کلی کی مې د ملګري کور..(خبره يې پاتی شوه او وروسته له لږ څنډ نه يې دوام ورکړو: خپل ملګری مې مړ شوي خو مور او خور يې هلته دي که وغواړې هلته تللی شې يواځې يوه ستونزه ده!
يغما- څه ستونزه؟
زيد- کلی خپلی ستونزې لري او داسې دي هلته نشم بوتللی هرومرو پوښتنه کوي څوک ده؟ زه څه ووايم؟خور خو يې هم راته ليدلی نو يواځې يوه لاره پاتې..!؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

یغما- کومه لاره؟
زید په نه زړه وویل: کوژدنه مې ده..؟!!
د زید د خبرو په اورېدو ښاخ مې ویستل، زه ؟ یغما؟ د زید کوژدنه؟ هههههه څه بې معنا فکر نه پوهیدم چې په رښتیا څه ووایم؟ زید په رښتیا زما لپاره غیرت او نر توب کړې البته که عصبی کېدل،زما د متې (بازو) نه شکول ، او د پرون شپې څپیړه په نظر کې ونه نیسم!

حتما هغې ته هم سخته ده ولی باید لکه ما غوندې نجلی خپله کوژدنه معرفی کړی!
کرار ورته وایم: نه شونې نده خپله مې یوه لاره لټوم اصلا نه کیږی چی په دی کالیو کلی ته لاړه شم هان؟

خپل لاسونه یې په شترنګ کلک ووهل او ځواب یې راکړو: یعنی دومره درته سخته ده چی زما په نوم ووسی!؟(دا لیونی څه ویل اصلا خبره دا نه وه. هماغسې جدی یی دوام ورکړو او ویې ویل: ورستی لاره یی همدا ده خپله خوښه دی هر چیری چی غواړی رسوم دی!

چیرته باید لاړه شم؟ اصلا کوم ځای هم لرم تللو ته؟ بیا هم تقدیر زه په لوبو کړم کور یی ودان! غلی وم ځکه څه مې د ویلو لپاره نه درلودل.
زید- څه فکر کوی؟
غټه ساه اخلم او وایم: هر څنګه چې خپله غواړې هماغسې وکړه هېڅ ځای د تللو لپاره نلرم!
زید- سمده نو ځکه باید درته د نجونو کالي واخلم!

مخالفت می ونکړ اصلا په کوم مخ مې مخالفت کړی وای؟د یو کالو پلورنځي څنګ ته یی موټر ودراوه او دواړه ښکته شولو.وروسته د پلورنځي د لټولو نه زید په خپله خوښه راته کالی، ټکری او ځینی نور توکی واخیستل ځینی ډالی یی هم واخیستې حتما د ملګری د کورنی لپاره یې وی.وروسته له څو دقیقو نه موټر ته راغلو بی غور یی وویل:کالی دې موټر کې بدل کړه

خپله ښکته شو او لاړه ښه وه د موټر ښیښې توری وی او له بهر نه نه ښکاره کیده!

(c) ketabton.com: The Digital Library

په زیار مې خپل کالی بدل کړل عجیبه حس مې درلوده وروسته له دومره مودې له بهر نه نجلې شوی وم د شرم احساس مې درلوده! ټکری می په خپل وینتو چی اوس رسیدلی ول واچوه....

په مخکې هینداره کې ځانته ګورم، ښه ښکاریدم، خو څهره مې راته عجیبه ښکاریده همداسې خپل په کتو بوخته وم چې د موټر دروازه خلاصه شوه، زید راته په کتو شو وشرمیدم ځکه نور یوسف نه وم د شرم څخه مې سر ښکته واچوې او خپل په ګوتو باندی په لوبو کولو لګیا شوم. د زید لاس کې یو خلطه وه هغه یې زما خواته ونیول، چې مجبوره ما ورته وکتل او ومې ویل:

یغما- دا څه دی؟
زید- خپله یې وګوره.

خلطه مې د لاس څخه واخیستل او خلاصه مې کړه د ننه یې یو قوطې وو! قوطې چې مې خلاص کړو د یو چلې(د کوژدی ګوتمې) په لیدو مې په حیرت باندی ورته و ویل: دا د څه لپاره دی؟
زید- چله ده په ګوته یې کړه د کلې خلک پدی خبرو او شیانو کې ډیر حساسه دی.

د ګوتمې په کتلو کې ډوبه شوم څومره ښایسته ده په سپینه طلا ډیز این شوی وه او ډیر ښایسته معلومیده زه همداسی د ګوتمې په کتو وم چې زید په خفه لهجه وویل: یو هیڅ م درته سخته ده د دی ګوتمې په ګوته کول خو بله لاره نشته.
یغما- مننه په زحمت شوی دا ډیره ښایسته ګوتمې ده.

زید هیس ونه ویل او موټر یې روښانه کړو زیات او کم یو ساعت وروسته کلې ته ورسیدو، څومره ښین او سمسور ځای دی! ښایسته خټن کورونه پکې بیحده ښایسته ښکاریده، د هغه کورو په لیدو وم چې موټر و دریدو، ښکته شو زید موټر قفل کړو او یو ماشوم ته یې د موټر د حفاظت دنده ورکړه، زما په خیال نور د موټر لاره نه وه پنځه دقې پیاده مزل مو وکړو تر دی چې یو کوچنې او ښکلې کورته ورسیدو...

کور مخکې یو کوچنې خو ډیر ښایسته باغچه شتون درلود زید دروازه ټک ټک کړه د لږ

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځنډ وروسته د عمر پخې ښځې آواز مو تر غوږ شو چې ویل یې: سوک دی؟
زید- زید یم مور جانې.

دروازه ډیر ژر خلاصه شوه او ښځې د زید په لیدو سترګې د خوشحالي څخه وپرقیدی په یو ښایسته مسکا یې زید په غیږ کې ونیو او ښکل یې کړو او ویې ویل: پخیر راغلې زویه.

زید په خوش اخلاقي جواب ورکړو، هغه ښځې زه هم غیږ کې ونیولم او مخ یې راته ښکل کړو او ویې ویل: پخیر راغلې لورجانې.
یغما- مننه خاله جانې خوش حال اوسیږی.
خاله جانې په لوړ غږ ناری کړل: حسنات لورې راشه زید لالا دې راغلې.

زه حیرانه پاتې وم چې دا کورنې ولې دومره د زید سره صمیمی او راحته دی؟ تر دی حده چې پوښتنه یې لا ونکړل چې زه سوک یم؟ یعنې دومره په زید باور لری؟ یو ښایسته ځهری ولا جنې په تلوار د کوټې څخه را ووتل او زموږ خواته راغلل زید ته یې لاس ورکړو او ویې ویل: پخیر راغلی لالا جانه کور کې خیرت وو؟

زید- خیر یوسې خور جانې شکر خیرو خیرت وو ټول ښه وه.
جنې چې نوم یې حسنات وه زما سره یې ستړی مشې وکړل او زما مخ یې ښکل کړو، خاله ما او زید د کوټو خواته دعوت کړو د کینستلو څخه وروسته خاله وویل: زید زویه نه یې را پیژنی؟ (مطلب یغما)

زید خپل ستونې صاف کړو او کرار یې وویل: کوژدن مې ده مور جانې.
د زید په خبره خاله جانې په خوشحالې وویل: نکاح مو تړلې ده؟
زید- هو.
خاله- دواړو ته دی مبارک وې کله کوژدن شوی زویه؟
زید- هغه بله هفته ټول کارونه ډیر په تلوار وشول، یواځې نکاح مو وتړل وخت ونشو تاسو خبر کړم مورجانې، انشاءالله واده مې جبران کوم

د زید په خبره خاله په خندا وویل: دا نو څه خبره ده زویه تاسو خوشحال اوسیږی همدغه موږ ته بس دی، یو مور نو خپل د اولادو د خوشحالې څخه بغیر نور څه غواړی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید په مسکا باندی مننه وکړل، څومره د دی کورنې سره نرم او مهربانه دی! زید د لږ خاموشي وروسته وویل: مور جاني یو څو وقته مو په زحمت کو، کورنې تللی سفر ته د یغما کورنې د پخوا څخه په خارج کې وه یو دبل سره کورنې اړیکې لرو، یغما د چکر لپاره دلته راغلې وه ټول کارونه ناساپه وشول، پلار مې د سفر تیارې نیولې وه چې متاسفانه ما او یغما ونشو کړی لاړشو، نو ځکه دیخوا راغلو ځکه ددی ځای څخه

بل کوم داسې ښایسته ځای مو نه ولیدلی پدی هیله چې ستاسو د زحمت سبب جوړ نشو. خاله- استغفرالله زویه خپل کور مو دی، تاسو رحمت یاست موږ ته ما او دغه انجلی(مطلب حسنات) دلته یواځې یو د یغما جاني په اوسیدو خوشحالیږو زما د لور بشان ده راته.

زید یواځې خپل سر ښکته او پورته کوی او مننه کوی، د څو دقو وروسته د باندې وځې او یو چاته زنګ وهې کله چې خبرې خلاصې شو بیرته کوټې ته راننوتې او زما څنګ کې کیناستې، حسنات د لاس مینځلو اوبه او دسترخوان سره کوټې ته راننوتل ما غوښتل ورسره مرسته وکړم خو اجازه یې رانکړل.

ډیره وږې شوې وم سهار چې یو جوس او بیسکیټ مې خوړلې وو تراوسه مې نور هیس نه وخوړلې، حسنات ډوډې راوړل او موږ ټول په یو دسترخوان ډوډی خوړلو ته کیناستو، د ربښتیا هم خوندوره ډوډی وه زما په ډیر ټینګار حسنات اجازه راکړل ترڅو دسترخوان ورسره ټول کرم، دسترخوان مو ټول کړو او د چاې ترتیب مو برابر کړو د همغه اول څخه د حسنات مینه مې زړه کې وولیده، ساده او انجلې وه..

چای مو راوړو او د چاې په څکلو لګیا شو د څو دقو وروسته د حسنات غږ د کوټې خاموشې ماته کړه او ویې ویل: وریندارې که چاې دی څکلې وې نو راځه تاته باغونه او چینې در ښکاره کړم.

د وریندارۍ د نوم په آوریدو مې عجیبه احساس پیدا کړو نه پوهیږم درک کولې مې نشو چې بد دی که ښه؟ په مسکا مې حسنات ته وویل: حسنات جانې کولې شې یغما راته غږ کړې داسې هوسا یم او پاتې شوه د تګ خبره نو باید ستا د لالا څخه اجازه واخلم..!

(c) ketabton.com: The Digital Library

او زید ته به تمه شوم چې اجازه راکوی کنه؟ په هر صورت اوس د هغه د کوژدن په نوم مې پیژنې نو نغواړم کوم ستونزه ورته جوړه کړم، د زید خواته ګورم او کرار وایم: د باندی تللي شم؟
زید خپل د پیالې چاې څخه یو غړپ کوی او وایې: هو تللي شې خو ناوخته نکړی.
خپل چاې مې ژر وڅکې او حسنات ته مې وویل: راځه چې ځو چاې مې خلاص شو.

حسنات په خندا وویل: څومره ته تلواری یې وریندارې.
په دروغجن خفه او قهر وایم: بیا دی وویل وریندار؟!
زما په خبری حسنات په تلوار وویل: وبخښه نور نه وایم.

کرار د حسنات په اوړی وار کوم او په خندا ورته وایم: اه جنۍ ته سومره عاجزکه یې!
توکې مې درسره کول خو که یغما راته ووایه د ملګرتیا احساس کوم درسره(د دی خبری وروسته یو ست ګه د حسنات خواته وهم چې حسنات په خندا وایې:

حسنات- ډیره شوخه یې بیچاره لالا به مې ستا له لاسه څه کوی!؟
د حسنات په خبره زید خپل سترګې ښکته نیولې وه او زما په نظر د خندا څخه سور اوختې وو، خپل په نوکانو یې چونګارې کوم چې یو متره لځای څخه توپ وهې داسی چې یوائې هغه یې واورې ورته وایم: و دی خوړی بیا خاندی!!؟

بغیر لدی چې د زید د جواب په تمه شم د دروازی خواته ځم او وایم: حسنات راځه نو.
حسنات د دوه غټ ټکریانو سره زما خواته راغله یو دانه یې تور او بل خاکستری رنګ ټکری مو په سر کړل او د بهر خواته مو حرکت وکړو، حسنات هم زما پشان شوخه او خون ګرمه انجلې وه ډیر کم وخت کې یو د بل صمیمی ملګرې شو، د ډیر ګرځیدو راګرځیدو وروسته حسنات وویل:

حسنات- یغما څنګه دی کلې خوښ دی شو؟
یغما- هو پخدای ډیر مې خوښ شو ښایسته ځای دی خاصتاً ستاسو کور.
د خبرو په حال کې و چې زما ټکری د سر څخه مې ختا شو، ډیر وقت کیدو چې نه وو مې په سر کړی نو ځکه نابلدی می ورسره کول تیکری مې بیرته خپل په سر سم کړو د سر پورته کولو به حال کې مې سترګې په یو ځوان هلک ولګیدی، زموږ خواته یې دوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

سترګې نيولې وه حسنات ته کرار وايم:

يغما- حسنات وګوره هغه هلک سوک دی؟
حسنات کوم خوا ته چې ما اشاره کول ګوری، د حسنات په کتلو هغه هلک به تلوار خپل مخ اړوی، چې حسنات وايې: ها دا خو د کلي د خان زوی دی، د چکر لپاره دلته راغلي ولې دی پوښتنه وکړل؟
يغما- هيس همداسې راځه لاړشو ناوخته شوی مور. تراوسه چينه نده ليدلی.

دواړه د کور خواته ځو تقريبا د ماذديګر مونځونه قضا کيدل چې کورته ننوتلو او د ماښام د ډوډی تياری مو ونيول، زيد هم کور کې و د کله څخه چې راغلې و سم خبری نکول په نظر مې قهر دی؟ کله ناکله نظر يې پر ځان ګورم خو نه بوهيږم د دی کتلو او سترګو تر شا څه خبره ده؟

خاله جانې وويل چې قابلې پلو پوخ کړو، نو يو د بل په مرسته مو قابلې پلو پوخ کړو د ديګ سر مې پورته کړو خوندور بوی مې تر پوزی شو: امم څه روغن داره او سم راغلې کنه حسنات؟
حسنات- هو ډير سم پخه شوی، اخير چا پوخ کړی؟(ماته اشاره کوی)
چې زه وايم: ځان نو کم مه راوړه دواړو يو ځای دا شهکار کړی دی.

دا خبره کوم او دواړه په خندا کيږو، دسترخان اچو او ډوډی راوړو په آرامتيا کې ډوډی خوړل کيږی خاله جانې زيات زموږ د ديګ صفت او تعريف وکړو خو زيد يواځې "مننه" وويل د سترخان مو ټول کړو او د هميشه پشان چای مو راوړل، د چای څکلو وروسته خاله شه شپه موږ ته وويل او خپلې کوټې ته لاړه.

د زيد د خوب ځای مو د ميلمانو په کوټه کې تيار کړو او ما او حسنات هم د خاله کوټې ته لاړو، شپه خپل په ټول آرامتيا سره تيره شوه سهار چې کله پاسيدم نو د کلي يو رواج سهار وخته پاسيدل او د چاې څکل په بيلا بيل وختونو کې ځانګړی ډول دشپې لخوا! حسنات چای کيخودلې وو او په تمه و چې دم شي د خاله غږ مې واوريدو چې ويل يې:

خاله- يغما لوری.. زيد زوی راويښ کړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

یغما- سمه ده خاله جانې.
د زید د کوټې په خوا راونه شوم ویده وو کرار مې وربادندی غږ کړل: زید راویښ شه.
راویښ نشو غوږ خواته یې نږدی شوم او په چیغه مې وویل: هوی چنارګل پاسیږه سهاری دی.

توپ وهې او د خوب څخه پاسیږی چې زه په خندا ورته وایم: خو د انسان پشان نه راویښ کیږی مجبور خپل په طریقه دی راویښ کړم.
زید بد بد ماته راګوری او ددی څخه مخکې چې کوم څه ووایې زه په تلوار د خاله او حسنات خواته تختم، د سترخان مو واچو او د سبار ناری مو وکړو، شیدی د پنیر سره عجیبه خوند وکړو د ربښتیا هم وطنې لبنیات ځانته خوند لری او هیس شئ ځای ته نشې رسیدلې.

د تولو څخه اول زه د دسترخان څخه پاسیدم او د کور مخکې د باغ چه ګکې به خوا ولاړم څه د پاسه شل دقې هلته بوخته وم چې د یو چا د پښو غږ مې واوریدو..
زید- زه باید لاړشم.
د زید غږ و مخ مې د هغه خواته اړو او وایم: ولې؟
زید- نن په شرکت کې جلسه لرو او مور مې هم په تشویش شوی راته.
یغما- سمه ده پخیر لاړشی.

بله خبره مې د ویلو لپاره نه درلود، څه مې ویلې وایې چې مه ځه؟ ولاکه بیخې ورته دا ووایم، زید یو څو دقې په فکر کې راته ولاړ وو، خو څه یې ونه ویل او ولاړی زه هم ورپسې شوم د خاله او حسنات سره یې خدای پامانې وکړل او د دروازی خواته راون شو زه هم تر د وازی ورپسې ولاړم چې کرار یې وویل:

زید- بل هفته راځم څه ته خو اړتیا نلری؟
یغما- نه مننه خاله جانې او رضوان باندی زما سلامونه وایه.!

خپل سر یې وخوځول او لاس یې جیب ته کړو دری زره افغانی یې راته وویستلو او ماته یې ونیولو ما پیسو خواته لیدل..
یغما- څه وکړمه پری؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید وویل: چیشی ته چي ضرورت شو واخله درته پری.
یغما- خپله پیسی لرمه ضرورت نشته.

پیسی یی ځما لاس کی کینودلو پرته له د چی کوم څه ووایي له دروازی څخه ووتلې په
لوړ غږ می وویل: الله پامان.
ځواب می وانوریدو ځکه چی هغه تللی وو.خونی ته ولاړمه حسنات ګندنه پاکوله
.لستوڼی می پورته کړل او څنګ ته یی کیناستلم او ومې ویل:چیشی پخوو آغلی حسنات..
حسنات- آشک

په خندا ورته وایم: ورور خو دی ولاړو چاته یی پاخه کوي ماته؟
حسنات ما پشان په خندا شوه او په څنګل یی ووهلمګراو ویې ویل: لیونی اوس خو ته ځما
د ورور د سر تاج یی لکه هغه پشان راته ګرانه یی.

د حسنات په خبره په حرت ځان سره واسم:د زید د سر تاج؟هههههه ځومره جالبه حسنات
خبر نلري چې هغه ځما د وینو تږی دی! ځواب می ورنکړ چی حسنات دوام ورکړي. او
ویې ویل: خدای پامانی مو وکړه؟
یغما- هو.
حسنات- یغما یو پوښتنه در څخه وکړم غصه کیږې خو نه راته؟
په مسکا می ورته وویل: نه ګلی ولی غصه شمه سل پوښتنی وکړه.
حسنات په نه زړه وویل: ولی وینتان دی د هلکانو په څیر دی.مطلب ولی واړه دی؟؟
لکه چي پخوا دی ګنجې کړی وی.!؟!

یو هېدمه یوه ورځ به دا پوښتنه رانه کوی.ځکه زمونږ په فرهنګ او رسم کی اوږده
ویښتان د جلی ښایست او زینت دی معلومه ده چي لنډ ویښتان پوښتنی لاندی راوړی ولی
ځه مجبوره ومه همدومره کافی نده؟ په دروغو مسکا می وویل: هو ګنجې کړی مې وه
ځکه سوځیدلی وو.
حسنات په حیرت وویل: ولی سوځېدلی وو؟
ژبی لاندې می ځان سره وویل هغه ورځ می چی ویښتان شوتا کړل لوی غم می په زړه
وو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

یغما- کیدای شي د هغی ورځي غمځپلی واقعه ونه وایم؟
حسنات ځما لاسونه واخيستلو په مسکا يې وویل: هو ګراني که نه يې وایې هیس ستونزه نشته هر څنګه چي ستا خوښه ده.
په مسکا می بسنه وکړه او خاموشی مو اختیاره کړه.د ګندني پاکول خلاص شو او وړه مو هوارولو. وروسته له نیم ساعته نه اشک تیار شول.یواځی پاخه کول یی پاتی شو.

یغما- حسنات لوبیا دی پاخه کړی؟
حسنات- هو هغه ځما مور پاخه کړی.
یغما- سمه ده اوس خو وخته ده! شپږدي او کوچ لاتراوسه ندی هضم شوي، راځه اول به جاري وکړو وروسته به اشک به پاخه کړو څه وایی؟
حسنات- هو ولا رښتیا وایی لا تراوسه وخته ده څه دا پخلنځي کې ایږدم او راځمه.

حسنات وروسته له څو دقیقو راغله او پا کاری مو پیل کړه تر غرمی پوری د پاکاری او باغچی ته په اوبو ورکولو بوختي وو.وخت ډیر په تیزي تیږېدو حسنات سره می ښه حس درلوده .لکه یو خور پشان!

د حسنات غږ پورته شو: پخدای له لوږي مړه شومه.بس ده نو.
په خندا ورته وایم:ښه سمه ده خیتوری.
یو دیګ اوبه مو په ګاز کینودل او تیار شوی اشک مو پکی خوشې کړو.وروسته له پنځلس دقیقو څخه تیار شو حسنات ته وایم: هله قابونه راوړه!
حسنات قابونه راوړی په چکه باندی شاوخوا جوړ کړی وه.

په احتیاط مو اشک په قابونو کې واچول او حسنات ته می ورکړ.لوبیا دنیا(ګشنیز).نعنا.باندی مو تزیین کو.په هیجان می وویل: واه واه څومره مزه داره ښکاری.
حسنات- هو نو اخر چا پاخه کړی دی.
یغما- چوپه شه همدا خبری د زده کړې دی هاااا!؟؟
دواړو وخندل او دسترخوان مو هوار کړه.
یغما- حسنات ترور راغله؟

حسنات- هو لږ مخکی راغله لاسونه مینځي راځی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ترور په تیکری باندی لاسونه وچ کولو حال کې خونی ته راننوتل په مسکا می وویل:
ستړې مشې تروری ښه راغلاست.!

ترور- علیکم السلام لورې خوشحاله اوسی.
دسترخوان په لیدو ترور په مسکا وویل:واه واه د دواړو لاسونه درد ونکړی.
ما او حسنات یو بل ته سترګه ووهلو او خوړلو ته مو پیل وکه، ربښتیا هم ډیره خوندوره وه حسنات په پخلی کې استاده وه.!دسترخوان مو ټول که ترور ویده شوه او مونږ لوښی ومینځلو. څلور ورځې کیږی چې د زید څخه خبر نشته او څه ترور کره یمه ورځ راته په خوشحالی تیریږې.ترور ربښتیا هم ډیره ښایسته او مهربانه وه.

هره ورځ مو حسنات سره په کلي کی قدم وهلو.ولې جالبه ده هماغه هلک چې اول ورځ کې می لیدلی وو هره ورځ د سترګو لاندې راځی.او هره ورځ یی وینمه.
آیا دا کوم اتفاق ده که قصدا داسی کوی ؟نپوهیږمه.

یغما- حسنات نن به ګودر ته ځو.
حسنات- سمه ده ځو یو څو دقیقې صبر وکه.د مور پینی می چاپی کمه.
د حسنات خبره په سر ښوره ولو تایید کوم او هملته کینم،چې د څو دقو وروسته حسنات و ویل: مور می ویده شوه راځه چې ځو اوس.

پورته شومه او تیکری می په سر کوه چې حسنات وویل: هله نو جلی ته څومره سسته(کراره) یی
حسنات ته می کاږه کاږه وکتلو او د هغې د خولې چل مې وکړو او به ټوکو مې وویل:
څومرررره سسته یی جلې!
حسنات په خندا وویل: لیونی څه بد خبره خو می نده ویلی.
یغما- سمه ده ډیره خبرې مکوه .

دواړو ګودر خواته حرکت وکو بیا هم هماغه هلک ته می پام شو.حسنات بغیر لدی چې هغه هلک ته پام وی د نړی بیخبره دیخوا اخوا ګوری.له موقع نه می ګټه واخیسته او حسنات ته می وویل: پښې می په درد شو ته څه زه کراره کراه درځم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

حسنات- سمه ده دواړه به کرار کرار لاړشو.
یغما- او جلی ژر ځه ځومره خبری کوی ځه راځمه.

حسنات سر وخوځو او خپل د ګامو سرعت يې زيات کړو او لاړه شاته می وکتل هلک لاهم ولاړ وو. شاوخوا می وکتل چې څوک نه وی.کله چې د خلکو نشتون نه مطمنه شومه.په غصه هلک خواته لاړمه هلک رنګ د ویری څخه سپین شو خو ځان یی له لاسه ورنکړ.په غصه می ورته وویل: ورروره خیرت دی؟ولی ما څارې ها؟
هلک چی ژير ویینتان یی وو او آسمانی رنګ سترګی چې اوس د نزدی څخه سم راته ښکاره شول هیس داسی نامې جذابیت او ښایست یی نه درلوده آرام یی وویل:

هلک- وبخښي چی ستاسی د خفګان لامل شومه خو د یو خیر کار لپاره غواړمه له کورنی سره ستاسې مزاحم شو.

د هغه هلک پدی خبره په حیرت مې په زړه کې وویل:هییییی ژیړ میږی څه وایی خیر کار؟یعنی ریباری ها؟؟چا لپاره ضرور حسنات لپاره ها؟

یغما- وګوری محترمه ورروره زما ملګرې خپله کورنی لری هر وخت غواړي کولی شې راشې ضرور کور مو هم لیدلی..؟
هلک په بنده بنده ژبه وویل: نه تاسی پوه نشوې ستاسې لپاره په جرګه درځم که مناسب ګڼې.!

له ډیری حیرت څخه نږدې و په زوره خندلی وایې دا ژیړ میږې څه وایې؟یا الله وبښې زما مطلب رشخند وهل ستا پر بنده ندی.یواځی ټوکې کومه جدي یی مه نیسه.جدی می ځواب ورکړو: نه مناسب نه بولمه په سلامت...

په غټو قدمو مې ګودر خواته حرکت وکړو کاشکی ګوتمی می ورته ښودلې وایې خاورې په سر می هیر مې شو. ګودر ته ورسیدمه د حسنات په لیدلو می زړه ارامه شو.
یغما- حسنات.
حسنات- دلته یمه راشه ..

(c) ketabton.com: The Digital Library

دحسنات خواته ورغلم د هغی څنګ ته کښینستم اوپښی می اوبوته ورډننه کړی
حسنات- یغما ته ښه یی؟ ولی دی رنګ داسی اوښتی دی؟
په کرار او د کلمی په ډول می ورته وویل:هو ښه یم فکر کوم فشار می کښته شوی.
حسنات په وارخطایی وویل: راځه چی کورته لاړشو راولاړه سه.
یغما- نه ګلی ښه یم دیخوا اوبو سره نوره هم بهتره کیږم.

څو دقیقی نوری هم هغسی کښینستو خو دهوا په تیاره کیدو سره د کور په خوا روانې سوو! شپه تیره سول اوسهار هم د همیشه په رقم لبنیات وطنی و غوړو سره تیر سو،خاله او حسنات راسره ډیری اموختې شوی دی او وایی: چی مخکی له تا کور خوشحالی نه درلوده همیشه ارامی وه! خو ستا په راتګ کور کې خوشحالې او شیطنت راغلې.

دوی ورځی نوری هم تیری سوی کومه خاصه پیښه نه سول رامینځته صرف د شین سترګی هلک مور په مرکه راله زما لپاره چی هغه د خاله له طرفه جواب سول په دا دلیل چی زه کوژده سوی یم..! دکوژدی کلمه ډیره راته ناشنا او عجیبه ده هههه کمه کوژده همممم؟؟

حسنات- یغما راسه چی پزه دی سوری کړم میخک په پزه که ضرور درسره شه معلومیژی..؟
زړه نا زړه وایم:نه پوهیږم ولا ستا په نظر راسره به شه معلوم سی؟؟ ستا سره خو ډیرشه معلومیژی.
حسنات- هوو لیونی مخ دی ګیردې دی پوزه دی هم وړه او تیزه سر لری ښایسته معلومیږې.

خپل دځان سره می جنګ دې چی ویې کړم کنه؟؟ اخیر وایم هرڅه چی وسو وایم: سمده مقصد ډیر درد ونکړی کنی وژنم دی حسنات!!!
حسنات وخندل او په خندا کې یی وویل: سمده راسه کښېنه.

زړه نازړه کښینستم سترګی می پټی وی اولاسونه می موټ کړل، د ستنی په داخل کیدو می چغی کړی او ومی ویل:اخ مړه سوم،خاوری وخوری حسنات مړه دی کړم مړه سې حسنات- وګوره یغما تار ونه کاږې ښه؟؟ یوه هفته وروسته یی بیا لرې کړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

یغما۔ ښه سمده پوه سوم!!!

هینداري ته مخامخ ودریدم اوخپل ځان ته مې په هینداره کې وکتل،تور تارمې دېزې سره ښه معلومیدی زما د سپین پوست سره خوند کو.
حسنات۔ دلته د همسایګانو کورته یوه انجلۍ راغلې داسې ښایستې نکریزې کوی چې څه درته ووایم،راځه چې ولاړی سو چې موږ دواړو ته نکریزې وکړی سمده؟؟

داول ځخه مې نکریزې خوښې وی خو عمه اجازه نه راکول،د هغه وخت په یادولو باندی مې ژوره ساه واخیستل او حسنات ته مې وویل: سمده راځه ولاړی سو!!
:#شهاب
موږدواړی خپل نکریزوته حیرانې سوی وه،د کوچنیانو په رقم مې په شوق وویل: وګوره حسنات څنګه ښایستې سوی دی کنه؟؟
حسنات هم زما په رقم وویل: هو پخدای دیر دی د لاسو سره شایسته معلومیژیی.
په خندا ورته وایم: ستا د هم شایستې معلومیژی زړه وا نه چویی..؟!

دواړی د کور په طرف روانیږو او د نکریزو لپاره صبر کو چې وچې شې دخاله غږ راځې چې وایې: انجونو څه وخت مو نکریزی وچیږی چې زید رارسیږي چای اماده کړی !!

دزید د نوم په اوریدلو خوشحالیږم ځکه وروسته له یوې هفتې راتلی،په دا یوه هفته کې زیاتره وخت خاله ته زنګ وهی خبری یی کولی خو زما پوښتنه یی هم نه کول لیونې چنارګل بابا. د ځان سره وایم:صحی دی چې تلیفون مې مات سوی وه خو که هغه غوښتلې وایې بیایی د خاله په تلیفون راسره خبری کولی سوی؟ ددی په یادولو چې ضرور د خاله،رضوان او اسما احوال ماته راوړی بی دلیله مې پرشونډانو خندا راځی چې هر څنګه سی دکورنی په رقم وه!

زموږ ده دواړونکریزی وچی سوی او موږ خپل لاسونه پریوله؟اوبه ایږدو ترڅو د زید دراتګ تروخته جوش سی،چای اماده کیږی اویو قاب ګوشت فیل(یو شانتې کورنې شیرنې ده) چې تیره شپه ما او حسنات پخ کړی وه اماده کو یی..وروسته له یوه ساعته ده دروازی غږ راځې حسنات په لوړ غږ وایی:

(c) ketabton.com: The Digital Library

حسنات۔ یغما ورسه دروازه خلاصه کړه ضرور ورور مې راغلی دی!!

په غټو قدمو ده دروازی طرف ته ځم ټکری می پر ویښتانو نیم پر سر کړی او په لوړ غږ می وویل: څوک دی؟؟
دزید سټړی غږ راځی: زیدیم خلاصه که.

دروازه خلاصوم د زید لوړ قد په دروازه کې ښکاره کیږی،د زیدپه لیدو می زړه ته د خوشحالی احساس په حرکت کیږی لکه وروسته له څو کلونو چی می په یو بیګانه ځای کی یو اشنا شخص لیدلی یی،د یوی هفتی کې مې درد او غوسه بیخی هیره سول په خوشحالی می وویل: سلام ښه راغلی.

زید ارام وویل: خوشحاله اوسی .
د زید لاس کې څو داني خلطي وه چي ما يي دلاسونو څخه واخيستل او اشپزخانی ته ځم او وایم: حسنات ورور دی راغي چای ور وړم.
حسنات۔ سمده

هغه پټنوس چی مو مخکی تیار کړی وه هغه اطاق ته وړم! زید او خاله ناست وه فکر کوم په سټړی مشې او احوال اخیستلو مصروفه وه..

چای وړم او د پیالو په ډکولو مصروفه سوم چی په دی وخت کی حسنات راغله او د زید په لیدو یې وویل: سلام ورور جانه ښه راغلی.
زید په خندا جواب ورکوی: خوشحاله اوسی.

د چای ډکې پیالې د زید او خاله مخکې ایږدم او ځان او حسنات ته هم چای اچوم. زید ډیرسټړی په نظر راتلې چای په ارامی وڅکل شوی ځینی وخت می دزید کتل احساس کوو اویا هم شاید زما وهم وو؟ چې فکر مې کوی هغه راګوری؟ د ماښام د اذان غږ زموږ د ټولو غوږونه ونازول خاله پاسیده چی اودس تازه کړی، حسنات ګیلاسونه ټول کړل او ولاړه !!

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زید خواته ګورم چی پر بالښت یې تکیه وهلې او وایم:کور کی خیرت وه خاله،رضوان او اسما ښه وه؟
زید لږ ځان سم کړو او په کرار غږ چی په تکلیف اوریدل کیدو ویی ویل: شکر ټوله ښه وه رضوان هم سلام وایو.

په خندا وایم: علیکم سلام
زید چی زما په لاسونو کی یی سترګی پاته ویی، په خندا یی وویل: نکریزې دیې کړی دی؟؟؟
په خندا می وویل: هو!! بیخي می له هیره ووته درته ښکاره کړم !ته وګوره سنګه ښکاري ؟؟

دی خبري سره سم زید خوا ته لاړم او لاسونه می د هغه سترګو مخکې ونیول چې هغه په موسکا باندی زما لاسو ته کتل،لاس یي زما پر لاسو کی کیخود او نکریزي کتلی سر یی ښکته کړو او ویې ویل: ډیر ښایسته شوی!

د زید خبري لا ختمه شوی نه وه چی حسنات راغله،د حسنات په لیدو لکه ماشومانو غوندي په خوشحالي می وویل: حسنات راشه نکریزي دی لالا ته ښکاره کړه !
حسنات بیچاره تکه سره شوه خو، بیا هم راغله کیناسته ځنګ ته می! لاسونه می ورته په هیجان سره زید خوا ته ونیول، او ومی ویل: وګوره ښکلی دي؟!
زید په خندا وویل: ده دواړو د ښایسته دي!

ساعت ته می پام شو، او په ورخطا می وویل: حسنات لمونځ قضا شو !!!!!

او زر جیګه شوم !! د لمانځه وروسته د شپې ډوډی تیاري مو ونیوله، زید خپل تیلفون کی بوخت و حسنات دستر خوان راښور کړو! ټول په ډوډی خوړلو کی بوخت و چي د حسنات غږ پورته شو: یغما لالا می خبر دي!!!
ومی پوښتل: د څه نه ؟؟

زید ډوډی خوړل بس کړل او په تمه شو چې حسنات څه وایي؟! حسنات په شکمن

(c) ketabton.com: The Digital Library

انداز وویل: همغه نه!!!!
بعد له څو شیبو مې ذهن کار وکړو او د سترګو په اشاره مې پوهه کړه چی (ونه وایي)
ځان سره می وویل که څه هم زید پوری اړه نلری چي مرکه رازي یا نه رازي راته
....خو بیاا هم بد خلق دي همدلته وحشي ګری ونکړی!! هر څنګه وی د کوژدنې په حیث
یی دلته یم په غوسه وایم:

یغما- حسنات جانې!!! د ډوډی پر وخت خبري کول ښه کار نه دي.....
حسنات خپل اوږي پورته کړی او په شیطانت یې وویل: سمده ما پوري اړه نلرې چی
درته مرکه راغلې.

زید چي مړي په خوله کی ایخې وه په ټوخي پیل وکړو، د اوبو ګیلاس می لاس کي
ورکړ، او حسنات ته می بد بد وکتل، خاوری دی په سر شه،، په دی بي زنجیره خوله
وس ضرور و چي ته دا خبر وکړی هاااا!!

زید په ډیر زیار او جدیت وویل: حسنات سوک په مرکه راغلي ؟؟
حسنات چی پوهه شوه چي څه ګلان یې کرلې! نو په ډار یی وویل: هیس سوک ټوکي می
وکړی لالا جانه ...
زید: سم ځواب راکړه !
حسنات په ډار وویل :د خان صیب میرمن د وریندار پسی په مرکه راغلي وه خو مور می
رخصت کړه!!

مخکې له دي چي د زید غږ لوړ شی ترور جانې وویل: حسنات درته می نه و ویلي چي
ورور ته دی مه وایه؟! هیس په خبره نه یي ته انجلي.. د خدای په قهر نسي ته ډوډی دی
خپل په ورور پر زهر کړه ،،،
زید په ارامه وویل: مور جانې هیس خبره نده زه ځم د باندی لږ تازه هوا واخلم ...

زید پاسیږې او د کور نه وځي حسنات ته ګورم او وایم : ودي خوړه لیونې!!!
حسنات پاسیږې او څه نه وایي ښکاریده چی خفه شوه څه می ونه ویلي نور، تقریبا شپه
نیمایي ته ورسیده خو زید رانغي ترور او حسنات ته مي وویل تاسي ویده شی زه پټمه
کیږم زید ته چي راغي درازه خلاصه کوم ورته..خبره 12بجو ته ورسیده لږ لږ اندیښمنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

شوم !!غوختل مي ترور وينه کړم چي، دروازه خلاصه شوه ......

په ورخطايي دروازی ته لاړم مخکی له دی چی پوښتنه وکړم سوک دی! دروازه می خلاصه کړه د زيد په ليدو می ارامی احساس وکړ! خو په غوسه می وويل: ساعت ته دی کتلي؟! نه وايي چي خلک به راته اندينښه کووي؟!

تازه می مخ ته ورته پام شو چي سومره ستړي دی؟! سترګي د وينو غوندې سری شوی وي کوم څه خو به نه وي شوی !؟ له دراوزی لري شوم ترڅو زيد کور ته دننه شي زيد يو پلاستيک سره کور ته دننه شو او د ناستي کوټی ته لاړو بي له کوم خبري زه هم ورپسی ورغلم په ارامه می وويل: زيد خيرت خو دی؟ ولي ستړي ښکاري؟
زما په شان په ارامه وويل: سردرد يم!!

پاسيدم او پخلنځي خوا ته ولاړم خواړه مي ګرم کړل او دستر خوان سره لاړم کوټی ته زيد بالښت ته تکيه کړي وه ،،او لاسونه يي په سترګو ايخي و نيوهيګم ولي خو د زيد مقابل کي احساس د مسووليت کوم ؟! شايد!!! ددي لپاره چي دومره ډيره لاره يي زما لپاره راغي؟! په دي حالت کي چي هيس خپلوي ورسره نلرم!!!
دا دومره مرسته دي يو پردي کس لپاره ډير نده ؟!تر څو چي توان لرم بايد جبران يي کړم !!

يغما- جيګ شه ډوډي مي راوړي.
لاسونه يي سترګو نه لري کړه پتنوس خوا ته وکتل او ويې ويل: ني خورم وږی نه يم!
خوا ته يي کيناستم او دستر خوان مي هوار کړو او کرار مې وويل: ماښام دی هم څه ندي خوړلی هله وخوره وس !!
خو هغه بيا هم پروت و او ارامه وويل: يغما ستړي يم پريده وروسته يي خورم !!!
زړه نا زړه وايم: زه درته خوله کي درکړم؟ زما له لاس نه خوري؟

زيد اول حيرت کوی خو څو شيبي وروسته د حيراني پر ځاي موسکا وکړه او سر يي د هو په معني وښورو،پاسيږم او لاسونه مي وينځم ،،او راځم ترڅنګ يی کينم بسم الله وايم،،، او مړي د زيد خولې ته نيسم!! ماشومانو غوندي خوله خلاصه کړه او مړي وخوړه همداسي يو قاب خواړه وخوړل بيچاره سومره وږي وو؟!

(c) ketabton.com: The Digital Library

په موسکا مي وويل: دا يعني وړي نه وي ؟!
ورو يي وخندل او هيس يي ونه ويل ....

دا چنار ګل بابا ولي داسي آرامه شوي؟ دسترخوان توله وم زيد خپلو لاسونه باندی خپل په سر زور ورکوه چې زه ورته وايم: اوس دی هم سر درد کوی؟
زيد- همم هوو.
يغما- ګولی دی خوړلي؟
زيد- هو.
يغما- بيا ولی ښه نشوی؟
زيد- نپوهېږم.
يغما- زه چاپي کړم سر دي هووم؟

زيد- خوب نه درځي؟
يغما- اوس فعلا نه.
زيد- که په زحمت کيږي نا سمده !!

بالښت څخه تکيه اخلي چې زه تلوار کوم پورته کيږم د خوب ځای ورته سمه وم او ورته وايم: راشه دلته څمله که ويده هم شي خپل ځای که ويده شي.
زيد- يغما اول راشه دلته کينه.
په مشکوکه انداز ځم او ښنک ته يي کينم چې زيد کوم خلطه چې راوړی وه خلاص کړو او د شړنګ شړنګ غږ می واوريده...؟
يغما- دا څه دي؟

زيد: تاته او حسنات ته مې بنګړی راوړی..!
اووهی دا اوس زيد دي؟؟ خدای خير کړي موږ ته يی بنګړی راوری! په خندا ورته وايم: رښتيا؟
زيد په خندا باندی سر لاندي پورته کوي.پلاستيک په تلوار د لاس څخه يي اخلم او وايم: وګورم کوم رنګونه دی راوړي ؟
زيد- کوم رنګونه دي خوښ کړی ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

بنګړی پلاستیک ښځه را باسم یوه لیچه تور رنګه وه ، دومه لیچه شینی
رنګه وه، دریمه لیچه سور رنګه وه ، څلورمه لیچه آسماني رنګه وه، څلوره لیچې
راوړي په هیجان ورته وایم: اووو څومره ښکلی رنګونه دي راوړي بیشکه دي وی کوم
یو زما دي؟ ؟
کراره وایی: زما په خوښي لاس کوي؟ ؟
حیرانه کیږم د د دومره مظلومانه لهجې ښځه؟ کرار ورته وایم:وګورم ستا ذوق ښنګه
دي؟که خوښ می شول بیایی په لاس کوم.

زید خاندی او وایې: سره بنګری او شنه بنګری می تاته راوړي نور اختیار لري هر کوم
چې ستا خوښ شول.

بنګړوته په ځیر،ځیر ګورم او وایم: خوښ می شول دا نور بنګری تور او آسماني رنګونه
دي حسنات.
بنګری راخلم غواړم لاسونه ته می واچوم لاس می نسئ او وایې: راکړه زه لاسونه ته
دي اچوم ځان زخمي نکړي!

دا نن شپه څه وربانديي شوی بیخی سر چپه شوي ده! عجبی کارونه کوي؟! کرار ورته
وایم: ضرورت نشته زه خپله کولی شم !
لاس می تر جلا کوم چې زید په کلکه لهجه وایې: یغما دوه دقیقي آرامه اوسه.

زید په ډیر فکر یو یو بنګری می لاس ته کوی، او زه خپل لاسونو ته ګورم چې په
نکریزو او بنګړیو باندی سینګار شوی،اه څومره ډیر وخت خپلي جلی توب نړی ښځه
لري شوی وم 12کاله عمه می هیڅکله اجازه نه راکوله ځواني جلی پشان ژوند وکړم
تیر ژوند په یادول ژوره ساه اخلم ! سترګي پورته کوم پام مې‌ي زید ته کیږم زما په شان
په ځیر،ځیر زما لاسونو ته ګوری، د کوټې د فضا د بدلون لپاره وایم:

یغما۔ هله نو پورته شه اوس ناوخته شوی ده حسنات بنګړی سهار ته ورکوم.
زید خپل سر لاندي پورته خوځوي او خپل ځای کی اوږد ځملي بالښت ځنګ کي ورسره
کینم او د سر په چاپي یا مساژ کولو یې پیل کوم،زید مبایل ته زنګ راځي چاپي کولو
ښځه لاس اخلم په تمه کیږم جواب ورکړي! موبایل د جیب ښځه راباسي د موبایل صفحه

(c) ketabton.com: The Digital Library

نوم ته ګوري او خاندي !

زيد- سلام رضوانه.

د رضوان د نوم په اوريدلو زيد پشان زه هم خاندم خوو کرار او په پټه خاندم او کرار زيد ته وايم: سپيکر ووهه!

زيد خپل سر پورته ښکته کوي او لاوډ سپيکر وهي! په کوټه کې د رضوان لوړ غږ اورېدل کېده!

رضوان- عليکم السلام پخير ورسيدی!!
زيد- هو څو ساعته کيږي چې رارسيدلی يم!!
رضوان- يغما څنګه ده؟
زيد- ښه ده سلام وايي!!

له دې پرته د رضوان د ځواب په تمه شم،زيد لاس نه تليفون په حمله راخلم او وايم: هلوو تورکی څنګه يې! کور کې خيرت دی!
زما د غږ په آوريدو رضوان په خندا وايي: ای ناځوانه اوس زموږ خبر هم نه اخلی !
په خندا ورته وايم: په دی خاطر چې مهم نه يې!

زيد ورو وخندل او رضوان په دروغجن غوسه وويل: سمه ده ما خو درته ډير په زړه پوري خبرونه لرل کاغذ پيچه! خو خپله دی ونه غوښته،ماته يې څه!!

ما خپل غږ آرام کړ او ومې ويل: الا ما ټوکې کولې، ښايسته ورور مې، خدای دې ستاسو په کور کې برکت واچوي،خدای دی درته ښايسته ښځه نصيب کړی،خدايه...

خبره مې په خوله کې پاتې شوه چې رضوان د خندا څخه په لوړ غږ وويل: مکاری ګيډړی لومړی دی څه وويل تورکی هااان؟؟؟

زيد په کراره وخندل چې ما بيا رضوان ته وويل: ته په ټوکو نه پوهيږې! ووايه،راته چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیخی په اندیښنه کې شوم!!

د رضوان غږ لوړ شو: زید ووایم!!
زید خندا ودریده!! او په کلکه لهجه یې وویل: رضوان مغز مې مه خرابه وه!شپه ناوخته ده لاړ شه ویده شه!

هاا یعني خبره چنار ګل پوري اړه لري؟ رضوان بیا په خندا وویل: نه باید یغما هم خبرې شي!

لږ پاتې وو چې اندیښنه له امله مړه شم؟ د زید له خولې مې خبره واخسته او په جدي ډول مې وویل: وایې که نه!!! یا ضفات دی درته وړاندې کړم، ګرانه ورور هوم؟؟

رضوان په خندا وایې: وایم وایم، بې له هغه هم زید رانه لرى دى لاس يې راته نه رسيږي (پتمه شوم د رضوان خبرو دوام ته رضوان خپل غږ صاف کړ او د جنګو غږ په څېر په نرۍ غږ یې وویل: الا خورى چې یو کس ته مرکه (خاستګار) راغلي زموږ کورته او زما پلارته یې ویل..
په حیرانتیا وایم: چا پسی؟؟؟
رضوان په همغه نرۍ غږ وایی: ښاغلي زید پسی!!!

سترګې مې د حیرت څخه د توپ په څیر شوی،او خوله مې تونل په څیر خلاصه پاتې شوه! د څو ثانیو وروسته حیرت مې خلاص شو او په قهقهه سره خاندم په داسې حال کې چې ما خپله خندا کنترولوله چې خاله او حسنات له خوبه راویښ نه شي! پام مې شو چې زید بغیر د حرکت څخه په عجیبه انداز ماته راګوری،ما زید لور ته وکتل، بغیر د سترګو رپولو ماته زیر شوي وه! په خندا ورته وایم: ریښتیا وایې؟؟! څوک راغلی!!

رضوان- په خدای، ربښتیا وایم، مرسل پلار راغلی و!
یغما- رحیم کاکا بیا څه وویل!؟
رضوان په خندا وویل: کاش چې ته وی،پلار مې سم تک سور شوی وو! زما مور ته یې ویل فرشته زمانه سرچپه شوي،خلک جلی پسی مرکه (خاستګاری) کوي،او دوی زما زوۍ پسی راغلل!

(c) ketabton.com: The Digital Library

له خندا څخه تکه سره شوم! زيد تليفون زما له لاس څخه کش او په جدي ډول يې وويل:
رضوان بالاخره راځم خو، اوس لاړ شه مړ شه (ويده شه) پرته له دی چې ځواب ته به
تمه شي تليفون په پرې کوی!

زه په همغه خندا سره وايم: زيد ميره درته کو،چې له تا څخه خلاص شو!

هغه څه ونه ويل او د ګونګيانو په څير يې کتل! خو ولې يې څه ونه ويل؟ که بل وخت
وای، زما ژبه به يې را پرې کړې وايي ما خپل ستونی صاف کړو او د هغه د سر په
چاپی کولو مې پيل کړو، خونه له خاموشۍ ډکه شوه!

په کرار وايم: مريم څنګه ده؟
هغه زما په لور سر پورته کوي او په مسخره موسکا سره وايي: آغلې يغما،په هر چا پسی
دی زړه سوځې، پرته له مانه.
يغما- بنه څه شوی په تا باندی،چې زړه مې په تا وسوځوم هوم؟؟روغ جوړ يې شکر!

زيد- ته څه خبره يې چې څه دلته تيريږی(اشاره خپل زړه ته کوی)
په خندا ورته وايم- مئيني شوې خو نه يې چنارګل بابا؟
زيد په غمژن مسکا وايي: بت پرسته شوی يم يغما ...!(ژوره ساه اخلي او وايي: حال مي
خراب دی، هره شپه د هغه د عکس په کتلو ويديږم، کار مي ګرځيدلي د هغي عبادت کول
خدای ته په دومره نژدی والای ويريږم چې غافل او بی خبره نششم خپل د رب څخه.

يو اځې ورته ګورم نه پوهيږم ولې مې زړه غواړی چې زيد خپل خبرو ته دوام ورکړی؟
يعنې دومره راته دا خبری د زيد د خولې څخه راته حيرانونکې او په عين حال شيرنه
دی؟!

زيد زړه څخه يو اه باسي او بيا وايي: يغما ډوبيږم کيږم داسي هم پدی درياب کې ډوبيږم
چې هيس سوک مې د ويتلو توان نلری، بغير د هغې څخه ..! يعنې هغه پريږدی چې زه
ډوب شم؟ آيا هغه زما د ژغورلې هڅه نکوی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زید خبرو ته هک حیرانه یم راته عجیبه ده دا خبری آوریدل د زید څخه،! هغه زید چې د هغه په یو اشاره باندی ټول خلک نخیړی، وس دومره ناتوان شوی چې زما مخکې د اعتراف ژبه یې خلاصه کړی..!؟

په خندا وایم: ستا بت څوک ده؟ آیا هغه تاسره مینه لري؟
زید په غمجنه لهجه وایي: نه هغه هر چا سره مینه لري بغیر زما نه !
کراره غږ ورته وایم: نو څه ګټه لري د داسي بت عبادت؟؟
کراره غږ وایي: ګرانی مئین کسان د ګټې پسې نه ګرځي..

یغما- او که هغې هم د مئینې لپاره لځان بت درلود بیا څه؟
زید- پوهیږم چې نلري ډاډمن یم،که بیا هم بت ولری نو زه یې ورته ماته وم !

د زید په دي خبرو اورلیدو می ځان ورپیدی لرزه راباندي راغله زید حال لیدلو ته ګورم کولی شي هرڅه وکړي!یعنی دومره مینه ورسره لري؟ نیکمرغه جلی ده

یغما- میني لاره داسي نده؟که د رښتیا زړه څخه ورسره ولري بیا د هغی خوښي لپاره ځان څخه تیریږی!
زید- ویل یې اسانه دي شاید هرڅه نه به تیر شم،حتا ژوند څخه مي خو د هغي څخه نه تیریږم، یعني کولی نشم ، ناممکنه د، یواځني شئ چې دلاسته راوړلو لپاره یې حریص او بیتابه یمم هغه ده او بس.

په خندا ورته وایم: فلسفه مه وایه بت پرسته....!
زید- څومره ښه بت لرم زه سومره طالع منده یم

ولی داسی عجبه احساس راته پیدا شوو د زید د خبرو په اوریدلو؟ هغه ناپیژنده جلې سره مي بخیلي او حسادت پیدا شو ناساپه، چې داسي نشئ زید زمانه غافله شي! اول خدای بیا زید زما کلکه پناهګاه ده، که دی نه یې څنګه مشکلات به راباندي راشي..؟! چوپتیا کوم ځکه کومه خبره دي ویلو لپاره نلرم، چې زید ادامه ورکوي او وایې: د چا مرکه راغلې وه څوک وه ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

په بنده بنده ژبه وایم: هیڅ څوک
زید- یغماااا!!
یغما- افففف اوریدلي به دي وی د کلي د ملک ښځه راغله وه.
زید- ته چیرته لیدلی وي؟
بی اختیاره ورته وایم: زوی لیدلی وم هغې لیدلې نه وم..

زما په خبري زید په تلوار خپل په ځای کې کیناست او ویې وویل: څه دي وویل ؟ چا لیدلی یی؟؟

تازه پوخ شوم چې ګل ته می آوبه ورکړي خوو پدی حال کي مې د زید ځورول مې مغزو ته راغلل او په شیطاني خندا مې ورته وویل: زوییی!
زما په خبره د زید تندی تروش څو خو ما به همغه شیطنت وویل: داسي شنی سترګي لري هیڅ پوښتنه مه کوه داسي ښکلی سترګي وي ای ای نو، کله چې ویل یې مرکه درلېږم تندي باندی د خولو سیلاب وه.

زید ته مي تولـه کیسه وکړل د الف نه تر یا ما خندل او هغه سترګو رپ لا نه وهي، او همداسي رکتل! نه پوهیږم کله مي لاس د هغه په قوی لاس کې بندی شو؟ او هغه په غوسه ناکه لهجه وویل: لکه چې خوښ شوی د ده ؟ته ما ده څه لپاره راوستی یی؟ د ساعت تیرولو لپاره هوم؟

ای وای دا بیا وحشي شوو زید وضعیت نورماله نه وه زه ولی بیعقله شوم ورسره می شوخي وکړه، د دی لپاره چې خبره نوره خراب نشي زر ورته تسلیمه شوم او به کراره ورته می وویل: پخدای قسم هغه زما ورور په شان دي ټوکې می کول(زما پدی خبری د زید لاس زور یو څه زما د اوږی څخه کم شو او په همغه تروش تندی وویل:

زید- یغما پخدای قسم که و دی وینم یو غلط قدم واخلې ژوندی دی په ځکه کې ښخ کوم!
ژوره ساه اخلم کوښښ کوم ځان کنټرول کړم اوس څه ورته ووایم غټ جنجال جوړیږي نو ځکه کرار وایم: خپله ښه پوهیږي چې زه داسي جلی نه یم چې په غلطه لار باندی لاړه شم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زيد- پوهيږم، پوهيږم بيا هم پدی خلکو باندی باور نلرم ستا مسوليت ما سره دی، بيا هم هوښيار اوسه غلطه لاره خوښه نکړي کنه بيا نووو...(زيد ترڅو خبره خلاصوله زه پورته شوم دروازه می بنده کړه ترڅو حسنات او ترور خوب نه راويښ نشي!

نور می صبر خلاص شوي وه داسي کيږي نوو دا زيد خبري تولي تير پشان وي آرامه اوسم ورته هوممم؟؟ ورتاوه شوم د هغه پشان په غوسه ورته وايم: کنه څه ؟؟؟ اووو څه وشول؟ ښه خوو يي ؟؟ په کوم حق باندی دا خبري ماته کوي؟؟ سمده مرسته دي راسره وکړل پناه دي راکړه، خوو په دي معنا نده چې زه ستا په قيد يا بند کي اوسم..

زما په خبرو د زيد غوسه نور هم زيات کيږی او لفظ په لفظ به کنټرول شوی غږ د غوسې څخه وايي: ځکه، چې ته زما کوژدنه يی،اوس پوه شوی په کوم حق باندی دا خبري تاته کوم ؟؟
په غوسه ورته خاندم او وايم: زيد خان فکر نکوی خپل په دروغو او نقشې کې زيات مخته ځي؟ زه ستا کوژدنه نه يم دا يواځي يو نقشه ده پوهيږي يوازي نقشه ده.

زيد د زيات غوسې څخه په کټ،کټ خاندی او وايي: نقشه؟ چا ويلی چې نقشه ده؟ زما په نوم دی چله په لاس ده (بيا خپل لاس هم پورته کوي او وايي: وګوره دا هم چله ستا په نوم زما په لاس کيده ؟ نقشه بيا کومه ده؟

ولی تراوسه زما پام د زيد په لاس چلي نه و شوی؟ په کراره ورته وايم: ويده شه ؟ بی خوبه شوي يی هر رقم چټيات وايي (غوښتل می پورته شم زما لاسي يې کلک ونيوی او ويې ويل: سهار ته ځان تيار کړه مولوي راولم چې زموږ نکاح وتړی رضوان هم پوهيږي...!

د نکاح د نوم په اوريدلو زړه می حرکت څخه پاتی شو !نکاح دا کلمه زما مغزو کی زنګ وهل پيل کړو نکاح...... نکاح......نکاح...... په کراره ورته وايم: ټوکه دی خنده داره نه وه !!
زيد په کلکه وايي:تراوسه ما ستا سره ټوکي کړي چې دا يې دويم ځل وي؟
په رپيدلی غږ وايم: زيده ټوکې کوي؟ د څه نکاح؟ پخدای ما بد کړی نور ستا سره ټوکي نکوم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا خبره کوم او کوښښ کوم ترڅو لاس مې د هغه د لاس څخه جلا کړم خو هغه داسي کلک نیولی وه چې د ختا کسدو نوم یې نه اخیستو.

زید- یغما.. زه ټوکې نکوم همدا می آخره خبره ده ! نکاح...

نه پخدای زید په کلکه و لکه مخکې پشان غوسه و او دی چې کومه خبره وکړی په ربنتیا هم هغه کوی په نیولی غږ ورته وایم: خپل د مور او پلار په سر قسم خورم نور څه نه وایم پخدای بد می کړی سمده !
زید- یغما اعصاب راته مه خراب کوه آخري خبره می همدغه ده.

غوښتل می زید قانع کړم نو په کراره مې ورته وویل: کورني به دي څه وایي سوچ دي ورته کړی؟ سمده زه ستا د لاس نانځکه یم،څکه کورني مور او پلار،نلرم پوښتنه می وکړی ته خوو یی لری؟ کورني ته دی څه جواب ورکوي؟ مریم به څنګه شي ؟ یواځي د یو ضد لپاره زما او خپل ژوند مه تباه کوه، تا خو همدا اوس وویل چې بت پرست یې، نو هغه جني به څنګه شي؟ جواب راکړه.

د هر خبري سره، مې اوښکي لکه سپیني مرغلري پشان د سترګو څخه راواني وې چې زید په لوړ غږ وویل: وه لعنتی ژاړه مه ! مه ژاړه یغما قسم درکوم د هغه چا په سر باندي چې تاته ډیر ګران دی پخدای نور ستا د اوښکو طاقت د نلرم په پیر په پیغمبر نور طاقت نلرم.

زید خاموشه کیږی خو زما بدبختي اوښکي چیرته وچیدی؟ زید ستوني صاف کوي په نیولي غږ په سختي او زر تکلیف باندی وایي:زما بت ته یی ،. ستا عبادت کوم ولی دومره بیعقله یی ؟ ولی نپوهیږی؟ ؟ په کومه ژبه درته وایم هـــا؟ ؟ولی زما د سترګو څخه نه پوهیږي لعنتی؟ ولی زما درد نه ګوري؟ باید هرڅه په خولی باندی درته ووایم؟

کله ناکله سترګې د ژبي څخه زیات خبری کوی او مقابل نفر پوه وی، خو ته بیعقله زما د سترګو په خبرو پوه نشوی....

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دي خبرو په اوريدل چې ظاهره کې الفاظ وه خو ماته د ټوپک د مرمۍ پشان وه يو دم هک حيران وم ورته چې زيد بيا وويل: فکر کوي زه اول څخه نه پوهيدم ته جلی يی ؟؟ نپوهيدم ځان څخه دی هلک جوړ کړي؟ نپوهيدم د کور څخه تښتيدلی يی !
ستا په نظر زما په تندی باندی بيعقل ليکل شوي؟ ؟خبري وکړه، دا لعنتی اوښکي پاکي کړه.

زه د زيد خبرو ته بی حرکته لکه بت پشان پاتې وم چې هغه بيا وويل: زما يی په مريم څه؟ مريم خپله هوښيار جلی ده هغه د اول څخه پوهېدله چې زما په نظر کې هغه ما ته د خور پشان ده لکه آسما! کورني می ما درک کوي د ټولو مخکي زه درېږم ته يوازي ما ومنه ما قبول کړه.

اوس هم زما لاس د زيد په لاس که بند وه، هغه خپل هغه بل لاس خپل لړ شانتي رسيدلی وينتانو کې کش کوی او په ډير عاجزه او مظلومه لهجه باندی وايې: د الله په پاک ذات باندی قسم کوم نور زغملی نشم پخدای نور نشم پټ کولې دا مېنه او ليونتوب د غرور په پلار دی لعنت وي! زه هم انسان يم پخدای انسان يم تر کله وزغمم ها؟؟

آيا زه دومره د دی بدبختيو لايق يم؟؟ تا زه څو، څو ځلي خپل په بې خبری باندی مړ کړم يم؟؟ آيا ته پوهيږي کله چې ته ماته نګوری زه زره، زړه له مينځه ځم.(اشاره خپل مختته کوي او وايې: آيا لړ دی هم زما سترګو ته فکر نشو او دا دومره مينه دی و نه ليدل؟؟؟

زيد د ليونيانو پشان شوي وه، وار په وار يې پوښتنی کول زه په څمکه باندی بی حاله ناسته وم، اوښکی می په مخ باندی راوانی وي ځان سره په جنګ کې وم يعنی زيد اول نه پوهيدی چې زه جنې يم؟ ولی هغه ورځ سليم وويل ته جلی يی زيد حيرانه نشوو؟ ولې زه هلته پوه نشوم چې زيد پوهيږی؟ ولی هغه وخت چې سليم راته وويل: ته څه فکر کوي چې زيد بيعقل او نه پوهيږی؟ ولی هلته د سليم د خبری په معنا و نه پوهيدم؟ولې د زيد د کارونو څخه پوه نشوم؟ ای لعنت دی پر ما وي..

ولې هغه وخت پوه نشوم چې ده زما په خاطر خپل وينتان پريکړل اخير ولی زه پوه نشوم کله چې يې هغه شعرونه ويل، ولې نه پوهيدم؟ اصلان ولی له جنون او ليونتوب چې زما

(c) ketabton.com: The Digital Library

په وړاندي درلوده نه پوهیدم؟خــــا نو ددی پخاطر یی د وریندارۍ له نوم سره حساسیت ښوده!؟

زید دا دومره وخت له ماسره مینه درلوده او زه نه پوهیدم؟ یعني دومره په خپل تیر ژوند او ستونزو کي غرقه وم چي د زید مینه مي نشو لیدی! ټول خاطرات مي لکه د فلم له سترګو تیر شول! د دلایلو، سیلاو مي په زړه او مغز کي څپې وهي! ذهن مي له کاره ووته او د هیڅ کار تاوانایی نه درلوده، ددی خبرو زغم راته ډیر سخت وه لاس په تیزي سره له لاسه یی کشوم او د دروازی په لور ځم،د زید غږ پورته شو!

زید- یغما! دا د ښه په غوږونو کي ونیسه، که زما نشوی نو د بل هیڅ چاا به هم نشي خبره اوسه!

په لوړو قدمونو له خوني څخه اوځم او د خاله او حسنات د خوني په لور ځم خوني ته له ننوتلو سره په آرامه ساه اخلم! په ځای کی می غځیږم او د زید خبري مي ځان سره تکرار کړی (پوهیږي چی په دی ناخبره دنیا کی د زه څو ځلي وژلي یم)
(پوهیږي چی ستا د هری اوښکي په تویه ولو وژل کیدم) (ایا په کافي اندازه ستا سترګو کی نه یم) ژوره ساه اخلم او ځان سره په فکر کی کیږم ولی مي د ویری احساس ونکړو؟ ولی خپه نشوم ؟ اصلاً ولی مي زید څخه بد رانغلل؟؟

کله چي سلیم راته وویل مینه درسره لرم و ویریدم، خفه شوم، بد مي تری راغی تر دی چي په لیدو یی لاسونه مي متي کیدل! شپه له ټولو فکرونو او عجیبه حسونو سره تیره شوه سهار د ازان په غږ پاڅیدم حسنات او خاله مي هم پاڅول خاله په خندا سره وویل: لوری ورشه زید هم پاڅوه چی لمونځ قضا کیږی.

زړه می درب درب کوو، زه زید پاڅوم خو په کومو سترګو؟؟ د تیری شپی په یاد ته راتلو سره می غومبري سره شول چي بیا هم د خاله را غږ کړل: یغما لور وا دي نه وریدل؟ یغما- دا ده لاړم.

زړه نازړه د ناستي خوني ته ځم دروازه ورو خلاصوم لومړی مي سر دننه کوم ګورم چي ویخ دي که نه؟ هو د مصر شهزاده ویده ده!! ورو ورو یی خواته ورځم او په ارامي

(c) ketabton.com: The Digital Library

سره ورته غږ کوم: هیبي پاڅیږه لمونځ قضا کیږی!

زید حتی شور هم نه خوري نوم مي نشو اخیستی ځکه شرمیدم بیا هم لکه د مخکی غوندي وایم: هیبي نه اوری؟
افففف د دی خوب څومره دروند دی! په ګوتو مي د ولو مینځ کی ووهه او په ارامي مي وویل: زید!؟
د زید غږ پورته شوو او په خندای یی وویل: زید د صدقه شه.
یو متر مي له ځای څخه والوتم، او په غوصه مي وویل: ولی د اوله ځواب نه راکوه؟؟

زید- ځکه چي زه هیبي نه یم زید یم او بله دا چی داسی غږ د راته نه وه کړی!
بیا هم رنګ مي له حیاا سور اوړي او په لوړو قدمونو د دروازی په لوري ځم!
زید ورو خاندی او وایي: ستا له حیاا قربان شم ګلی!

داسي حس می کولو لکه ذره ذره اوبه کیږم او په ځمکه ننوځم...
زید- یغما که کوم وخت مړ شوم او ته راته داسي غږ وکړي نو شاید بیرته ژوندي شم!

په تیزي سره له خوني وځم،او شرمناکه خندا مي په مخ خوره وه...ولی خاندم؟؟؟ هسی نه چي....نه نه امکان نلري هغه راته یوازي یو ملګري دي له دی ډیر څه نه ...
موږ له دوه مختلفو قطبونو یو امکان نلری فکر کول یی هم په اړه خطرناکه ده زه حتی نه پوهیږم چی مینه څه ده؟او نه پوهیږم چی دی خندا ته څه نوم ورکړم!؟ د مینی له نوم څخه ډیره لري وم!

مینه یوه ناپیژندل شوي کلمه وه زما لپاره! زما لپاره چی هیڅکله مي هم تجربه کړي نه وه! زه چي په تیارو او کرکه کی لویه شوي یم! زه چي وجود مي د له درد او کرکه ډک دی، کیداشی د میني کلمه له دومره دردونو سره وپیژنم هوم؟ زړه می لکه تیره وه! کلک او یخ،!نورمال کیدل یی وخت او طبیب ته اړتیا لری! له دی هر څه سره فکر نکوم چی زړه خپل حریم ته د میني د ننوتلو اجازه ورکړی!

له دی فکرونو سره می ځان ته ظاهراً ډاډګیرنه ورکړه! له فکرونو ځان باسم او حسنات سره د چای په تیارولو بوختیږم

(c) ketabton.com: The Digital Library

حسنات- اووووو دا بنګړي دی له کومه کړي و جینی؟؟
په خندا سره می وویل: بخیلي مکوه لالا دی راوړي البته ستا حق یی هم نده هیر کړی!

حسنات په خندا شوه او ویې ویل: رشتیاا؟؟ وایه زما حق چیرته ده
یغما- اه وجینی سومره شله یی دا دی راوړم یی درته.

پاڅیږم او د الماری په لوري ځم بنګړي راخلم او حسنات خواته راځم او وایم: هه واخله
اوس له دیری بي قراري له وجه مړه نشی!

حسنات بد بد اوکتل او کڅوړه یی واخیسته په حیرانی یی کڅوړه خلاصوي او بنګړي
دانه دانه لاس کي اچوي او وایې:یغما ښه ښکاری کنه؟
په خندا مي وویل: ډیر زیات
حسنات- خو له تا ډیر نه !
کرار یې چونګاری کوم او وایم: لیونی..
حسنات په لوړ اواز غږ وکړو او ویې ویل: لالا راشه چای تیار ده

لږ وروسته زید له تورو جامو او په غاړه یی هغه نقره یی دسمال وه چی ما ورته اخیستی
وه،خوني ته دننه شو، د زړه ضربان مي داسي تیز شول چی فکر مي کوه زړه می له
سینی وځی لومړی ځل وه چي زید په وطني جامو کي ګورم ښکلا یی سل چنده شوي وه
ځان ته مي فکر شو خدایه د څه بلا راباندی لګیدلی ده؟؟
مخکی خو داسي نه وم؟؟؟

ایا د شپې خبرو زما ذهن خراب کړو؟ یا د پخوا څخه زما ذهن کې دا خبری وه او ما
ځانته د ویلو جرئت نه درلود؟ سترګې مې ښکته اچوم او د سبا ناری په خوړلو پیل کوم
چې زید کرار وایې: یغما هغه قیماق راکوی؟

پداسي حال کې چې سترګي مي ښکته دی قاب زید ته ورکوم چې هغه یې په مسکا رانه
اخلې او مننه کوی، چي حسنات وایې: لالا کوم ځای ځې؟؟
زید- نه ولې؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

حسنات- ما او ورینداره ځو چینې ته تاسو هم راځې؟
زید خپل چای غړپ کوی او په مسکا باندی د حسنات جواب ورکوی: ښه خبره ده راځم لږ به شاوخوا هم وګورم.

حسنات جونګاری کوم او کرار ورته وایم: ای خاوری دې په سر شه بیا دی ګلان وکرل.؟
حسنات- اخ څه مې کړی؟
یغما- ومې نه ویل ورینداره راته مه وایه ها؟ دویم دا چې که د خان زوی په لاره کې زید وګوری بیا څه کوی؟
حسنات خپل به خولې لاس ایږدی او کرار وایې: وی خاوری مې په سر شه بیخې مې لیاده وتلې وه.

موږ لا خبری کول چې زید دبیرون څخه غږ وکړو: زه د باندی تاسو ته ولاړیم ناوخته نکړی راشې.
حسنات کرار وایې: سمه ده لالا.

زید ځی زه او حسنات فکر کی پاتی کیږو په هرحال اوس څه چې کیږی هغه به وشې، خپل تکری راخلو او د باندی ځووو، زید موږ څخه مخته روانیږي زه شاوخوا ګروم چې د خان زوی راپسی نه ویې، چشمه ته.... ورسیدو ما آرامه ساه واخسته.

زید- تاسو دواړه هروخت دلته راځي؟
حسنات څخه زه زر جواب ورکوم: نه کله کله راځوو.

زید سر خوځوي او هیس نه وایي زه حسنات خپلو کیسو کي ډوبه کیږو دنیا څخه بی خبري اوسیږو روسته د لږ وخت تیرولو څخه سترګي پورته کوم او دوه شنی سترګي ګورم لاس او پښي می شروع کوي په رپیدلو مخ حسنات خواته کوم آرامه ورته وایم: حسنات هغه ده راغلي پخدای چې زید یې اوس مړ کوی .

زما په خبرو حسنات بیچاره ګې ورخطا کیږي او وایي:یغما اوس څنګه وکړو؟
یغما- هیس یوازي خدای دی وکړي چې د زید ورته پام نشي.!

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید زموږ ښخه لږ لري ناست وه حسنات ته وایم: هله ورشه لالا ته دي ووایه ناوخته شوی.

حسنات په تیزه پورته کیږي زید لور ته ورځي چې زه په زړه کې هغه د خان زوی ته وایم: خاوري دي په دا بدرنګه قواره شی نن زموږ تعقیبول ورځ وه شله انسانه

د زید او حسنات په لیدولو چې زما خواته راتلل لځایه پورته شوم،کالی می د خاورو ښخه ټکوم دری واړه د کور په لور حرکت کوه هر قدم سره شاته ګورم
ځان سره آرامه وایم: پخدای موږ تعقیب کوي اوس زید حتما پوهیږي!
تیزه تیزه ځم حسنات وایي: اله یغما ویې لیدو پخدای ولیدو زید هغه شین سترګي هلک ولیدو

زر شاته می ګورم زید ولاړ و او د ملک د زوی خواته یې کتل په ورخطایي سره حسنات ته وایم: ته ځان کور ته ورسوه زه زید درولم

حسنات هم بغیر د هو یا د نه د جواب ښخه په تیزه روانه شوه زه زید لور ته ورغلم په تیز قدمو ځان زید ته رسوم او وایم: زید ولی ولاړ یی؟ راځه کنه ناوخته شوی.
زید غوسه ناکه لهجه وایي: ته لاړه شه زه درځم.

د زید لاسونه موټی کیږي او غوښتل یې چې هغه شین سترګي هلک ته ورشي چې زه په ورخطای د زید موټی شوي لاس خپل لاسونو کې نیسم چې هغه د تلو ښخه پاتیږي او کرار کرار خپل موټ شوې لاس خلاصه وې او ګوتي زما د لاس ګوتو مینځو ښخه تیر وي کلک زما لاس نسئ.

او پداسې حال کې چې کوښښ یې کوی غږ زید کوښښ کوي خپل د غوسې غږ کنټرول کړي وایي: همدا هلک دی؟؟؟

مخکي له دی ښخه چې زه جواب ورکړم هغه هلک زموږ خوا ته راغی، او د زید سوال بی جواب راښخه پاتی شو. هغه هلک خواته می کتل زید زما د سترګو نظر تعقیب کړو او د هغه هلک په لیدو یې زما لاس بیحده کلک ونیو، بیعقله انسان کله چې زموږ ښنګ ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

راورسېدو په جګ غږ باندی وویل: دلته څه خبره ده؟ خیرتی ده کلي که داسي لاس په لاس کرځیږی!!

زید غاښونه وچیچل داسي چي ما یې لا د غاښونو چیچلو غږ واوریدو او په تشویش باندی مي وروکتل د غاړه رګونه یې د باندی راوتلي وه د ډیری غوسه څخه
مخکي له دې چي زید څه ورته ووایي زه خپل آزاد لاس د زید د لاس څخه تاوم کوم او په غوسه ناکه لهجه هلک ته وایم: او لاً خبره تاپوری اړه نلري چي زه د چا سره ګرځیدم دومه خبره دا جناب زید خان زما کوژدن دي!

او بیا خپل او د زید لاس چي کلک یو د بل سره قفل دی د ثبوت په توګه پورته کوم او خپل دواړو چله ته اشاره کوم او وایم: کوژدن مې دی تاسو ووایه کومه ستونزه لري محترم وروره؟

هلک رنګ والوته او په آرامه وایي: د همدی لپاره دی زما مرکه رد کړل؟
نور هلته دریدل مې جایز و نه بلل که یو دقه نور پاتې شوی وایي ضرور دغه بیعقل انسان د زید په لاسونو مړ کیدو نو په تلوار هغه هلک ته وایم: وروره خپل احترام وساتې.

دا خبره کوم او زید په کشه ولو کشه ولو ځان پسي د کور خواته وړم، زید هم د ماشومانو پشان زما پسي دی کله چي ډادمنه کیږم چي د هغه ژیر میړې د نظر څخه لری شوی یو د زید لاس خوشي کوم، او کوښښ کوم خپل لاس د هغه د لاس څخه جلا کړم خو هغه زما لاس نور هم کلک نیسي چي بې حوصله ورته وایم:

یغما- خوشي کړه لاس مې.
چي زید په خندا راته وایې(ځومره دا بشر خنده روی شوی د قیامت علامه نه ویې؟)
یوځل بیا ووایه؟
یغما- څه ووایم؟
زید- همغه خبره چي دی څو دقې مخکې وکړه.!

پوه شوم چي کوم خبری ته اشاره کوی خو ځان ناګاره اچوم او وایم: یاد ته مې نه راځي چي څه مې ویلي واوسیږی؟ لاس مې خوشي کړه چي خلک مو ګوری.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید- پرېږده چې ووينې ټول بايد خبرشی چې ته صاحب لری.

په غوسه ورته وايم: زه څيز نه يم چې صاحب ولرم او هغه خبری هم جدی مه ګڼه يواځی ددی لپاره وی چی جنګ جوړ نشی پوه شولې؟؟؟

لاس می خوشی کوی خپل لاس پورته کوی او په خپلو ګوتو دری ځلی خپل زړه وهی او وايې: يغما له هر څه سره لوبی کوی وکړه خو له دې سره لوبی مه کوه!
د هر څه زغم لرم غير د ستا له ټيټ نظر نه! آن بی رحمی دی هم ښکلی ده!
د ځان په بيه يی اخلم!

غلی کيږي! لکه بت ولاړه وم او هره کلمه چې د زيد له خولې څخه راوتله لکه د اور مرمی می په زړه لګيدله

زيد- د ټولو نازونو وړونکی دی يم مګم!!!!! که لږ پوه شم چی رانه لری کيږی هغه وخت نور زيد شتون نلری! په غرق کيدو می ټول غرق کوم ټول آن بت می!!!!

خپل د ټکری(څادر) څنډه می د غاښ لاندی نيسم او په سترګو می شاوخوا ځير کوم! کله چی د خلکو له نشتون نه ډاډه کيږم په لوړ غږ وايم: مګم خپله دې نه ويلی چې مينه په زوره نه کيږی؟که زور وی نو ولی دی د مريم مينه ونه منله؟

زيد خپل سترګی کلکی ټړی او وايې: يعنی ته......
خبری ته يی نه پرېږدم او په پوره بی رحمی وايم: هو زما لپاره يواځې يو عادی ملګرې يی همدومره! ته هم ښه ده چی بيرته ښار ته لاړ شي.....

زيد په خپل يو لاس باندی ديوال نيسی داسی ښکاری چی د دريدو توان نلری او کرار وايی: کور ته لاړه شه.....

پوهه شوم چی بايد کور ته لاړه شم کنه وضيعت خرابيږی، په لوړو ګامونو د کور په لوری ځم چی غږ يې پورته کيږي:

(c) ketabton.com: The Digital Library

به خدا کافر اگر بود به رحم آمده بود !
زآن همه ناله که من پیش تو کافر کردم !
(استاد شهریار)

پښې مې په ځمکه میخ شولې وروسته له لږ ځنډ نه مې خپلې لارې ته دوام ورکړو له کوم وخت را په دې خوا دومره بې رحمه او کلک زړه شوی یم؟نه، نه زه ګناه نلرم تقدیر مې زړه په داسې سختۍ ټاپه کړی دی قفل یې دومره کلک دې چې غیر له ښه پوه کوډګر نه بل څوک یې د خلاصولو وړتیا نلری!ناورین دلته دی که خپله هم وغواړم قفل یې نشم خلاصولی،ځکه کلی مې ورته د تیارو په سمندر کې ورکه کړی!

زما د رسیدلو سره سم حسنات راباندې حمله وکړه او په وارخطایي یې وویل: ولې مو دومره ناوخته کړه؟ چیرې ده لالا مې؟
غټه سا اخلم او وایم: غلې اوسه هیڅ ندی شوی لالا دې هم لاړه چیړته یې کار درلوده!
حسنات غټه سا اخلی او وایی: شکر د الله چې څه ندی شوی ما وېل اوس به یو نړیواله جګړه شروع وی.

خپلې اوړی پورته اچوم او د پخلنځي په لور ځم یوه پیاله سړي اوبه په یوه سا ښبنم ورځ د تل په څیر زما او د حسنات په ټوکو او رشخندی سره د ترور د غوسه کیدو تیریږی او هوا تیاره کیږی! شپه شوه او زید لاتراوسه ندی راغلی ډار او اندیښنه مې راپه زړه شوه!

یغما- حسنات ترور څه شوه؟
حسنات- نیو هیرم هرومرو اودس کوی!
یغما- سمده

ترور ته په تمه کیږم چې راشی!! ترور جاي نماز په لاس کوټې ته راننوځي، جای نماز خپور کوی او خپل لمونځ کوی! په تمه کیږم چې لمونځ یې خلاص شی!
لمونځ یې په ډیر ځنډ خلاصیږی او جای نماز ټولوي د چای د ترموز په لوری راځی او خپله پیاله تری ډکوی!

د ترور په لور چې په چای ښبنلو بوخته وه ځم څو ځلی د کوم څه ویلو هڅه کوم مګم ژبه

(c) ketabton.com: The Digital Library

مې راسره نه ملګرې کیږي آخر په ډیر زیار په ټیټ سر او شرم وایم: ترور جانی زید نه راځی؟
ترور آرامه مسکا کوی او وایې: زما لیونی لورکی په دی کی د شرم څه خبره ده؟ نه کار ورته پیدا شوی وه ښار ته لاړه هرکله چې کار یی خلاص شی بیرته راځی!!!!

د ښار د نوم په اوریدو می زړه له غم نه ډک شو یعنی زید لاړه؟! مګم تا خپله همدا نه غوښتل؟؟ غټه سا اخلم او د موضوع د تغیرولو لپاره وایم: زه ځم د خوب ځایونه جوړوم! ت
رور په مسکا سر پورته ښکته کوی! پورته کیږم او څه می چې ویلې ول کوم یی د هر شپې په څیر زه او حسنات د یو بل تر څنګ ویده کیږو! حسنات ژور خوب ته ځې! هڅه کوم خپل فکرونه لرې کړم مګم شوني ول؟ خوب مې له سترګو کډه کړې وه د سهار تر لمانځه ویښه وم ! پورته شوم او لمونځ مې وکړه ترور او حسنات می هم پورته کړل چې خپل لمونځونه وکړې چې قضا نشی!

ورځ په سټریا او نه زړه شروع شوه!د هیڅ څیز حوصله مې نه درلوده. هغه رنګه چې حسنات هم پوهه شوی وه او اخیر ویې ویل: یغما ښه یی ؟ نه چې د لالا پسی می خفه شوی یی !؟
په سختې مسکا کوم او وایم: نه ګرانی یوائې د سټریا احساس کوم لږه ویده شم ښه کیږم.

حسنات مي په حالت پوهیږي او له ډیرو پوښتنو ډډه کوي دوه اونۍ تیریږي دوه اونۍ مګم زید آن زما پوښتنه هم نده کړی! لکه چې په پوره ډول یی له یاده ویستلی یم!هر ځل یې د نوم په اوریدو زړه می بې واره درځیږی! د لیونتوب او کارونو په یاد ته راوړلو یی خندا می په شونډو میلمنه کیږی! نپوهیږم څه می په لیونی زړه شوی!
مګم په دې ښه پوهیږم چی د پخوا په څیر په خپل ځای کی ندی! د حسنات غږ د خیالونو له نړی نه رابهر کړم.

حسنات- هوی نجلی بیا څه شوی؟
یغما- هیڅ څه باید وشی؟
حسنات خپلی اوږی پورته اچوی او وایی: نپوهیږم خو داسی ښکاریده چې په دی نړی کی ونه اوسی!

(c) ketabton.com: The Digital Library

رښتيا يې ويلي د حق خبرې ځواب نه درلود! غلې كيږم! د څه په ياد راوړلو بې واكه وايم: رښتيا حسنات ستا ورور ولې مړ شو ؟؟
حسنات لومړی په حيرانتيا راوکتل او ډېر ژر حيرانتيا ځای غم ونيوه او په غمجن غږ يې وويل: په يوه پيښه کې مړ شوی!
کرار وايم: الله دې وبخښي نه مې غوښتل خپه دی کړم ګرانی!
حسنات د غم ډکه مسکا کوی او وايې: کومه خبره نده ګرانی هغه څه دی چې تېر شوی!

دواړه د بڼ ګلونو ته ځير كيږو چې حسنات دوام ورکوی او وايي: لالا مې او زيد دواړه ډير خواږه ملګری ول ډېر له سکه ورونو آن يوه ثانيه له يو بل نه نه لری کيدل هره جمعه زيد زموږ کور ته راته د ښوونځي له وخت نه يو بل سره ول.پلار مې په ماشومتوب کې له لاسه ورکړی وو،ارسلان په همغه کم عمر د کور سرپرست شو د زيد په مرسته د کور له عهدی وته دوه وررونه مې درلودل ارسلان او زيد!

کوچنی او خوشحاله کورنی وو.خو تقدير هر څه په بل مخ کړل هر څه!!(غږته سا اخلی چې اوښکی يې رانښي او بيا وايې: يوه شپه ارسلان زنګ وکړ چې د ملګری واده يې ده او له زيد سره ځې کيدای شی چې شپې رانشي!(حسنات بيا غلی کيږي مګم دا ځل يې اوښکی په مخ لاره پيدا کوی په ژړا وايې: يغما وروسته له هغې ارسلان بيرته رانغی څلور کاله شول د کور لاره يې پيدا نکړه لاړه چې لاړه!!

سلګې يې پورته شو او اوښکو يې لکه سيل په مخ لاری وکړی او په ګريوان يې څڅيدی، غيږ مې ورکړه تسلې مې ورکوله او د هغې په شان زما اوښکی هم په مخ بهيدلې په سختې يې دوام ورکړو او ويې ويل: وروسته له واده نه ارسلان د زيد موټر واخيسته او چلوه يې سرعت يې دومره زيات وه چې د موټر کنټرول يې له لاسه ووته او موټر کندې ته وغورځيده.

ژړا يې د خبرو کولو توان واخيستو او په زوره زوره يې وژړل خپل دغمونو په اندازه يې وژړل ما هم ورسره سم وژړل خو يو څه مې ښه درک کړل هر څوک د خپل په اندازه غم لری هيڅوک بې‌غمه او هوسا ندی! کله چې اوښکو يې د بهېدو نه زړه وښکوه ځان يې زما له غيږ نه جلا کړه او په بند غږ يې وويل: په هغه پيښه کې ارسلان ځای په ځای

(c) ketabton.com: The Digital Library

مړ شو خو زید دوه اونۍ په کما کې وو وروسته له دې چې په هوښ راغی او خبر شو چې ارسلان مړ شوی دی..

حالت یې خرابیږی او څلور میاشتې ځان په تیاره کوټه کې بندوی نه له چا سره خبرې کولې او نه له کوټې نه بهر راوته! د زید لالا حالت له مورږ نه بدتره وو! په ډیرو ستونزو خپل عادی ژوند ته بیرته راغی د هغې پیښې نه وروسته زید زموږ د کور سرپرست شو هره اونۍ یا هره میاشت زموږ احوال اخلی!

اوښکې می پاکوم او د حسنات مخ ښکولوم او ورته وایم: پوهیږی موږ ټول داسی قیصی لرو چې په ذات کې ډیری غمجنې دی خو ښه والی یې په دی دی چی هر څه تیریږی او نه پاتې کیږي!باید قوی ووسو.....

حسنات خپلی اوښکې پاکوي او په مسکا وایی: مننه زړه می سپک شو ډیر وخت شوی وه چې ژړلی مې نه ول!
لاس یې نیسم او کینښ کاږم یې او ورته وایم: هرکله کولې شې چې زما سره دی دزړه درد شریک کړی
حسنات۔ یغما وعده راکړه چی هیڅ کله می لالا نه غمجن کوی! پخدای د بل ورور د له لاسه ورکولو طاقت نلرم!

یواځې د سر په ښورولو بسنه کوم لا ګرم په قیصو کې وو چې ډیر ورته والی یی د غمجن قیصو ته درلوده وو چیچ د ترور غږ پورته کیږی: انجونو چیرته ورکی یی راشئ چی میلمه لرو!!

زه او حسنات په حیرانتیا یو بل ته ګورو او له بڼ نه ښکته کیږو ځان سره فکر کوم چې حتما زید راغلی او په چټکتیا ځان د ناستی کوټې ته رسوم! همدا چی غواړم ننوځم سترګی می په رضوان لګیږی وروسته له یوې میاشتې یی وینم! رضوان ماته پام کیږي او په مسکا پورته کیږی او راته وایی: وریندار جانی بیخی دې هیر کړی یو

لومړې ځل ده چې د وریندار کلمه په اوریدو می خوښی په زړه کې څپې وهلې لاس می په ټکری وهم داسی نه چی ویښتان می ښکاره شی د رضوان په خیر یی په مسکا ځواب

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورکوم: سلام رضوان ورور ښه راغلاست رحیم تره،ترور جانه،اسما ټول ښه ول؟
رضوان- هو هو ټول ښه ول سلام یی ویلی!
یغما- علیکم سلام. ولاړ مه پاتی کیږه کینه درته چای راوړم

په همغه مسکا سر ښکته او پورته کوی! له کوټې نه وځم! او د پخلنځي په لور ځم!
حسنات د چای په تیارولو بوخته وه! چې ما ورته وویل: وه نجلی تا ولی سلام ورنکړ هوم؟

غریبکې داسی خیز واچوه چی نږدی وه ترموز تری وغورځی.
حسنات- مرګ نه وینی چای تیاروم لیونی؟
په خندا ورته وایم: ښه مقصد رضوان زما لالا دی فکر دې اوسه چې ښه یی خدمت وکړی کنه بیا لالا دی ژوندی ژوندی درته پوستوم(مطلب زید)

د حسنات رنګ الوځی او په بنده بنده ژبه وایې: څ..... ه.... معنا؟
یغما- ټوکی می کولی چی اوس یو ځل مړه نشي.
چای تیاریږی او دواړه د کوټې په لور ځو! پټتوس په ځمکه کیږدم! چې حسنات رضوان ته وایې: سلام ښه راغلی!
رضوان- علیکم سلام خورجانې.

د حسنات خیری ته ګورم فکر کوم د خورجانې کلمه یی په زړه ښه ونه لګېده
پیالی ډکوم او په ټولو باندی ویشم! ترور او رضوان سره خبری کولی او کله ناکله د دواړو د خندا غږ پورته کیده رضوان دلته هم خپل کار کړی تورکی ههههه د حسنات فکر ګډوډ وو! کرار مې ورته وویل: حسنات کوم څه شوی خورکی می؟

حسنات- نه کوم څه باید وشی؟
یغما- ښه ته دا پریږده دی تورکی ته وګوره چی دلته یی هم ځان ته ځای جوړ کړی
حسنات کرار وویل: کوم ځای یی تور دی؟
حیرانه ورته ګورم ځینی ځیزونه می تر پوزې کیږی هیڅ نه وایم او د رضوان او ترور په لوری ګورم! رضوان په مسکا راګوری او وایې: څنګه یی میرمن یغما؟
کرار وایم:ښه وم ستا په لیدو می ټول ښه والی لاړه تورکیه!!!!!!

(c) ketabton.com: The Digital Library

رضوان به خندا وايي: ولی ما څه کړی؟
ترور پورته کيږی او د الماری څخه د يخن دوزی کالی سره له عينکو راخلی او له موږ نه لږ لری کينی چې رضوان بيا وايې: رښتيا د انجونو کالی او ټکری درسره ډير ښکلی ښکاری!
په مسکا وايم: مهرباني مو ده (مخکی له دی چی رضوان څه ووايی زه ورته وايم: ولی دی حسنات ته خورجانه وويل هوم؟

رضوان حيران ماته راګوری او وايې: يغما ښه خو يي؟ څه مي بايد ويلي وي؟!
خپلي اووږې پورته کوم وايم: ما پوري اړه نلري زه وريندار غواړم!
رضوان- سمده زيد ته به يي وکړو ته به هم وريندار پيدا کړی.

د رضوان پدی خبره د ترور اوحسنات نه په پټه چونګاری کوم يې چي رضوان يو جانانه ټوپ وهي او زه ورته په غوسه وايم:احمقه زيد يي ورور دی تا يادوم تورکې يه !

رضوان کرار خاندی او وايي: ښه دا چا ويلي چې زه ستا ورور يم ؟!
مظلومانه مي وويل : يعني نه يي؟! ګوره زيد دي حسنات لالا ده ته زما لالا شه سمده...
داسي خايسته جلي درته پيدا کړم چي ستا دا تورکي توب په خپل خايست پټ کي!!
دا خبره کوم او خاندم چې رضوان هم زما سره يوځای خاندی او وايې: جلي تا دا دومره ژبه له کومه کړي ها؟!
په دروغي غوسه وايم: فلسفه مه وايه راته ووايه لالا مي کيږي او کنه؟

رضوان- اول څخه نه وم ؟!
ريښتيا يي ويل رضوان له پيل نه لکه ورور زه حمايت کو په موسکا وايم: وي!
له جيب نه يي يو څه راباسی او ما خوا ته نيسي او وايې: واخله دا د زيد امانت!

بيا دي زيد نوم په اوريدو طبيعت مي ګډوډ شو، پاکټ مي تري واخيست او خلاص مي کړو! په مينځ کي يو حلقه يي طلايي ميخکي و. په شونډو مي موسکا راغله !
رضوان- څه شی دې ته ماته راښکاره کړه!!
يغما- نه ... نه... تا پوري اړه نلري ريښتيا زيد ولي رانغي ښه خو ده ؟!

(c) ketabton.com: The Digital Library

رضوان یو غړپ چاي وڅکه او ویې ویل: ښه دي یو څه کارونو کې بوخت دی همدي ورځو کې به راشي !

یغما- ډیره ښه ده ته ترڅو وخته دلته یي ؟!
رضوان- نن ځم بیرته فقط راغلم ستا احوال واخلم ارامه خو یي دلته ؟
یغما- هو خوشحاله یمه ..
رضوان خاموش شو داسي لکه چې غواړی یو څه ووایې خو زړه نا زړه ویې؟ په کراره ورته وایم: رضوان غواړي څه ووایي راته؟

زما په خبری رضوان سر ښکته پورته کړو او ویې ویل: وایم خو په دي شرط چي خواشیني نشي خو دلته نه کیږی.

د رضوان د خبرو څخه پوهه شوم چې ښه خبر مې په تمه ندي ترور ته مي وکتل او وایم : ترورې که ستا اجازه وي رضوان ورور ته باغچه ښکاره کړم؟!
ترور سترګي له کمیس لري کړي، او تل په خیر یي په موسکا وویل: لوري خپل کور د ددی اجازه ته اړتیا نسته!

دواړه پاسیدو او لاړو رسیدلو سره سم وایم: وایه اورم یي ..!
رضوان د لږ زنډ وروسته وایي: ترور او ترور خاوند دي راغلي و شرکت ته!
(د ترور نوم اوریدو سره وجود مي یخ شو په لرزي مي وویل: ولي راغلي ول؟ څه یي ویل؟

رضوان- ډیر چټي اوبیکاره خبري!
یغما- لکه؟
رضوان لویه ساه واخیسته او ادامه ورکړه: وي ویل (پوهیګي له یوي تختیدلي جلي سره محکمه سه کوي شاهد لرم چي هغه نارو‌غ انجلي تاسو سره ده بل ځل پولیسو سره رازم)

حس مي وکړو دي سنګسار میدان کي یم او دا خبري هغه تیږي دی چي په بي رحمي مي په روح لګیدل د تختیدلي انجلي نوم په اوریدو مي ستوني ډک شو ،، خو دي پولیس نوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

مې پر ځان لرزه راوسته د ترور خاوند او نجيب سر و کار يې له پوليسو سره دي او ډير ملګري لرل دي برخه کي.. کرار وايم: ښه بيا؟
:#شهاب
رضوان- زيد د هغوي جواب ورکړو کاش ليدلي دي واي سنګه رنګ والوتو د هغوي !!
(د زيد نوم په اوريدو مې خوښي زړه ته راغله پوهيدم نه پريږدي د ترور لاس مې ماته ورسيږي رضوان په هيجان وويل: زيد ورته وويل: يغما زما قانوني ميرمن ده نکاح خط لرو واي په حال مو چي که دي ناموس خبره مي حوزي ته مخ ته کړي.د ټولو حوزو د اخيستلو توان لرم او فکر مه کوي چي له ناوړه کارو بار مو خبر نه يم ښه به دا وي چي خپل لار ونيسي او لاړ شي ماسره لوبې مه کوي قطعا ظالم ګټونکي يمه.

رضوان په خندا بيا وويل: ليوني داسي جدي خبرې کولي چي زه لا و ويريدم څه ورسيږی ستا ترور او ترور خاوند ته دی.
يغما- بيا څه وشو؟؟
رضوان- هيس لاړل خو ويل يې چي دا خبر دلته نه خلاصيږی.تشويش مکوه هيس سوک تا کوم کار ته اړ کولي نشي چي ستا پکي خوښه نه وي. په ياد ولره داسي يو ورور لري چي د غر په شان ستا شاته ولاړ دي

د رضوان خبرو ته موسکي شوم او ومي ويل: مننه پوهيګم
چې رضوان په شيطانت وويل:او هوو يو همدا رنګه ليوني کوژدن زيد خان(او بيا زما چلي ته اشاره کوي)

سومره دا جملي سره له دي چي دروغ وه بيا هم راته خوښي او زړه راښکونکي وه کرار مي په سر ووهه چي د دواړو دي خندا غږ پورته شو، چې رضوان په خندا وويل:
ولي مې وهي فقط دروغ وايم؟!
يغما- ليونيه.
رضوان- عع عع بي تربيه خلک خپل ورور ته ليوني وايي؟

ددي بشر په سپين سترګي سره مي عادت کړي دې په خندا ورته وايم: چوپ شه توره کيه وس چي لالا مي شوي نو آيا د رينتياو څخه سترګي پټي کړم؟
رضوان- لکه د څه رينتيا؟!

(c) ketabton.com: The Digital Library

يغما- دا چي ته ليوني يې، يا تورکي يې، يا بدرنګ يې، ته و خداي د رېښتيا نه سترګي پټ کړم ؟!

يچاره رضوان سترګي توپ غوندي غټي شوي! او په شيطنت يې وويل: بيزو خور ته مي تلي يم!
يغما- چوپ شه ما غوندي ښايسته خور..!؟
دواره په لوړ غږ خاندو چې رضوان وايې: يغما يو څه وايم! خوو ورخطا نشي سمده !

اوه خدايه نده خلاص،نن لپاره بس نده ربه؟په ډار مي وويل: ووايه!
رضوان- زيد ټپي شوي و!
زړه مي له سيني نه ووت، زيد!! زما بت پرست!! په بنده ژبه مي وويل: سنګه ؟! سنګه دي وس؟!
رضوان- تشويش مکوه اوس ښه دي مرسل ليونتوب وکړو خو خداي ورحميدو

د مرسل نوم په اوريدو مي د کرکي احساس وکړو داسي چي احساس مي وکړ چي نړي کي له هيچا نه د مرسل په اندازه کرکه نشم کولي په ورختاى وايم: رضوانه د انسان غوندي قصه وکړه څه شوي دي !

رضوان- لږ صبر وکړه وي(دوام يي ورکړو: زيد له کوم وخت نه چي ته دلته پريخودي ،او خپله ښار ته راغي خفه او پريشان و. او بعد له دي چي د مرسل پلار د وصلت لپاره مونږ کور ته راغلو نو د زيد پر ذهن يو بله د غوسي څپه راغله او د ډير غوسي څخه يې مرسل ته زنګ ووهه او سه يي چي په خوله راغله مرسل ته يي وويل ...

په بل سهار يي مرسل د شرکت قرارداد د فسخ کولو په پلمه زيد دفتر ته وغوخته زيد نا خبر له هيس لاړو همدا چې دفتر ته ننوتو ناساپه مرسل دروازه بنده کړه او تيکري لري کړو(د خبرو دی ځای کې رضوان په هيجان وويل: يغماا بيخي فلمو غوندي شوي و احمقه ښځه خپل وېښتان يې ګډوډ کړل،او زيد ته يي ګواښ وکړ که زما د واده وړانديز ونه مني، نو ټولو خلکو کيدی رسوا کوم ټولو ته وايم چي زيد ما باندي تيري کړي.

هغه وخت مجبور يي له ماسره واده وکړي ښه به دا وي چي په خپله خوښه واده راسره

(c) ketabton.com: The Digital Library

ومني زيد هم چي وكتل چي دا ليوني ښځه هر څه كوي شي نامردي نده كړي او ګلدان يي راخيستي او خپل سر يي پري وهلي!! مرسل هم د زيد وينو ډک سر په ليدو ورخطا كيږي او امبولانس ته زنګ وهي! سر يي سو كوک وخوړل احمق ډير كلک يي ځان وهلي و.

هک حيرانه مي د رضوان خوا ته كتل هيس مي باور نكيده په ناباوره انداز وايم: څه وخت دا كار شوي ؟
رضوان- تقريبا شپږ ورځي مخكې!
يغما- اوس ښه دي ؟!
رضوان- هو ښه دي خوو جنون وهلو غوندي شوي!

ژوره ساه اخلم او وايم: رضوان غواړم ورسره خبري وكړم زنګ ووهه ورته.
رضوان تيلفون راوباسو او زيد ته يې زنګ ووهې زنګ تلو خو هغه نه پورته كوی. چې
رضوان وويل: زما په خيال كار لري وروسته به زنګ ووهو !
يغما- نه نكيږی بيا زنګ ووهه!
رضوان تيلفون ما خواته نيسي او وايي:واخله سومره چي زنګ وهي ووهه ورته يو ځل يي چي زنګ جيګ نكړو يعني نغواړي خبري وكړي سل زله زنګ ووهي نه جيګ كوي

تيلفون مي په زور واخيست او باغچي بل خوا ته لاړم تقريبا دري ځله مي زنګ ووهه خو پورته يي نكړو! څلورم ځل لپاره مي زنګ ووهه لږ زند وروسته په غوسه يي جيګ كړو او ويې ويل: رضوان خو چي لومړي ځل مي ځواب درنكړو پوه شه كار به لرم څه وخت ته سړي كيږي؟!
كرار مي وويل: س ... سلام!!

زما د غږ په آوريدو يو دم خاموشي خپره شوه حتي د ساه اخيستلو غږ مي ورته نه اوريده بيا مي غږ وكړو: زيد! اوري؟!
څو شيبو وروسته د زيد غږ راغلو: ښايستو مي !! ته يي؟ يغما مي!!

د دې خبری اوريدو سره لاسونه مي لرزي ته پيل وكړ له خبرو پاتي شوم غومبري مي سره شول، غوګونه مي ګرم شول چې زيد بيا وويل: مينه مي، ای زما مغروری مينې مي نه وايي چی له بيلتون نه دي مړ كيږم؟حق كي مي دومره ظالمه مه اوسه ! غږ پسی دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

خفه شوي یم خبري وکړه ای بې رحمې

په لرزانده غږ مي وویل: ښه يي زيد؟ رضوان وويل سر دي مات شوي او کوک خوړلي دی
د زيد د خندا غږ راځې او بيا وايې: مه وايه چي خپل ملګري ته اندیښمنه شوي؟هو ښه یم او مړ نشوم، سر مات والي مي هم ښه شو، خوو څه چي تا مات کړل هغه به سنګه شي ؟!
حقا چي له درد يي مړ کيږم !!(مطلب د زړه درد او مات کول)

سومره دا بشر د لفظونو په کارولو کي ماهر و! له هري خبري سره يي زما زړه راته په ښنه کو په کراره ورته وايم: سمده خوشحاله شوم چي ښه يي ضرور کار لري !
خداي پامان !
د موبایل بند کولو مخکې د زيد ښایسته غږ مي تر غوږ شو چې ويې ويل:

گفتی به تو گر بگذرم از شوق بمیری
قربان سرت بگذر وبگذار بمیرم

زيد- مګر ستا له پرستش نه بغير بل کوم کار راته پاتي !
يغما- قطع کوم يي !
زيد- مکوه!! زما له ماتولو دي څه لاس ته راځي مغروره خايستو مي !!ووايه؟!

د زيد په غږ کي عجيبه غم پروت و، داسي چي هر لفظ يي غږ ورته بدلولو ستوني مي ډک شو دي اوښکو باران مي له سترګو وڅڅيد د زيد دي داسي خبرو تاب مي نلره نپوهيږم دا حس څه دي چي زه پري اخته کيږم؟خو دومره پوهيږم هر څه چي دی ما لپاره نا اشنا اونوي دی دا حس..! دا زه نه وم چي زيد مي رد کړو زما تقدير او زما تريخ تير وخت و چي هغه يي رد کړو دا ځل تنها زه نه بلکه زيد يي هم په لوبه نيولي و عجيبه دردونکي او ويجاړوونکي لوبه!!!!

د يو شئ د مات کيدو غږ راغي خو زيد غږ رانغي! ورختا مي ناری کړل ورته: زيد!!

يواځې د نا منظم نفس اخيستلو غږ مي ورته اوريدو، لومړي د اوښکو قطره مي پر مخ

(c) ketabton.com: The Digital Library

وڅڅيده ،،، دا لعنتي اوښکي د څه دي؟ لعنت دي پر ما وي چي همیشه درد او مشکلات جوړوم !! بیا مي غږ وکړ:زید!؟

د هغه د غږ په اوریدو مې ډیره نرمه هوا زما پدی کلک د تیږو پشان زړه ولګیده !!

زید- جان !! نفس مي ووایه؟
خپل ژړا مي کنترول کړه او وایم: زه باید لاړه شم کار لرم!
زید- ریبنتیا امانت دروړسیده؟
یغما-هو ښکلي و مننه...
زید- ستا په اندازه نه هغه ورځ تور تار نکریزي او بنګړیو سره زړه راښکوونکي شوي وي که دا میخکي په پوزه کړي په لیدو دي ضرور لیوني کیږم.

ورو یي وخندل غمجن یي وخندل هیس سوک پوه نشي زه پو هیږم د زید دا خندا هر څه کیداي شي پرته له خندا!!! حتي ټوکي هم ویرونکي وي په غوسه مي وویل: ترور راته غږ کوي باید لاړه شم ښه وخت.پرته له دي چي ځواب یي واورم تیلفون می بند کړو دا تشویش او دا د زړه درزا مي یعني څه ؟ دا اوښکي څه تعبیر کړم ؟!

خدایه!! داسي خو به نه وي چي زه هم ورو ورو د زید په درد اخته کیږم؟ هسي نه قفل وخت مات شوي وي او زه خبره ونه اوسم !ویریږم ، ویریږم دا چي هسي نه دا ځل داسي ځمکي ته وغورزیږم چي بیرته د پورته کیدو توان ونلرم او نه هم غرور مي اجازه راکړي چي په ځمکه پاتي شم !!

خپل د اوښکو ډکي سترګي پاکوم او د رضوان خواته ځم رضوان د بڼ د ګلانو په کتلو کې ډوب وو چې ومې ویل ورته: رضوان موبایل دی واخله.
رضوان د ګلانو د کتلو څخه لاس اخلې او په همیشني مسکا باندی وایې: څومره ډیر مو خبری وکړل؟!

خپل اوړی پورته اچوم او په دروغجنه مسکا وایم: هو هغه ځکه چې د کور د حالاتو په اړه مې ورسره خبری کول.
رضوان- اها نو دا خبره ده..؟!

(c) ketabton.com: The Digital Library

په خندا ورته وایم: هو توره کې همدا خبره ده.
رضوان په دروغجنه غوسه وايي: بلا او توره کې هیس انسانيږی نه، دومره لاره ستا لپاره راغلم اخیرم توره کې راته وایي؟!

یغما- ټوکې کوم اصلاً ته د مصر یوسف صحیح شو؟
رضوان خپل څهره مظلومه کړل او ويي ويل: نه هغه د زید لقب دی.
خپل سترګې اړوم او په شیطانه لهجه ورته وایم: ښه ده چې خپل پوهيږی! اوس هم ځان راته کوږ اوږ کوه مه، همدغه قواری باندی د دې شکر اوباسه او صبر وکړه بغیر له کوم شک څخه چې خدای د صابر خلکو مددګار دی.

دا خبره کوم او په خندا کیږم چې رضوان وايي: بلا بلا ته اوس دا بیزو پشان خندا ته يې وګوره.
په داسې حال کې چې د زینو خواته تلم وایم: اوس قهر مه کوه راځه زه خپله درته یو جنې پیدا کوم غم مه کوه.

رضوان یواځې په خندا باندی خپل سر ښکته پورته کوی او څه نه وايي، ترور ډیر تینګار وکړو ترڅو رضوان پاتې شې خو هغه و نه منل او کار يې بهانه کړو او د غرمې ډوډی خوړلو وروسته لاړو، د رضوان د تلو وروسته مې حسنات ته فکر شو هغه تراوسه خپل فکرونو کې ډوبه وه کرار ورته وایم:

یغما- حسنات څه شوی؟ ولې دومره په فکرونو او سوچونو کیدی ډوبه يې؟
حسنات کرار وايي: نه پوهیږم لږ مریضه یم د تبې احساس کوم.
خپل لاس د هغې په تندی ایږدم تبه يې نه وه؟ کرار ورته وایم: حسنات تبه خو نلری.

حسنات جواب رانکړو او د کوټې خواته روانه شوه؟! شپه بیا راورسیده او آرمتیا يې زما په وجود کې خپره کړل، خو ډیر د دی آرمتیا څخه تیر شوی نه وه چې بیا همغه خوب ولې دا یو خوب زه پرلپسې توګه باندی وینم؟ زما خوبونه بې تعبیره نه پاتې کیږی همغه خوب وو....

منډی می وهل او چغې می وهل، خو هیڅا زما غږ نه آوریدو عمه او نجیب راپسې و د

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغوی څهرې د خوګ او بدنونه جسم يې د انسانانو پشان و، د خولو څخه يې زګ بهيدل او زما پسې منډې وهل، دومره چيغې مې وه چې خوب کې مې احساس کو چې ستونې مې د ډير چغو له لاسه زخمې شوی، ستړی شوم خو د منډی وهلو څخه ونه دريدم، لځان څخه مې يو څه لرې يو نفر وليدو چې مخ يې سم نه معلوميدو راته خو مخ يې د لمر پشان ځليدو..

د هغه کس په ليدو بی اختياره د هغه خواته ځم او هغه کس ته پنهاه وړم، عمه او نجسب رارسيږی خو د هغه کس په ليدو شاته ځې او تختې سر مې پورته کوم او خپل نجات ورکونکې ته ګورم زيد....! هغه کس چې ماته پناه راکړل هغه زيد وو؟ غواړم د هغه د غيږ څخه لری شم خو د هغه سترګې د غوسې څخه تکې سرې کيږی او وينه ورنه په بهيدو شې...

د خوب تعبير ....

زما پيدا کول د سليم لخوا، د عمه پيدا کيدل، او اخيره کې د زيد مينه ليونتوب او جنون سم د خوب پشان مې واقع شول، خدايه خپله رحم وکړه. د رضوان د تلو دری ورځې کيږی، سهار د تل پشان د چای او سبا ناری په خوړلو تيريږی نن د حسنات حال ښه دی خاندی ټوکې کوی.

حسنات- يغما پاسيږه چې د باندی لاړشو يو چکر ووهو بيخې مې زړه تنګ دی.
يغما- سمه ده لږ صبر وکړه خپل ټکری راوخلم.

په تلوار د کوټې خواته ځم چې سترګې مې په ترور لږيږی چې د يو شې دګنډلو په حال کيده کرار ورته وايم: ترور جانې ما او حسنات د باندی ځو اجازه شته؟
خاله په مهربانه مسکا وايې: هو لور جانې لاړشې خو ناوخته نه کړی او زر راشې.
په خوشحالې ورته وايم: په سترګو.

ټکری مې خپل په وينتيانو باندی چې اوس لږ زيات شوی لکه د ماشومانو د وينتيانو په اندازه راکش کوم، او د حسنات سره د کور څخه وځو شکر د هغه ورځې څخه وروسته ځو ځله د باندی چکر ته راغلې يو خو هغه ژير ميږی مې ندی ليدلی د باغونو او شنو

(c) ketabton.com: The Digital Library

درختو په لیدو وو دواړه چې د لیوه په غږ د هغه ښایسته سمسور طبعیت څخه مو نظر واخیستو چې د حسنات ویریدلې غږ مې وا وریدو:

حسنات- یغما زغله دا سپي ډیر وحشی او لیوني دی پخدای موږ دواړه یو ګوله کوی.
د حسنات لاس کلک نیسم او وایم: شور مخوره، اول خو سپي ندی او لیوه دی، دویم کرار اوسیږه.

حسنات د ویری څخه رپیده زما حال هم دهغي څخه بهتره نه وو حسنات په همغه لړزانده غږ وویل: دا د خان د زوی سپي دی دا د ندیم سپي دی.
یغما- حسنات درته وایم لیوه دی، لیوه او نادیده.

خاوری دی دده په سر شي خپله کم وو لیوه یي هم پیدا شو، لیوه په لوړ غږو زموږ خواته رانږدی کیدی او هر ثانیه نږدی وه چې موږ دواړه به هغه غټه خوله او تیره غاښونو و داړی!

حسنات- اوس هر څه چې دی پر موږ یې څه؟ مهم دا ده چې موږ دواړه یي په خوله کي ځایږو.

د حسنات لاس کلک نیسم او خپل سترګي پټه وم! د لیوه د را رسیدو په تمه یم چې د شپیلقې او بیا د یو چا غږ آورم لیوه د غږ کولو څخه خاموشه کیږی او نور مې غږ وا نه وریدو، سترګي مې په نوبت خلاصه وم اول چپه سترګه بیا راسته سترګه د خان د زوی په لیدو چې اوس بوهیږم نوم یې ندیم دی بد احساس پیدا کوم د ندیم په لاس کې د لیوه د غاړی زنځیر وو او دوه سترګې زما مخ ته نیولې وه، د ګناه احساس کوم

د زید غوسه ناکه خو په عین حال مې مظلومانه څهره مې سترګو مخ ته راغله نه پوهیږم ولې خو زید ته مې د وفادای احساس درلود، خپل په تکری باندی مخ مې پټه وم او وایم: مننه وروره خو بل ځل شاید په وخت ونه رسیږی نو دا سم یې در کنترول کړی.

د حسنات لاس کلک نیسم او د هغه ځای څخه ځم د حسنات غږ بورته کیږی او وایي: یغما مړه دی کړم لږ په کراره توبه خدایه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

یغما- ډېرې خبرې مه کوه که لالا دې خبر شي دا بیعقل مو بیا لیدلې زموږ دواړې پښې قلم ماته وې او نور ولاکه د دباندې مخ لا ووینې، فکر دې ونیسه چې د خولې څخه دې خبره ونوځي پوه شوې؟

حسنات د کشک پشان خپل د خولې زنځیر د تړلو تمثیل کوې او وایي: زه بد وکړم چې بیا دې دا غلې تکرار کړم، خو یغما د بیچاره ګې رنګ و الوتې کله چط تا ورته وویل: مننه وروره. هههههه

د حسنات په خبره دواړه خاندو خپل په ښنګل باندې دهغې تښې وهم او په خندا وایم: مېږه..!

په توکو او خندا ځانونه کورته رسه و، ډوډې وخوړل شوه او کرار کرار شپې خپل د تیارې لمنه خپره کړه د شپې د راتلو څخه ویریدم چې بیا هغه منحوس خوبونه ونه وینم..

***

خوب مې لیدو چې یو سمسور او ښایسته ځای کې یم، وینتیان مې تر ملا رسیدلې وه د باد په هر څپې مې وینتیان په نڅا کیدل، کالې مې شین رنګ درلود سم د آسمان د رنګ پشان روانه وم روانه وم نه پوهیږم کوم نادرکه خواته روانه وم؟ هیس سوک زما څخه بغیر نه وه، د سیند په لیدو مې سترګې د خوشحالې څخه ړنا کوې، د سیند خواته روانیږم سیند ته تر رسیدلو مخکې د ترور کورنې وینم ټول هلته وه حتا سلیم او نجیب!

ټولو راته په شیطانه او مضر خندا راکتل ناساپه سلیم زما پسې په منډو شو د یو وحشې ځناور پشان زما پسې وو، زه هم په منډو کیږم او سیند اوبو کې ننوځم د سیند اوبه مې تر ستونې رارسیدلې وه او داسې احساس مې کو چې یو سوک د سیند د لاندې څخه ما د اوبو تل ته کش کوې! په سیند کې د ډوبیدو په حال وم چې د زید دردناکه چغې او سلګې مې تر غوږ شول!

مخ مې ګرځه وم او زید په هغه حال کې لیدو باندې مې زړه د درد څخه زره زره کیږې، زید د رضوان په لاسونو کې و او کوښښ یې کوې ترڅو خپل ځان د رضوان د غیږ څخه

(c) ketabton.com: The Digital Library

جلا کړی، داسې لکه چې یو زنداني د فولادی زنځیرونو د مات کولو کوښښ کوی خو د هغه ټول هسې بی فایده وه. رضوان همغسې کلک زید نیولې و او مخ یې د اوښکو د ځاځکو ډکه ډک و، زید نه ژړل خو داسې چغې وهل چې د هر انسان زړه یې په درد راوړو..

زید- یغمـــا مه ځــــــه....(دا اخری لفظ و چې وا مې وریدی د یو چا په د لاس په ښوره ولو په ویری باندی د خوب څخه پاسیږم، خاله او حسنات په تشویش راګوری او وایې:
لورجانې ښه یې؟ بد خوب دی لیدو؟

د خبرو توان مې نه درلود یواځې د سر یو ښوره ولو د هغوی جواب ورکوم، نه پوهیږم بیا څه مې په انتظار کیدی چې دا یو هفته پرلپسې دا خوب وینم؟
خاله- د سهار مونځ پر قضا کیدو دی هله لوری پاسیږه خدای دی یاد کړه چې هغه دی هم یاد کړی.

د خاله خبری مې ذهن کې ګرځې" خدای یاد کړه چې هغه دی هم یاد کړی! د لږ کیناستلو وروسته پاسیږم اودس او مونځ مې کوم او بیرته له سره ویدیږم، سهار د حسنات او خاله په غږونو له خوبه راپاسیږم.

حسنات- موری که لاړه نشم پخدای زړه مې پړق چوی.
خاله- وه جنۍ په کراره اوس یغما راویښه وی بیچاره ګې ټوله شپه بد خوبونه لیدل او چغې وهل.
حسنات- موری څه کیږی خیر دی لالا ته مې ووایه.

پاسیږم او خپل ځای ټوله وم د حویلې خواته روانیږم
خاله- ضرورت نشته لالا دی خپله زر کارونه لری نور هسې یې ولې په تکلیف کوی!؟
په لوړ غږ وایم: حسنات څه شوی؟
حسنات زما په لیدو په خوشحالې زما خواته راځې او وایې: ورینداې خیر دی ته ورته ووایه.؟
یغما- حسنات وایې او کنه؟ څه خبره ده؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

حسنات- د خاله د زوی واده مې په ښهر کيدی خو ادی مې اجازه نه راکوی لاړشم.
يغما- کله دی؟
حسنات- همدغه دری ورځې وروسته.
يغما- خاله جانې پرېږده لاړه شي سات يې تيرېږی.
خاله- لوری لاره لرې ده، د چا سره لاړشي؟ زيد زوی هم کار لری.
د دی ځخه مخکې چې زه کوم جواب ورکړم حسنات وايې: موری ته راکړه موبايل دې زه خپله د لالا سره خبری کوم.

خاله موبايل د حسنات خواته نيسي او وايې: واخله شله جنۍ.

حسنات د ماشومانو پشان ذوق کوی او د زيد نمبر ته زنګ وهې، د څو ثانيو وروسته زيد جواب ورکوی، حسنات د موبايل لوډسپيکر وهې او وايې: سلام لالا جانه ښه يې؟
زيد- عليک سلام خورمې شکر خپله ښه يې مور جانه او يغما ښه دی؟

د زيد د غږ په آوريدو داسې د ديغت احساس کوم لکه چې په کلونو کلونو مې چې غږ ورځخه نه ويې آوريدلې!

حسنات- هو لالا ټول ښه دی صدا غږ آوری او سلام درته کوی، رښتيا لالا جانه کله راځې لخيره؟
زيد خپل غږ صاف کوی او وايې: نه پوهيږم! ولې کوم ستونزه راپيښه شوی؟
حسنات- دری ورځې وروسته د خاله د زوی واده مې دی ښهر کې(حسنات خاموشه کيږی چې زيد په خندا وايې: هو خبر يم عابد راته زنګ وهلې و راځم هر څه ته چې اړتيا لری ماته وليکه راواستوه ترڅو ځان سره يې درته راوړم.

حسنات په بيحده خوشحالې په تلوار وايې: لالا يواځې تاسو راشې نور هر شئ پوره دی، رښتيا وريندارى کالې نلری، که يو جوړه کالې خپل په خوښه ورته راوړی نو ډير به ښه شي.(خاوری دی به سر شه حسنات ما ولې به دی مينځ کې راکشه ويې؟)
زيد- سمه ده دوه ورځې وروسته راځم.

حسنات- پخير راشي لالا نور دی نو وخت نه نيسم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید- خدای پامان.

ورځ په خوشحالۍ او د حسنات په ټوکو او خبرو تیره شوه بیچاره ګې بیحده خوشحاله وه، هې ویل یې ډیر وخت کیږی خاله دوی مې ندی لیدلې خپل د خاله د لورګانو سره یې د مجلسونو خبری کولې ناساپه یې وویل: پوهیږی یغما، هلته د واده وروسته یو بله شپه هم خلک د ناوی په کور کې شپه تیره ویې، دومره خلک راځې چې مه وایه..

ټول ورځ حسنات د واده ته ځو واده ته ځو په ویلو د ماشومانو پشان زما ورځ هم خوشحاله تیره کړه، شپه بیا هم خپل د منحوس بد خوبونو سره تیره شوه کرار کرار د زید د راتلو وخت رانږدی کیدو او زما زړه خپل په ځای کې کرار نه درلود، د هغه خبری څخه چې ویریدم همغه مې په سر راغلې وه.

حسنات- پاسیږه یغما د کور کارونه ژر سره خلاص کړو چې څلور بجې باید شهر کې و اوسیږو.
خپل په لاسونو خپل سترګې مښلم او په دورغجنه غوسه وایم: اففف حسنات لیونې دی کړم داسې خوشحاله یې لکه چې ستا واده ویې؟
حسنات په خندا وایې: انشاءالله هغه به هم لخیره ووینې.

د کور کارونه مو په تلوار خلاص کړل او د زید راتلو ته په تمه کیناستلو چې حسنات وویل: وګوره یغما ساعت دری بجې شو خو تراوسه مې لالا ندی راغلې، کوم شئ نه ویې شوی..؟
یغما- لیونې خدای دی نکوی لږ صبر ولره.

حسنات خپل سر ښکته او پورته کړو او خپل په فکرونو کې ډوبه شوه، نیم ساعت نور هم تیر شو خو د زید څخه هیس خبر رانغې کرار کرار په تشویش کیدم ورته او غوښتل مې د خاله څخه پوښتنه وکړم چې د حسنات غږ راغې: وریندارې راشه چې لالا مې راغې.

اه ټول بدن مې د بید د ونې پشان لړزیده! زړه مې بیا د نورمال حالت څخه ووت! ګامونه مې کرار شول ټکری مې په سر سم کړو او په کراره قدمو د حویلې خواته روانه شوم.!

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید مې ولیدې خپل بت پرست مې ولیدې، څومره بدلون یې کړی وو! د ګیرې سره څومره زړه راښکونکې او جذاب شوی و! ویښتیان یې زیات شوی وه او یو څه خپل د پخوا حالت پشان شوی وه، بیحدت زیات خلطې په لاسونو کې وه خپل په زړه کې وایم: خاوری دی په سر شه حسنات هغه خلطې خو یې د لاسونو څخه واخله! په غټو قدمو د زید خواته چې د حسنات څنګ ته ولاړ دې ورځم او وایم:

یغما- سلام پخیر راغلې.
زید د حسنات څخه مخ راړوی او کرار وایې: علیک سلام خیر یوسې.
نږدې کیږم ورته او د لاسونو څخه یې خلطې راخلم او وایم: حسنات ورځه چای کیږده.
حسنات- سمده اوس یې ایږدم.

خلطې په لاس د کور خواته راونیږم زید هم په ارام ګامو راپسې و، کوټې ته داخل کیږو او هغه په یو نالې کینې چې زه کرار ورڅخه پوښتنه کوم: کور کې خیرت و؟ ټول ښه وه؟
زید خپل ستونې صاف کوی او وایې: شکر ټول ښه وه.

و مخ ته یې ځیر کیږم د کوک نښان یې په تندی پاتې و، زړه مې غوښتو خپل په لاس د تندی هغه برخه یې لمس کړم خو کلک زنځیر مې په لاسونو کې اچول شوی و په نوم د مذهب، حیا، غرور، د هغه سر ته اشاره کوم او وایم: د سر حالت دی سنګه دی؟

زید په غټه مسکا جواب راکوی: ښه دی.

حسنات چای راوړی او په ذوق او شوق باندی د پلاستیک خلطو خواته ځې، زه زید ته په یو پیاله کې چای اچوم چې هغه کرار وایې: یغما!

دا زما نوم څومره ښایسته غږ کوی؟ داسې چې زه لا خپل په نوم مینه شوم! کرار ورته وایم: ها؟

هغه هیس جواب رانکړو داسې لکه چې ګونګې شو او خپل الفاظ یې وخوړل، حسنات غږ پورته کیږی او وایې: لالا کومه دی د وریندارې کالې؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید و دوه پلاستیکو ته چې یو د بل څنګ کې وه اشاره کوی او وایې: په شین پلاسیتک کې د یغما او هغه بل کې ستا کالې دی.

د حسنات خوله د خندا څخه خلاصیږی او اول زما کالې د پلاستیک څخه راباسي، حیرانه شوم د زید د انتخاب څخه

اوږد لیمویې رنګه کالې چې اوږد والی زما د پښو د بنده پورې وه لستوڼې هم ښایسته دیزان درلوده نیمه او خلاص وه لستوڼې او یخن باندی، په غمویو ظریفه دیزان داره جوړ شوی وه، خپلو کالو په کتلو ډوبه شوي وم چې د حسنات هیجانه غږ پورته شو: واووو څومره انتیک دي وریندارې ته به د مجلس سپوږمی شي.

په شیطاني لهجه ورته وایم: بخیلی مکوه خپل کالي دي وګوره څنګه دي!

زید مونږ دواړو ته په نرمه خندا راکتل حسنات خپلي سترګي په ناز باندی تاوه وي او خپل خلطه خلاصه وی! اوو یو د بل نه ښکلی دی حسنات کالي ډیر ظریفه انجونو پشان وه! شنه رنګه پنجابی وه لمنه باندی غمي کارول شوی وه لستوڼط هم ساده وه خوو ډیر ښکلی ساده جوړه وه!

یغما- و ګوره زما د کالو څخه ستا کالي ښکلی دي شیشکی !

زما او د حسنات د خندا غږ پورته کیږی او په نور خلطو باندی مصروفه کیږو هغه کې هم ښایسته چپلې د کالو د رنګ سیټ جوړه وه، حسنات په خوشحالی او خندا چې بیحده شوق پکې و زید ته وایي: لاسونه دی په درد نشي ورور جانه په زحمت شوی.
زید په مسکا ورته وایي: څه زحمت دنده مې وه، ورځي ځانونه تیار کړي چې ناوخته کیږي!

حسنات خپل په لاس خپل تندی وهي او په خندا وایي: هوو پخدای رښتیا وایی یغما هله

(c) ketabton.com: The Digital Library

پورته شه ځآنونه تیار کړو !
یغما- سمده ته دي خپل کالي واخله کوټې ته لاره شه.
مخکې لدي چې حسنات کوټې ته لاړه شي زید ورته وویل: حسنات اول زما کالی، واسکټ دستمال راوړه،بیا دي خپل کار وکړه.

حسنات په سترګو وایي او خپل د کالو خلطه اخلي او په منده د کوټي څخه وځي چې زید په کراره ماته وایي: خوښ دي شول؟
یغما- هو ضرورت نه وه! هسې چټی ځان دومره په زحمت کړی.

یو غړو چای څکي! او د دی څخه مخې چې ماته کوم جواب راکړی حسنات د زید کالي راوړی او کوټې ته راځې، او زید یواځې کرار وایي: زحمت نه رحمت دی.

د زید په جواب یواځې سر می لاندي پورته کوم او د ځای څخه می پورته کیږم او وایم: سمده که کوم څه ته دي اړتیا شوه ماته غږ وکړه!
زید- په سترګو.

د هغه پدی خبره د ډیر حیرت څخه مي سترګې خلاصې پاتې شوه! یعنی دا اوس زید وویل په سترګو؟! یو څو ثاني مي په خلاص سترګو د حیرت څخه وروکتل خو زر می ځان راټول کړو او دروازی خواته لاړم چې زید راپسې غږ کړو: یغما ډیر آرایش او فیشن ونکړې.

د زید خبره په غوږ نه نیسم او د کوټي څخه وځم، حسنات آرایش باندی مصروفه وه! آرامه ورته وایم: حسنات ما خوو آرایش ندی زده اوس څنګه وکړم؟!
حسنات- وی د وریندارہ څخه مي صدقه شم دومره ساده ده خپله درته ارایش کوم داسې آرایش درته وکړم چې ټولو خلکو خوله درته وازه پاتې شي!

په خندا ورته وایم: بیشکه بیشکه اوس می په درد وخوړلی!
حسنات- ښه سمده ډیری خبري مه کوه ته دط کالي په ځان که زما فیشن خلاص کیږي بیا ستا نوبت..

(c) ketabton.com: The Digital Library

سمده وایم او اول مې مخ او لاسونه مینځم په تیزه حمام ته ځم مخ لاسونه صابون باندی مینځم! روی پاک راغلم مخ لاسونه وچ کوم کوټې خواته ځم ! حسنات هم خپل آرایش خلاص کړې وه کالي مې په ځان کوم کالي مې ځان که داسي جوړ وه لکه چې زما په ځان ګنډلي شوي وي مخ حسنات خواته کوم او ورته وایم:

یغما- حسنات ته وګوره څنګه ښکاري!
حسنات مخ زما خواته را ګرځه ویې او سترګې زما پر کالوی بندی پاتی کیږی او حیرانه غږ باندی وایې: خاوري دي په سر شه یغماااا بیخی لکه شهزادګی غوندي شوي وظالمی..

محترمانه تعظیم ورته کوم او په مسخره لهجه ورته وایم: مهرباني کوي زما اغلې خپله هم ډیر ښایسته تشریف لري دلته .

حسنات هم زما په شان خاندی او په ریشخندی لهجه وایې: راځه کینه دلته موږ باندی شپه شوه.

مخامخ ورته کینم او حسنات په ځیر،ځیر زما مخ ته راګوری، داسې لکه چې غواړی کوم نقاشې او رسماې ډیزان کړي روسته له لږ ځند څخه آرامه او زړه نا زړه وایې: یغما وریځې دي ډیر ښکلی دی لکه کمان که لږ جوړ یې کړی بغیر د کوم مبالغې څخه ښایست والي دي سل برابر کوي! که ستونزه نلري درته جور یې کړم وریځې دي؟

په کلکه ورته وایم: نه ضرورت نشته !
حسنات- خیر دی د لالا جان په خاطر اجازه راکړه.
بد بد خواته یی ګورم او په کلکه ورته وایم: لیونی دومره خبره باندی سوک د ورور خاطر او نوم مخته مخته کوي؟
حسنات مظلومه راته ګوري او وایې: اوس اجازه راکوي کنه؟
یغما- سمده آرمان دي په زړه پاتی نشي غوا.

حسنات د خندا څخه په ډکه خوله زما د وریځو په جوړه ولو لګیا کیږی،10 دقیقی تیری شوی خو تراوسه حسنات لګیا وه اخیر په بې حوصله لهجه ورته وایم: اوففف څه کوي دا

(c) ketabton.com: The Digital Library

دری ساعت؟ خو زړه دی راتنګ کړو(غوښتل می هینداره راواخلم چې حسنات اجازه رانکړه او ویې ویل: آغلي محترمی لطف کوم صبر ولري هروخت مو آرایش خلاص شي بیا خپل ځان وګوری.

بی حوصله انداز باندی جواب ورکوم:وه انجلۍ تا څومره خبري زده دي پخدای.

حسنات جواب نه راکوی او خپل په کار بوخته کیږی، آرایش 20 دقیقی وخت ونیوه چې زما د اعتراض غږ مي پورته شو: افففف حسنات بس ده نور ستړي شوم!
حسنات په خندا وایي: دغه دې خلاصه شو د سپوږمې پشان شوي.
په مغروره انداز ورته وایم: اول نه همداسی ښایسته وم.

حسنات په خندا وایي: دا ستا دومره باور په ځان زه مړه کړي یم!
هینداره راخلم او مخ ته می نیسم مخامخ نفر ته حیرانه شوم(یعنی خپل ځان ته)
کمانی وریځي،جوری شوي سترګي تور خط باندی ، سور رنګ شونډی، ګلابي غومبري...څومره می توپیر کړي؟! بلکل ناوی په رقم شوي یم!

یغما- حسنات آرایش ډیر ندی؟ لږ به یي پاک کړم؟
حسنات خپل سترګي لکه بداخلاقو ښځو پشان را تاوي کړي او په غوسه یې وویل: غلی شه کوژدنه یی باید مجردو انجونو نه توپیر ولري.
مظلومانه ورته ګورم او وایم: خیر ده

حسنات- نه ...نه .. دا پرېږده اوس درته وینتان جوړه وم
یغما- ځنګه یی جوړه ویچ؟ خوو ساده سم دی.؟!

حسنات داسې بد بد راوکتل چې پوه شوم باید خوله مې بنده کړم، حسنات اوتو ماشین ساکټ که ورکوی! او زما د ویښتیانو په کتلو لګیا کیږی زما ویښتیان یې ښکته پورته کړل او ویې ویل: یغما څومره ښه نرم ویښتان لري ډیر زر زر لویږي؟

د حسنات په خبره زه هم خپل ویښتیانو ته ګورم رښتیا وایي په یوه نیمه میاشت کی زما ویښتان ډیر اوږده شوی وه اول ورځ دلته راغلي وم لږ وه! په کراره ورته وایم: حسنات

(c) ketabton.com: The Digital Library

لیونی دی کړم کار دی زر خلاص که، سترګي دي هم داسي چپي چپي مه راته کوه، هسي سترګې دی بیا همداسی پاتیري ولاکه دی بیا څوک درسره واده وکړي!

زما په خبره حسنات په لوړ غږ خاندی او وايي: ولی غوسه کیږي بداخلاقي په سترګو نور درته چپ چپ نه ګورم ته خوشحاله.

اوتو راخلی او زما د ویښتانو سرونه راته قاط کوي،" زما په نظر ورته تونې کول وایي ههها پیر صیب مو دومره تکړه دی" ویښتانو کار می زر خلاصیږي اسپری هم وربانډي وهي څکه زر خراب نشي، د کار خلاصیدو وروسته حسنات وايي: اوس پورته شه کار دی خلاص شوو

ویښتان می هینداره کی ګورم ربښتیا هم ښایسته شوي وه، اوږده غاړه می زیاته ښکاره کیده په خوشحالي ورته وایم: مننه کوم ګراني په زحمت شوي.
حسنات په خندا وايي: مقصد نظره نشي ..
په خندا ورته وایم: دومره هم نه ! ربښتیا ترور نشته! چیرته تللی؟
حسنات- صبر وکړه راځي د ګاوندي کورته تللی، ربښتیا کاشکی می درته د پوزه میخک اخستی واي دا تور تار داسي بد ښکاري ټول فیشن يې درته خراب کړي!

پورته کیږم د الماری څخه هغه قوطعی راخلم چې رضوان راته راوړي وه او حسنات ته وایم: واخله دا می پوزه ته کړه.(حسنات قوطعی زما د لاس څخه اخلي او وايي: دا دی د کومه ځای کړل څرمخکی ؟
یغما- غلی شه ډیری خبري مه کوه! کار دی وکړه!
حسنات په خندا وايي: ښه صایب.

حسنات تور تار د پوزی څخه می لري کوي او د سرو زرو طلا حلقه راته اچوي او وايي: اوس بیخی پوره شوی.
ورته خاندم ښایسته تکری ویښتانو باندي حلقه رقمه جوړه وم او وایم: اوس ستا نوبت شو.

اوتو راخلم خپل ویښتان پشان ورته قاط کوم، تراوسه نیمایي کړي می نه وه چې د زید غږ پورته شوو: یغمااااا وه یغمااا

(c) ketabton.com: The Digital Library

یغما- ها؟؟صبر وکړه درغلم(حسنات ته مخ کوم او وایم: حسنات نور ته اوتو کړه ځم ګورم لالا دی څه وایي!

حسنات دسکول ته لاس کوی او عطر راباسي او ماته په نیولي وایې: راشه عطر ووهه

پوهیږم مخالفت ورسره وکړم آخر هم په زوره راته عطر وهي نو مخالفت می ونکړو او عطر می ووهل، چې د زید غږ بیا راغلو: یغمااا
یغما- دغه دی درغلم څومره ورخطا یی وی..
حسنات ته مخ کوم او ورته وایم: دا ورور دی ستا پشان ضدی دی.
حسنات- یغما نوره ورځه چې زما مغزه دي وخوړله شاید بیچاره درسره کار لري توبه!

یغما- مرګ توبه! ځنګه خپل د وررور شکایت دربانديي بد ولږیده غوا.
حسنات ژبه راباسي او آرامه خاندي په تیز قدمو باندی د ناستی کوټې ته ځم پاک یاد څخه می وځی حسنات زه رنګمالی کړي یم! (یعنی آرایش راته کړي.)

کوټې ته داخله شوم او دوه توري سترګي د حیرت څخه هک حیراني راته پاتی ویې، د زید په حیران نظر تازه مي خپل سر او شکلک ته فکر شو،ای خاور دي په سر شه، خدای می مړه کړي، الهي تباه شم اوس حتما وایی ماته ځان ښایي داسي کار کوي! ځانته مې زړه کې ښیراوی کول چې د زید په سم کتلو مې توُل فکرونه له سره والوتل!

سپین کالي په ځان وه،تور واسکټ، تور دستمال. وطني کالي وه اوسی ویښتان هم ډیر شوي وه، د زید د کتلو څخه مې په سل زحمت سترګي واخیستل او خپل ټکری مې پر ویښتیانو جوړه کړو او کرار مې وویل: کوم څه دي پکار وه !

زید په همغه حیران نظر راګوری او خپل سر د نه پشان ښوره ویې، څو دقې همداسې هک حیران راګوری، د څو دقو وروسته د هغه حیران حالت څخه راوځې او آرامه خپل لځایه پورته کیږي زما خوا ته راځي له حیاء څخه می غومبري ګلابي رنګ څخه سره رنګه ته بدل کیږي

زید- یغما سترګي دي راپورته کړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په شرم چې نیوهېږم د کوم ځای څخه ماته راغی سترګي مي کرار ور پورته کوم چې
زيد وایي: درته ویلی می نه وه آرایش مکوه هومممممم !
یغما- پخدای حسنات راته شله شوه قسم درته کوم ما آرایش کول زده ندی !

زید را نیږدې کیږي او لاس زما د ویښتانو خواته اوږد کوي چې زه ورڅخه لرې کیږم او
وایم: مکوه
زید- د چا په اجازه دی خپل وریځې جوړی کړي؟

اوس څه ورته ووایم؟ یواځنې جواب مې چې ذهن ته راغلو ورته مې وویل: حسنات
وکړل..!
زید په کلکه لهجه وایي: تا ژبه نه درلوده ورته ویلې به دي وه نی جوړه وم ؟ زما بدبخت
مخته خو دی دری متره ژبه ده!(غلی شوم ځمکی ته می کتل، چې هغه کرار وویل: فکر
می نکوه هغه حلقه چې ما درکړي وی په پوزه کړي!
یغما- ښه ده چې پوهیږي! نور څه می نه درلود یوازې مجبوری څخه مې په پوزه کړی.

زید- ډیر ښه اوس به یو بل شي هم د مجبوریت څخه غاړی ته کوی آغلي یغما..!
زید خپل د خبری سره سم خپل لاس و جیب ته وړی او یو زنځیر راباسي او زما د سترګو
خوا ته نیسي د سپوږمې چاپ پري و یا بل ډول ووایم څوارلسمه سپوږمي وه !د سپینو
زرو غاړه کې وه! په حیرانه لهجه ورته وای:

یغما- دا د څه لپاره؟
زید- دا د دي لپاره چې ته په غاړه کړي!
یغما- چا ویلي زه دا په غاړه کوم؟
زید- ما !
یغما- هغه وخت ته سوک و اوسیږی ښاغلیه؟!
زید کرار خاندی او وایي: اینجانب زید د خایستو مي خاوند (یغما خاوند)

ټول وجود مي د یو خاص احساس نه ډک شو یا که دروغ ونه وایم له غروره ډک شو،
کرار ورته وایم: زید مننه‌دویه به دی و اوسیږم چې خپل خیالات او فکرونه په ژبه

(c) ketabton.com: The Digital Library

رانوړي!

زيد زما لاس نيسي او تاو کوي مې او وايي: زه خيال نه وينم، خيال جوړه وم اوس هم ارامه ودرېږه!
يغما- په هوش يي څه کوي؟ که ترور يا حسنات راشي !
زيد- رادي شي نو پردي خو نه يي کوژدنه مي يې! يا نااا ښځه مي يې...!

پوهيدم داخبري زما د غوسه کولو لپاره کوي ! وينتان يي راته واړول، او غاړه کي راته ورو په غاړه کي کړه! مړوند يي راته ونيوه او تاوه کړم، حيرانه ورته مخامخ ولاړه وم چې زيد په خوشحالي وويل: دا ده اوس پوره شوي زما سپوږمي.
وشرميدم او سر مي ښکته کړو او په کرار غږ مي وويل: دا خبري ماته نه دي جوړي شوې که نور په خوله رانوړي ښه به وي.

د زيد غږ بدل شو او د هغه څو شيبو مخکې آرامتيا پکې نه معلوميده کله چې ويې ويل:سومره زما خبرو ته په بې ارزښت نظر ګوری يغما! پوهيږي دا خبري له کوم ځايه کيږی؟(خپل يخن يي لږ خوشي کړو او خپل زړه ته يي اشاره وکړه او ويي ويل: له دي ځايه پوهيږي يو ورځ همدا کس چي ستا پر وړاندي ولاړ دي هو همدا زه بدبخته دا د عشق او عاشقي خبرو باندی مې ريشخند او توکې وهل،يو ورځ ما هم دا خبرو ته دروغ ويل خو ستا خبری راته د مرګ حکم لری،

کله چې ته زما خبرو ته دومره بي ارزښته ګوري... انصاف ندی په هيس مذهب کي انصاف ندی !!

د زيد هر خبری زما روح راته ټيي کول زيد حالت خراب وو خو زه هغه کس نه وم چې وضعيت يې ورته ښه کړم، په ډير زيار او خپل د زړه او احساس خلاف مې ورته وويل: ښه پوهيږي خوو،بيا هم ماشومانو غوندي چلند کوې! ښه پوهيږې! چې زموږ اړيکه لکه ورځ او شپې پشان ده حتي په افسانو او قيصو کې لا دا دواړه يو بل سره ندی جوړ شوی، ښه به دا وي، همغه زيد شي کوم چي دا خبري په ملنډو او توکو نيسي.

زيد په درد وخندل د هغه پدی دردناکه خندا مي که ووايم زړه ټوټي ټوټي شو نو اغراق به

(c) ketabton.com: The Digital Library

مې نه ویې کړی، خوو چاره مي نلرله نمي شو کولي زيد ځان سره عادت کړم کله چې پو هيږم زما منزل چيرته خلاصيږی ...!

زيد- خايستو مي د دي زيد او هغه زيد کي ځمکه او اسمان توپير دي ولي نپو هيږی!؟ ولي ړنده شوي يي؟ هغه زيد مغروره و وفادار نه و ازاد و عاشق نه و بت پرست نه و په اسمانونو کي گرځيدی.خو دا زيد خپل ټول غرور ستا د پښو لاندي کړی وفادار دي هغه بت ته چي پو هيږي ډير سرکش دي،بندی شوي دی په هغو سترگو کي چي لا گوري هم نه ورته دا زيد مبين دي د جنون ترحد پوري تر عبادت پوري لړ څه ډير مجنون له اصلي مجنون څخه دی.

مجنون د ميني په لاره کي خپل هيس څه له لاسه ورنکړل پرته له خپل د غرور څخه خو زه څه؟ما د غرو علاوه خپل جلال مي هم له لاسه ورکړو هغه زيد چي ټولو د هغه پر وړاندي گونډی وهلې او زاري گاني ورته کولي نن خپله خپله د يو ډبرو د زړه والا مخکې په گونډو دی او په زاري ورته کوی، بغير له شکه چي مينه مي د زم زم د اوبو غوندي پاکه ده.....

دا زيد بت پرست دی سپوږمي مي بت پرست! او دا زيد د ځمکي په اخری ترينه نقطې کي قرار لري!!گمان مي هم نکوی چي يوه ورځ به داسي راشي چي زه دی د چا په مقابل کي داسي ماتيږم...!

د زيد په خبرو مې بيا دا لعنتي اوښکي د سترگو څخه په بهيدو شول، سومره تقدير ميله ما پوروړي دی دا ځل يي سخته لوبه په لار اچولي خو قسم خورم په هغه ذات چي عبادت يې کوم دا ځل اجازه نه ورکوم زما بد قسمتي دي د زيد ژوند خراب کړي
ډوبيږم خو نپريږدم زيد هغه سمندر کي ډوب شي کوم کي چي زه ډوبه شوم.. مورږ هغه حالت کې و چې د حسنات غږ راغې:

حسنات- يغما په خداي ناوخته شو راشه دا چپلکې دي په پښو کړه(حسنات کوټې ته د داخليدلو سره سم سترگې پرما او زيد ولگيدي او په خوشحالې وويل: ماشالله سومره ښکلي جوړه ښيخي يو بل ته جوړ شوي ياستي.لالا ته راکړه تيلفون دي يو عکس خو مو واخلم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د حسنات پدی خبره په خوله مې ورته هیس ونه ویل خو په سترګو مې چې څه کنځلي وې حسنات ته مې وکړل خوو هغه کله پوهیده د سترګو په کنځلو! او خبره یې منله؟ نااا هغه ډیره سپین سترګي له دي خبرو څخه وه.
د حسنات په خبره د په خوله مسکا یې خپره شوه او ویې ویل: دا ده واخله
حسنات تیلفون واخیست او ماته وویل: وریندار ته هم دا چپلکې واغونده چې د قد توپیر مو کم شي..

مرګ دی کم شې لیوني په زړه کې مې حسنات ته ښه کنځلو وکړل خو کرار مې وویل:حسنات جاني خوګي نګوري واده ته ناوخته ده واده به تیر شي درنه
زید چې خپله موسکا د پټ کولو کوښښ کو ویې ویل: نا هیس ناوخته نده لس دقو کي مو رسوم نور وایه؟!
حسنات په خندا وویل:افرین لالا

په زړه کې مې حسنات ته وویل:مرګ افرین
حسنات- هله نو وریندار ..!

په غوسه مې خپل لمن راټوله کړه غوختل مې تیټه شم ترڅو چپلې په پښو کړم چې زید پرینخودم خپله په ګونډو شو چې ما په تلوار وویل: زید څه کوي بده ده.
زید- حسنات ته ووایه خور مې بده ده زما کار؟ هومم؟
حسنات- نا لالا دیر ښه ده.

او ورو یې وخندل سومره دا خنده رویه شوي؟ ځان سره په زړه کې وایم: حسنات ادم فروشې خاینې تاسره به وروسته زه ګورم په ملنډو بیا د هغه خبره ځان سره تکرار که وم: نا لالا ډیر ښه ده.زید زما د چپلکو بندو تړلو کي بوخت و او ما مي خپل لمن پورته نیولي وه د مو بایل د کمرې ترق او تروق شروع شو چي د حسنات له واه واه سره یوځاي و !

په غوسه مي وویل: حسنات نګوري څه کوي لږ صبر خو وکړه ولې عکس اخلي؟
زید خاندي او پورته کیږي او وایې: دا ده خلاص شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

له شرم نه لبلبو غوندي تکه سره شوي وم!!! زيد زما خوا ته ودريد او بيا هم دي کمري ترق تروق د اکس اخيستو پورته شو چې ما به غوسه وويل: اه ..بس دي نو فقط چې مودلينګ وي؟!

زيد زما له ملا يي لاس تير کړو او زه يې د ځان خوا ته کش کړم او ورو او په ښکلي انداز يي وويل:ژوند مي پريږده خپل کار وکړي فکر نکوم داسي شايسته شيبه مي بيا په لاس راشي.

لاسونه مي د زيد د ډير نږدی والي څخه يخ کيږي او خوله مي بنده شوه، چې حسنات وويل: وريندار د لالا لاس مي ونيسه بيخي لکه بت ولاړه يي!
د حسنات پشان په ريشخند وايم: وريندار دي لالا لاس مي ونيسه بيخي لکه بت ولاړه يي!
ستا لالا دی که زما هوم؟ راشه خپله دي لاس ورنه ونيسه!

د زيد او حسنات د خندا غږ لوړ شو.زيد زما يو لاس نيسي او بل لاس مي خپل د ځان نه تاو کوی معترضانه داسي چي فقط خپله يي واوري وايم: زيد مکوه خپله پوهيږي نامحرم يي او پدی هم پوهيږي چې زه سومره پدی خبرو کې حساسه يم هيله کوم د حد څخه دی مه تيريږه.

زيد ما غوندي کرار وايې:

ګفتی نظر خطاست،تو دل ميبری روا است؟!
خودکرده جرم و خلق ګنه کار ميکنی.؟!

زيد- ته په دی خبرو هم پوهيږی؟ خپله ګناه دي ده! ما خو ځله درته وويل چې راځه حلاله نکاح وکړو، څه هم که زمونږ نکاح زما لپاره په يو مقدس ځاي کي ترل شوی(او اشاره يي خپل زړه ته وکړو او ويې ويل: هيس سوک مانه بغير حتي حق نلري درته وګوري ته فقط زما لپاره يي حتي که د ايمان په قيمت مي هم ختم شي!!

او پدی خبری هم پوهه شه زه داسي سړی نه يم چي په حرامو او حلال پوه نشم په ژوند کي مي پرته له تا هيچا ته ندي کتلي او ته په دي ښه پوهيږی له مانه..

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زید پدی خبره یو تصویر می د سترګو مخ ته راغلو، کله چي مریم کلیزه کي خپل لاس زید ته اوږد کړو او زید د هغې لاس رد کړو او زما د طعني په جواب کي چي ومط ویل ورته: ښه بیا سرقم مبارکي ورکوي هممم!؟ یاد مي شو!!! د ځیني خلکو لاس نباید ومنل شي .. زید راته ویلي وه: غلطي مکوه ځان له هغي سره مه پرتله کوه زما زړه مي غېږ مي لاسونه مي او هر څه چي جسم او روح پوري مي اړه لري یواځي یو کس پوري اړه لري چي هغه کس په هیس حال کې مریم نده! نو هغه کس زه وم؟!!!!

لا د دی خبری په حیرت کې وم چې د حسنات غږ پورته شو:افرین همداسي ...
یغما- مرګ افرین بس دي نوو.

بعد له څو عکس اخیستلو لاسونه مي د زید د څخه جلا کړل او دروازي خوا ته لاړم چې ترور سره مخ شوم زما په لیدو ترور وویل: ماشالله نظره نشي لوري صبر وکړی زه درته اسپیلني راوړم او تاسو ته یې لوګي کړم.

ترور لاړه او اسپیلني راوړه تولو ته دود کړو او ویې ویل: خداي مو وساته بچیانو،،ماشالله دري واړه ډیر ښایسته شوي یاستي.
حسنات په موسکا زید ته وکتل او ویې ویل: ځو لالا؟!
زید خپل دستمال سم کړ او ورو یي ویل: سمده راځي خوو غټ تیکري په سر کړی!

او د دي خبري په ویلو سره د دروازي خوا ته لاړو ما او حسنات د زید په خبر غټ تیکري په سر کړل او ترور سره د دروازي خوا ته لاړو زید دروازي ته تکیه کړي وه او اسمان ته یي کتل زمونږ په لیدو جیګ شو او موټر خوا ته ولاړه، زید پسي مونږ هم ولاړو زید شاته دروازه د موټر مونږ ته خلاصه کړه او ویې ویل:

زید- مور جاني تاسي مخکي کیني پریږدی دا دواړی شاته ارامې کیني ...
ترور په خندا وویل: سمده زویه !!!

موټر حرکت وکړ او خاموشي په موټر کي خپره شوه د سندري غږ د موټر دننه خاموشي

(c) ketabton.com: The Digital Library

له منځه یوړه سندره د احمد ظاهر په غږ وه چې ټول یې د ځان سره غرق کړو په سندره کې:

امشب از باده خرابم کن وبگذار بمیرم
غرق دریایي شرابم کن و بگذار بمیرم

وخت نا وخت زید سره سترګو په سترګو کیدلم د موټر په هینداره کې او زید داسې ښکاریدو لکه چې دا د سندره یې خپل د زړه خبرې وی او ماته یې د سندرې په ډول کوی او خپل سترګو نه په ډیر مهارت کار اخلي، تقریبا وروسته له 40دقو منزل ته ورسیدو، پدی 40 دقو کې بغیر له سندرې څخه موږ نور هیس خبرې و نکړل موټر ودریدو زید ښکته شو او یو چاته یې زنګ ووهه.

روسته له څو شیبو یو ځوان په ظاهر کې د 25 کالو معلومیدو راووت د زید په لیدو یې خوشحالي څرګنده کړه!! او روغبړ یې وکړو.

حسنات- یغما دا مې ترور زوي دي عدنان!
یغما- خا د همدي واده ده؟!
حسنات- نا !!دا یې دویم ورور دي
یغما- خا خا ډیره ښه ده !!

لګ څنډ وروسته زید راغي او د موټر دروازه یې ترور ته خلاصه کړه زه و حسنات هم ښکته شو زید مونږ نه مخکې و !

زید- حسنات دیخوا لارې څخه لاړ شې...
حسنات- سمده لالا جان.

ترور زمونږ نه مخکې دننه شوه او بیا زه و حسنات کور ته دننه شو، عجیبه ګڼه ګونه وه کور کې رنګارنګ خلک ول د کور په کتلو بوختله وم ډیر وخت شوي و واده ته نه وم تللې چې د یو چا غږ را غې:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ـ واه واه بعد له سومره وخت دي ګورم خور جانې

سترګي مي دي کور له کتلو لرې کړې او يو نسبتا ځواني ښځې باندي مې سترګي ولګيدي هغې د ترور جاني سره سترمشي کوله چې ترور ورته وويل: ذکيه جاني ته خو ښه پو هيږي کور چاته نشم پريخودلې ترځو ستاسو ليدلو ته راشم.

ذکيه- هو هو پو هيږم ښه پو هيږم اوس هم مهرباني دي ده چي راغلي.
ترور او ذکيه خاله په خبرو بوخت ول چي حسنات لږ وتوخل، او په خپل شيطانت يي وويل: عه ترور جاني زه دي له هيره ووتم خير ترورې..

ترور چي وس ما او حسنات ته پام شو ويخندل او ويې ويل: واي پيشوګي مي!! سومره ښکلي شوې او سومره بدله شوي يې؟!

حسنات په غيږ کي نيسي او مخ يي ورته ښکل کوي حسنات په خپل شيطانت او مظلومانه لهجه وايي:خاله ټول سينګار (ارايش) دی راته خراب کړو ښه.!
خاله زکيه په کرار باندی د حسنات په سر وهې،او په همغه مسکاه ورته وايې: په رښتيا هم همغه شان ليونې يې!

حسنات ارام وخندل!
هغه ښځه چي د خاله لخوا ذکيه خطاب شوی وه، ماته په اشاره خاله ته وويل: معرفي نکوی؟!

مخکې له دې چي خاله ځواب ورکړي، حسنات تلوار وکړو خپل لاس يي زما د اوږی څخه راتاوو کړو او په غرور يي وويل: وريندراه مې ده خاله جانی!زيد خان ښځه!يغما جانه!
خاله په حيرانتيا سره وويل: رښتيا! ؟ ماشاءالله بالاخره زيد خان په جال کې واچول شو هههههه!

د دې کلمې په ويلو ذکيه خاله حسنات زما د غيږي څخه لری کړه او زما مخ يي ښکل

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړو او ویې ویل: لوری پخیر راغلی زید زما د زوی په خیر دی!
ما په مسکا ځواب ورکړو: مننه، مهربانی مو ده ترور جانی!

ذکیه خاله- اه اوبخښی ولاړه پاتی شوي! راځي صالون کې کینئ!

موږ د خاله ذکیه نه وروسته صالون ته ننوځو! واه، یو لوی او ښکلی سالون! که زه غلطی ونه کړم، د صالون اوږدوالی او پلنوالی څلویښت مترو ته رسیږي! ګڼه ګونه دومره زیاته وه چې ټول تالار یې ډک کړی وو! ما د شرم احساس وکړ، کله چې زموږ په ننوتلو ټولو سترګې زموږ خوا ته راړولې، او د تل په شان د نوی کسانو په لیدو ټول ښځو خپل مینځ کې پس پس خبری کولې!

موږ یو کونج غوره کړو او کېناستو، حسنات د خوښی له امله په جامو کې نه ځای کیده!زه او حسنات په قصې کولو کې ګرم شو!

یغما- حسنات ستا خاله زید څنګه پیژني! ؟
حسنات په خندا وویل- یغما جانی یواځې خاله نه، بلکې ټوله کورنی زید پیژني، سربیره پردې زه باید ووایم، چې هغه د کورنی د جینکو په منځ کې خورا مشهور دی،فکر دی ویی..!

په حیرانتیا سره وایم: رینتیا!؟
حسنات- ولا رښتیا وایم، که دوی تا ووینی، ټول به حیران شي!
په دی خبره باندی زه او حسنات دواړه په لوړ غږ وخندل! او ما وویل: خاوری دی په سر نشه حسنات..

حسنات خپل وریځی پورته کوي او په رشخند وایي: ښه بیا وګوره چې رینتیا وایم او که دروغ؟!

زه خپل سر پورته او ښکته کوم او نور بحث ته دوام نه ورکوو! څو شیبې وروسته د نجونو یوه ډله د چایو له پتنوس سره راغله! حسنات چې دوی ولیدل، پاڅېده او او د تلو اراده یې وه چې لاړ شي! چې ما د هغې لاس ونیو او په نه چندان قهرجن لهجه مې وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

چیرته پخیر!

حسنات- ځم چې ورسره مرسته وکړم! او هو مور سلام علیک هم نه دی کړي! دا ټول زما د ترور او ماما لورګانی دي!
ما د هغې لاس پرېینود او و مې ویل: سمه ده، لاړ شه!
حسنات- اوه، مه غوسه کیږه، راځه، ته د زړو ښځو په منځ کې څه کوې چې کیني راځه ته هم مرسته وکړه!(او بیا زما لاس نیسي او ما پورته کوي او خاله ته وایې: موری زه او وریندراه ځو چې جینکو سره مرسته وکړو.

ترور چې خپل د عمر ښځې سره په خبرو بوخته وه، او مور ته یې پام نه و د حسنات په خبره یې وروکتل او ویې ویل: سمه ده خو وریندراه دی زیات په تکلیف نه کړی!
حسنات په مسکاه ځواب ورکړو: په سترګو مور جانی

او بیا زما لاس نیسي او د ښځو او جینکو ګڼه ګوڼی څخه راوباسي! او د هغه انجونو په خوا ځو چې د چای او خواړه په ورکولو بوختې دي، او پټنوس یې تقریبا خالي شوی وو.

حسنات- یغما، راځه چې بهر لاړ شو، دلته ټول اوس راټولیږي(او په لوړ غږ یې جینکو ته وویل: جینکو دباندی درته پتمه یم!

مور دواړه په کراره او سختی سره د خلکو د مینځ څخه بهر راوځو، مور لا په پوره توګه ساه نه وه اخیستی او راوتلې نه و چې جینکی راورسېدې! ټولو په وار وار حسنات سره ستړی مشی وکړل البته، چې د شوخ انجونو پشان وه یو یې ویل:

(چیرته یې، شیشکې)
(کم را معلومیږی وه انجلې.)
(ښکلې ښایسته شوی یې)
(وای جامې خومره ښکلې دي)

کله چې دوی ښکلول او ستړی مشي خلاص شوه، نو تازه یې و ما عاجزی ته فکر شو،

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې د دوی څخه په ډېر لنډ واټن کې ولاړ وم! په زیړو رنګ شوي ویښتانو او نسبتا ښکلي ښه لرونکې جلی په یوه ځانګړي غږ وویل: حسنات دا جلی څوک ده؟(او زما خواته یې اشاره وکړه! زه په کراره قدمو د هغوی خواته نږدی کیږم چې حسنات خپله ستوني صاف کوی، او د وینا کونکي کس په تمثیل کولو پشان وایي:
:#شهاب
حسنات- جینکو وایم:چې څوک ده،مقصد سکته ونکړی! نا پریده لومړی به تاسو ورته وپیژنم(بیا یې همغه زیړ ویښتانو جلی ته اشاره وکړه او ویې ویل: اناهیتا د ماما لور مې(د حسنات په خبره هغه معرفي شوی انجلی ته چې نوم یې اناهیتا ویل شوی وه ګورم، رنګ شوی او مصنوعي طلایي ویښتان،ښکلی سترګې،غنمرنګه پوستکي منځینی پوزه درلود لا دهغې په کتو وم چې حسنات یو بل جنې ته اشاره وکړل او ویې ویل:

حسنات- ساره د ماما لور مې (د اناهیتا څخه مې نظر واړوی او ساره ته مې وکتل د لنډ قد خو ښکلې څېره، نیلي سترګې، اوږده بانه، قلمی پوزه او وړې شونډې! په ی لفظ کې ښایسته وه! چې حسنات بیا یو جنې خواته اشاره وکړل او ویې ویل: نجیبه د ترور لور مې. (نجیبه، د متوسط قد لرونکی، خو دومره ښکلی نه وه؟! حسنات یو بل جنې ته اشاره کوی او وایي: امینه،ترور لور مې (آمینه لوړ قدی جلی، سپین پوستکي لکه د شیدو پشان آمیني ته مې په ځیر ځیر کتل چې حسنات بیا وویل:

حسنات- او دا هم زموږ د ټول قوم شیشکه حدیثه.(د حسنات په خبری مې حدیثه ته وکتل یوه نجلۍ چې متوسط قد او ښایسته بڼه لري. ما ټولو ته لاس ورکړو، او خوښي څرګنده مې وکړه! چې د سارا غږ لوړ شو:

سارا- حسنات وایی اوس که نه؟!
حسنات- اه سمه ده دا یغما جانه ده زما وریندار جان ده!

که زه وایم چې د حسنات په خبره د ټول انجونو خولې د غار په څیر د حیرت څخه خلاص شوی نو دروغ به مې نه ویې ویلې د هغوی د څهرو په لیدلو د حسنات د خندا غږ پورته شو او ویې ویل: خوله بنده کړی،چې مچان داخل نشي!
اناهیتا په نه زړه وویل: وریندار‌ه! زید ښځه ده! ټوکي کوې؟!

(c) ketabton.com: The Digital Library

حسنات- هو صيب زيد خان ښځه ده، زه ټوکې نه کوم.
اناهيتا- هيڅ باور نه شم کولی.
حسنات اوږه پورته کړه او په يو بې حوصله لهجه يې وويل: ستا زړه نور ما پوري اړه نه لري اناهيتا جانې!

زه يواځې د خغوی د خبرو کتونکې وم، هغوی پوښتنې کولې او حسنات ځواب ورکاوه! خو د ټولو انجونو حسادت او بخيلې له ورايه ښکاره کيده! ساره په تکبر او غرور سره زه مخاطبه کړم او راته ويې ويل: حسنات رښتيا وايي ته د زيد خان ښځه يې؟

ما هم د هغې په څير، په وياړ او غرور موسکا وکړل او ومې ويل: ولای ښکاری خو همداسې.!
آمينه خپل لاسونه خلاصوي او ما غيږ کې نيسي او په خوشحالې باندی وايي: الا څنګه ښه سر جوړ راځی،دواړه ښکلی يې،ان شاءالله چې بختوره شې!
په خندا ځواب ورکوم: مننه، ژوندی اوسی ګرانې

آمنه او حديثه شوخی او خوش طبيعته جينکيانې وې! خو نجيبه سارا او اناهيتا ماته داسې کتل لکه چې د هغوی د پلار ميراث ما خوړلی وي!؟ او د هغوی دری نفرو داسې غوسه ناکه نظر زه نور هم خوشحاله ولم او د غرور احساس مې کوی، داسې احساس مې درلود چې يو ډير قيمتي شی چې ټول دهغه شئ په تنده او آرمان کيدی ما لاس ته راوړې اوسيږی! د ذکيه ترور غږ زموږ مجلس خلاص کړو:

ذکيه-هله جينکو منډه کړئ پيالې راټولې کړئ قصې مو اوس پريدې شپې ته فعلآ ډوډی وخت دې!

پرته له اضاف خبرو جينکو سره لاړم او پيالې مې راټول کړل،يو بار مصرفه دسترخوان مو هوار کړو! پتمه پاتی کيږو چې د بيرون څخه ډوډی راشې!
موږ ټول په انګړ کې ولاړ يو! البته، که د ساره او اناهيتا د غوسې څخه لری درېدل په نظر کې ونه نيسم، هلکان له ډوډی پټنوسونو سره را داخل شول د دوی په منځ کې زما سترګې په زيد باندې ولګېدې، په ښکته سترګو پټنوس زموږ په لور راکوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اناهیتا غږ د زید د لیدو مخه ونیوله: ساره وګوره هغه زید نه دی!؟

ساره، له لږ ځنډ وروسته، په ارامه غږ، کوم چې بیخي ما ورځخه نه و آوریدلي ویې ویل: هو خپله دی!

زه نه پوهیږم، ولې خو بیحده زیاد د حسد او بخیلي احساس مې وکړو داسي لکه چې یو ماشوم بخیلي کوی چې د هغه مور او پلار یو بل ماشوم ته ناز ورکړی..! ساره غوښتل، د پتنوس په بهانه زید خواته لاړه شي چې زه د هغې څخه مخکې شوم او د زید په لور روان شوم، د تلو حال کی مې خپل ټول مخ په ټکری پټ کړ ترڅو د نور هلکانو او همداسي د زید قهر نه په امان کې اوسم.

زید ته نږدی کیږم او پتنوس یې له لاسه اخلم! چې زید په حیرانه نظر ماته راګوری فکر کوم چې زه یې ونه پیژندلم! ځکه د هغه تندی تروش، څو او سترګې یې بنکته کړې او اراده وه چې لاړ شي! د زید دا سر بنکته کول او زما نه پیژندل ماته خندا راوړه هی هی لکه چې زما بت پرست خپل د عبادت بت و نه پیژندی؟ صدقه له شرم څخه یې شم خپل ټکري پیڅکه لږه لري کوم او په کراره غږ او مسکا باندی د زید د تلو څخه مخکې ورته وایم: زه یمه مه شرمیږه!

زما په غږ زید په تلوار خپل سترګې را پورته کړي، چې ما پتنوس یې د لاس څخه واخیستو او په تلوار د صالون خوا ته لاړم!راو زید مې همدلته هک حیران پریخودو د حسنات په غږ مې وروکتل: یغما،چیرته ورکه شوي،له یو پتنوس پسي غره بیخ ته لاړی زر کوه چې ټول خلک پاتي!

یغما- زیات چر چر مه کوه دا دی واخله!

حسنات پتنوس اخلي او مواد یې ویشي!
هغه بیا پتنوس زما په لور نیسي او زه یې له هغه څخه اخلم د انګړ په لور ځم پتنوس زما په لاس کی دی او سترګي می د زید په لټه کې دي! اوه، نو چیرته لاړو زما محبوب؟!

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه په خپله خوله لاس کیدم،او هغه کلمه چې بې اختیاره مې له خولې څخه بهر شوې وه، هغه کلمه تحلیل کوم. محبوب؟! یعنې چې ما زید خپل عاشق وبلو!؟ حتی د دې لفظ اعتراف کول ځان ته لا سخته وه دومره چې له امله یې زما د غومبر د سور والو سبب کیږی.

زید له پټنوس سره انګړ ته راننوتې داسې ښکاریدی چې د چا په لټه کې وی؟ او زه پوهیدمه چې هغه پرته له ما بختوره بل څوک نده! په خندا اوپټ مخ زید خواته لاړمه! زما په لیدو یې ښایسته خندا په څهره کې ښکاره شوه.ځه تسلیم شوې یمه هو اقرار کومه ځه یغما هغه څوک چې یوه ورځ زړه یې تیرې په شان وو.ومې بایلل او هغه هم څه یو بایلل وکړل!!

اقرار کومه هماغه ورځ چې زید خپل غرور یې مات کړ او د مینې اظهار یې وکړو . ما خبل زړه و بایلود.یواځې د دې جرات ما کې نه وو چې د مینې په سمندر کې پښه کېږدم.زړه مې په سینې کې نه ټولو د بت پرست په لاسو کې زولنې شوې وو.تر کله به ځه له خپل احساساتو تښتمه.؟

هر څه کیږې ودې شې ګناه کول هم ښایسته ده کله چې د زید نوم پکې وی. زید ته نژدې کېږمه. چې هغه په خندا یې کرار وویل: آغلې یغما ولې نورو ته وار نه ورکوی!پرېږده دا ځل یو بله مخې ته راشې!

سترګو کې ورته ځیر کېږمه او مخ ته یې په ځېږ ګورمه چې اوس په خندا کېده په غوسه ناکه لهجه ورته وایم: چیشې دی؟نه چې په سترګو دی د ړانده.کیدو هوا لګېدلی.

سترګې یې رډې شوې لکه دا چې د دې خبرو د اوریدو تمه یې زما څخه نه درلوده په حیرانه لهجه یې وویل: ته بیا ووایه جان مې.
په شیطنت ورته وایم: چیشې ووایمه پټنوس راکړه.
پټنوس راکوی او په مینه وایی:

اندر دا من

(c) ketabton.com: The Digital Library

درون و بیرون
همه توست.
(مولانا)

زید- زما جانانه تسلیم کېږې یا څه خوب کې یمه؟!

په یوه ښایسته خندا زید یو اځی پرېږدمه او روانیږم ورڅخه بد شانتی د زید له مهربانه الفاظو سره مې عادت کړی وو داسی ښکارېده چی د مینی احساس نور د فولادی دیوالونو تر شاه نشم پټه ولې.نه نور نکیدل ډیر سر کښه شوې وو چی دا هر څه پټ کړمه نور زما له توان نه وتلی خبره وه.ډوډي وخوړل شوه او دسترخوان ټول شو.نڅا او ګانی پیل شوې وو اوټول انجونی په میدان کی ټول شوي وو

د ماشومانو شور ماشور پیل شو او د ناوې او زوم راتګ یی خبر ورکول.حسنات امینه او حدیثه تر څنګ می ولاړی ول.او د زوم ناوی راتګ ته په تمه وو. ساره او اناهیتا زمونږ نه لږ لری ولاړې ول. په دې څو ساعتو کی می درک کړی وو چی حسنات له اناهیتا او ساره سره جوړه نده.له لږ ځنډ وروسته ناوې او زوم راغلل ټولو لاسونه وپړکول.د هغوی په ننوتو ډیر هلکان د ننه شول.

زید هم ورسره وو او د هغوی مینځ لکه لمر ځلیده.په لیدو یی ځلوریزه می وویله.

څما په سترګو ورته ګوری
جانان ښایسته دی که رب څه لیونی کړمه.

نڅا پیل شوه.هلکانو او انجونو خندل او نڅا یی کوله.سترګی می په میدان پاتی وو او د راغلو خلکو په خوشحالیو کی غرقه ومه.چی د حسنات په غږ باندی له خیالی نړی نه ووتمه: یغما ژر کوه زید ته ځان ورسوه.
په تلوار می وویل: ولې؟
حسنات- هلته وګوره...

چې ومی کتو ساره له زید سره غږیدله.خو زید خپل سترګی ښتکه نیولي ول.اوپه غصه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بې خبرو ته غوږ نیولې وو.

حسنات- لاړه شه هله نو ولی ولاړه یې ساره په باطن پاکه نده.

ای خاوری می په سر شه ولی مې پام نشو د حسنات خبرو ته نه په تمه کېږمه او منډه کومه زید خواته. زید ته په نږدېدو کیدو سره د د ساره غږ لږ لږ اورمه چې زید ته وایې: ولی نګوری راته نه چی ډارېږې ښځه دی ونګورې ؟

زید خاموشه وو ځان می زید ته ورسه و او د خندا څخه په ډک غږ مې وویل: نه ساره جانی غلط شوې یی ځه په زید باندی خپل د سترګو څخه زیات باور او ایمان لرمه او ډاډه یمه چی پرته له ما بل چاته نګوری.همداسی نده زیده؟

دا خبره کوم او د زید لاس په کراره خپل لاس کې نیسم، زما پدی کار او خبرو زید د حیرانتیا څخه هک حیران راګوری چې زه به زړه کې خاندم او ځان سره وایم: دا خو لا تر اوسه د فلم پیل دی زید خان. پام می له زید نه اړومه او د ساره د غوسې او بخیلې څخه تک سور شوی مخ ته ګورم او وایم: ساره جانی ته دلته څه کوی ؟

سارا- هیڅ د زید سره می خبری کول.
په خندا او په طعنه لرونکې لهجه ورته وایم: عه عه اول خو زید نه او زید ورور .په نوم باندې یې حساسه یمه او بله دا چی فکر نکوی د یو متهل سړی سره خبری کول ښه خبره نده!؟

زما په خبرو زید کرار خاندی، د سارا د نور غوسه کولو او زړه چاودولو لپاره خپل لاره بدله کومه او د زید مخامخ دریږمه د زید د غاړې رومال په لاسونو مې سم کوم چې سارا د غوسې څخه په ډکه لهجه وایې: یغما جانې فکر نکوی سم ځای ندی د دی کارو لپاره ؟

د خندا څخه په لوړ غږ ورته وایم: نه ساره جانی که په زړه نه نیسی زما خبره نو ګرانې ما خپل د خاوند سره یواځې پریخودلې شې؟! اخ مزاحمه یې موږ ته.

ساره د غوسې څخه بد بد راګوری او بغیر د کوم خبری کولو څخه تکه سره د غوسې

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپله لاره نیسی او ځې د سارا په تلو د زید شتون هیرومه او له ځان سره په لوړ غږ وایم: مرداره جلی سترګی یې د خلکو خاوند ته نیولې.

د زید د خندا په غږ مې تازه هغه ته فکر کیږی چې زید په همغه خوشحاله لهجه وایې: چیشې دی وویل؟ یو ځل بیا ووایه هیلللللله کومه.

تازه مې پام کېږې چی څه ګل ته مې اوبه ورکړی، په دروغجنه غوسه وایم: چیشې دی؟! زه لاړم ترور ناری وهې راته راسره کار لری..
د تلو قصد می درلود چی زید مې لاسونه کلک نیسی او کرار وایې: ظالمې یو ځلې می آسمان ته خیژوی او یو ځلی می داسی په ځمکه وهې چی دانه دانه هډوکی می ماتوی. ووایه څه خبره دی په ذهن کیده؟ څه پلان دی ماته جوړ کړی؟ آیا دا انصاف دی؟

یغما- څه وایی لیونې شوی یې؟ ومی لیده چې خوښ نه ښکاریدی ورسره په خبرو کولو ومی غوښتل مرسته درسره وکړم!
زید- یواځی همدومره؟!
یغما- هممم هو !
زید- یغما هلته وګوره هغه انجونې ستا خاوند په سترګو وخوړې
بی واکه وایم: هغه انجونې دی بد وکړی چی زما خاوند کاره لا وګوری! کومه دی انجونې خو نشته؟!

دا د خاوند کلمه مې ولی تر خولې شوه؟! اصلا ولی په خپل حرکاتو کنټرول نلرم!؟ کوم خاوند هان!؟ په څه دومره بخیلی کوم ما چې په ټول عمر د بخیلی په نوم کوم څه نه پیژندل؟

زید می لاس ته زور ورکوی او په خوشحاله او خند وایې: میرمن یغما نور د فولاد دیوال هم درته د حل لاره نده د کوم کلک خیز په لټه کی اوسه!

پوه شوم چې مطلب یې څه ده! ښه پوه شوی و چی زه تسلیم شوی یم! ښه پوهیده چې زما په زړه کې یی کور کړی دی! په هر څه پوهیده خو ښکاره کوه یی نهچ همداسی چې د زید ترڅنګ ولاړه وم او زما لاس د هغه په لاسونو کې وه کرار مې وویل: زید!

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید- د زید ژونده! وو ایه!

څومره ښکلی یی جواب ر اکو ولې فکر نکوی دا بت پرست چې زما زړه د دومره خوشحالۍ طاقت نلری! کرار ورته وایم: کولی شی لاس می خوشی کړی!
زید- نه.. نه کیږی وګوره هر څوک له خپلې جوړی سره ولاړ دی ته خو نغواړی چی ددومره انجونو تر منځ مې یواځې پریږدی غواړی هوم؟

بیا هم د بخیلی اور مې په ضعیفه زړه بری ومونډو عجیب د مالکیت حق می پر زید پیدا کړی وه دا ځل زه د زید لاسونه می په خپلو ګوتو کې ټینګ نیسم دقیقا د هغه ماشوم حالت مې وه چې په یو لوی ښار کې یواځې خپله مور لری چې لاس یی ورته ټینګ نیولی چې هسې نه په لږ غفلت او بې پروا یې باندی خپل ګران کس ورک کړی.

یو هیرم! والله یو هیرم چی زید ماته منع شوې دی ښه ووایم حرام دی ښه یو هیرم په لاس نیولو یې په ګناه کې غرقیږم اخلم ګناه! په خپله خوښه ګناه اخلم دا دومره وقت د هغه ګناه چې هیڅ مې نه وه کړې تاوان می ورکاوه دا یې هم په سر مګم دا دومره وقت ترور! نه یواځې ترور بلکه ټولو می په حق کی ظلم وکړو ګناه یی وکړه!
چا یی د حساب پوښتنه وکړه؟

پریږده دا ځل زه ګناه وکړم ! هغه ګناه چې ماته مقدسه ده! لکه کعبه! هغه ګناه چې تر اخر پرې ودریږم او هیڅکله یې په کولو نه پښیمانه کیږم هغه ګناه چې نوم یې مینه ده! نه غلط فکر مه کوی نشی کولای چې د مینه په نوم مستانه ګناه وکړې هوس وکړې او د مینې نوم پرې کیږدی! زما مینه او ستاسی د هوس چې د مینې نوم مو پری ایښی ډیر فرق شته!

ګناه زما لپاره د زید د لاس نیول د له دې زیات نه !د وړه خبره زما لپاره عبادت دیه مګم دا که تاسو یی ګناه ګڼې ستاسو فکر په انځور باسی! د زید خندا زما فکرونه لکه کاغذ په اوبو کې ډوب کړل.

زید- زما سپین ګل ډاریږې چې خپل بت پرست د دومره عشوه ګرو ترمنځ یواځې پریږدی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

مطمئن او په غرور می وویل: که زما بت پرست د دې عشوه ګرو په لیدو لړ هم ذهن یی راګیر شی. زه خپله خپل ځان ماتوم، زه پوهیږم ! بلکه ایمان لرم ته تر پایه یواځې ما عبادت کوې!

زید په ځیر ځیر راکتل. او په ښکلی غږ یی چې زما لپاره یی د موسیقۍ ارزښت درلوده وویل: اه یغما ښه پوهیږی خو بیا هم په څو واری دی زما زړه لکه شیشه رامات کړی، پوهیږی چې وجود مې ستا له مینې ډک دی بیا دې هم ځان له ما منع کوی زما غوږونه ستا د خوږه الفاظو د آوریدو په تمه کی دی او ته بیا هم په ډیری بی رحمی خپل دا بت پرست له ځان نه شړی..؟

په کوم مذهب کې دومره ظلم روا دی ؟
دا ځل د ټول وختونو په خلاف په نرمه مسکا او شرم خپل ټول دارایې خپل د ژوند سړی ته کیږدم او وایم:

انکه به دل اسیرمش
در دل و جان پذیرمش
ِمن گر چه گذشت ُعمر
باز سربگیرمش!
(مولانا)

حیرانتیا د زید په سترګو کې له ورایه ښکاره کیدله،خپل لاس یی په خپل زړه کیښود او سترګې یې پټې کړې په زمزمه یی وویل:

بالا بلنِد عشوه گر،نقش باز من کوتاه کرد
قصه ای ُزهد دراز من......

په نرم غږ ورته وایم: سترګې دی خلاصې کې ولې دې تړلې؟
زید خپل توری سترګې کرار خلاصوې او وایی: پټی می کړی که دا خوب ویې نو د عمر تر اخیره دی ویښ نشم د دی خوب څخه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

شرم ناکه مسکا مې په مخ راولم او خپل لاس د زید د لاس نه خوشې کوم او د حسنات په لوری ځم شپه نور اخر ته رسيدلی وه د مولا د راتلو او د نکاح د تړولو وقت رارسېدلي وه! ناوی او زوم بې د ډوډی خوړلو لپاره کوټې ته بوتلل!
ټولی انجونې په یوه کوټه کې ټولی شوی وو ويل مو او خندل مو!
ساره او اناهيتا خپل منځ کې قصی کولی او بد بد یی ماته کتل

يغما- حسنات دا قدوګکه هسې سپکه وم ډير بد بد راګوری
زما په خبری حسنات خاندی او وايي: الا شيشکی څه یی کوی زړه یی اور اخيستی پريږده چی بد بد درته وګوری څه کولای شی؟

ما خبری کول حسنات او حديث او امينی خندل! دروازه خلاصيږی او ترور راننوځي په مهربانه مسکا ماته په خطاب وايي: يغما جانی لاړه شه زید په کار یی بهر درته په تمه ده.
يغما- سمده ترور جانی راغلم!
پورته کيږم او حسنات ته په کتلو وايم: بېرته راځم غيبت می ونکړی ويلی می وی!
د حديثی د خندا غږ پورته کيږی او حسنات په خندا وايي: ورځه چی يوسف د زمانې درته غږ کوی دومره لوی وياړ لا لاسه مه ورکوه!

خاندم او د حويلی لاره مخې ته نيسم زید موبايل په لاس اندیښمن ولاړ و،
مصلحتي ټوخي کوم ماته یی پام کيږي او مسکا کوی کرار وايم: ماسره دی کار وو؟
زید غټه ساه اخلی او د خبرو کولو هڅه کوی ګواکې ژبه یی ورسره ملتيا نکوله
د ټيلفون په زنګ بې خبره نيمايی کې پاتې کيږی بيا غټه ساه اخلی او ټيلفون ته ځواب ورکوی لږ واټن اخلی او په اندېښنې وايی:

زید- بلی رضوان اورم.رضوان يو څو دقيقی صبر وکړه ويل یی دومره اسانه ندی نشم کولای زه یی نشم کولای(رضوان يو شئ وزته وايي چې زید به کراره سمده وايي او زما په لورې ګام اخلې او په اندېښنې وايی: رضوان غواړی درسره خبری وکړې.

ټيلفون په نه زړه اخلم او وايم: سلام رضوانه
رضوان- عليکم سلام خورجانې! ښه یی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

یغما- مننه ښه یمه ته ښه یې کورنی ښه ده؟
رضوان- هو هو زه او کورنی ټول ښه یو واوره یغما! غواړم یو څه درته ووایم سم دقیق یې واوره.

د رضوان په داسي لهجه پوهه شوم چې بیا مې سم شی په انتظار کی ندی مخکې هم داسی خبری کولی؟ کرار ورته وایم: هو ووایه اورم
رضوان- نن دی ترور له پولیسو سره راغلی وه زید هم پوهیږي نپوهیږم ولی یی درته ندی ویلی؟ګوره یغما جانی نپوهیږم څنګه یی درته ووایم خو باید له زید سره نکاح وکړی ترڅو وکولای شو ملاتړ دی وکړو خپله خو دی د افغانستان شرایط وینی که د نکاح سند مو لاس کې نه وې کار مو سخت ده بیا هم فکر مه کوه چې ملاتړ کوونکې نلرې یواځې د شونې پیښی له امله وایم

د رضوان خبرو ګنګسه کړم د ترور او پولیسو په نوم وویریدلم مګم د نکاح خبره د زید سره راباندې ښه ولګیده چې د رضوان غږ بیا خپل د فکرونو څخه وباسلم: یغما آوری؟
یغما- هو وامې وریدل
رضوان- پریکړه دې څه ده؟
یغما- نپوهیږم

رضوان غټه ساه اخلی او کرار وایی: هیڅوک دې په زوره نه اړ کوي ته خپله پریکړه نیونکې یې مه هیروي چې یو ورور د رضوان په نوم لرې

یوه عجیبه ښه احساس مې د رضوان پدی خبره وکړو او کرار مې وویل: پوهیږم ژوندی اوسی.

خداې پاماني کوم او ټیلفون قطع کوم سترګې مې د زید په لور نیسم چې هغه وارخطا وایي: وګوره یغما په خداې قسم که زه کوم بد نیت ولرم باور وکه د نکاح موضوع د رضوان وړاندیز وو، که ته ونغواړې نه زه او نه هم بل سوک دې په زوره نه اړ کو.

خندا راغلی وه د زید په وارخطایي! نکاح له خپل بت پرست سره! مګم له دې بله لویه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوشحالي شته؟ په مسکا وایم: زید ارامه اوسه.
زید داسی غلی شو لکه په اور چي اوبه واچوئ به بند بند ژبه یې وویل: یعني
له......ما........سره نکاح کوي؟ (او ځان ته اشاره کوی؟ سر ښکته او پورته کوم چي زید
په بې کراره انداز وایې:

زید- یغما په خوله دي ووایه
یغما- هو!
زید یواځې کتل او څه یې نه ویل خپل لاس مي د هغي د سترګو په وړاندي ښوروم چې
زید کرار وایې: یغما ټوکی خو نکوي؟

ژبه مي له خوشحالی څخه نه ښوریده نو ځکه د سر په خوځولو جواب ورکوم چې زید په
کړس کړس خاندی چي زه خپل ګوته په خپلو شونډو ایږدم او کرار وایم: وویل:
ایششششششش چي څوک یې وانوري.
زید- په سترګو میرمن مي.

د میرمن کلمه مي عجیبه په مزاج ښه ولګیده چي زید وویل: نن شپه څنګه ده؟

په حیرانتیا وایم: څنګه څه ته؟
زید په یو نه کنټرول کونکې خوشحالي او خندا وویل: نکاح، زما زړه نکاح.
د زید په خبره د شرم څخه مي غومبری تکې سرې شوی چې هغه په خندا وویل: ستا
خاموشې په څه تعبیر کړم؟ آیاد غه عاجزه فقیر ملنګ زید په غلامې منې کنه؟

یغما- نه!
د زید خندا د شونډو څخه الوځې او په نا مطمئنه لهجه وایې: نه؟؟
یغما- امهمممم نه.

زید په کراره قدمونو شاته روان شو، چې زما خندا راغله د هغه و دی کار ته بس به ویې
دومره پعذابه ول خپل د ژوند د همسفر مي؟ په خندا او لوړ غږ ورته وایم: زید چیرته
روان یې بغیر له نکاح څخه؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

زيد- تا زه په ټوکو نيولي يم؟!
يغما- نه خو تا وويل په غلامي مې منې؟ زه يغما زيد خان خېل د زړه سلطان او پاچاه منم نه غلام.!

زما په خبره د زيد تللی مسکا بيرته په شونډو خپره شوه، او په خوشحالي وويل: تياره يې؟
يغما- هو خو خاله خبره ده؟

زيد په داسې غږ چې خوشحالي او شوق ورڅخه په څپو و ويې ويل: نه ورځه مور جانې ته غږ وکړه چې زه يې پوه کړم.
يغما- سمده.

د زيد موبايل ورته په لاس ورکوم او په تيز قدمو د سالون خواته روانيږم چې د شا لخوا د زيد غږ اورم چې وايې: يغما غټ تيکری دی په سر کړه.

بغير لدی چې د زيد خبری ته کومه توجه وکړم سالون ته داخله کيږم او د خاله په لټه ولو بوخته کيږم نظر مې په خاله پريوځې په تلوار يې خواته ځم همدا چې وروړسيږم په کراره غږ ورته وايم: خاله جانې زيد تاسو ته ناری وهل.

خاله- سمده لور جانې(بيا خپل د هم عمره ښځو د مينځ څخه پاسيږی او هغوی ته وايي: زوی مې راته غږ وهي ځم چې وګورم څه راته وايې؟

خاله په کراره ګامونو زما سره روانه شوه، کله چې دروازی خولې ته ورسيدو زه و دريدم او خاله ته مې وويل: خاله زه دلته تاسو ته په تمه کيږم تاسو لاړشي.

خاله خپل سر ښکته پو ته کوی او د زيد خواته ځي، تقريبا 15 دقې په تمه پاتي شوم! وخت بيحده کرار روان وو بيخی نه تيريدو زړه مې لکه چوغکې پشان ډب ډب کوی. د 15 دقو انتظار وروسته خاله په خلاصه خوله د خندا څخه سالون ته رانتوتل د خاله په راتلو ما په شرم خپل سترګې ښکته کړل چې خاله زما خواته رانږدی شول او په مهربانې او خوشحالي وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

خاله- ورځه لور جانې یو غټ ټیکری دی په سر کړه زه ذکیه ته غږ کوم.
یغما- په سترګو.

دا خبره کوم او د کالو بدله ولو کوټې ته داخله کیږم او ټیکری کې مې ځان راپیچم د دهلیز خواته لاړمرخاله د ذکیه خاله سره ماته په تمه ولاړ وه، نه پوهیږم زید خاله ته ځنګه وضاحت ورکړی وو چې خاله بیخی غوسه نه ښکاریده په ښکته سترګو د شرم ځخه د خاله او ذکیه خاله خواته ځم چې ذکیه خاله په مسکا باندی وایې:

ذکیه- مه شرمیږه زما ښایسته لورکې دغه د هر پیغلې جنې لاره ده.
خاله- ذکیه زما لور مه پعذابه وه.
ذکیه- بې بې جانې ما خو ورته څه ندی ویلې!

خاله زما لاس کلک نیسې او د دباندی پخوا روانیږو په کوچنې قدمو د خاله پسې شوم د یو څه تلو وروسته خاله د یو کوټې دروازه وټکول او بیا یې دروازه خلاصه کړه، زه په ښکته سترګو کوټې ته ننوځم موږ دری واړه په کراره سلام کو او همداسی په آرامه هم د سلام جواب اخلو او کینو زه د خاله څنګ ته کینستم او خپل سر مې ښکته واچوی

د سترګو د کونچ ځخه د کوټې داخل کسان له نظره باسم، یو سړی چې په نظر راته آشنا راتلو او یو هم مولوی صیب و! سترګې مې په زید ولګیدی یو سپینه خولې په سر کړی وه او کرار او با وقار ناست وو، څومره سپین خولې په سر ښه ښکاریده! مولوې صیب قران خلاصه وی او د زید په غوږ کې یو شې وایې.

زید کرار راپاسیږی او زما څنګ ته راځې زما مخکې ګونډه وهې او زما غوږ ته نږدی وایې: د پلار نوم دی څه دی؟
کرار ورته وایم: سید عاصم.

زید خپل سر خوځه ویې او پورته کیږی د مولوی صیب په غوږ کې زما په خیال همدغه خبره کوی چې هغه هم خپل سر خوځه ویې او وایې: یغما بنت سید عاصم آیا تا زید ولد حاجې رحیم بغیر له کوم زور او جبر څخه په خاوندی قبول دی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

یغما- هو قبول مې دی.

د چک چکو او مبارکیو غږ پورته کیږی! اوس د زید د ایجاب او قبول نمبر و مولوی صیب په همغه انداز زید ته وویل: زید ولد حاجي رحیم آیا تا یغما بنت سید عاصم بغیر له کوم جبر او زور څخه خپل د ښځې په عنوان قبوله ده؟

زید په بیحده ښایسته او خوشحاله لهجه وویل: هو قبوله مې ده.
مولوی صیب بیا وویل:زید ولد حاجي رحیم آیا تا یغما بنت سید عاصم بغیر له کوم جبر او زور څخه خپل د ښځې په عنوان قبوله ده؟
زید- هو قبوله مې ده.

مولوی- زید ولد حاجي رحیم آیا تا یغما بنت سید عاصم بغیر له کوم جبر او زور څخه خپل د ښځې په عنوان قبوله ده؟
زید- هو قبوله مې ده.

د زید د هر "قبوله مې ده" په لفظ و زړې مې کول او آسمانو ته پورته کیدلم د شاهیدانو په اقرار یو همغه هلک چې ماته آشنا معلومیدی د حسنات د خاله زوی عدنان و او بل خله او ذکیه زموږ د نکاح شاهیدان شول نکاح و تړل شوه ټولو مبارکي راکړل او د کوټې څخه ووتل او زه پاتې شوم او زید!

زید چې اوس مې اسلامي حلال او جایزه خاوند په حساب راتلو خپل سر مې تراوسه ښکته نیولې و چې د یو چا چې بغیر له کوم شک زید وو زما مخ ته د کینستلو احساس مې وکړو او زما ټکری یې له مخ څخه لری کړو او په مینه ناکه لهجه یې وویل:

زید: یغما مې، سترګې دې پورته کړه، دا شرم د څه لپاره!؟
د زید سره د مخامخ کیدو جرئت راکې نه وو د شرمیدو احساس مې کولو! نه پوهېدم چې څنګه سترګې پورته کړم او ورته وګورم!

زید په خندا وویل: زما زړه شرمیږی!؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

دی خبری وروسته، هغه زما زنه په خپل لاس کې نیسي او سر مې پورته کوي!
خپلې سترګې مې پورته کړې او د زید ښکلې خندا ته مخامخ شوم! هغه زما لاسونه د خپلو نارینه لاسونو په مینځ کې ونیول! او کرار یې وویل: زما مینی، که اوس مړ هم شم، زما په زړه کې نور ارمانونه نشته یوازینې ارمان می ته وی چې لاسته مې راوړې!

لاسونه مې نیسی او ښکل کړه! شرم مې یوې خوا ته کېښود، لاسونه مې د هغه د لاسونو له حصار څخه خلاص کړل! اوس نه مذهب او نه هم بل هیڅ خنډ په وجود کې نشته او نه هم په لاس کی زولنې شته! اوس زید فعلاً زما لپاره وو! زما په ژوند کې داسې خوښۍ او بخت مې نه وو، زه تری بې برخې وم!د زید ښکلې مخ مې خپل په دواړو لاسونو منځ کې نیسم او په خپلو پینو باندی کینم او مخ مې د هغه مخ ته نژدی کړو او سترګې یې ښکل کوم! او ورته وایم:

یغما- زید زما خاوند، زما نړۍ په تا پورې تړلی، د مړینې خبری مه کوو، شک مه کوه، دا ځل به زه ستا څخه مخکې مړه شم که پرتا کوم شې وشې، دومره بدبختیانې او مرګونه مې تیر کړل دا ځل زه غواړم چې ژوند وکړم،ته زما لپاره د ژوندون اوبه اوسه!

زه ستا په څېر په خبرو کې تکړه نه یم، چې ستا په څېر خوږې خبرې وکولای شم! د مینې نړۍ ته مې تازه قدم ایښی دی، له هر څه نه ناخبره یم، لکه ماشوم!یغما په تیاره کې په نفرت کې لوی شوی، هغه د مینې له کلمې څخه نا آشنا ده، ته ما بیا را لویه کړه، ما ته مینه زده کړه، ما ته د مینې کلمو سره اشنا کړه، هغه وخت به ستا بت مړ شې او یوازې ستا نوم به په خوله راوړې!

زید زما تندی په ارامه ښکل کړو او ویې ویل: ته پوهېږې چې زه دې ورځې ته څومره پتمه وم، څومره تږی وم ستا دی خبرو ته؟زه خپله درته مینه معنا کوم، زما محبوبې ستا د سختیو ټولې ورځی لکه د خوب په څیر د ذهنه څخه دی درته پاک کوم ته یوازې زما شه!یوازې ماته خانده!ته نه پوهیږی ستا خندا زما روح تازه کوي ژوند مې !

د زید هر خبرې سره زما یو غم په تیاره کې ورک شو! ما هیڅکله فکر نه کاوه چې یوه ورځ به زه د زید سره دومره مینه لرم!

(c) ketabton.com: The Digital Library

زيد- يغما ستا په سر قسم ، زه هيڅ باور نشم کولی چې دا صحنه ريښتيا ده، او ته زما يې! باور مې نه کيږي چې دا خبرې ستا له خولې زما غوږونو ته رسېدلي وي! ته

نه پوهېږې چې څومره خوږې خبرې کوې، د سادګۍ په وخت کې لکه د مولانا شعرونه په زړه کې کيني!اه ټول وجود مې، زما خايستو فکر کوم چې په خوب کې يم!ممکنه ده ستا د تيږی زړه ماسره مينه ولري او ستا زړه زما په نوم وی هوم؟ يعنی.. يعنی....

زيد حتا نشو کولي چې سمې خبرې وکړي، خپل د حرکاتو کنټرولول! خو لری اه زما خدايه!! تا ماته زيد د ټولو دولسو کالو ثواب راکړو زه منم، قمار وهم، قمار هغه هم له خپل ژوند سره ، هو، ما ټول خپل عمر د زيد په بدل کې قمار ايښی وو، نه پوهيږم دا قمار به چيرته پای ته رسيږي! زه د زيد لاسونه په خپلو لاسونو کې نيسم او په موسکا وايم: زيد زما خاونده، آرام شه، وګوره چې هرڅه ريښتيا دي.

سم وګوره زه ستا و مخ ته ناسته يم او ستا د نکاح په قيد کې بندی شوی يم! شايد زه لومړی بندې اوسيږم چې خپل د قيدی کيدو او په زولنو کيدو باندی راضې يم.

زيد نا مطمئنه خپل ځانته اشاره کوی او وايي: زه زه ستا خاوند يم!؟ ته زما د قيدی اوسيدو باندی راضې يې؟

مسکا مې نرر هم زياتيږی او په خوشحالي ورته وايم: هوو ته زما خاوند يې يواځې او يواځې ته.. او اقرار کوم زه ستا په قيد او زولنو د نکاح باندی د زړه څخه راضې يم. زما زړه ستا په نوم دی او هر يو چې ستا څخه بغير زما د زړه حريم ته راشې لکه کافر به د جنت له دروازو څخه يې شړم.

زيد په لوړ غږ وخندل او ما د ژوندی اوسيدو احساس وکړو د هغه په خندا زيد په همغه خوشحاله لهجه وويل: ای ظالمې دومره خوږی خبری دی زده وی او زه دی خپل د خبرو په آرمان کې پاتې کړی وم.

په کراره خاندم او په شيطنت باندی وايم: بنه چنارګل بابا هغه وختو کې ته يواځې زيد وی او زما لپاره يو دم حرام، خو اوس شرايطو بدلون کړی اوس ته زما خاوند يې او ما خپل

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټول دا خوږه خبرې خپل خاوند ته امانت ساتلې وه.

زید په لوړ غږ خاندی او وایې: وای خدایه دا دومره نیکمرغی او زه؟! نا ممکنه ده!
مګر هغه لیونې یغما هم داسی خبری زده دی او پوهیږی وربادی؟!

د زید په خبره ما خپلې سترګې پټی کړی او په دروغجنه غوسه د هغه ښکلي ویښتان کش کوم او وایم: ګوره زه له هغو ښځو نه یم چې ارامه پاتی شم!پخدای ژوندی به دی پوستکی درنه اوباسم! خبر اوسی! لیونی هم ته خپله یې مجنون خان!

زید خپل لاسونه د تسلیمی په څیر پورته کوي او په خندا وایې: میرمنې زهی نوکر غلام یم! هو، هو، دا خو واضح ده چې زه لیونی یم،لیونی د خپل بت! لیونی یم.

په خندا ورته وایم: افرین چنار ګل مجنون!

زید، ماته وکتل او داسې وخندل لکه ماشوم چې د زړه له تله خاندی! چې ما ورته وویل:
زید، پورته شه، ډیر ناوخته دی، جینکی راته پتمه دی!

زید شونډې رابښکته کړی لکه غوسه چې ویې او ویې ویل: نا، نه منم زه خپله ناوی غواړم.

د زید و دی سپین سترګي ته مې خوله وازه پاتی شوه او ومې ویل: پورته شه(بیا مې د هغه د خولې پیښې وکړل او په رشخندی لهجه مې وویل: زه خپله ناوی غواړم هله پورته شه.
زما په کارونو او خبرو زید خاندی او وایې: سمه ده، پوی شوم، ضرورت نشته ځان داسې کږه وږه کړی...

په لوړ او ګواښ لرونکي غږ وایمچ: زیددددددد
زید- جان زید ووایه خایستو مې ژوند مې.
یغما- ولاړ شه نوو..
زید- سمده په سترګو دا ده ولاړ شوم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زید په سترګو ویلو ته په زړه کې وایم:قربان دي د سترګو شم یوسف د زماني مې.
زید خپل د خبر پسي په خپل ځاي ودریدی زما لاس یي ونیو او زه یي هم له ځایه جیګه کړم، پرته له کوم خبري دروازي خوا ته ځم چي زید حیران راپسی ناری وهي: یغما ! چیرته؟

یغما- خلک چیرته ځي! کوټي ته!
زید- همداسي ځي ؟!
سترګي مي تاوي کړي او په ټوکو وایم: هو صایب همداسي ځم.
زید په شیطانت وویل: خي مچو مي سنګه کیږی؟

د زید په خبره مي غومبري د شرم څخه تک سره شول او غوړونه مي اور غوندي ګرم شول په ناباوري وایم: ته چنار ګل بابا سومره بي تربیه او بې شرمه یي په خداي!؟

زید په لوړ غږ خاندی او وایي: څه مي کړي؟ که مچ رانکړی تر سهاره همدلته پتمه کیږم زړه دی نو.

د نیاګانو غوندي په نصیحت پیل کوم او ورته وایم: زید وشرمیږه! بده ده غټ سړي یي.
زید مظلومانه وویل: د زید خایستو کوم ځاي بده ده هاا میرمن مي نه یي؟
پوهیدم تر سهاره راته دلیل وایي د همدي لپاره بغیر له کومې خبري ورنیږدی کیږم او وایم: سمده!

سترګي مي پټوم! چي زید په خندا وایي:لیوني مینه مي(ورو مي په وینتیانو ښکل کوي سومره د زید حیا او غیرت مي په زړه کي ځاي نیولي ده باوري شوي وم چي زید کوم څه د هوس په نوم نه پیژني سترګي مي ورو او نوبتي خلاصې کړي چې زید موسکي شو او وي ویل: اوس ستا نوبت ده !

یغما- زما نوبت ؟!
زید- همممم

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپل چنار غوندي قد ټيټ کوي او خپل سترګو ته اشاره کوي، اهاا پوهه شوم چنار ګل بابا وايي سترګي مې ښکل کړه هههههه پینو په ګوتو ودریدم او دواړه جهانونه مي ښکل کړل نور د زيد د خبري پتمه نشوم او دروازي ته لاړم!!

د کوټي څخه د وتلو څخه مخکي زید وايي: ریښتیا یغما مهر مي درته خپله وټاکه سلور سوه د طلا سکي!
یغما- زما لپاره سل غونچي د ګلو بس وي ولې دومره زيات ...؟!
زيد- پوهيږم ګراني ماديات ستا لپاره اړين ندي خو دا زما ډالي ده تاته.
یغما- ته خپله زما لپاره ډالي يي.

دا خبري سره سم مي کوټه پريخوده او لاړم، چې زید په ښکلي غږ چي خندا پکي پرته وه وي ويل: ښه شپه خايستو مي.
په منډه کوټي ته لاړم کوټي ته ننوتو سره سم دي انجونو هوراا چغي ووتي امینه په لوړ غږ وويل: چيرته وي اغلي یغما یو ساعت شو ورکه يي!

حسنات- هي امينه وريندار مي مه زوروه ښکاره ده چې ورور سره مي وه ضرور کار يي لره ورسره.

امینه- ته يي وکيله يي ؟!
حسنات- هو زه يې وکيله يم !

د حسنات او امينه مشاجري ته مي خندا راتله په جيګ غږ مي وويل: انجونو هيله کوم غلي شې(حسنات او امينه دواړه چپ شوي چې ما وويل: څه شوي؟ولي ګوري؟ توبه خدايه ترور سره وم.

ټولو يوزاي وويل: ريښتيا؟!
په کلکه باندی وايم: هوو !
ا نجونو په ارامه وخندل د انجونو مينځ کې ساره او اناهیتا په قار ناستي وي توجه مي ونکړه ورته او حسنات ته مي وويل: حسنات جاني زما دي خوب کالي دي چيرته اينبي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

حسنات پرته له زنډ نه جيګه شوه او ويې ويل: سمده وس يې راوړم.
بيرون لاړه او به تلوار له يو جوړه کاليو سره راغله او ويې ويل: دا ده واخله وريندارې .
کالي مي واخيستل او پردي شاته مي واغوستل بيرته چې راغلم نو انجونو ته مي وويل:
انجونو شپه ختميږي جيګ شي ويده شي.
حديثه په خندا وويل: ولې مجلس دي خوښ نشو؟!

مخکي له دي چي زه جواب ورکړم ساره په طعنه لرونکي انداز وويل: معلومه ده خوښ يې نشو مجلس.
يغما- نا ګراني مجلس ډير خوږ دي خو سبا ورځ هم بايد نظر کي ونيسو.
حديثه خپل سر ښکته پورته کړو چې اميني وويل: يغما جاني راشه دلته ما څنګ ته
(امينه ځان خوا ته اشاره وکړه چې حسنات وويل: اړتيا نسته ماته وريندار نه پرته مي خوب نه راځي.

د حسنات پدی خبره د انجونو د خندا غږ شو په ډير زيار حسنات څنګ ته مي ځاي ونيوه انجونو خه شپه وويل او څراغ يې مړ کړو، خوب ځاي کي مي سملاستم او د څو شيبو مخکي کارو ته مي چورت وهه لکه دي يو خوږ خوب غوندي مي سترګو ته کيده بي اختياره موسکا مي پر شونډو خپره شوه سترګي مي پټي کړي او د زيد موسکي څيره مي سترګو کي انځور کړه اخري څه چي مي په ذهن پاتي و د هغه ښکلي موسکا وه...

هله انجونو جيګ شي فکر کوم د ذکيه ترور غږ و سترګي مي په لاس وڅولولي تولي انجوني لکه خرس ويده وي،حسنات مي په لاس وښوروله

يغما- هوويي خرس جيګه شه ماسپيښين شو.
حسنات په خوبولي غږ وويل: اه يغما!! پريميږده
يغما- نچ نچ ندي پريږدم جيګه شه(حسنات په غوسه جيګه شوه او ګډود ويښتيانو سره او په غوسه يې وويل: يغما ريښتيا وايه ما ستا د پلار ميراث درته خوړلي؟ چي عزرايل غوندي نازل شوي هاا

هغي ويل او ما خندل په خندا مي وويل: سنګه دي زړه ډک ده !
حسنات په غوسه سترګي واړولي او وي ويل: زه تا سره خفه يم !

(c) ketabton.com: The Digital Library

جيګه شوه او دروازي ته لاړه په شيطنت وايم: سمده لالا ته دي وايم چي نن لاړشو.

حسنات- يغمـــــــــــاااا....
په خندا ورته وايم: ليونی اوس ښه چيغی ووهه !

د حمام په لور ځم مخ او لاسونه مينځم د عادت مطابق اودس هم کوم بيرته انجونو کوټی ته راځم ، خوب ځايونه ټول شوي او سهار ناشته هم آماده شوي وه! حسنات حديثه ډوډی چای راوړي امينه نه وه! په ټوکو ټکالو باندی چای څکل کيږي، بيا آرايش کول پيل کيږي .....

ما په زير زير هغوی ته کتل، ټولو کالو بد لول خپل ځانو باندی بوختی وي چې حسنات راباندی غږ کړو: ولی ورته ګوري لاړه شه کالي دي بدل کړه!
يغما- مه خوو نور کالي راوړي ندی نکيږی پرون شپی کالي په ځان کړم !

حسنات زما اوږه وهې او به خندا وايي: تا راوړي ندی ... مه خوو درته راوړي کالي هم تاته هم خپل ځانته.
حيرانه شوم په خوشحالی می ورته وويل: ربښتيا؟ ؟؟؟؟
حسنات- اه ته صبر وکړه درته راوړم.

حشنات په منډه دروازه په لور ځي څو شيبو وروسته راځي دوه جوړه کالي په لاس کي وه! خوشحالی باندی کاليو ته ګورم چې حسنات وايي: کومه جوړه غواړي؟ ؟
يغما- امم نپوهيږم هر کومه ستا خوښه وي هغه ته واخله.
حسنات کاليو ته ګوري بيا راته وايي: ښه يغما جانی ته ډيره سپينه يی دا شنه کالي ستا واخله په ځان کړه او دا نيلی رنګه کالي زما.....

په مسکاه باندی کاليو لور ته ګورم لنډ پنجابي ګيبی، پرتوګ سره، غاړه يی غمويو باندی جوړه وه اول ځل مه حسنات لاس کي وليدل زړه کی می خوښ شوی وه کالی حسنات څخه اخلم غومبري ورته ښکلی کوم او ورته وايم: مننه کنه اوس ساره، اناهيتا، مخکي به دوه روپو کيدم مننه حسنات جانی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

حسنات په خندا وايې: ورځه خوره خوره راته ځان مکوه زه دي پيژنم
ژبه مې ورته راباسم مسخرې که وايم: رښتيا هم تا سره مينه نکيږی همداسی تيره لرګي پشان ښه يی ..
حسنات خاندي راته: ورځه ورځه..

کالی مې بدل کړل ځان مې هينداره کی وليده ډير ښه يو ځای شوي رنګونه وه تضاد په ډول سپين پوستکي او شين رنګه کالي دا شين رنګه کالي انسان نور هم سپين ښکاره کوي..

يغما- حسنات حسنات وګوره څنګه ښکاري!؟
حسنات زما په ليدلو سترګويی وځليدی او په خوشحالې وويل: وای وای وجلی ډير ښکلی شوی يی ماشاالله.
يغما- مهرباني موده ګرانيييی.
حسنات په خندا وويل- پوهيرم.
يغما- خاوري پوهيرم ستا پځان دومره باور دی زه مړه کړی يم.

حسنات زما خبروته ډير پام نکوی حديثه په لور ځي هغه هم آرايش باندی بوخته وه ورته وايې: حديثه هغه ظريفه آرايش سيټ دي راکه زه خپلي ورينداره جانې ته ووهم

حديثه آرايش کولو څخه لاس اخلي زما لور ته ګوري او وايې: اه يغما څومره شين رنګه کالی درسره ښه ښکاري.
په مسکاه جواب ورکوم: مننه ښکلی مې ..
حديثه- مننه ګراني وريندارې راشه کينه اول به تاته آرايش وکړم.
يغما- سمده .

حديثه لور ته ورځم مخامخ ورته کينم 20 دقيقی وخت ونيوه ترڅو حديثه وويل: خلاصه شوی وينتان دي پورته کړه تول، کنه واده خلاص شوی يواځې ميلمانه پاتی دی دومره د وينتيانو فيشن ته ضرورت نشته.
يغما- هررقم ته غواری هغه رقم راته جوړ که.

(c) ketabton.com: The Digital Library

حدیثه ویښتان می تول پورته کوي ځودانی سیخک هم وهي! او وايي: سل زري ماشاالله ډیر ښکلی شوی ګراني.
ورته مسته خاندم او وایم: اه خجالت مه راکوه سترګي دي ښایسته ګوري!

حدیثه خاندی او زه پورته کیږم ټکری په سر کوم، خپل ځان باندی بوخته وم یو لس کلن هلک کوټی ته راغی او ویې ویل: یغما خور څوک ده ؟؟؟
خواته یی ورځم مسکاه باندی ورته وایم: ووایه ګرانه زه یمه!
هلک خاندي راته یو خلطه زما لور ته نسئ او وايې: خاله دا زید لالا راته راکړه راته وویلی تاته راوړم اوتو کړی.

د هلک د لاس څخه کالی اخلم او په خندا ورته ووایم: سمده ګرانه په تمه اوسه همدا اوس درته اوتو کوم !

کالی د ماشوم څخه اخلم او بل کوټي په لور راونیړم کالی خلطی څخه راباسم ، تور رنګه کالي وه ! لیونه چنار ګل بابا حتما غواړي ما لیونی کړی فکر کولو څخه لاس اخلم کالي ورته اوتو کوم هلک دروازه څنګ کې ولاړ وه کالي ورکوم چې د برق پشان عمومي دروازه لور ته ځی، تولی انجوني تیار کیږي دهلیز خواته ځي تقربیا نو غرمی تایم شوي وه، خلک ډیر نه وه یوازي خاص میلمانه پاتی وه غرمی ډوډی جلی کورني راوړي وه ډوډی هم وخوړله شوه بیا مجلس پیل شو.

سهار څخه تراوسه پوري می زید لیدلی نه وه ! زید فکر کی وم سارا په ژاړ کوټي خواته لاړه اناهیتا هم ورخطا خواته یی ورغله او ویې ویل: ګرانی سارا څه شوي خوری ؟

سارا په سلګو سلګو ژړل اناهیتا، سارا غیږ کې نیوله وه آرامه کولی ! تولی انجونو عجیبه عجبیه سارا ته کتل اناهیتا سارا له لاس څخه نیسی او دروازه په لور ځي اندیښمنه کیږم لږ ځند وروسته پورته کیږم دروازه په لور ځم دهلیز ته ورننوځم سارا ژړا غږ د کوټو د شالخوا څخه راتلي سم مې اوریدی نه بیا هم لږ خبرو غږ غوږونو ته می راته

سارا- اناهیتا نږدي وه زما لاس ماتې کړي.(سارا دا خبره کوی او بیا ژړا ته پیل کوی

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې اناهستا ورته وايي: ګرانی سارا آرامه اوسه!

سارا- مه .... مه يواځې هغه لاس ونيوه خوو هغه داسې ناسزاه خبري راته وکړي د يغما نيکمرغي باندی زما بخيلي او حسادت کيږی پوهيږم څه يي راته وويل؟(بيا يې ساندی پورته شول اناهيتا ورخطا باندی ورته وايي: ارامه اوسه اوس څوک خبر نشی پخدای قيامت به جوړ شي.

سارا- اناهيتا نپوهيږی هغه تورو کاليو سره يوسف د مجلس شوي وه.
اناهيتا په کلکه غوسه ناکه لهجه ورته وايي: سارا انسان شه وجلی ته نګوری هغه ښځه لري اول څخه مې تاته وويل چې زيد داسي څوک ندي چې ته يې د غوښتلو اراده وکړی او هغه لاس ته راوړی.! اول نه پوهيدی دومره ښکلا سره يی ستا خواته نګوری ته بيا هم هغی په تمه وي؟!

ولی دومره ساده او بيعقله يی؟ عمه لور کيسې څخه يی خبره نه يي؟ زيد هغه ته ارزښت ونکړه تاته به ارزښت درکړي؟ هاااان

دوی څه په اړه خبري کوي کومه خبره شوی؟ اوريدلو څخه لاس اخلم دروازه په لور ځم يو ماشوم ته وايم زيد ته غږ وکړه! وروسته د څو شيبو زيد دروازه څخه رانوځي ورته ګورم زما په ليدولو خاندي او زما خواته راځي....

زيد- واه واه زما خايستو څومره ښايسته شوې ده.ما شا الله.
يغما د خبرو توان نه وو راکی او يواځې زيد ته مې کتل چې زيد وويل: يغما مې چيشې شوې دی ولی خبری نکوی ؟
په ډير ستونزمن ډول او کرار می ورته وويل: ساره ... ساره...
د زيد څهره له ډيری غصې سور شو.اوپه لوړ غږ يی وويل:هغه بی حيا جلی چيشې ويلی درته؟
سترګی می ښکته واچول او سلو می وويل: ستاسو مېنځ کې څه پيښ شول؟
زيد زما د زنی لاندی لاس راکش کوی او سر مې اوچت کوی او ورختا غوندی وايي:
يغما قسم په الله باور وکړه ځه هيڅ ګناه نلرمه.نپوهيږمه هغيه بی حيا جلی څه ويلی درته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه می شو کولی زید خواته وګورمه نیوهیږمه ولی؟ شاید د دی لپاره چې ساره د زید تعریف وکړو په دی جامو کی زید په لوړ غږ وویل:لعنتی ولی ګوری نه راته هااااا؟ وډاره شومه بیا کوم لېونتوب ونکړی.هیس کار د زید څخه ناشوني نده هغه هم کله چې غصه وی نه می غوښتل خبری ورسره وکړمه پوهیدمه هم چې زید ګناه نلری.ولی بیا هم زړه می خفه وو.ربښتیا هم نیوهېږمه ولی داسی ومه.
په بی مینی انداز مې وویل:

یغما- زیده دا کور نده چی ته غږ داسی لوړ کوی.هیله کومه غلې شه.اوس به څوک واوری.او د ترور عزت به یوسی.!

زید په غوسه خاندی او وايي: ارام شمه!احمق ته ګوری نه راته بیا وایی آرام شمه.ډیر غواړی ما خوار او ذلیل وګوری. اصلا پوهېږې هغه هر ځای انجلې...(په وارخطایي مې لاس ورته خوله کی کیښوده .سترګی می د توپ په اندازه شوې وو.نپوهېدمه زېد دومره غصه کېږې چې د ژبې کنترول له لاسه ورکوي.

لیوني چنارګل یواځې زما خواته راکتل په غصه می وویل: نشې کولی په دغه غصه او په دغه خبرو ځان پاک کړې .ته ووایه ساره سره دی څه کول ؟

په ټول وخت کی چی دا خبری می کولی لاس مې د زید په خوله وه.
لاس مې واپس کومه او د ځواب په تمه یمه.زید ځما په لیدو غرق وو. او په بې خوده لهجه یې وویل: یغما نور دا رنګ وانغوندی.

د زید په خبره په حیرت باندی ورګورم! خدایه څه څه وایمه او دا لیونی څه وایی؟!
مخکی له دی چی ځواب ورکړمه د حویلې دروازه خلاصه شوه. یو ځوان د ننه شو چې د زید له برکته می ونه لیدو. ځکه زید زما مخ ونیول داسې لکه چې زید اول د هغه ځوان راتلو ته پام شوی وو نو ځکه لکه یو پناه پشانتی خپل سیوری لاندې پټه کړمه.تر سیېنې پوری یی رسېدمه څه ټیټه نه ومه برعکس د لوړ قدو کی راتلمه.خو زید ډیر جېګ او اندامی وو.

زید په غوسه ناکه لهجه وویل: یغما که یو توټه کالی د هم څوک وګوری وژنمه دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه ورسیږي ښهري ته دی پو هه شوي. نور دلته مه ودریږه.(په لاسونو یی پړونی (ټیکری)راته سم کړو چې زه د زید په کارونو یی غرقه شوې ومه.تولّه غصه می هیره شوله او زید ته مې کتل.هر ثانیه له مخکی نه هم پری مینیدمه.هو خبره له میني تیره شوې وه آو د محبت نړی ته می پښه اېښودی وه.

هغه نړی چی یغما یی بدله کړه بخیله شوي ومه. که مخکینی یغما ومه د ساره په ژړا زید می ملامت کول.او مغرور می ورته ویلی. ولې اوسنی یغما مخی ته یی دریدلی او حساب پوښتنه کوی. زید چې لیونتوب یی هم ښکلی دی یو اځې ځما لپاره .
د دروازې پوری کیدلو اواز شو. چې زید وویل: ورځه وروسته غږیږو.

زید ولاړ او ما د هغه تک ته کتل په لوړو قدمونو دهلیز ته ننوتمه. سمه ده جسما دلته یمه ولی روح می هلته پاتی شو.په سستو قدمونو کوټې ته ولاړمه تول انجونی په خبرو بوختې ول.او موضوع هم ساره وه.حسنات او امینی خواته لاړمه. او وایم: حسنات لږ اخوا کینه.

حسنات زما په لیدو یو څه شور خوری او ځای راته تش کوی. څه دیوال خواته ناسته ومه خو حسنات زما او د امینې مېنځ کې ناسته وه.د امینی غږ لوړ شو: یغما ځنډ د وکړو چیری وی؟

یغما- هیڅ لږ تازه هوا مې خپل سږو ته ورکول.
امینه په خندا وایې: زه ښه ده چې پو هیږی هوا سږو ته داخل کیږی.
په شیطانی خندا می وویل:آه امینې جانی تول خو ستا په څیر هفته فام ندی .

زما پدی خبره حسنات له خندا سره شوه.او امینی هم خپله خوله نیولی وه
حسنات په خندا وویل: جلی ته څومره چالاکه یی.
اوږې می پورته اچوم اووایم: مهربانی مو ده.

مجلس مو ګرم وو چای مو ښبنل او خندل مو. دلته وخت ډیر ښه تیریدو هوا نوره تیاره شوله او د ډوډی تیاری پیل شو. وروسته له ډوډی انجونو لوښې ومینځل ذکیه ترور اجازه نه ورکوله لاس په تور او سپېن ووهمه.د خوب وخت رارسیدلی وو بودی ښځی وخته ویدی شوې ول.یواځی مونږه انجونی پاتی وو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ساره لکه بد اخلاقه ښځو هری انجلی ته خوله اچوله .کوښښ مې کولو چې سترګی په سترګو نشمه ورسره ځان می لری ساتو ورنه. پوهېدمه دا هر څه ځما له وجهې دی.حدیثه او امینی ځایونه واچول.ټول غزېدلې وو او کېسې مو کولی پوهیدمه نن اخری شپه مو دلته ده.انجونو سره مې ډیر عادت کړې وو.کیسی ختمې شول او انجونی ویدی شول سترګی می پټې کړل او ایت الکرسې مې تلاوت که تر څو بیا هغه خوب ونګورمه.

بیا هم هماغه خوب هماغه ځای خو د سیند رنګ تور وو دقیقا لکه د زید د سترګو پشان، د سېنې په سر می دقیقا د زړه ځنګ ته می یو مړاوی تور ګل وو.له ډاره د خوب څخه پاڅیدمه.کوټې ته می وکتل ټول ویده ول. د سهار ړنا ټوله کوټه روښانه کړی وه پاسیدم او د تشناب خواته لاړم ټول کور پاسیدلې و بغیر زموږ د انجونو د کوټې څخه! اودس کوم او بیرته د کوټې خواته راځم او په انجونو غږ کوم:

یغما- انجونو پاسیږی سهار دی.
د هیچا غږ رانغې چې دا ځل مې یو څه په تیزه وویل: هوی پاسیږی نو...
حسنات په خوبجن غږ وویل: یغما دوه دقې نور مو هم پریږده.
یغما- نچ نه یو دقه نور دی لا نه پریږدم.

ما او حسنات خبری کول چې ناساپه سارا سر د کمپل څخه سر راوباسې او په غوسه یې وویل: یغما یې که هر سوک چې یې حق نلری د نور کسانو خوی خراب کړی، ته پاسیدلې یې معنا دا نده چې ضرور دا نور هم راویښ کړی.

د سار پدی خبرو حسنات په تلوار خپل ځای کې کینستل او ویې ویل: سارا د انسان پشان خبری وکړه، ته نشې کولې میلمه ته سپکاوی وکړی.
سارا هم لځایه پاسیدل او دا ځل یې په غوسه ناکه لهجه حسنات ته وویل: څه دی درباندی بده ولګیده؟ حق خبره تریخه وی کنه؟ صحیح ده چې وریندار دی ده او میلمنه ده خو د آسمان څخه نده راښکته شوی چې زه یې هر حرکت او خبره نادیده ونیسم او هیس ونه وایم ورته..!

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دوی دواړو په جنګ ټول انجوني راويښ شوی وه او هک حيران يې دوی ته کتل د دی ښخه مخکې چې حسنات دهغه قدوو جواب ورکړی ما تلوار وکړو او د دوی د جنګ ختم کولو لپاره مې وويل: حسنات بس دی! باسيره لاس او مخ دی ومينځه.

حسنات زما خواته راوکتل او ما د سترګو په اشاره و پوهه ول چې نور دی چوپه شي! د سهار چای وخوړل شو ډير ميلمانه لاړل تر غرمه خپل مينځو کې بوختې و او کور مو سره پاک کړو زيد خاله ته ناری کړل ضرور کوم شئ ورته ويل؟! د څو دقو وروسته چې خاله راغله نو حسنات ته يې غږ کړو او ويې ويل:

خاله- حسنات لورکې خپل او د وريندارى کالې دی را ټول کړه.!

د خاله په خبره پوه شوم چې د تلو وخت دی، حسنات بغير له کوم ځنډ ښخه پاسيده او زموږ کالې راټول کړه او په بکس کيخودل خاله خپل سپين ټيکری په سر کړو ما او حسنات هم خپل ټيکرانو کې ځانونه وپيچل! ما او حسنات د ټولو انجونو سره حدای پاماني وکړل، خاله هم د ذکيه ترور سره په خدای پاماني بوخته وه حسنات د ذکيه ترور خواته ولاړه او هغې د مخ ښکله ولو حال کې ورته وويل:
:□#شهاب
حسنات- خاله جاني تاسو هم زموږ کور ته بيا راشي، ستاسو پسې مو زړه تنګ کيږی.
ذکيه ترور حسنات غيږ کې نيسې او ښکل کوی او ورته وايې: سمده خاله دی درنه قربان شي ضرور راځم.

زه هم د خدای پاماني په نيت د ذکيه ترور خواته نږدی کيږم چې هغې هم ماته پام کيږی او خپل غيږه راته حلاصه ويې او وايې: ښه شو چې راغلې لور جانې، انشاءالله چې ښه وخت به دی تير کړی وی؟
يغما- مننه ترور جانې، هو ډير ښه وخت و د انجونو سره مې سات تير شو.

ذکيه ترور زما مخ ښکل کړو او خپل د لاس ګوتمې زما په ګوته کړل! د طلا د ګوتمې په ليدو و شرميدم او غوښتل مې بيرته يې ورکړم چې ذکيه ترور وويل: لور جانې دا ستا او د زيد خان د واده ډالې ده زيات شئ نده خو ته يې ومنه زما لخوا.
يغما- هيله کوم ترور جانې دا نو څنګه خبره ده تاسو مهرباني ده...

(c) ketabton.com: The Digital Library

بلاخره خدای باماني خلاصیږی او د حویلي د دروازی خواته روانیږو، زید خپل په موټر ډېره وهلې او موږ ته په تمه و زموږ په رسیدو ژر اول خاله جاني ته بیا ما او حسنات ته د موټر دروازه خلاصه وی، په موټر کې کینم زید د موټر هینداره زما په مخ برابره وی، ښه شو د حسنات او خاله فکر نشو! په حیرت کې وم د زید و دومره بی پرواه کارونو ته!

موټر روښانه کوی او حرکت کو د څو دقو وروسته د حسنات اوف او چوف پورته کیږی او وايې: لالا یو سندره خو ولګوه لاره لری ده بیخې ستړی کیږو.

زید بغیر لدی چې د حسنات جواب ورکړی خپل موبایل له جیب راباسي او د یو چارچر پشان لین سره یې وصل کوی او موبایل د حسنات خواته نیسي او وايې: الخله هر سندره چې غواړی چالانده یې کړه!

حسنات په خوشحالي د زید له لاس څخه موبایل اخلي او خپل د خوښې سندری پسې ګرځې د څو دقو وروسته وايې: اها دغه دی پیدا مې کړو(سندره پلې کوی د سندری د اول بیت په آوریدو په تلوار د هینداری څخه د زید خواته ګورم چې سترګې مې د هغه د سترګو سره بندی پاتی کیږې...

شده ام بُت پرست تو
قسم به چشمان مست تو

به کُنج میخانه روز و شب
شده ام جامِ دست تو

شب هجران دیگه تمامه
گل مهتاب بر لب بامه

عاشقی جز با تو حرام است
که برای تو زنده ام

(c) ketabton.com: The Digital Library

به تو چون سجده میکنم
شرّر به هر سینه میزنم

به غصه میخواهم که بعد از این
بت روی تو بشکنم

شب هجران دیگه تمامه
گل مهتاب بر لب بامة

عاشقی جز با تو حرام است
که برای تو زنده ام

شده ام بُت پرست تو
قسم به چشمان مست تو

به کنج میخانه روز و شب
شده ام جامِ دست تو!

د سندری تر تمام کیدو د زید تندی تروش و چي معنا تراوسه غوسه دی! کله ناکله په هینداره کې مو سترګې سر جنګیدل چې هغه په ژر خپل نظر اخیستو زما د سترګو څخه، بلاخره کور ته ورسیدو زید خپل موټر خپل د یو انډیوال کور کې و دره ویې او نور لاره تر کوره پیاده روان شو، کورته ننوتلو ستړی ستومانه و دا هم ښه شول زید د ماښام لپاره ډوډی اخیستي وه، زید د ناستي کوټې خواته لاړو او حسنات ته یې وویل چای دم کړی.

ما هم خپل ټیکری په تار واچو او د آشپزخانې خواته ولاړم د حسنات سره مو په ګډه چای دم کړو او د ناستي کوټې خواته ولاړو حسنات ټولو ته د چای پیالې ډکې کړل، زید خپل په موبایل لګیا و لیونی بیخی یو ځل راکتل هم نه! ما او حسنات د چای څکلو حال کې د واده په اړه مو خبری کول او خندل مو، چای مو خلاص شو زید مو یواځې پریخود او د کور د بڼ خواته ولاړو!

(c) ketabton.com: The Digital Library

حسنات ماش د پاک کولو لپاره راوړل د شپې د تیاره کیدلو پورې د ماش په پاک کولو باندې بوختې وو، د تیارې په خپره کیدلو د بې ښخه کور خواته ځو چې خاله وايي: انجونو هغه ډوډۍ ګرمه کړې ناوخته دی.

ډوډې خوړل کیږې او خاله زموږ ټولو ښځه مخکې د خوب لپاره خپلې بسترې ته ځي، چنارګل راسره خبرې نکول او د اتلس کلنو انجونو پشان يې ناز کوی! حسنات ته وایم: حسنات زه ځم د لالا د خوب ځای دی اچوم او ګورم کوم شئ ته خو ضرورت نلری!؟

حسنات- سمده ورځه او هو. دا غوړې هم واخله!
یغما- غوړې څه کوې؟
حسنات په ریشخند وویل: غوړې خلک څه کوی؟ خو هوښیارې خپل ویښتیان او سر وربانده غوړه ویې او چاپې کوی.
یغما- ښه ښه سمده زیات فلسفه مه وایه..

حسنات خپل سر چپ او راست خوځه ویې او زما پر حال افسوس خوری، د ناستې کوټې خواته ځم او کرار دروازه خلاصه وم زید زما پر لیدو خپل سترګې پټه وی! عه دی نو بیخې د حد ښخه اوړی! نو زما غوسه هغه ورځ کوم ځای غلط وه؟ خو ویرېږم کومه جنې دی زما خاوند خواته بد وګوری او زه دی ناخبره اوسیږم!

د غوړې ډوبې مخ ته کیدم او ځای ورته اچوم او کرار ورته وایم: کوم بل شئ خو دی پکار ندی؟

زید هیس جواب رانکړو زړه مو غوښتل ټول ویښتیان یې ورته وشکوم خو هیس مې ونه ویل او په غوسه د کوټې د دروازې خواته روانه شوم چې راپسې غږ کړو: چیرته؟
یغما- که اجازه راکړې صیب غواړم ویده شم.

زید- سمده اول زما سر ویښیتان او سر چاپې کړه بیا لاړه شه...

حتا دغه جمله یې لا په غوسې او قهر وویل! زه هم په غوسی او قهر د زید خواته ځم، د غوړو ډوبې راخلم او د زید شاته په ځمکې کینم په غوسه مې خپل لاس په غوړو ولړې او

(c) ketabton.com: The Digital Library

په کلکه مې د زيد په ويښتيانو کې ووهو چې زيد په غوسه وويل: يغما کش کړه نور هم کش کړه دا ميراث شوی ويښتيان.

زيد په غوسه دا خبره وکړل خو زه هم غوسه وم د هغه دی نازونو څخه نو خبره مې ورڅخه ومنل او په کلکه مې ويښتيان ورڅخه پورته خواته کش کړل چې د زيد چيغې بورته شوی او ويې ويل: اه يغما و دی شکول پخدای ټول ويښتيان دی راته د بيخ څخه وباسل..

د ماشومانو پشان وايم: بيا زما سره جنګ کوی!؟بيا زما سره خبری نکوی؟ ها؟
د زيد خندا غږ پورته کيږی او وايي: د همدی لپاره مې ويښتيان د بيخ څخه باسې؟ نه وايې خاوند دی ګنجې کيږی؟
په غوسه وايم: پريږده ګنجې شې ترڅو نور هيس سوک در ونګوری او زما د جګرخونې سبب نشې.

دغه خبری مې دومره په مظلومانه توګه وکړل چې خپل په ځان مې خپله زړه وسوځيدی څه ورسيږی زيد ته! د زيد خندا بنده شوه او په کراره او خفه لهجه يې وويل: ولې راباندی باور نلری؟

ويښتيان مې ورنه کرار چاپی کول او سترګې مې د اوښکو څخه ډکې وه! د خبرو توان مې نه درلود پدی ورځو کې بيحده زړه مې نازکه شوی وو! او په نه خبره مې هم ژړل زيد په همغه خفه او نيولې لهجه وويل: يغما راته ووايه ولې راباندی باور نلری؟ ته مګر نه پوهيږی ستا څخه بغير مې هيس سوک په نظر نه راځې. پوهيږی کله چې د هغه انجلې د خبرو له لاسه دی ماته نه راکتل څنګه مات شوم؟!

خپل ژړا کنټرول کوم او کرار مې وويل: زه درباندی باور لرم ستا پاکې ماته ډير وخت مخکې معلومه شوی! ولې نه پوهيږی زه جنی يم هغه هم د يو مات شوی جنس څخه نه پوهيږی هغې ته سنګه په هغه تور کالو کې تعريف کولې!؟ زه اصلا نغواړم ته دومره ښايسته و اوسيږی په والله چې نغواړم دومره د هر چا نظر تاته جلب شې،

که کوم کس ستا خواته وګوری زه بخيلې کوم زما نه خوښيږی دا بخيلې خو زما لاس کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

نده همداسې کیږم، نغواړم زما څخه بغير دی سوک تاته وګوری په دی دومره لوی نړی
کې ته یواځې زما حق یې ستا په نظر غټه غوښتنه ده؟!

نيو هيرم څه وخت اوښکو ټول مخ راته نيولي و زيد په شک راته وکتل او په حيرت يي
وويل: خايستو مي ژاړي د کوم وخت څخه زما يغما دومره کمزوری شوی چې داسې په
نه خبره ژاړی؟

لکه ماشومانو غوندي شوي وم شونډي مي پر يو بل کلکي کړي وي ترڅو ونه ژاړم
زه له قوي اوسيدو نه ستړي شوي وم نمي غوښتل نور نر واوسم غوښتل مي د يو ښځې په
څير ژوند وکړم او زيد راته نر توب وکړي زيد زما مخ خپل لاس کي نيسي او ورو وايې:

زيد- ژوند مي ژاره مه صدقه شم درته نا ډير وړه غوښتنه ده، خايستو مي ته څه
وغواړي يا ونه غواړي زه يواځې او يواځې ستا يم ستا يم يغما، ښکلا پسي بلا پريده ماته
وګوره که ټول دنيا ماته راوګوری زه يواځې او يواځې تاته درګورم، زما زړه او ساه ستا
پوري اړه لري څه ګټه لري د هغوي کتل کله چې زه ستا د ميني عبادت کوم!؟

سترګي مي پورته کړي او ورته مي کتل په خپل ګوتو يي سترګي راته پاکي کړي او ورو
يي په سترګو ښکل کړم او ښايسته شعر يي وويل:

ديگران چون بروند از نظر از دل بروند
تو چنان در دل من رفته اي که جان در بدنی

نور اوښکي ختمي شوي خوشبختي مي د وجود په رګ رګ کي محسوس کوله د خبرو
بدلولو لپاره مي وويل: ويل يې لاس دي ورته مات کړي و ريښتيا ده؟
د زيد پر شونډو موسکا خپره شوه او ويې ويل: څرمخکي ښه پوهيږي چې ما د هغه
انجلۍ سره څه وکړل خو بيا هم ما ملامتوي! هوو خو کاش مات شوي وايې خو افسوس
مات نشو.(بيا ناساپه په شيطنت وويل:

زيد- اصلا ته وايه ويښتيان دي ورته ولي نه شکول دا خو ستا وظيفه وه چي زړه دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورته له ژوند نه تور کړي واي يا ته فقط ما مخ کي شيره يې؟

د زيد په خبرو مې خندا راتله خپل خندا مي کنټرول نشو کړي او ومي خندل
او په ملنډو مي وويل: هوي او چنارګل ټوله ستا ګناه ده چا نه دي اجازه اخيستي وه؟! چي
ښځو مجلس کې هې تلې راتلې!! او ولي دي تور کالي اغوستي و؟ مګر ستا وحشې واده
و!

زيد په حيرت راته کتل چي يو دم له خندا شين شو او ويې ويل: چاته چنارګل وايي ها؟!
او وحشي سوک ده يغما ؟!

د زيد غوږونو نه مي ونيول او وايم: تاته وايم! تا ښيم !وو ايه توبه بيا دي نجونو منځ ته نه
راځم !!
زيد په خندا وايې: يغما مکوه نشرميږي ځان نه مشر کس غوږونو څخه نيسي هي سپين
سترګي !!

تازه مي پام شو چي موږ سومره د عمر توپير لرو! غوږ مي ورته پريخوده مخامخ ورته
کينم او په حيرت وايم: زيد ته خو 7 يا اته کاله زما څخه غټ يي کنه؟(په خوله مي لاسچ
ايږدم او په افسوس غوندي لهجې وايم: وي تخو بوډا يي دوه کاله بعد ديرش کلن کيږي؟!

زيد خاموش او تروش تندی باندی راته کتل او او په همغه غوسه ناکه لهجه يې وويل: ښه
نوو بوډا يم که ځوان يم اوس دي خاوند يم او بل دا چي دومره هم ډير توپير نلرو نو خبر
مه غټوه..

د زيد په خبره زړه کي خاندم او ځان سره وايم: چنار ګل بابا ته زما سره نه غږيدي ها او
زوررولم دي اوس ګوره د شپي ستوري دربانديي په ورځ کې وينم کنه؟!په همغه خفګان مي
دوام ورکړو: نا ډير زيات توپير دي ولي مي لومړي پام نشو زما قبول ندی (وينتيانو ته
يي اشاره کوم او وايم: وګوره وينتيان دي سپين شوي؟
زيد په غوسه وويل: يغما عصاب مي مه خرابوه څه نه قبلوي؟ چټيات مه وايه!

سر مي ښکته پورته کوم او وايم: اوس هم سری وخت دي، زه ستا د لمسي پر ځاي يم

(c) ketabton.com: The Digital Library

کنه؟(زما په خبرې زید له غوسې څخه غابښونه يو پر بل کيخودل او غوږونه يې سره شول او په حيرت يې وويل: يغما څه وايې؟په هوښ يې؟! د څه ملسې؟ وګوره وينتان مې تور دي سپين شوي ندي! (بيا خپل غابښونه يې ښکاره کړل او ويې ويل:وګوره غابښونه مې يو دم سم دي اوس هم ځوان يم.

په زړه کې د زيد و دی کارونو ته له خندا مړه وم، هې زه مې د زيد څخه صدقه شم چې ماشومانو غوندي ما غواړی قانع کړی، خو ظاهر کې خپل ځان همغسی خفه نيسم او وايم: نه نه نيکه زموږ ده ونشو.
زيد- يغما!!!!!!!!!
يغما- اصلا زه خپل مهر درته بخښم خوشې مې کړه(دا جمله مې بې اختياره له خولې ووته ناساپه خاموشي کوټه کې خپره شوه، لږ ځنډ وروسته زيد وويل: څه؟ څه دی وويل؟؟؟؟
په ډار مې وويل: هيسس...
زيد زما خبر تکرار کړه:هيس؟!؟

سر مې ښکته پورته کړو او پتمه مې کتل ورته چې زيد خپلې سترګې ځمکې ته اچولې وې او تندې يې تروش نيولې و،کاش ګونګې شوې وې خو دا جمله مې نه وې ويلې!
کرار ورته وايم: زيد !
زيد-همم

پوهه شوم ډير غوسه دي ځکه هر وخت چې نوم يې اخلم داسې ده همم ځواب نه راکوي کرار ورته وايم: تاو شه وينتيان دي چاپې کړم.
زيد- نې غواړم زه ويده شه !

خبر مې ورنه جدې ونه ګڼله ګوتې مې په غوږو کړې او په ښکلې وينتيانو کې مې ورته دننه کړې وينتيان مې ورته چاپې کول او مظلومانه مې وويل: په خداې توکې مې کولې خفه يې رانه هوممم؟

ژوره ساه يې واخيسته او ډير مظلومانه يې وويل: ما سره داسې توکې مکوه حتې توکه يې هم ويرووونکې ده راته يغما!

(c) ketabton.com: The Digital Library

په موسکا مې وویل: سمده په سترګو اوس اشتي؟ (او کوچني ګوته مې مخ ته ورته ونیوه ښکلي موسکا یې په شونډو خپره شوه او ویې ویل: اشتي؟! مګر سوک خپل د ژوند څخه خفه کیدی هم شي؟ همم؟

د زید په خبره مستانه خاندم او ویښتیان یې مساژ کوم او په بالښت یې یو ټوټه اچوم تر څو بالښت په غوړو نشي او وایم: ښه نو زید خان دا هم د ویښتیانو چاپې او غوړه ول دی.
زید- لاسونه دي دردمن مشه خایسته ښځې مي.
یغما- وظیفه مي ده زما جذابه خاونده.

زید خاندی او وایې: یو ځل بیا ووایه خایستو مي؟!
د لومړي ځل نه په لوړ غږ وایم: وظیفه مي ده زماااا جذابه خاااوووونددده..
زید زما په خبرو او کارونو خندل او د هغه د هر خندا په لیدو ما د خوشحالي او ژوندی اوسیدو احساس کوی دي، غوړي راخلم او دروازي خواته ځم چې زید وایې: ښه شپه ولړي خایسته ښځې مي..!
یغما- تاته هم جذابه خاوند مي ..

سهار لکه تل په شان د لمانځه وروسته ویده نشو زید ته مي سماور روښانه کړو تر څو اوبه ګرمې کړ او زید خپل ویښتیان ومینځې حمام وکړی، چاي وڅکل شو زه و حسنات د کور کارو کي بوخت شو، زید حمام وکړو او باغچي ته لاړ تقریبا لس بجو پوري کور کار کي مصروفه وم چي ترور غږ وکړو: یغما لوريې؟!

کار نه مي لاس واخیست او ومې ویل:اورم ترور جاني
ترور- لوري یو ځل باغچې ته لاړه شه هیس مي زوې ته پام نکوي.
په نرمه موسکا مي وویل: په سترګو تروري

کوټي نه ووتم او باغچي ته لاړم زید چوکي کي ناست و او چاي څکه پټه پټه لاړم او سترګي مي ورته پټي کړي لاسونه یي زما پر لاسو کیخوده داسي چي غوښتل یي پوه شي سوک ده؟

زید په شیطنت وویل:اه دا بدرنګه لاسونه د چا دي؟؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

لاسونه مي د سترګو ورته لري کړل او مخامخ ورته ودريدم او ومې ويل: خپل لاسونه دي بدرنګه دي بيخي کلنک غونډي؟!
زيد په خندا وويل: دچا لاسونه بدرنګ دي زما اااا ژوند مي؟!

اه چي په ټوکو کي هم د ژوند مي کلمه نه هيروي زما ښکلې، حق په جانبه ودريدم او ومي ويل: زه وايم.

زيد په سترګو باندی په ظاهر زما په کتلو بوخت کيږی او خپل يو لاس د زنې لاندی ايږدی او وايې: ستا خبر په سر سترګو ځاي لري بدرنګه مي!
په حيرت مي وويل: زيد چاته دي بدرنګه وويل؟؟
زيد له خندا سور شو خو ځان يي کنټرول کړو او ويې ويل: تاته تا مګر ستا څخه بغير دلته بل سوک هم شته؟

د زيد په خبرو خاندم او په شيطانه او مغرورانه لهجه وايم: ښاغلي زيد خان همدي بدرنګي د عالم رسوا کړي له هيره خو دي نده وتي؟
د زيد خيره زما په خبرو د ښکلي موسکا څخه ډکه شوه او ويي ويل: نا نا مګر کيږي چي له هيره وباسم؟ ته د نړي تر ټولو ښکلي انجلي يي ناقه خو درته په ګونډو نشوم؟!

د زيد هر خبر زه د دی دنيا څخه باسلم داسي اثر کو پر ما لکه جادو هسې نه زيد د ښايست ښار جادوګر وی؟ مخامخ هغه ته په چوکۍ کينم او په پښتو ژبه وايم (ملګرو ناول فارسی دی او ناساپه يغما پښتو وايې نو ځکه زيد حيران دی ورته: وايم څه وخت ځې ښار ته؟

زيد يواځې په حيرت راکتل او ويې ويل: څه دی وويل؟
يغما- وايم څه وخت ښار ته ځې؟"
زيد- يغما تاته وايم تا هم پښتو زده ده؟

يغما- هو اکثر خلک راته وايي ستا لهجه او څيره پښتنو ته ورته ده ..
آيا رښتيا وايی ؟؟؟
زيد په همغه عجبيه او حيرت څخه ډک غږ وايې: د زړه سرمی ځومره خوږه پښتو وايي!
هو ته مشرقی ښکلا لري. او لهجه دي هم بيخی ښايسته ده !

(c) ketabton.com: The Digital Library

په خندا جواب ورکوم: تاسو مهربانه یاست زما ښاغلیه
زید په زړه پوري مسکاه راته ګوري او وايي: پوهیږی زه دي نیکونونه نه پښتون یم ګرانی!

سر می خوځوم او وایم: هو پوهیږم رضوان ورور راته ویلي وو !
زید- نوره پښتو مه غږیږه،بیخی زړه وړونکي کیږي ښاپیری می !
د زید په خبره خاندم او وایم: سمده جانانه !
زید حیرانه وايي: جانان؟
یغما- هو، ته یی کنه !

زید خپل دواړه لاسونو باندی خپل مخ پټه وي چوکی ته تکیه کوي او آسما لور ته سر پورته کوي کراره ورته وایم: زید کوم څه شوي؟
زید- پریمیده دا لفظ دا احساس خپل مغز او زړه کي زنداني کړم !

کراره می وخندل لږ روسته زید خپل سر پورته کوي خاص آرامتیا سره زما لور ته ګوري او وايي: نن ځم ښار ته.
نا څاپه لوی غم زما په زړه حمله کوی او کرار او نیولي غږ باندی وایم: نن ورځ ؟
زید- هو.

فکر کی ډوبه شوم ،د څو شیبیو مخکي خوشحالی مي له مینځه لاړل چي زید د زید په غږ مي وروکتل: یغما جانی کوم څه وشول !
یغما ـ نه!
زید په خندا وايي : ولی نه وايي راپسي خفه کیږي؟ ولی نه وايي مه ځهګ د دی خبرو ویل دومره درته سخته ده!؟
یغما- که درته ووایم مه ځه بیا نه ځې؟!

زید- تر ابده پوري همدلته پاتی کیږم ، یوازي ووایه مه ځه.
یغما- نه، فرشته ترور حتما تا پسی خفه شوی باید لارشی.
زید کرار خاندي او وايي: ای زما زړه آزاره یاره ته هم زما سره ځي خپل کورته !
یغما- یعنی څه ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید- یعنی دا چې ولاړه شه سامان دی راټول کړه نن ورځ یوځای ځوو..

یغما- رښتیا؟
زید- هو خایستو مې.
یغما- نو هغه ستا د عمه کورني ځنګه کیږي!
زید- اوله خو هیس سوک هیس کار نشي کولېچ ځکه ته زما قانوني میرمن یي او دویم پاتی شوه کورني خبره می هغوی سره رضوان خبري کړي!

غمجنه لهجه وویل: زید مریم سره به څنګه مخامخ کیږم؟ اصلا کورني سره به دی څنګه مخامخ کیږم؟ وایي به نه دا هلک څنګه جلی شوه هوممممم؟
زید په خندا وایي: وایم د خدای په امر هلک جني شوه هههههه.
بد بد می ورته وکتل چې زید په همغه خندا وویل: ښه تسلیم تسلیم ورځه بیګ دی تیار که ، ناوخته کیږي

یغما- سمده
په جګو کامو کور خواته ځم او ناری وهم: حسنات! حسنات !
حسنات- هـــا!
یغما- ته یوځلي دلته راشه.
حسنات- دغه ده درغلم.
حسنات په تیزه کوټې ته راغله او زما په لیدو یې وویل: څه شوي یغما؟

یغما- زید وایي بیګ دی تیارکه ښار ته ځووو؟!
حسنات په حیرانتیا وایی: ټوکي کوي؟
یغما- نه .
حسنات- یعنی ته هم لالا سره می ځی ؟
سرمی خوځوم چې حسنات غمجنه کیږي الماری څخه بیګ راخلی او زما خواته نیسي او په خفه لهجه وایې: واخله دا دی بکس.

یغما- حسنات ولې دی تندی تروش سو؟
حسنات جواب نه راکوی او په همغه خفه او نیولې زړه د رازی خواته ځي، زه مې

(c) ketabton.com: The Digital Library

بکس کې شيان تيوله وم او د حسنات پسې وځم په آشپزخانه کې ګورم وربانډی غږ کوم:
حسنات!
حسنات- ها!

سترګو ته مې ورنه وکتل سترګې سرې وه! کرار ورته وايم: حسنات جانې خيرت خو دی
څه شوی؟
حسنات راګوری او په ژړا وايې: يغما مه ځه.

وی دا زما پسې ژاړی؟ نږدی کيږم او غيږ کې نيسم او کرار او د دلداری لپاره ورته وايم:
حسنات جانې خور مې مه ژاړه، بيا راځم نکيږی چې تل همدلته پاتی شم او ستاسو د اوږو
بار اوسم اوبيا ميلمستيا هم يو حد لري وخت لري.
حسنات غيږې څخه مې جلا کيږي غمجنه لهجه وايي: يغما ما خو به نه هيره وي؟

يغما- ليونی مګر کولی شم تا هيره کړم؟
حسنات ژړا کی خاندي او وايې: او که هيره دي کړم مړه کوم دي.
دواړه په لوړ غږ خاندوو چې د زيد غږ زموږ خندا ته د پای ټکی کيښود: يغما؟!
يغما- هــــا درغلم.

دواړه حويلی په لور ځوو زيد دي ترور څنګ کې ولاړ وه زما په ليدو ترور وويل: راشه
زما لورکی(غيږي کې می نسئ او په غمجنه لهجه وايي: موږ ډير تاسره عادت کړی وه
زما لوري، هر وخت غواړي راشه زموږ غريبانو زړونه خوشحاله که.

لاسونی ورته ښکلی کوم وايم: ترور جانې ستاسو لطف مهربانه ده مه هم ستاسو سره
عادت کړی! بيا هم ميلمستيا يوحد لري، زحمتونه مو را اوبخښنی

ترور خاندي او وايې: رحمت يی زما ښکلی لور کې نه زحمت(ترور خپل د خبرو پسی
يو قوطي زما خواته نسئ او وايې: لوری دا ما امانت ساتلی وه د زيد ميرمين لپاره! دا ماته
حسنات پلار تحفه راکړي وه اوسي هم تاته تسليمه وم.

يغما- منته خو زه قبول کولی نشم ترور جانې..

(c) ketabton.com: The Digital Library

ترور خاندي او وايي: ته زما ناوی یی بیا ولی قبول کولی نشی؟!

د حسنات او ترور سره مې په ژړا خدای پاماني وکړل، اوږه په اوږه یو ځای د زيد سره د هغه د ملګري کور په لور روانيږو زيد خپل موټر ملګري کور څخه واخسته ښار خواته مو حرکت وکړو، هرڅومره ښار ته نيږدی کيدم زړه می نورماله حالت څخه خارج کيدی ډيری تيز تيز زړه می وهل کيدی په آرامه او لړزانده غږ مې زيد ته وويل:

يغما- زيد زه ډاريږم!
زيد په مسکا باندی راته وکتل او زما لاس يې خپل لاس کې ونيو او په آرام يې ښکل کړو او ويې ويل: ولی ګرانی، ايا زه مړ يم چې ته ډاريږی؟!
قهرجنه لهجه وايم: زيد پام دي شته چې څه وايي؟ که بيا دي داسي د مرګ خبره دی وکړل ځان څخه دی ګيله وکړه نه زما څخه؟!

زيد زما لاس خپل لاسي کې نيولي او د موټر ګير بدلوی په همغه حال کي زما لاس د هغه لاس کي بند دی خاندي او وايي: په سترګو خايستو مې په سترګو..!

او بيا خپل بل لاس د زنځير پشان خپل په خوله کش کوی مطلب د خولی کشک مې وتړو او نور نه وايم. په ټول لاره ترڅو چې ماڼي ته رسيدو لاس مې په امن ترينه ممکن ځای کي قرار درلود هو د زيد په مردانه لاسونو کې زما کوچني او ملايم ښځينه لاس بيخی معلوميدی لا نه! هر څومره چې ماڼې ته نزدی کيدلو هغومره زما ويره استرس زياتيدو..

يغما- زيد نکيږی لاړنشو؟
زيد- نه د زيد نفس نکيږی ټول زموږ تلو ته په انتظار دی، ربنتيا عمه او مريم هم راغلي او موږ ته په تمه دی.
د مريم د نوم په آوريدو فشار مې صفر شو او يو بد احساس مې ټول وجود ونيو په نيولي غږ مې وويل: زيد هسی نه بيا حالت يې خراب شي؟! بيچاره انجلی..

زيد زما لاس ته لږ زور ورکوی او په خندا وايي: اه زما ليوني! ته ولي دومره مهربانه يې؟ ولي يوځل دا دومره مهرباني دی زما فقير او عاجز په حق کې نکوی چې د خلکو په

(c) ketabton.com: The Digital Library

حق کې کوی؟!
یغما- زیـد د ټوکو او ریشخندی وخت ندی، باور وکړه ډیره سخته ده، ځنګه د انجلۍ په نوم او نشان هغه کور ته ننوځم کوم ځای کې چې څه د پاسه یو کال مې ټولو ته ځان هلک معرفی کړی و؟ څه فکر به زما په اړه وکړی؟

زید- هیس فکر نکوی برعکس ډیر هم لیواله دی چې تا وګوری.!
یغما- یعنی هغوی په هر څه خبر دی؟
زید- هو رضوان د الف څخه نیولې تر یا ټوله کیسه هغوی ته کړی، او مور مې ستا د هلک کیدو په کار دومره افرین وویل چې بیخی نووو..

د زید په خبره په حیرت او خوشحالې ورګورم او وایم: ربښتیا وایې؟
زید- هو ستا په سر قسم زما د ځان څخه لا راباندی ګرانې..
او هو پلار، عمه او اسما هر څل زنګ وهي او وایي: زموږ ناوی څه وخت راوړئ؟
بیخی نو زه یې هېر کړی یم ټول ستا پوښتنه کوی!

ما د پخوا پرتله په لا حیرت وویل: زما په سر قسم یاد کړه ربښتیا وایې؟

دا زما لپاره هیڅکله د باور وړ نه وه، ما یو لوې لانجې ته چمتو والې نیولې و، ما د زید د کورنۍ څخه د بد رد آوریدو ته چمتو والې نیولې و، ما د زید د عمه بښیراو او کنځلو ته چمتو والې نیولې و، او اخیره کې د مریم د لاس یو څپیره خوړلو ته! هیس مې باور نکیدو چې هغوی دی زه بغیر له کوم پیښې او جنجال څخه منلې اوسم؟!

زید په غوسه ناکه لهجه وویل: یغما نوره دی ونه وینم، چې خپل په سر ماته قسم راکړی!
یغما- په سترګو خو اوس راته ووایه چې دا ټول ریښتیا وو، یعنی ماته دوی سزا نه راکوي!

زید بریک ونیوه او موټر یې ودراوه! خپل نظر یې له سړک لرې کړو او ماته یې وکتل او ویې ویل: یغما، ته فکر کوې، چې زما په شتون کې دا امکان لری چې څوک تاته ترخې خبرې وکړي، څه ورسیږی ستا مجازات او سزا درکولو ته!!؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه د داسې احساس څخه ډکه وم چې پدې ورځو کې ما ته په سخته پيژندل شوی وو! د مينې په احساس،بې اختياره د هغه په لور وخوځيدلم او د هغه مخ مې ښکل کړو! زيد په حيرت باندی خپل لاس خپل مخ ته يوړو کوم ځای چې ما ښکل کړی و همغه ځای لمس کړو او زما خوا ته يې راوکتل!

د شرم څخه مې خپل سترګې د موټر څخه بهر خواته ونيول ترڅو د زيد سره سترګو په سترګو نشم،زيد له يو څه ځنډ وروسته اخير حرکت وکړ وروسته يو څو دقيقو کې ودانۍ ته ورسيدو د مانۍ په ليدو زما په ذهن کې د يادونو سيلاب په څپو وهلو شو! ښه او بد يادونه! د ښو يادونو شمير يقينا د بدو يادونو څخه ډير وو!

ساتونکي دروازه پرانيزي او موږ ننوځو، خپل په لاس خپل د پوزی هغه حلقه(چارګل) ختا کوم او د ترور راکړی قوطي کې اچوم! تازه د ترور ډالی ته مې فکر شو،غوږوالی چې د شاپرک په څېر وی دومره نازک او ښکلی وو! د مانې په ليدو د ويری څخه يو غټ نفس اخلم چې زيد راته غږ کوی: يغما!

د زيد پر غږ د هغه خوا ته ګورم چې د هغه تندی تروش و! او د هغه په خفه څهری زه پوه شوم چې بيا مې يو داسې کار کړی چې زما د خاوند په مزاج بد ولږيده، مګر ما څه وکړل؟ پدی فکر کی وم چې زيد وويل: ولې دې لری کړل؟

اها زما زړه د چارګل په لری کولو خفه شوو! په خندا سره مې ورته وويل: هر کله چې ته وغواړې نو زه به بيا په پوزه کړم خو اوس حالت سم نه دی خير دې زيد درک يې کړه! زيد- زه نه پوهيږم چې څنګه حالت دی چې ته دومره خفه ښکاري؟!اسمه ده دا ځل تيريږم څه نه وايم خو بل ځل بيا نه تيريږم!

خپل لاس مې په سترګو کيخود چې مطلب په سترګو، زيد موټر ودروی،موږ دواړه تری ښکته شو! زيد زما څنګ ته ودرېد او زما لاس يې ټينګ ونيول او د ودانې په لور زما سره روان شو! څنګه چې موږ صالون ته نږدې کيدو، ما خپل لاس د هغه له لاس څخه راوباسه، خو زيد زما لاس پرينښوده چې ما په مظلومانه لهجه وويل: زيد په خدای بده ده زما لاس پريږده!

(c) ketabton.com: The Digital Library

زيد- نوچ نه څه شی بد ده،ما ټول عمر ستا د لاس په خاطر هیڅا ته کتلي نه دي، او اوس چې خپل جوړه مې پيدا کړی ته وايې بده ده! ته پوهېږې، له هغه وخت چې ما ځان وپېژانده او په حلال او حرام پوه شوم، له هغه وخت مې ژمنه کړی وه چې زما ټول احساسات،مینه به زما د میرمنې وی او ستا په نشتون کې مې لا یو جنی ته په غلط نظر ندی کتلی..

زه به حیران کیدلم کله چې دا ځینی سړيان مې لیدل چې د ښځو د درلودو با وجود هم د پردی ښځو پسی دی او خپل میرمنې سره دوکه کوی، په داسې حال کې چې د ځوانې له وخت څخه تاته ژمن وم.

د زيد د خبرو په آوریدو په پراخه موسکا مې وویل: یعنې چې زيد خان له پیل څخه ما ته ژمن و، هوم! واقعاً لکه زما په څیر زه هم د هغه ځوانی ورځو کې چې ستا نوم او نشان لا نه و! خو زه تاته ژمنه وم.

زيد -هو، زما ژونده مګر د الله تعالی وعده دی هیره کړی چې فرمايي" د پاکو نارينه وو لپاره، د پاکو ښځې دي او هر چا لپاره خپل جنس په څیر دی واقعاً چې همغه شان ورته رسيږی!" زه باور لرم چې زه او ته له یو جنس څخه يو د پاکو اوبو پشان.

ما په مسکا د زيد خواته کتل! د هغه خبرې زما روح او روان ته آرمتيا ورکول، د څو دقيقو مخکې ويره او استرس مې له ياده وويسته او د هغه لاس مې په کلکه ونيوی موږ دواړه يوځای صالون ته ننوتو، ټول حاضر وو، رضوان په پراخه خندا زموږ ښه راغلاست ته راغی، زيد يې په غېږ کې ونيوه! او په خندا يې ورته وويل:

رضوان- ای مضره،نوبت دی مراعات نه کړو له ما څخه دی مخکی ښځه پیدا کړه هوم!!!

زيد ورو خاندی او وايې: ته بخښه وکړه ورور خپل په مشر باندی.

رضوان،د زيد شاه په لاس څو ځلی ووهې او ويې ويل: بختور شی لالا مې!

زيد يوازې خندل رضوان زما مخې ته ودريږی،او په ورته مسکا سره وايې: ورينداره جاني پخير راغلې!

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه څومره د رضوان په شتون کې د ورور په لرلو د خوشحالی احساس مې کول،په رښتیا چې هغه زما په حق کې د ریښتینې ورور څخه لا زیا وروو ولې وکړل په کراره غږ ورته وایم: خیریوسی رضوان لالا!

رضوان موسکا کوي او نورو ته نوبت ورکوي! فرشتې ترور په مهربانه موسکا زموږ خواته راغله، ډیر مې د شرم احساس کولو،د ډیر شرم څخه مې د زید لاس مې کلک ونیو چې فرشته ترور وویل: پخیر راغلی زما نازولې ناوی.!

فرشته ترور خپل د خبری سره سم خپله غیږ راته خلاصوی چی په ټوله خوشحالی یې مورنی غیږ ته پناه وړم، مخ راته په ښکل کوی لاس یی ښکل کوم او ددی مور په مهربانی فکر کوم ستاسو په اند که بل څوک وی له ما یی همداسی ښه راغلاست کوو؟نه، حتما یی مخ راته په څپیړو ډیزاین کوو، فرشتې ترور ورسته له ما زید په غیږ کی ونیو او په ګیله منده لهجه یې وویل:

فرشته ترور- د مور شاهزاده ولی دې له اوله راته ونه ویل
زید د مور لاسونه ښکلوی او په مسکا وایی: مورجانی ددی په اړه وروسته خبری کوو .

فرشته ترور په سر ښکته کولو او پورته کولو بسنه کوی،اسما په ښکلی مسکا می خواته راغله او په صمیمیت یی ښکل کړم او ویې ویل: ښه راغلې وریندار جانی!
د وریندار د نوم په اوریدو می زړه د حسنات هوا وکړه دی څو ساعتونو کې ډیره وریسي خفه شوی وم! په کراره د آسما جواب ورکوم: خوشحاله اوسی ګرانې!
اسما- ته هم وریندار جانی!

آسما ددی خبری په کولو یی ځان د زید غیږ ته واچوه! او په خندا یې وویل: لالا جانه مجرد لاړی متاهل(واده شوی) راغلی!
زید- ولې ښه ونشو !؟
اسما- ولی نه ډیر ښه شو رضوان لالا خو هسی هم زوړ شوی!
د ټولو د خندا غږ پورته شو چی رضوان په دروغي غوسی وویل: چا ویلې زه زوړ شوی یم؟ دا چې زید سپین سترګی وکړه او نوبت یی مراعات نکړو زما ګناه څه ده یا الله ته خپله خو وینی زما مظلوم حق خوړل شوی!

(c) ketabton.com: The Digital Library

تولو د خندا لا لاسی شونډې پر یو بل کلکی نیولی وی! چې فرشتې ترور په خندا وویل:
رضوان بس کړه نور همدا بې وقت دی!؟
رضوان- په سترګو میرمن فرشتې هر څه ستاسو امر وی!

رحیم تره،ترور،او مریم په کوچ کی ناست ول، ترور او رحیم تره په ښکلی مسکا د ښه راغلاست لپاره ودریدل مګم د مریم په لور مې نشو لیدلی!زید لومړیتوب وکړو او د پلار لاسونه یی ښکل کړل چې رحیم تره هم په خپل غیږ کی ونیوه! او ویې ویل: ماءشاالله زما زید ځان ته ځانته یو نر جوړ شوی، آن شاء الله چی خوشبخته شی او د یو بل تر څنګ زاړه شې!

زید- تاسو دی ژوندی وی پلارجانه!

ښه یوه شوی وم چی زید د تولو لپاره ډیر ګران او اړین دی آن ډیر له رضوان او اسما نه!
د زید پسی زه د رحیم تره لاس ښکلوم چی سر می ښکلولی او د خوشبختې هیله راته کوې! ترور هم لکه د فرشتې ترور په څیر دواړه په غیږ کی ونیولو او په خوشحالی یی د مور ښه راغلاست وکړو، په خپلو ډیرو مهربانیو یی زه وشرمولم
اصلا دی کورنی د کېنې او ظلم بوی هم ندی حس کړی آن یو یی هم دا راته په مخ رانه وړه چی زه یو ورځ یوسف وم..؟!

اه چې څومره یی مننديه وم سترګې مې په ډېر سختی د مریم خواته واړولې بیا هم د زید په لیدو کې غرقه وه! هغه زید چې هیڅکله د هغې نه وه! مریم لاس د زید په لوری ونیوه! او ویې ویل: مبارک دی وی!
زید د مریم لاس ونه نیو او په ټیټ سر او کرار غږ یې ورته وویل: مننه خوری!

د مریم د رنګ سور والی می له ورایه لیده خو څه می لا لاسه نه راتلل! مریم د زید له لیدو لاس اخلې او ماته ګوری! نظر یی دومره یخ وه چې د کلکی یخی حس می په خپل ځان کې وکړو،نږدی راغله او په غیږ کی یی ونیولم لا یی د غیږ د حیرت څخه نه وم وتلی چې د خبرو په اوریدو یی ګنګه او بی ژبی شوم، داسی یی خبری کولی چې یواځې ما اوریدلی دومره تیزه او هوښیاره وه، چې یوه دقیقه یی هم شونډې د دروغي مسکا نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خالی نه وی؟!

مریم په ریشخند لهجه وویل: نوم دی یغما ده سمده یوسف جانه؟؟ هههههه فکر کوی زما زید ستا شوی؟ نه غلطی مه کوه ته د لوبی ګټونکی نه یې! فکر کوی نه پوهیږم د څه لپاره د سړیانو په کالیو کې مانی ته راننوتلې پوهیږم د زید د زړه د لاسته راوړلو لپاره دی دا کار کړی مګم قسم دې که د خاورو میلمنه می نکړی نوم مې مریم نده، د خوشحالی مخ په ونګوری زید تر پایه یواځې زما بت دی یواځې زما!!

د مریم د خبرو په آوریدو مې اه له ځیګر ووتل خدایه مګم مریم خپل عقل له لاسه ورکړی؟ مخکې خو داسی نجلی نه وه هېڅ مې باور نه راته دا دې همغه مظلومه مریم وی؟ اصلا د کومی ګناه لپاره ما محکوموي !مګم زید کوم وقت د مریم وه چې زه خبره نه یم؟ دومره هم فکر نکوی چی که د زید زړه په مکر او نازونو لاسته راوړل کېدلی نو بیا ولی خپله یې ونه توانېده چې لاس ته یې راوړی؟

که ووایم د مریم له خبرو ونه ډاره شوم نو دروغ به مې ویلې وی! خبرې یې لکه تور سیوری زما ټولی خوشحالی یې راونغاړلې,د مریضو او لیونیو خلکو په څېر یې خبری کولی هیڅکله نورماله نه ښکاره کیدله او داسی لوی ډار یی زما زړه ته راواړوه، مریم له مانه جلا شوه او په همغه ساړه نظر یی راته کتل! چې د رضوان خبری زما فکرونو ته د پای ټکی کیښوده!

رضوان- ولی ولاړ یې کینی نور !!!!
ټول کینو او مجلس ګرمیږی داسی ښکاریده چې غیر له مریم نه هیڅوک ددې اړیکی نه خفه او مخالف ندې، د چای په څښلکو او ترور په رنګارنګ سوالونه چې د زړه سواندی له مخې وو شب راورسیده! یوه کوټه چې د اسما د کوټې ترڅنګ وو راته یې راکړه!د خبرو په مطابق یی غوښتل یو غټ محفل ونیسي!
د رواجونو او کلتور له مخې!

د شپې خواړه تیاریږی او ټول دسترخوان ته ټولیږو! زید زما خواته کینی او په داسي مسکا چې نه محسوس کیږی وایې: زما خایستو څنګه ده؟
یغما- ښه ده که ته ورسره کار ونلرې نوره هم ښه کیږی!

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید کرار یی وخندل او ویې ویل: عه میرمن یغما ګوری؟ اوس دی چې خسرګنی ولیدله زه دی له یاده وباسلم؟

یغما- هو تورکی ته وایم چی یوځای کی دی وتړی چی نور دی ونه ګورم.
زید- ولی خیر خو دی ستا سترګی غیر زما د لیدو نه بل هر څه ته منع شوی دی زما د سترګو تور!

اه وباسم دا څو ورځی عجیبه ډار لرم نپوهیږم ولی !مخکی له دی چې ځواب یی ورکړم سترګی می په مریم لګیږی چې په وینو ډکو سترګو راګوری ګواکې د پلار میراث مې ورته خوړلې وې!د زید د ځواب ورکولو بی فکره کیږم او خپل غاب راخلم او ځان لپاره ډوډی راخلم په نه اشتها خپله ډوډی خورم چی له دوه مړی نه زیات نه وو! دسترخوان ټولیږی او ټول خپلو کارونو ته ځی! اسما کله ناکله راسره ټوکی کوی او یوسف راته غږ کوی چی زما له مسکا سره مخ کیږی

زید او رضوان د شطرنج په لوبی بوخت ول! د رضوان غږ پورته کیږی او وایی ماته د منلو وړ نده یغما یوځل دلته راشه! په خندا د ترور او فرشته ترور له څنګه پورته کیږم او خواته یی ورځم!
یغما- هان ووایه؟!
رضوان- ته دی د روانی خاوند ته وګوره دوکه کوي ټوله لوبه یی همداسی ویوړه! څه نه وایی ورته؟!
د څنګ چوکی باندی کینم او په دروغجنه غوسی وایم: هې چنارګله ونه وینم چی له تورکی سره کار ولري!

زید په کړس خاندی او رضوان په حیرانتیا راته ګوری! چې ژر وایم: هغه مطلب مې وایم له لالا سره می کار مه لره چې ژوندی دی له پوسته کوم!
داخل رضوان خاندی او زید په حیرانتیا راته ګوری، رضوان په ټوکو او په همغه خندا کی وایی: ودي خوړه زید خان ژوندی دی له پوسته کوی له یاده دې ونه وځی!

زید- تاسو دواړو خور او ورور لاس یو کړی چې ما لیونی کړی که څنګه ها!؟
د شطرنج تختی ته ځیر کیږم سپیني دانی د رضوان وی او توری د زید، د سپینو دانو

(c) ketabton.com: The Digital Library

تعداد له تورو دانو کم وو! او یواځي پادشاه او وزیر او یو څو داني نوري پاتي وي دا یعنی زید ګټونکي دي اي تورکیه خاوري دي په سر شه کله چي لوبه نشي کولي ولی دي خپله پوزه پرې کوي!

یغما- رضوان ولی ستا داني په میدان کې کمې دی؟
رضوان لکه ماشومانو زید ته اشاره کوی! او وایې: تولی دغه وحشی وخوړلی!
په خندا وایم: تولی!؟
رضوان سر ښکته او پورته کوی،له ډیری خندا کم پاتی وو په ځمکه وغورځم په ځان مسلطه کیږم او په مسکا وایم: ښه نو زید څه وکړی چی ته لوبه وګټی!
رضوان په خپل لاس د دانو حرکات راوښودل!په امری (امر کولو) لهجه وایم: هله زید جانه څنګه چې لالا مې وایی همغسې وکه ولی دی ورسره دوکه کړی ها!؟

زید په حیرانتیا راوکتل او رضوان له خندا شین وو زید په همغه لهجه وویل: یغما لیونی شوی یی پخدای دوکه می نده کړی خپله یی زده نده بیځایه شله وی چی راځه لوبه کوو!

یغما- خو هر څنګه چی وی رضوان کومه دانه یی وړاندی کړی!
رضوان وزیر ته اشاره کوی!زید یواځې کتل چې ما وویل: زید هله نو مخکې کړه!
زید په نه زړه خپله دانه مخکې کوی په همدی توګه تورکی د لوبی ګټونکی کیږی! چې زه په خوشحالې وایم: هورااااااااااا لالامی وګټله!
ما او رضوان خندل چې زید په ټوکو وویل: تاسو دواړه په ربښتیا خور او ورور ونه اوسیږی؟ دواړه هم نمونه!؟

زید- تا باندی خو زه هسې دوکه شوم، دې تورکې ته څوک جلی ورکوې!
زید خپل د خبرو وروسته یې په لوړ غږ وخندل! رضوان اعتراض وکړ او ویې وویل: ما مه مجبوره وی،چی د سپینیدو کریم شروع کړم!
د رضوان په خبرو مې وخندل! او ومی ویل: چنار ګل تا ته وایم ونه ګورم، چې زما لالا ته تور ووایه، زه به پخپله یوه جلی پیدا کړم ورته د، ښاپیری په څیر!

زید- ښه ښه وبه ګورم!
رضوان ناساپه وویل: ربښتیا یغما، حسنات څنګه وه؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

د رضوان په خبره ما او زيد په خلاصو سترګو يو بل ته وکتل،او په همغه حيرانتيا وويل:
ښه وه سلام يې ويلو!
رضوان- عليکم السلام
ما په آرامه وويل، رضوان،حسنات زما ورينداره کوی!؟؟ ريښتيا وو ايه،رضوان ارام وخندل او زما په څير يې وويل: چې خور مې يو څه ووايي او زه نه ووايم، دا امکان لری؟!

د رضوان په خبره پوه شوم چی رضوان هم په زړه کې د حسنات سره مينه لری؟! د دی خبری په پوهيدو په خندا وايم: کرار کينه تورکې،ستا په زړه ښه پوه شوم، زړه دی په کلی کې پريښودی وو! اوس خور مه بهانه کوه!
رضوان په خندا وايې: څنګه هوښياره يې؟
زيد په په کلکه لهجه وويل: څه خبره ده چې د ليوني په څېر خاندی؟
زه خپل ستونی صاف کړم او په جدي توګه ووايم: د خپل ورينداری په اړه مو خبری کولی،خپله د رضوان څخه پوښتنه وکړه!

بې له ځنده پاڅېدم، پخلنځي ته لاړم، د چای ترموز مې لټولو!چې يو څوک پخلنځي ته رانوځي، پرته ده کتلو چې څوک رانوته، خپل کار کې لګيا وم ترموز مې پيدا کړو،او ګيلاس مې ډک کړو چې د مريم غږ مې وآوريدی چې ويې ويل: ته ډېر خوشحاله يې چې دومره زر دې د کور خلکو په زړونو کې ځای پيدا کړو؟!

زه په چټکۍ سره بيرته وګرځيدم،چې مريم د دروازې مخې ته ولاړه ده،حيرانه شوم! او ومې ويل:مطلب!؟
مريم- مطلب، ډير خوشحالې مه کوئ،تراوسه دا سر فلم دی!

بغير لدی چې د مريم خبری ته پام وکړم د دروازې په لور لاړم،غوښتل مې چې څنګ نه زر تيره شم، چې هغې د چايو څخه تازه ډک شوی ګيلاس راوخيستو او په ناساپه توګه يې زما په لاسونو خالي کړو؟! د چای ګرم والي دومره زيات و چې بې کنټروله مې چيغه کړه: اه وسوځيدم..

او همدلته پر ځمکه کېناستم او د اوښکو ډکو سترګو مې لاسونو ته ګورم! لاسونه مې لکه

(c) ketabton.com: The Digital Library

سور ګلاب په خیر شو، او د سوځیدني له امله سپیني پولی ښکاره شوی! زما له اوښکو ډکې سترګې زما د لاسونو د سوځولو له امله نه وې، بلکې د دې لپاره وې چې زما د عمه د کور یادونه ژوندي شوی.ښه مې په یاد دی،له هر غلطی وروسته څنګه زما لاسونه د جوش شوو اوبو سوځول!

زه د خپل ژوند په یوه پټه پاڼه کې ډوب وم چې زید او ټول په بیړه راغلل! مریم لا ولاړه وه او یوازې کتل،زید په ورخطا زما څنګ ته کیناست زما لاسونه یې ونیول او به ورختا یې وویل: ی...غما څه وشول؟!

ما نه غوښتل چې موضوع لویه شي! ما خپله کرکه زندانی کړه او په مشکل سره مې وویل: هیڅ مې فکر نه وو، چای مې په لاسونو توی شوی!
زید په غوسه وویل: توی شول او که چا دربانده توی کړل؟(او د مریم په لور یې وکتل چې ما په تلوار وویل: نا توی شوو!

زید ما د اوړی څخه نیسې او پورته کوی مې،په چټکۍ سره تشناب ته لاړم، لاسونه مې د یخ اوبو لاندې ونیول، چې سوځیدل یې یو څه کم شول! چې زید کرار وویل: ښه یې، نفس مې؟

خپل سر په پورته کولو او ښکته کولو سره د هغه خبره مې تایید کړه، اسما په تلوار راننوتل او ویې ویل: لالا، په لاسونو یې دا ملحم ووهه، چې سوځیدو ځای پاتی نشي!
زید په ورخطایی سره ټول ملحم زما په لاسونو ووهل او ویې مښیل، ټول ولاړ وو او په غورځیدلو مخونو یې راته کتل!ما ټولو ته په خندا وویل: ولې ټول ولاړ یې؟زه ښه یمه؟دومره زیات هم نه یم سوځیدلی ښه یمه.

ترور په خفه لهجه وویل:لور مې کې زیات سوځیږی نو ډاکټر ته لاړ شه
یغما- نه،ترور جانی، دومره زیات ندی سوځیدلې، ښه به شي.

نه پوهیږم، خو د زید د عمه په سترګو کې مې په ښکاره ډول خجالت لیدو، ولې فکر کوم چې عمه پوهیږي چې زما د لاسونو سوځول د مریم کار دی! زما د غوښتنې سره سم، ټول مایوسه صالون خواته روان شول، یوازې رضوان پاتې شو! په ورو ګامونو سره،

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما خواته راغلو او ويې وويل: زما خور، ته ښه يې؟

د هغه درد با وجود چي سينه کي مي تاو شوی وو په مسکا مي وويل: هو تورکۍ زه ښه يم، نه دي اوريدلي چي بده بوټي بلا لا نه وهي!
رضوان ژوره ساه واخيسته، او داسي لکه چي زما خبره يې نه يي اوريدلی ويې ويل:د مريم کار وو؟

يغما- نـــ...(لا مي خبري نه وه خلاصه کړي، چي زيد په غوسه له ځايه پورته شو، او رضوان ته يې مخ کړو او په غوسه يې وويل: رضوان قسم خورم، که بيا ځلی يوازی يو ځل بيا، زه دا لېونی جلۍ د يغما شاوخوا وګورمه، بيا هيڅا خاطر نه کوم هيڅا ښه به دا وی چي ته يو کار وکړئ که ماته دا کار پاتی شو بيا به ښه ونشی!

رضوان سر پورته ښکته کوي او وايي: زه به يې پخپله حل کړم، ته هم خپلي کوټي ته لاړ شه، ته هم له مريم نه په کمه نه يې؟!

رضوان د تلو څخه مخکي په يو زړه سواندی نظر ماته راګوی او بيا د آشپزخاني څخه وځي، او زه څومره د خلکو د زړه سوانده نظر څخه کرکه لرم خو لکه چي دا منحوس شيبي زما په قسمت کي ليکل شوی د اول څخه تر پايه،زيد زما څنګ ته ناست و او په غوسه ناکه سترګو يې زما لاسونو ته کتل چي کرار مي وويل: زيد!

زيد په ژړغوني او نيولي غږ وويل: جان د زيد خايستو..؟!
يغما- وګوره سوځيدل يی په پوره توګه له منځه لاړو! بيخی بيخی ښه يمه باور وکه!

ژوند مي خاوند مي لا تراوسه هم په فکر کي و، چي ماته د منلو نه وه، په ماشومانه لهجه په پښتو مي ورته وويل: ماسره زيد خبری نه کوي هوم؟
زيد ژوره ساه واخيسته او سترګي يې زما سترګو سره وتړلي او هغه هم په پښتو ژبه وويل: اه يغما احساس کوم چي نړی کمزوری انسان يم،ګوره ما د خپل ګل نه حفاظت ونشو کړای،هغه ګل چي زړه په وينو راغوړيد! هغه ګل چي زما ساه د هغی په خندا پوری تړلی ده، حقا چي دا پولی ستا په ښايسته لاسونو باندی زما د مرګ حکم ......

(c) ketabton.com: The Digital Library

جمله لا پای ته نه وه رسیدلې، لاس مې هغه خولې په لور ځی، د کلمې د بشپړیدو مخه نیسم! او په غوسه وایم: زیده ایا پوهیږی چې دا خبری دی ستا د ګل په تن باندی د ګلې (ژاله) په څیر وریږی! کومه ګلې چې د هغې ضعیفه وجود زخمی کوی !
هیله کوم بیا داسی مه وایه ، زما ژوند ستا پوری تړلی دی !

زید زما کیخودل شوی د لاس ګوتې ښکل کړل او په یو داسی مسکا چې ما تراوسه د هغه پشان نه ولیدلې ویې ویل:د سترګو توره! د زړه سر می لیونی کیږم کله چې ګورم زما په موجودیت کې دی تاته ضرر ورسیږی ! له منځه وړم هغه څه چې زما ژوند ته درد رسوی قسم دی.

د زید په خبرو لویه مسکا مې په شونډو خپره کیږی، زما زید څومره مرادنه زما څنګ کی ولاړ دی مګر کیږی چې د زید په شتون کیدی زه د ویری احساس وکړم؟ زید چې د غر پشان زما شاته ولاړ دی، هغه زید چې پوهیږم زما د یو اوښکې په توی کیدو د هغه اوښکې د تویه ولو سبب او کس د ریشې څخه پری کوی، نه زه نوره بی پناه او بواځې یغما نه یم زه اوس زید لرم هغه زید چې ماته د ټول دنیا حکم لری.

یغما- که دومره زما سره مینه لری نو د مرګ او تلو خبری مه کوه، مګر ستا زړه راځې خپل ګل په دومره وحشې او خونخواره خلکو مینځ کې یواځې پریږدی؟! هغه ګل چې د ژوندی پاتی کیدلو اوبه یې ته یې؟! هغه ګل چې بیحده کمزوری دی او یواځې ستا د مینې څخه تغذیه کوی! زید که د تلو خبره وکړی باور وکړه ستا څخه مخکې ستا ګل مړه کیږی او نور هیڅکله به ژوندی نشی.

زید- میرمن مې خایستو مې، دومره خوږی او په عین حال کی ترخې خبری مه کوه، زه لکه اغزی پشان خپل و ګل ته ژمن یم هر هغه خونخواره کس چې وغواړی زما ګل ته لاس راوړی ژوندی نه پریږدم.
د زید په خبره خاندم او وایم: اووو زید خان تر دی حده خطرناک کیدی شی؟!
زید هم زما پشان خاندی او په کراره وایی: زما ګرانې هیڅکله مه ختا وځه ځینی کسان شاید په څهری عاجزه وی خو داسی کارونه کوی چې باور به دی رانشی،! د هر کس څخه هر کار امکان لری.!

(c) ketabton.com: The Digital Library

یغما- سمده بدماش صیب اوس نیمه شپه شول ځم چې ویده شم.
زید- ښځکه کولې شې دومره راحته ویده شې کله چې زما له سترګو دی خوب تخته ولې دی؟
په خندا وایم: ډیر ښه خوب هم راځې مزی داره ...
زید- هو پوهیږم زما په زړه ډېری خایستو.

یغما- سمده زه به یو ځا سالون ته لاړشم ترڅو د خاله جانې دوی تشویش او اندیښنه لری شی، او ښه شپه تاته غواړم زید خان.
زید- ستا شپه پخیر د سترګو توری.

د آشپزخانې څخه وځم او سالون ته ځم کله چې د کور غړو ته مې خپل د لاسونو د ښه والې خبر ورکړو نو ښه شپه ټولو ته وایم او خپل د کوټې خواته ځم، په کټ کینم او د نن ورځې پیښو ته فکر کوم! عجب ژوند لری میرمن یغما ټول د عجیب غریب کارونو څخه ډک دی! د مریم پدی کار داسی راته معلومیږی چې یو سخت لاره مې په مخه کیده.

په ځای کې مې خملم او سترګې د کوټې چت ته نیسم، چت چې په ښایسته سور ګلانو ډیزاین شوی، ټول شپه د لاسونو د سوځیدو په درد مې تیره کړل او د خوب او ویښ په دنیا کې زنګیدم، سهار د مولا په آذان پاسیدم اودس مې وکړو او کوم عادت چې د حسنات دوی کور کې مې درلود غوښتل مې د کور ټول خلک راویښ کړم خو بیا یاد ته مې راغلل چې دا د حسنات دوی کور ندی، نو ځکه خپل د کار څخه پښیمانه شوم خو ناساپه مې ځان سره وویل: که ټول کور نشم راویښ کولې زید خو راویښ کولې شم د دی څخه مخکې چې مونځ یې قضا شې؟!

په کراره، کراره د زید د کوټې خواته روانه شوم ټول کور په درنه خاموشې کې اخته وو، د زید د کوټې دروازه مې کراره خلاصه کړه او ننوتلم زید د ماشومانو پشان ویده وو او وینښتیانو یې ټول مخ نیولې وو ښځک ته یې نږدی شوم او کرار مې ورته غږ کړو: زید

راویښ نشو په لاس مې د هغه ویښتیا د مخ څخه لری کړل او پورته مې واړول چې د زید لاس ته مې فکر شو عکس یې خپل د زړه په سر نیولې وو! په کراره عکس یې د لاس څخه راخلم، د عکس په لیدو نه حیرانه کیږم هو په عکس کې زه وم! خپل د عکس په لیدو

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسکا کوم او بیرته عکس د زید لاس کې ایږدم او د زید اوږه کراره خوځه وم او وایم: زید پاسیږه مونځ قضا کیږی شابه.

زما ژوند دواړو توري سترګي کراره خلاص کړي،څو دقیقی ماته زیر زیر ګوري او بیا زر پورته کیږي خپل خوب ځای کي کیني او وايي: یغما ته یی ؟
یغما- هو ، جناب اوس پورته شه لمونځ دی قضا کیدو حال کیدی شابه.

زید په ورخطایی باندی زما لاس نسئ او د هغه په کتلو مصروف کیږي، په داسي حال کي چې سری یې لاندي وو او خپل ګوتو باندی زما د لاسونو زخمونه لمس کول کرار یې وویل:یغما سوخت والي لږ شوی یا نه؟ ایا دي شپې دی خوب وکه؟

په مسکاه جواب ورکوم: اهان ، ډیره ښه ویده وم . اوس هم دي خبرو تیر شه لمونځ وکړ خاوند جانه.
زید ښکلی مسکاه دي خپلو شونډو میلمه کوي او وايي: خاوند جان دي قربان شي میرمن جانی.

د دروغ غوسه کي ورته وایم: خدای نکوی، لیوني خان !
دا خبره کوم او د دروازی خواته حرکت کوم د تلو څخه مخکي بیا وایم:لمونځ هیر نکړي.

دا خبره کوم او بیا بغیر لدی چې د جواب په تمه شم خپلي کوټي ته لاړم، کالی می بدل کوم لاسونو باندی ملحم وهم سوخ والي سپیني پوقانه هم نظر په شپه باندی لږ شوی وی ملحم خپل کار کړی وه دهلیز په لور لارم ، ټول ویښ وه سبا ناری یی میز باندی څکل دهلیز ته ننوځم جګ غږ سلام کوم! یوازی مریم جواب رانکړو نورو په خوشحالي جواب راکړو لاس پوښتنه هم را نه وکړه

آخري څوکي می کیناستلو لپاره خوښه کړه رضوان هم کار لرو چای هم څکلی نه وه شرکته تللی وه زید هم تراوسه لاندي راغلي نه وه، ټول په سبا ناری باندی مصروفه ول چې د زید غږ راغې:
زید- سلام

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید غږ د دی سبب شو چې تول د څوشبيو لپاره چای څکلو څخه لاس واخلي، زید ورزشي کالي په ځان وه ښکاره معلوم وه عادت په چيری ورزش کړي ورزش تراوسه پوري هير کړی نده زید په جګو کامو زما خواته راځي او زما څنګ کې کيني او کرار راته وايي:سهار پخير ميرمن يغما

يغما- ستا سهار هم پخير زید خان.
زید په خندا وايي: زما سهار هغه وخت پخير شو ستا غږ وبينں شوم.
خندا مې دي شونډو ميلمه کيږي چې فرشته ترور وايي: لوری کولی شي،نن لاړي شوو د طلا او کاليو اخيستو لپاره بازار ته؟

ستوني مې صاف کوم او په آرامه وايم: هو ترور جاني ،هر رقم تاسو وغواړي.
فرشته- بيا سمده نن ورځ به بازار ته لاړی شو. زید ته اوزګار يی يا مورږ خپله لاړی شوو!
زید- نه مورجانی اوزګار يم ، ستاسو خدمت کی يم
فرشته ترور خاندي او وايي:سپين سترګيه هلکه

سهار چای خلاصيږي، هرڅوک خپلو کوټو ته ځی بازار تلوو ته ځان تيار وي،نيو هيږم څه واغوندم، نمی غوښتل زید کورني کمه راشي همدی سوچ که وم دروازه ټک ټک غږ پورته شو!

يغما- راځي دننه.
آسما په ليدلو لږ انديننه مي کمه شوه چې آسما به خوشحالي وويل: وريندارى جانی حجاب مى درته راوړه ! لالا مى نه خوښيږي بغير حجاب څخه باندي لاړی شوو!
يغما- راځه دننه آسما جانی، ښه شول راغلی نيو هيدم څه واغوندم؟!
آسما په خندا راننوته زما لور ته راغله! حجاب يې خلاص کړو او په مسکا يې وويل: وريندارى حجاب دي خوښ شوو!
:□#شهاب
عربي حجاب وه لاستونی ، طلايي غمويو باندی ظريفه ديزان جوړ شوی وه په خوشحاله لهجه مې وويل: هو مننه ګراني ډير ښکلی ده په زحمت شوي
آسما- وظيفه ده وريندارى جانی ترڅو تاسو حجاب اغوندئ زه بيرته راځم

(c) ketabton.com: The Digital Library

يغما- سمده.

آسما کوټې ته ځي زه حجاب اغوستلو باندی مصروفه شوم، حجاب سره مې قد جګ ښکاره کيده مصروفه دې ځان ليدلو هينداره کی وم چې دروازه خلاصه شوه او آسما هم حجاب په ځان کړي وه لاس کې يوه بکسه وه کوټې ته راننوتلل او ويې ويل: يغماا جانی راځه که غواړي دا بکس څخه هم ګټه واخله !

يغما - په دی کې څه دي؟
آسما آرامه خاندي او وايي: آرايش سامان دی نوو ......
يغما- اهان ډير ښه خو ما ګټه اخستلی زده ندی يعنی کولی نشم !
آسما- سمده کينه زه درته ساده آرايش کوم
تخت په سر کينم آسما بوخته کيږي مخ باندی مې ! او وايې: دا هم زما ښکلی وينداره، آرايش ته هم ضرورته نلري
کراره خاندم او وايم: مهرباني دی ده آسما جانی!

آسما هم زما مسکاه پشان مسکاه باندی جواب راکړو، او د الماری په لور ځي! تور دسکول توري چپلی بوټ الماری څخه راباسي او وايې: دا هم ډير ښه حجاب سره دي خوند کوی دا هم واغونده.
يغما- په سترګو ګرانی.
آسما- سترګی دی بی بلا ويندار جانی.

آسما ځی او زه تازه خپل د ليدلو لپاره وخت پيدا کوم، سترګي مي ريمل سره جوری وی، ګلابي غومبري، توري وريځي ،ډير ډير کم رنګ سترګو ليمو (سترګو شاه)باندی سور رنګ ښکلی منظره يی جوړه کړي وه تور تکری داسي په سر کوم يوتار ويښتی مې هم ښکاره نشئ، چپلی بوټ ، دسکول راخلم دهليز په لور ځم ! زما په نظر هيڅوک تيار ندی، ځکه يوازي زيد ناست وه هغه هم مبايل که مصروفه وه

يغما- دا نور چيرته دی ؟
زما په غږ زيد خپل سر پورته کوي نظري زما نظر کی قفل کيږي، آرامه پورته کيږي زما په لور راځي او په کلکه لهجه وايي: يغماااا بيادی آرايش کړي؟ ؟؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

یغما- اه نو ، بده ښکارم؟
زید- هو ډیر ډیر بده ښکاري هله لاړه پاک یې کړه.
یغما- نوچ پریده پریده بده ښکاره شم پاک کومه نه.

زید- یغما زما اعصاب مه خرابه وه !
مظلومانه وایم:خیر ده غوسه کیږي مه! فرشته ترور سره ځم نغوارم هغه ملګرو مخته کمه راشي
زید- چا ویلی بی آرایشه لاړ ه شي فرشته ترور کمه راځي هوم؟ کمه ښایسته یی چې آرایش دي هم وکړو؟!نور هم ښایسته شوي.

زید خبری کولې چې د فرشتي ترور غږ راغلو: زید زویه چیرته یی دي مور شاهزاده؟(اه چې څومره ښه وخت را ورسیده،زید څخه یی خلاصه کړم! فرشته ترور،مریم، عمه ،آسما دهلیز ته دننه شوي فرشته ترور زما په لیدو د خوشحالې څخه په ډکه خندا وایې: ماشاالله څومره ښایسته شوی زما لورکی.
هغه پشان په خندا جواب ورکوم: مهرباني مو ده ترور جاني.

زید په جدی لهجه وایي: د باندي په تمه یم زر راشي.
زید خپل خبری سری سم د باندی لور ته روانیږي! لږ ځنډ وروسته ټولي ورپسی باندی ورځوو ! مریم هر چاسره خبري نکوی اسما سره هم! دومره ډیر آرایشی کړی وه اصلي څیره یی ورک شوي وه ، هغه مریم چې ما مخکي پیژندلی د دی مریم سره یې د ځمکي او آسمان توپیر درلود، زید موتر ته تکیه کړي وه داسي فکرونه کي ډوب وه چې بیخی نو.....

زموږ شمیر زیات وه ټولی موتر شاتني سیت کي نه ځایدو مجبوره یوه زموږ څخه مخکي سیت کي کیني زید سره! چې فرشته ترور وویل: یغما لوري ته یوځای د زید سره کینه !
یغما- ترور جاني نکیږی تاسو یا عمه دي هلته کیني؟
زما په خبره فرشته ترور په خندا وایې: نه لورکی نکیږی ، شرم څه لپاره کوي بیګانه کس څنګ کې خوو نه کیني، زید دی خاوند دی !

په نه زړه د مخته دروازه خلاصه وم او د زید څنګ ته کینم چې زید په مسکا وایي:

(c) ketabton.com: The Digital Library

مهرباني زما آغلـــــې ....

سترګې مې غوسه سره ورته تاوه وم او په چوکۍ کینم !ټول کیني او موټر حرکت کوی هیڅ کومه خبره یو بل مینځ کې ویلې کیږي نا یعنی هیڅوک خبري نکوی روسته د 20 دقیقو هدف ته رسیږو،ټولی ښکته کیږو کالیو مرکز ته ننوځو،دوم منزل ته ځوو یو دوکان ته داخلی کیږو،دوکاندار ډیرصمیمت سره زید ته ښه راغلاست وایي:

دوکاندار- وا وا زید خان ، څنګه زموږ غریبانو کلبه ته دي قدم کینودو!
زید- مهرباني لرې اصف جانه ، د نکاح او د واده کالو د خوښه ولو لپاراه راغلې یو.
دوکاندار- ښه راغلاست راځي ډیر ښه جنسونه درته ښکاره کوم !
ټول کالیو باندی مصروفه کیږي ښایسته ظریفه دیزان داره کالي لرل!سترګو باندې مې کالي کتل سترګې مې په یو ډیر ښایسته کالیو باندی ولګیدی،سپین کالي ډیر ډیره لویه لمنه! که ووایم لمنې یوه لویه کوټه نیوله که دروغ مې ویلی نه وي دومره لویه لمنه درلوده

ټوله لمن باندی سپین کرستال غمي کارول شوي وه لاستونی مکمل کرستال وه غاړی ملایي هم ساده وه ښایسته کالي ساده وه یوه لویه جالی (سپین تکری) شال هم درلودډیر مې خوښ شوی وه خو جرعت مې کولی نشوو خوښه مې په ژبه بیان کړم
چې زید وویل: همدا دي خوښ شول زما ګلابه! زما هم خوښ شول خوو ډاریږم د کالیو سره وزری وکړي هغه شپه او و نه تښتي رانه؟!

مخکې لدې چې زه کوم جواب ورکړم زید فرشته ترور ته غږ کوي: مور جانې ستاسو په نظر دا کالي څنګه دي؟

فرشته ترور- هو ډیرښکلی دی خو پریږده چې یغما یی خپله خوښه کړی!
زید په خندا وایې: اه مور جانی زما خوښه د یغما خوښه ده، اندیښنه مکوه!
فرشته ترور- توبه د نن له ځوانانو سپین سترګی هم یو حد لری،د مور شاهزاده!
زید- په سترګو مور جانی.

د ټولو په موافقې مې خپل د خوښې جوړه واخیسته، تقریبا یو دری ساعته ګرځو طلا مو واخیسته مګم وخت د نکاح او نکریزو جوړی ته پاتې نشو! مریم او اسما هم خپل ځان ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

کالی واخیستل! یواځې فرشته ترور او د مریم مور ننداره‌چیان ول. نور د ګرځیدو توان نه وو ډوډی مو هوټل کې وخوړله او کور ته راغلو زید موږ ښکته کړو او خپله شرکت ته لاړه! هر چا خپل خریدونه خپلی کوټې ته یوړل! دومره ستړی وم چې پوهه نشوم کله د خوب نړي ته تللی وم !

د اسما په غږ د خوب نړي مې پریښوده: وریندار جانی!
یغما- ها ګراني!
اسما- ویښه شوی یی!
پورته کیږم او په ځای کی کینم او وایم: هو ګرانی کوم کار دی وو؟
اسما- هو ښکته ټول تاته په تمه دی راځه چې چای وڅښکو.
یغما- په سترګو ګرانی.

له تخت نه ښکته کیږم او خپل ټکری په سر کوم او اسما ته وایم: راځه چی ځو!
اسما- وریندار جانی ته ښکته شه زه ګیټار (دومبره) راخلم او درځم!
په حیرانتیا وایم: ګیټار د څه لپاره؟؟؟
اسما- یو ځل دهلیز ته لاړه شه بیا پوهیږی!
سر ښکته او پورته کوم او دهلیز ته ځم، ټول ناست ول رضوان هم راغلی وو چای یی څښکه! سلام کوم او د ترور ترڅنګ کینم.

رضوان په خندا وویل:میرمن یغما درته سوپرایز(حیران کوونکی خبر) لرو !
په حیرانتیا وایم: زما لپاره؟
رضوان- هو هو وریندار جانی ستاسو لپاره (او مخ زید ته اړوی او وایي: همداسي نده زید خان!
اسما ګیټار په لاس راننوځي او د زید په لور ځی او وایې: دا دي واخله لالا!
زید ګیټار واخیست او رضوان ته یی وویل: یعنی نه کیږی له دی شرط نه دی واوړی؟

رضوان خپلی وریځې پورته اچوی او په ټوکو وایی: نه په هیڅ قیمت نغواړم ژوندی کنسرت له لاسه ورکړم
زید- سمده رضوان خان دا ځل یو صفر ستا په نفع
زید یوه غټه ساه اخلي او ګیټار په لاسونو کي جوړوي خپل نظر ماته ډالی کوی او په خوږ

(c) ketabton.com: The Digital Library

غږ یی شروع کوی د سندری په ویلو:

دراین زمانه ای بی های و هوی لال پرست
خوشا به حال کلا غانِ قیل و قال پرست

چگونه شرحد هم لحظه لحظه ای خود را
برای این همه ناباور خیال پرست

به شب نشینی خرچنگ های مردابی
چگونه رقص کند ماهیذلال پرست؟!

رسیده ها چه غریب و نچیده میافتند
به پای هرزه علف های باغ کال پرست

رسیده ام به کمالی که جزاناالحق نیست
کمال دار برای من کمال پرست

هنوز زنده ام و زنده بودنم خاری است
به تنگ چشمی نا مردم زوال پرست..

دومره یی ښکلی وویل چی وروسته له سندرې یې ټوله کوټه غلی وه،په دی ټول وخت کې یی ماته کتل!مګم ما د مریم حرکات د سترګو لاندې نیولې ول بغیر دستر ګو رپول ولو څخه یی زید ته کتل یعنی یوه دقیقه یی هم سترګی نه پټولی! د لاسونو د پړقا غږ د کوټی ټوله فضا ونیوله!
رضوان په ټوکو وویل: ظالمه ولی غواړی دا پرېښته دوله غږ دی پټ وساتی که دا غږ ما درلودلی 24 ساعته می سندری ویلې!

زید- وتږه خوله دی رضوانه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټولو د زيد په خبره وخندل،دوه اونۍ تيرې شولې او ټول په خريدارۍ کې مصروف وو!
په دې ورځو کې زيد ډېر کم وينم او زړه مې د هغې د ليدلو هوا کړی! مريم هم کله ناکله د عمه سره راځي او زما سره ښه رفتار کوي خو نه پوهيږم ولې ماته يې ريښتينولي سمه نه ښکاري؟ولې فکر کوم دا ټول له يوې ډرامې ډېر څه ندي!؟
د جمعې ورځ وه زيد او رضوان دواړه په ښځ کې ناست ول او نپوهيږم د څه په اړه غږيدل!

ظريفي ترور غوښتل چاې ښځ ته يوسي،چې مخه يې نيسم او خپله چاې وړلو ته مخکې کيږم!د تل په څير تکرې مې په خپلو ويښتو چې اوس ډير رسيدلي ول جوړوم او د ښځ په لور ځم! په احتياط مې ګامونه اخيستل چې داسې نه پټنوس رانه ولويږي!لا مې څو ګامه پاتې ول چې ورسيږم چې د رضوان اواز مې تر غوږ شو!

رضوان- زيد شيږ ورځې شوې خو تر اوسه يې زخم صحيح ندی جوړ شوی، يو ځل ډاکټر ته لاړ شې ضد مکوه زخم يې بدتره کيږی! که ډاکټر ته نه ځې لږ تر لږه مور ته خو ووايه.!

زيد- رضوانه ژر ژر دې خپل کار وکړه نه ډاکټر ته د تللو وخت لرم او نه يې حوصله!
رضوان په غوسی وويل: ولی دومره ناپوه او ضدي يی؟ ماشوم يې؟ پخدای نور خو په سپين ږيرې توب يې خو اوس هم چرګه دې يوه پښه لری(د چا خبره نه منل او په خپله خبره ټينګار کول)! نپوهيږم څه درسره وکړم!

زيد په اعتراضی ډول وايی: رضوانه يوځل د يغما مخکې ونه وايی چې سپين ږيرې کيږی چې وژنم دی! هغه ځل يی هم وويل چې د لمسۍ په ځای دی يم ، او غلطی مې وکړه! که ستا له خولی يی هم واوری بيخی هوايی کيږی!

رضوان کرار وخندل او ويې ويل: ښه نو ورورمی ستاسو د عمر واټن ډير دی هغه لا 20کلنه ده او ته 28 کلن يی! يعنی 8 کاله عمری واټن لری!
زيد جدی او په کلکه لهجه وويل: ښه نو څه وکړم؟ نه چې ته هم فکر کوی يغما زما پر وړاندی لکه ماشومه ده!

(c) ketabton.com: The Digital Library

نیو هیرم ولی بی حرکته ولاړه یم او خبرو ته می ورته غوږ نیولی!مګم راته د منلو وړ نده، یعنی زید فکر کوی چی زه په رښتیا رښتیا زید سره په نکاح کولو پښیمانه یم او غلطي می کړی؟! زما د ژوند سړی دومره زر خپه کیږی او زه نیو هیدلم؟منم یی چی زه د خپل د مینه په اظهار کولو کی ضعیفه یم،مګم کاش زید پو هیدلی چی که زه زر ځلي هم ژوندی شم نو زر ځلي به له خپل زید د خپل د ژوند له سړی سره نکاح کوم!
کاش پو هیدلی چې زما لپاره غیر له هغی نور ټول سړیان تر اخر حرام دی!

د ونی شتون ددی لامل شوی وو چې زید او رضوان می له سترګو پناه وی او یواځې می ورته غږ اوریده هغه هم سم نه! د زخم په یاد راوړلو می ټول فکرونه لاهو کیږی او په وارخطایي د زید او رضوان په لور ځم! د هغه څه چی می مخکی ول په لیدو یې حک او حیرانه پاتی کیږم
زید په چوکی ناست وو نیمه اوږه یی لوڅه وو او رضوان د الکول ډکه پخته د هغی په اوږی ایښی وه! زما په لیدو دواړه وارخطا شول، رضوان له خپل کار نه لاس واخیست او زید په تلوار خپل یخن قاق واغوسته، دواړه مي مخکی ودریدل!

زید په حیرانتیا وویل: یغما ته دلته څه کوی؟
غلی او بی دمی پتنوس په میز کیږدم ستونی مې صافوم او کرار وایم: تاسو ته مي چای راوړه!
زید- ظریفي ترور راوړه تا ولی ځان په زحمت کړ!
ځواب مې ورنکړ او اوږی ته می ورته اشاره وکړه: ولی زخمی شوې؟
رضوان مخکی کیږی او وایې: هیڅ همداسی یوه دانه پری راختلی وه!
بد بد ورته ګورم او وایم: ته چپ شه مګم خپله ژبه نلری! موضوع مه تغیروه نیو هیرم بیا مو کوم ګل ته اوبه ورکړی!

رضوان غلی شو او وروسته له لږ چوپتیا یی وویل: ښه نو تاسو دواړه خپل منځ کې جوړ راشی زه لاړم!
د تللو په حال کې یی وویل: او هو زید خدای دربانذی رحم وکړی(او بیا په خندا ماته اشاره کوی، وای خدایا چی دا بشر په هیڅ حالت کې د ټوکو نه لاس نه اخلی!
رضوان په غټو ګامونو لاړه او موږ دواړه یی یواځی پریښودلو! مخ مې زید ته واړوه او په غوسی مې وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

يغما- ګنګ شوی يی زيده! وايم بيا دی څه کړی! ولی دی اوږه زخمی شوی!
زيد خپلی سترګی ځمکی کی ګنډلی وی او کرار يې وويل: يغما!
يغما- څه يغما!
زيد- درته وايم يی (توضيح درکوم)
يغما- کينه غوږ يم!
زيد په چوکی کيناسته او راته يې کتل! چې ما وويل: لری که يخن قاق دی!
زيد په هغه حال کې چې سترګې يې د حيرانتيا څخه راوتلی وی وويل: اړينه نده، يو کوچنی زخم دی!

وريځې می پورته اچوم او وايم: غواړم چې همدا کوچنی زخم وګورم کومه ستونزه ده؟
زيد د لږ ځنډ وروسته خپل کينې لاس د يخن قاق څخه راوباسي! او وايې:نه تاسو صاحب د اختيار يی ميرمن مې!
يغما- اه دا يعنی کوچني زخم دی!؟(د زخم په ليدو يې وريځې می ټولی شوی! څلور د وينو ډک سوری! په حيرت وايم: زيد دا په څه زخمی شوی؟ بيا دې جنګ کړی؟

زيد په کرا وويل: په بوکس پنجې،نه زه عاجزک کله جنګ کولی شم هغوی راسره جنګ وکه!

پوف کوم او د الکول ډکه پخته يی په زخم نه چې په زخمونو کيږدم!
چې لاس يی له ډيره درده موټی کيږی چی زما سترګی هم ورسره پټيږي! په کراره وايم: ډير درد کوی؟؟
زيد په ټوکو وايی: نه د سترګو توره،کله چې ستا شفا ورکونکې لاسونه زما په زخم ولګيږي نو شوني ده چې ښه نشي؟
يغما- ډيری خبری مکوه چی اعصاب دی راته خراب کړی! پخدای ماشوم خو نه يی!
چې هر ځل بايد جنګ وکړی!يعنی هر ځل چې له کوره وځي ماسره بايد ددی ډار ووسی چې زخمی راګرځي هووم؟؟

زيد- دا ځل زه ملامت نه وم نپوهيږم ولی له شا يی حمله وکړه زه ورسره ښکيل نشوم يواځې په بوکس پنجې يی ووهلم او وتښتيدل!

(c) ketabton.com: The Digital Library

په زړه کې وایم الهی لاسونه یی مات شي چې ته یي وهلي! خو په خوله ورته وایم: شپی کورکمن او هګی پری کیږدم ددی لامل کیږی چی زخمونه دی زر ښه شی دواړه خاموشه کیږو چی زید په مظلومانه ډول وایی: یغما غوسه یي راته؟

یغما- زما سره خبری مه کوه.
زید- ته وایي د ټول ژوند سره دی خبری مه کوه دا هم مګه امکان لری؟
یغما- نو قول راکړه خپل ځانته به فکر کوی نګوری زخمونه دی څومره ژور دی، نه وایي یو څوک به دی په تشویش شی!؟
زید په شیطانی خندا وایې: هغه وخت دا یو نفر سوک دی چې ماته په تشویش کیږی؟

د ماشومانو پشان په قهر وایم: ستا بدبخت میرمن، یعنی خدایه زه باید دا وحشی غټ کړم؟! ظلم ندی؟
زما په خبرو زید په لوړ غږ خاندی او وایې: د سترګو توره زه کله وحشی یم؟! او هو ته خایستو مي باید لوی کړی.

سومره زه د زید په خندا مئین یم، مګر امکان لری یو سوک دی زید د خندا په حال کی وګوری او مئین نشی ورباندی؟ ناساپه بی اختیاره ورته وایم: زید نکیږی د نورو مخکي ونه خاندی؟
زید په حیرت وویل: ولې ګرانې؟!
ټپ یي ورته ترم او څنګ ته یي کینم او وایم: پخدای بخیلي مي کیږی! اصلا حق نلری بغیر د ماسک څخه د باندی لاړشی او هو ویښتیان دی واخله. پوه شوی؟!

زید- عه بلاخره زما یغما هم پر ما بخیلې کوی(بیا خپل سر د آسمان خواته نیسي او په لوړ غږ وایې: خدایه شکر دی اخیره هم زما بت زه د خپل ومنلم.

خپل ګوت خپل پر شونډو نیسم او وایم: هیسسسس چنارګل اوس ضرور دی چی ټول خلک پر ما خبر کړی؟
زید- هو ضرور دی هسی زه خپل پر ژوند باور نلرم غواړم هر څومره ژر چی کیږی زما ګل ما خپل ومنی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید د کوم منلو څخه خبری کوی؟ که د زید د مینې احساسات زما په رګونو او فکر یې زما په مغزو کیدی ایا دا منل ندی نو څه دی؟ ولې ېټ کړم پرېږده خبر شې چې زه د هغه په شتون ژوندی یم! پرېږده پوه شي زه هغه ته تسلیمه شوی یم، پرېږده پوی شې هغه زما د زړه او روح مالک شوی، زید تراوسه آسمان خواته کتل او خندل یې، او زه غواړم اقرار وکړم هر هغه خبره چې په زړه کې مي ده و تراویه مې پوره ویلی نه وه.

شاید نور هیڅکله داسی سم شانس په لاس رانشې،او د اظهار کولو لپاره ناوخته شوی اوسیږی زه پدی تقدیر باور نلرم باور نلرم چی دا بد تقدیر به زما شا ایله کړی او زه دی خوشحاله اوسیږم خپل ستونې صاف کوم او په جلا لفظ او کلمه کلمه وایم:

یغما- زید!
زید- د زید سپوږمې د زید نفس وایه!

غته ساه اخلم او اخیره هم دا روند بار خپل د اوږ څخه ښکته کوم او ورته هغه خبری کوم، کوم چې هره شپه د خوب څخه مخکې ځان سره مې کول نن پر ژبه راوړم او وایم: زید زما ژوند زما خاوند زه درسره مینه لرم په اندازه د هر هغه آرمان چې ورته ونه رسیدم، مینه درسره لرم خپل د ژوند غمونو په اندازه، تا زما ټول وجود خپل ځانته تسلیم کړی داسې یې لکه وینه چې په رګونو کې د جریان حالت کې وی.

د وجود زره،زره مې ستا د عشق ګواهې ورکوی، زید که زر ځله ژوندون وکړم هر زر ځله به زما د زړه مالک او صاحب ته اوسیږی، زه تا خپل په ټول وجود باندی منم زما ژوند.

زما د خبرو وروسته یو درنه خاموشی خپره شوه کرار خپل سترګې خلاصه وم، او د زید هک پک د حیرت څخه څهره وینم زید بغیر له کوم حرکت او حتا بغیر لدی چی سترګی ورپه وی مات راکتل چي په مسکا می ورته وویل: زما بت پرست زما په شتون کې ستا فکر او خیال چیرته تللی هوم؟

زید کرار وویل: یغما؟!

(c) ketabton.com: The Digital Library

یغما- جان یغما!
زید- زه ویښ یم کنه؟
یغما- هو کنه؟!
زید- ما یو ښپیره ووهه چې باور وکړم ویښ یم!
نږدې ورځم او مخ یې ښکله وم او وایم: مګر امکان لری زه خپل خاوند په ښپیره ووهم؟

زید د څو ثانیو لپاره په حیرت راګوری او هیس خبره نکوی، د هغه پداسی راکتلو خندا مې راځی اخ زما زوند سومره و دی خبرو ته پتمه و او ما ورته ونه ویل هی هی زید په همغه ناباوره غږ وایې: یغما فکر کوم په آسمانو کې یم او دا ټول یو خوب دی!

کرار یې چونګاری کوم او په خندا وایم: ها اوس پوی شوی ویښ یې او خوب ندی!
زید کرار خاندی او وایې: هو زما د زړه سکون، پوی شوم ولې دی دا خبری مخکی نکول؟ ولی دومره ظالمه وی؟
کرار وایم: نه پوهیږم ولې می درته وخت نکول! احساس می کړو اوس یې وخت دی ددی څخه مخکی چی ناوخته شې درته می اظهار وکړو چی سومره راباندی ګران یې.

زید- ناوخته کیدل نور په کار کی نشته، د عمر تراخیره به یو دبل سره یو د عمر تر اخیره به ته زما د زړه ملکه پاتی کیږی.
کرار خاندم او وایم: امید لرم زما بد تقدیر تا هم ځان سر اخته نکړی زید.
زید- زه تقدیر ستا و مخ ته په ګونډو کوم زما خایستو!

د زید په خبرو په مسکا باندی سر ښکته او پورته کوم مګر امکان لری زید یو خبره وکړی او زه یې ونه منم؟! هیس امکان نلری زید چی څه وایې هغه ضرور کوی، د زید خندا او خوشحالې نه کنټرول کیدل، او زما زړه راته ویل یغما سم ورته وګوره زید خبری کول او ما ورته کتل زه د زید په کتلو کی ډوبه وم چې د آسما غږ راغلو:

آسما- وریندارې موږ څو بازار ته، ته هم راځه.
یغما- ته او مریم ځې؟
آسما- هو.
یغما- نه ګرانې تاسو دواړه لاړشی زه مو نه مزاحمه کیږم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

آسما په اعتراض لرونکی لهجه وايي: عه وريندارى ولې مزاحم اوسيږی؟ خپل مريم ويل د يغما سره به بازار ته لاړشو.

زيد په کلکه لهجه وويل: آسما ضرورت نشته، کله چې وايي نه ځم يعنى نه ځي، نور نو هسی ټينګار مه کوه.

د زيد په خبرو د آسما څهره د خفګان څخه ډکه شوه او غوښتل يې چې لاړشی چې ما يې لاس کلک ونيو او ورته مې وويل: سمده آسما جانې ته لاړشه زه هم درځم درپسی.

آسما خپل سر ښکته او پورته کوی او د ماڼې پخوا ځي چې زيد په غوسه ناکه لهجه وايي: يغما فکر نکوی بايد زما څخه اول اجازه واخلی؟ زه نغواړم ته دهغه انجلې سره د باندی لاړه شې..
يغما- و دی نه ليدو آسما سنګه خفه شوه! يو همدا نن ورسره ځم نور بيخی نه ځم سمده زما يوسف د زمانی؟

زيد- افف ښه چل درځی چې سنګه ما راضی کړی، سمده لاړشه خو ژر بيرته راشه يو ثانيه لا ستا د بيلتون طاقت نلرم پوه شوی يو ثانيه.
يغما- سمده زما خاوند په سترګو.

زيد خپل د جيب د پيسو بکس زما خواته نيسي او وايي: واخله هر شئ چې غواړی ځانته واخله او هو هر کله چې راغلی نو خپل دانه دانه خريد به ماته ښه يې سمده؟! غواړم وګورم زما خايستو ځه ځه اخيستې؟!

د زيد د لاس څخه د پيسو بکسه راخلم او خلاصه وم يې، اوو څومره پيسی لری دا چنارګل د پيسو د مينځ څخه دری زره افغانی يواځې د احتياط لپاره راخلم او بکس بيرته هغه ته ورکوم چې زيد په حيرت وايي: همدومره؟د پيسو بکس ځان سره ويسه هسی هم زه ټول ورځ کور کی يم نن پکار می نده.

يغما- هو همدومره بسنه کوی دا مې هم يواځې د احتيطاط لپاره راوخيستل.
زيد په خندا وايي: عجب ليونې ښځه لرم، زه سومره نيکمرغه يم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په خندا لځایه پاسیدم او د مانې خواته لاړم، آسما او مریم تیار کړی ما ته په تمه ناستې وی.
په تلوار مې خپل حجاب واغوندو او د مانې څخه بهر شو اسما مریم ته وویل: مریم چیرته لاړی شو؟

مریم موټروان ته آدرس ورکوی او موټر حرکت کوی د ډیر مزل وروسته موټر دریږی چې آسما و مریم ته وايې: مریم ولړی دومره لری راغلو؟ دا خرید خو په پارک مال کې هم کیدو؟!
مریم په پوسخند وايې: نه د دی ځای جنسونه د پارک مال په پرتله ډیر با کیفیت دی.

مریم او آسما خبری کول او ما یواځې هغه دواړو ته په خاموشې کی کتل، د یو څه خبرو وروسته د موټر څخه ښکته کیږو او مغازی ته داخله کیږو، آسما او مریم خپل د خرید اخیستلو باندی لګیا شول او ما یواځې د مغازی شیانو ته کتل، تقریبا خرید مو خلاص شوی وو او د تلو حال کې و چې ناساپه مریم خپل لاس به سر ووهی او ویې ویل: اه آسما د کالو خلطه مو دوکان کی پریخودل!(مریم خپل د خبری وروسته زما خواته راوکتل او ویې ویل: یغما جانې ته همدلته د موټر په تمه ودریږه ما او اسما ځو او ژر د کالو خلطه راخلو او راځو.

په مسکا ورته وایم: سمده تاسو لاړی شې زه همدلته تاسو ته پتمه یم.

مریم د آسما لاس ونیو، او خپل د ځان پسی په کشه ولو د دوکان خواته ویوړل، ډیر ژر زما د ست ګو پناه شول، تقریبا لس دقی ورته منتظره وم خو رانغله! چې اخیر د مجبوری څخه د مریم په تللی لاری کرار قدمونه اخلم او راونیږم ورپسی ټول مغازی می وکتل خو د مریم او آسما څخه هیس نام او نشان نه وو؟! ستړی شوم او یو یواځې ځای مې بیدا کړو همدلته کینستم؟!

لا آرامه نفس مې اخیستې نه وو چې ی آشنا غږ مې واوریدی چې ویې ویل: بح بح ماشالله یغما جانه! د دومره وخت وروسته؟!

په تلوار مخ می شاته وګرځه ویې! او د مقابل کس په لیدو می لاسونه یخ شول او زړه مې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د حرکت څخه و دریدی! س....لیم. پښې مې یاری نکوی چې ودریږم خو کوشش کوم او په سختې باندی پاسیږم چې سلیم په شیطانه او مضر خندا وایې: اخیره هم زما په ګیر راغلی یغما جانې(او خپل د خبری سره سم زما لاس ته حمله کوی او نیسې مې، د هغه پدی کار به چغو او بغارو وایم:

یغما۔ ماته لاس مه وهه لری کړه دا مردار لاسونه دی.

خو سوک وه زما د غږ آوریدونکی؟ سلیم په زوره ما ځان پسې د مغازی څخه د دباندی خواته کش کوی او ټول د مغازی کسان یواځې کتونکی وه! یو لا مرستې ته مې رانغې؟! لکه چې ټول شل او معیوب وه؟! دومره چغې مې ووهل چې نور مې غږ نه پورته کیدو اخیره په زاری مې وویل: سلیم ته وقران ما نکاح تړلی، زه اوس متاهل یم

زما په خبرو سلیم په ریخند وخندل او ویې ویل: غواړی پدی خبرو دی ماته چل راکړی؟

سلیم د خبرو په حال زه خپل د موټر خواته کشه ولم، کله چې بوه شوم خبری ا زاری فایده نکوی اخیری کوشش می وکړو او چیغې می کړی: مـــــــرستــــــــه وکړی مـــــــــــرســــــــــته(سلګې مې بو ته شول خو هیس سوک مرستې ته رانغلو سلیم د موټر دروازه خلاص کړل او غوښتل یې چې ما موټر ته تیله وهی خو ما مقاومت وکړو د موټر دروازه مې ونیول او په زاری مې وویل: سلیم د قران روی ته وګوره، د خدای روی ته وګوره، مکوه! پخدای قسم ما واده کړی پریږده خپل ژونــ...

خبره مې خلاصه شوی نه وه چې سلیم په مخ څپیړه راکړل او زما دژړا او خبرو مخ یې ونیو او به غوسه یې وویل: بې حیا انجلې لکه د انسان د لور پشان په موټر کې کینه کنه قسم پخدای ټول غاښونه دی په خوله کې درماته وم.

سلیم خپل د خبری سره سم زه لکه د قربانې حیوان پشان په موټر کې ختا کړم او حرکت یې وکړو، توله لاره می چغې کړل ومې ژړل او زید ته مې ناری کړل، خو زید نه وه، زید رانغلو، زید غیب شو نور په بدن کې می هیس حرکت نه وو پاتې سر می په ښیښې تکیه کړی و، او خپل تقدیر ته تسلیمه شوی وم! ههه دا تقدیر بیا زه بدبخته کړم..

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا تقدير دا ځل ضرور زما د خاوند زما د عمر ملا خامخا ماته وی، دا تقدير زما زيد ضرور ځان سره غرق کوی، پدی فکرو بيا می ژړا ته شروع وکړل او د موټر ښيښنه می په لاس وهل، د ژړا او ساندو مينځ کی می خدای ته ناری کړل، هغه خدای چی بيحده ورڅخه خفه وم، هغه خدای چی فکر کوم زه يې لياده باسلې يم؟!

خـــــــــــدايه ولــــــــې؟؟؟ خــــــــــــدايه ولـــــــــــــې؟؟؟

تازه د خوشبختي رنګ او بوی می ليدلی او احساس کړی وو، بيا دی ولی زه د دی نا آرامه سمندر کې ور ګډه کړه؟ مګر د کشتي څخه بغير زه دا نا آرمه سمندر څخه وتلې شم؟ خدايه زما کښتي راسره نده؟! خدايه زما زيد راسره ندی! خدايه زما ژغورنی راسره ندی! خدايه زه ډوبيږم زه غرقه کيږم، قسم دی وی ستا په جلال او جبروت نور ددی دومره تور تقدير د مقابلی توان راکې نشته، والله چې نه يې لرم...

سليم لکه چې کوڼ شوی وو او زما چيغی او زاری نه آوريدل، ړوند شوی وو او زما بد حال او ژړا يې نه ليدل پخدای چی نه يې ليدل، په بيحده سرعت روان وو، د ښار څخه ووتو او نور روښنای نه تر سترګو کيدل، لکه چې نور د خط اخيری ته ورسيدم!؟

موټر په يو کندواله کې و دريده او سليم لکه يو وحشی ځناور زما خواته راغلې او زه يې په زوره د موټر څخه ښکته کړم، او د يو تور تياری کور خواته يې کشه کړم، لکه يو حيوان يې ځان پسی کشه ولم او زما مقاومت او زور هيس فايده نه درلود، ما يواځې زيد ته ناری وهل هغه زيد چي زما د نار جواب يی په جان، عمر مې، نفس مې نه راکو

سليم د کور دروازه ډير په غوسه خلاصه کړه او په کور کي واچولم او په غوسه يي په چغو وويل: بنده که خوله دي بي شرمي انجلي نور دهغه بي شرف نوم په خوله وانخلي. په ژړا او ډير په سختي او په چغو مي وويل: بي شرف ته يي چي د خلکو ناموس دي لکه شغال راوړي زما زيد غيرت لری دهغه نوم په خپل مرداره خوله دي مه اخله

زما په خبرو د سليم مخ له غوسي سور شو او لکه يو ځناور يي راباندي حمله وکړه وينتيان يي راته په لاس کي ونيول او په زور يي کش کړل،وينتيانو نه يي ونيولم او يو کوټي خواته يي کش کړم کوټي ته ننوتو سره سم مخ يي راته په څپيړو ډک کړ

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپل کنټرول يي له لاسه ورکړي و او چغي وهلې،کله چي له وهلو مي ستړي شو په ځمکه يي ووهلم او بيرون لاړ او دروازه يي بنده کړه

بي حرکته په ځمکي پرته وم د سر پوستکي مي زياد سوښت کو،پوزه او خوله مي له وينو ډکه وه خاموشه اوښکي مي تويولي د غږ پورته کيدو تاب مي درلود، ليونيو غوندي مي وخندل له غم او ژړا نه ډکه خندا زيد چيرته يي؟! راشه او وګوره خپله خايستو دي! زيد خايستو دي مړاوي کيږي او ته نه يي؟! راشه او مړه کيدل مي ګوره
نيو هيرم تر کوم وخته په ځمکه پرته وم ټول يادونه لکه د فلم په شان د سترګو نه مي تيريدل

د خوشحالي احساس مي کو چي په جرعت او وضاحت مي خپل مينه اظهار کړه خپل زيد ته خپل ژوند ته، شايد پوهيدم ښه شي مي پتمه ندي او خپل ټوله هستي مي د هغه سترګو پر وړاندي کيخوده، اګر چه ما لومړي ځل د حسنات د خاله د زوی محفل کي مي خپل زړه خبر کړي وه خو زيد پري ناباوره وه شايد ګمان يي کو له مجبوريت دا خبري کومه ښه ملامت هم نه وه ځکه په سمو کلمو مي اظهار نه و کړي
خو وس پوهيده ډير ښه پوهيده چي د هغه ځيزونو په اندازه چي ما نلرل ورسره مي مينه کوله په ربښتيا چي پوهيده چي زه سومره بيګانه وم د مينې دالفاظو سره.

وجود مي يخ کيدو هميشه له تياره او لوړ ځاي ښخه په بيحده اندازه می ويره درلود، لاسونه مي د زيات ويرى ښخه موتې کړي و او لړزيدل،سترګي مي پټي کړي او د زيد ځيره مي خپل سترګو کي مجسم کړه يعني اوس به سنګه وي؟داسي نه چي بيا خپل کنټرول له لاسه ورکړي وي او ځانته زيان ورسه ويې؟!

پوهيږم حالت به يي ښه نه وي! زما زړه زما ژوند زما د لري والي طاقت نلري،د هر حقيقت په ويلو اوښکو مي لکه سيلاو په مخ ښيي وهلي لکه ليونيو غوندي شوي وم کله مي خاموشه اوښکي تويولي کله مي خندل او کله مي د چغو غږ کيده، مګم نمي ويلي چي ښپي ته يي زخم په کورکمن "ديګ مساله"او هګي پټي کوم؟! که پوهيدم ما لپاره شپه نه راځي ما به همغه وخت زخم ورته سم پټي کړي و

وايي چي ژوند مي يو نيمګړي قصه پشان شو، بيا هم په چغو ژاړم خپل د ټولو غمونه په

(c) ketabton.com: The Digital Library

اندازه مي وژړل ټوله شپه مي همداسي تيره کړه په هره شيبه يي مړه شوم او ژوندي شوم زما تياره شپه د زر کلونو په اندازه راباندي تيره شوه زر کاله بيا هم د خپل خداي شکر ګذاره يم عصبي حمله راباندي رانغله د شپي باندي د سهار لمن خپره شوي وه خو زه بيا هم په تياري کي وم، لکه چې دی کوټې ته زما د ژوند پشان

رڼا نه دننه کيده؟!

د کوټي دروازه خلاصه شوه او زه په ځاي کي مي کيناستم خپل ځان مي ټيکري کي تاو کړو د سليم په راننوتو سره ځان کي تاوه شوم او عجيبه ويره مي زړه کي دننه شوه ټول وجود مي لکه پاڼه لرزيده او ژړا مي ستوني کي بنده وه سليم په شيطاني خندا وويل: شپه دي سنګه وه د ماما لوري؟!

د سليم د هر قدم نږدي کيدو سره زه شاته تلم چې سليم په ريشخند وويل: عه ولي ويريږي له مانه ګراني؟!
په ويرى او لړزى مي وويل:م ..نږ ....دى کيږه راته.
او د دى خبري سره سم مي اوښکو په مخ بيا په بهيدو شول چې سليم وويل: سپوږمي مې ته اول نه زما وي که هغه بيشرفه په مينځ کي نه وي راغلي، اوس هم اوښکي دي پاکه کړه او سبا نارى دې وخوره نغواړم د نکاح تر ورځى نوره هم مړاوي شي...!

په چغو مي وويل: د څه نکــــــــاح هـــا؟په هوښ يي؟قسم په هغه پاک ذات چي زه د زيد ميرمنه يم يو ځل مي نکاح کړي مګم خلک سو ځله نکاح کوي؟!
سليم- اه يغما چټيات مه وايه ته چيرته او نکاح کول چيرته؟ پدى خبرو دي ما خپل کار نه منع کوي نشى.
يغما- د څه کار ښه به دا وي همدلته مي په سر څو مرمي خالي کړي.

سليم په مسخره خندا وويل: خيال پلو مه وهه، مګر تا تل نه ويل چې ذلت او خوارى تاتهک د مرګ حکم لري؟! نو ولي دا ذلت ته د پاي ټکي نه ايږدي تر کومه غواړي د هغه بيشرفه کور کي اوسيږى؟ تر کومه غواړي دلته داسي واوسيږى؟ باور وکړه د سر تاج مي جوړوم دي فقط يو ځل راته هو ووايه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا احمق زما په خبرو يقين نکوی او نه مني چي ما د زيد سره نکاح تړلی! وای دی زما په حال و اوسيړی که سليم د زور څخه کار واخلی؟ په کراره لهجه ورته وايم: ماته ډير شيان د مرګ حکم لري لکه ستا اوسيدل دلته. محترم وروره زه ډير پخوا خپل سري کرښي نه تيره شوي يم دا هم مخ يي ډير پخوا مړه شوي يم ډير پخوا مي خپل مرګ تجربه کړي ما له څه نه ډاره وی ها؟!

سليم په غوسه وويل: زما زغمل دومره سخت کار دي؟! سمده يغما پدی باندي پوهه شه چي د زيد په جنازه دي کينوم ما غوندي درد تجربه کړي، ته د زيد په وړاندی کمه راغلي کنه؟ زه ستا پړ وړاندي کم راغلم ما وبايلله ته هم بايد وبايلی؟!

ليوني شوې وم په لوړ غږ خاندم او وايم: ته حتي زيد له ځاي نه ښورولي نشي ته يي دي مړيني خبري کوي؟! (بيا مې خپل ټوله کرکه په خپلو سترګو او خبرو کي راټوله کړه او په کلکه مي وويل: دعا وکه د زيد لاس درته ونه رسيږی کنه ژوندي دي ښخ کوي سليم! په خداي ژوند دي درته جهنم ګرځه وی!

زما په خبرو سليم بيا خپل کنترول له لاسه ورکړو او راباندي حمله وکړه او په غوسه يي وويل: زما مخکي د هغه بي شرفه په اړه خبري کوي؟(د لاس په شا يي په خوله ووهلم د ويني خوند مي په خوله کي راپيدا شو خو خاموشه نشوم نپوهيږم دا دومره جرعت له کومه شو ما کي چي بيا مى وويل: بي شرف ته يي چي په يوي ښځي لاس پورته کوې، که نر يي د زيد سره مقابل شه چي لاس دي درماتوي کنه؟

بيغيرته ته يي چې د زيد د کتلو څخه لا ويريږي څه ورسيږی د هغه مړ کولو ته (خپل د دی خبری سره سم خپل د خوليويني او لاړي د سليم پر مخ ورته توو کوم چې هغه هم داسي کلکه ووهلم چي پر ځمکي پريوتم او په غوسه يې وويل: تاسره بايد لکه د حيوان رفتار وشي د هغه خيال دي له سر نه وباسه که اړتيا شوه تر ابده دي دلته په همدی کوټه کې زنداني کوم.

په سختي او کرار وايم: هغه راځي زما زيد پرته له ما ژوند نشي کولي ايمان لرم چي هغه راځي(وحشي خبره يي راته نادیده ونيوله او ووت وينستيان مي پر مخ پريشانه پراته ول او دي تيکري له منځه وتي و چپ لاس مي مخ ته ونيوه او خپل د چلي(يعني کوژدي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګوتمي)په کتلو ډوبه شوم ورو مي ښکل کړه اوزړه ته مي نږدې ونيوله د احمد ظاهر يو سندره مي بي اختيار په خوله شوه

بيايی ديدنم ترسم که ان روز
بغير از سبزه اي خاکم نبينی

سترګي مي له سترړيا او بيخوبي پټي شوي" يغما خوب ويني: زيد لکه ليونيو په شان منډي وهلي او نوم يي راته اخيسته دومره په لوړ غږ چي په سل متري کي هم اوريدل کيده زه لکه بت ولاړه وم او لاسونه مي په ځنځير تړل شوي و،زما زيد خفه او پريشان و ښايسته وينتيان يي په مخ پريشانه ول،لکه د لري ښخه چي زه يي وليدم په ډير چټکي زما خواته راغي په نږدې کيدلو سره يي سرعت کم شو لکه پيښي چي ورسره ياري نکوي..

زما په څو قدمي کي ودريد او پر ځمکه پريوت،ګونګه شوم حتي نوم مي ورته نشو اخيستي يوازي کتل مي زيد په سل زحمت او سختې په ګونډو کينستې او په ريږديدلي غږ يې وويل: خايستو مي ژوند مي برباد دي کړم په والله چي ملا مي ماته شوه قسم ماته شوه، اوري يغما ماته شوه، وګوره زخمونه مي ندي ښه شوي مګر تا نه و ويلي چي پټي کوي راته تسکين کوي ووايه يغما؟!

وګوره درد يي زما له ټول وجودته رسيدلي خبري مي ورته اوريدي خو خبرو کولو توان را کي نه وه همغه د زړه ښنک ته تور ګلاب مي ورژيده او باعث شو چي ځنځير مي شاته کش کړي، زيد جيګ شو او ما خواته منديي وهلي او چغی وهل: يـــغما ژوند مي مه ځـــــــــه ..... دزيد ستوني ډک شو او لومړي د اوښکو څاڅکي له هغه ښکولو سترګو ښخه وڅڅيدل واي چي ذره ذره د وجود مي اور واخيست
زما زيد اوښکي تويولي زما ژوند اوښکي تويولي!

د تندي په احساس له خوب پاسيدم ستوني مي سوځيدو، سومره له دي لعنتي خوبونه نه مي کرکه کوله سومره دا زما لپاره کرکجن وه زه پو هيږم زما د زيد حالت کټ مټ همغه وچي په خوب کي و خو حق يي نلره چي وژاړي زما زيد اوښکي نه تويوي بايد استوار وي، کلک وی، زما ژوند بايد زمونږ په ځاي هم ژوند وکړي زما د حق برخه هم بايد ژوند وکړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه حق چي هيس کله ماته رانکړی شو،اي کاش هيس کله نه وي ليدلي اي کاش همغه شپه په موټر باندي ساه مي وتلي وي، زما زيد ددي بدبختيو لايق ندي زما عشق به هغه بربادي ته کش کړي چي قطعا منصفانه نده،زه مرګ وينم ښه احساس ددی کوټي او هغه تور ګلاب په اړه نه لرم که ونشم کړي مخکي له مړګ نه مي زيد وګورم څه؟ حتي فکر کول يي هم ويروونکي ده حتي له خپله مرګ نه هم د زيد بيا ځلي نه ليدل راته ويرونکي ده ...

يو هفته تيره شوه او هر شپه سليم شکنجه کولم او دومره وخت کي پوهه شوم مريم د سليم هملاسي وه او زما برمته کيدو کي لاس درلود، هيس مي باور نکيده چي تر دي حده پسته واوسيږی،هغه مريم چي په جيګ غږ يي خبري نشوي کولي نن يي زما ژوند په زندان بدل کړي سليم نه ډيره ويريدم هر شپه کوټي ته راته هميشه مي ځان حجاب کي تاووه خو ډير بد يي کتل کله يي غوختل ويښتيان او مخ مي لمس کړي چي زما په مقاومت به مخ کيده،له شپي او د کوټي نه مي کرکه کيده

هر وخت مي چي زيد وليده ورته وايم هميشه دی زمونږ د کوټي ګروپ روښانه پرېږدي زه له تياري ويرېږم ورته وايم دا کوټه شپي دومره ويروونکي کيږي چي فکر کوم خوري مي! ورته وايم خپل په لاسونو سره دی زما ويښتيان کرار جوړ کړی، ځکه سر پوستکي مي درد کوي،ورته وايم د ويښتيانو له کميدو مي دي نه قهر کيږي بيا به ريشه وکړي او ډير به شي..

ورته وايم د لاسونو شينوالي او مخ زخمونه مي دي ښکل کړي، دي جملي سره مي د ژړا او سلګي غږ پورته شو بيا ژړا مي پيل کړه او چغي مي کړې: زيد چيرې يي؟ په خداي ډارېږم تياري نه دلته يو سوک دي او هر شپه ما مړه کوي ويرېږم راشه او ما په غيږ کي ونيسه،قول دی نور دي نه زوره وم بيا دي خبره پر ځمکه نه غورزوم
ژړا مي زور واخيست...

قول دی نور تانه بغير چيري نه ځم، بيا مې سلګې غږ پورته شو بيا هم شپه شوه او د دي وحشي د شکنجي پتمه وم،د دروازي د خلاص کيدو پتمه وم،هو انتظار ختم شو سليم دننه شودا ولي دومره ځانته رسيدلې؟ ولې دومره سينګار يې کړی؟ولي لاسو کي ګلان دي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلیم په مرداره خندا زما خواته راځي او وايې: زما سپوږمي سنګه ده اهاا له هیره مي ونه وځي تیکري دي په سر که مولوي راځي....

په رپیدلی غږ می وویل: د چشي مولوي؟
سلیم- د نکاح تړولو لپاره!
سلیم خپل د خبری سری یوازي لاس زما مخ لور ته اوږده وي چي زه په ډیر سرعت سره شاته ځم او په کرکه باندی وایم: مردار لاسونه دي ماته مه اوږده وه.
سلیم په خندا وایي: سمده میرمن یغما ، اوس دی ځان تیار که !

ګلان زما غیږي اچوي او زما د جواب په تمه نکیږی او د باندی ځی! ټکری می کلک نیسم او د قسمت لوبي ته په تمه کیږم !سلیم یو بوډا سړی سره راننوځي
سلیم- مولوي صایب پیل کړه!

مولوي د نکاح خطبه ویلو پیل کوي،صبر دوی څه کوي! دی څه نکاح؟
څومره زه بیچاره یمه؟! په تیزه ژړا سره پورته شوم او وایم: د قرآن مخته وګوري! خاوند داره ښځه څنګه نکاح کوي؟په کوم قانون کې راغلي ښځي خاوند وي بغیر طلاق څخه بل چا سره نکاح وکړي؟

مولوي حیرانه ما ته راګوري او په غوسه سلیم ته وايي: فکر کوي زه ستا ریشخند وهلو لپاره یم ؟ دا مظلومه جلی څوک ده؟ په وهلو تکولو په زوره نکاح ته مجبوره کوي؟ غواړي ما هم د خدای غضب کی اخته کړي؟

سلیم ډیر غوسه څخه سور شوي وه او همغه غوسه ناکه لهجه وايي: مولوي صایب دا جلی زما کوژدنه ده،خپلو اعصابو تعادل نلري یعنی لیون حالې ده، خبرو باندي باور مه کوئ یغما- په پیر ، په پیغمبر رښتیا وایم وګوري دا زما چله ده زید نوم مخ باندی لیکلی شوي په ګوتمي وګوری! زه لیونی نه یم ، پخدای لیونی نه یم دا سړی زه په زوره دي ځایه ته راوستی یم، خدای لپاز لپاره ما سره مرسته وکړي !
سلیم په غوسه وایي: مولوي صایب که نکاح نه تړلي بل څوک به راولم؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

مولوي په غوسه پورته کېږي او وايي:دا نکاح هیڅ کوم شریعت کې منلو وړ نده او تړل کېږی هم نه ځوانه !

مولوی دا خبری کوی او د کوټې څخه وځي چې زه ورپسی چیغی ناری وهم او وایم: خیره دی مه ځئ لطفا مرسته وکړي راسره خیر ده ...

سلیم په وحشي انداز بیا زما وینتان ونیول او خوله راته کلکه ونیوله او په غوسه یې وویل: بی حیا جلی زما عزت له مینځه وړي؟ درته ښایم سلیم څوک دی؟(سلیم د دی خبری سره سم زه په ځمکه ختا کړم او خپل د کالیو د دکمو په خلاصولو مصروف شو! د سلیم پدی کککار په ویری مې ورکتل یا الله دا مردار غواړی څه وکړی!؟ په رپیدلی غږ مې ورته وویل: څه کوي؟

سلیم په خبیث او شیطاني لهجه وویل: اوس به وګوري میرمن یغما!
سترګي می پټې کړي ټول بدن مې د ویری څخه لړزیدی په لړزانده غږ وایم: مکوه ! قسم در کوم د هغه چا په سر چې درته ډیر ګران وي، مکوه.

سلیم لکه لیونیانو خاندی او وایې: د ګران انسان په سر قسم راکوی؟ ته یغما! ته ماته د ټولو څخه زیاته ګرانه یې.یغما مجبوره دي کړم خپله ګناه دي ده .

سلیم خپل لاس زما پر اوږه باندی ایږدی چې زه په چیغو ورته وایم: مکوه، مردار لاس مه راوړه، لاس مه راوړه !!!! لعنتیییییی (بیا هم زما لعنتی ژړا ډیره شوه چې سلیم په همغه مسخره خندا وویل: ولی څه وشوو وډاره شوي سپوږمی؟!

هغه په لیدلو زما وضعیت خرابېدو زړه می بد بد کیده ، مردار انسان! په رببدلی غږ ورته وایم: قسم خورمه یوازي یوه ګوته دي پر ما ولګیدی یوازي یوه ګوته نو هم خپل ځان وژنم او هم تا مردار....؟!

سلیم- خوښه ستا لاس کیده،یا به ماسره نکاح کوي او یا هم..........
خپل په لاسونو باندی خپل غوږونو کلک نیسم او په چغو وایم: خوله دی بنده کړه بیشرفه! خبري مکوه نجسه! نغوارم ستا نجس خبري واروم

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلیم- دا ځلی دي لحاظ کوم بل ځلي دي لحاظ پکار نده.دا ټولی خبری دی زه نه آوریدلې نیسم، میرمن یغما خو سبا شپه که آسمان هم ځکمې ته راشي بیا هم زموږ د نکاح تړلو مخه نشي نیولې....

سلیم دا خبری وکړل او د کوټې څخه ووتی دروازه یې هم ځان پسی قفل کړه، خپل سر می زنګنونو باندی کیخودلي وو، او نامعلومه راتلونکي ته می فکر کوه ! ولی دروغ! راتلونکي ته نه مرګ ته می فکر کوه؟! تور راتلونکي هم پکار نده !خپل ځان وژنې ته ذهن که لاره پیدا کومه خو دا سلیم ځناور ټول تیز شیان راته لري کړي وه زما د لاس رسې څخه.مخکي لدی چې سبا شپه راورسیږی زه باید خپل کار خلاص کړم؟!

سترګي مي درد کوی خلاصولی نشم،روحي تعادل نلرم عجیبه عجیبه شیان کوټې کې ګورم ډارونکي ښایسته څو شپې کیږي مور او پلار مې کوټه کې راته ښکاره کیږی وایي راته! لږ پاتی ده لوري ، ډیر زر یوځای کیږو، ټول پوهیږو یو ځای کیدلی قیمت ژوند مرګ ده !یوځای کیدلو لپاره باید مرګ خوند وګورم...

اوس هم زید راتلو ته په تمه یمه، خپلي روښنای په تمه وم هغه حتما راځي، راځی او ما ددی ځناور دی لاسه خلاصه وي، بیا خپلي خیالي دنیا ته ځممم

یغما- موری تا زما زید لیدلی ؟ هههههههه یعنی لیدلی دی نده! که وګوري هغه ښکلا کې غرقه کیږی! زما زید لوړ قد لري، توري سترګي اوږده بانه توري وریځي ګڼی، تور ویښتان، قلمي پوزه، ښکلی شونډی، سپین پوستو کي! موري پوهیږي زید سترګي ویښتانی زما قسمت پشان دي ډیر ډیر تور !

خو توپیر یې دلته دی چې زه مینه د هغه په دواړو (ویښتان سترګي) بلکل زما تقدیر غوندې ههههههه هغه تل ماته (د سترګو تور)غږ کوي مور دومره لیونی دی هیڅ مه وایه!لیونتوب سری مینه لرم ، زما مخکي هغه شوخ ماشوم پشان دي خوو نورو ته جدي بد خویه او سنګین دی .....

په ټولو پاکي باندی زه مینه شوي یم هغه یوازي زما ده ! موري پوهیږي هغه اوله نه خبره وه زه جلی یم خو بده سترګي راونکتل،هغه داسي لکه یوسف پاک ښایسته ده، حیف نو

(c) ketabton.com: The Digital Library

موري شاید نور زه هیڅکله د زید ملاقات ونشم کړی،ټوله شپه می په پټو سترګو خبري وکړي ذره می هم خوب ونکړو

سهار شوو زه اوس هم ژوندی وم،شپه تیره دي کیدو سره ډار مي لړوو چې سلیم به پخپل تصمیم ولاړ وی؟ وخت داسي زر تیریدو هیس می شپه راتلو ته فکر نشوو، ځان سره مي ویل چې همدا چی سلیم کوټې ت راننوتی نو زه به ورباندی حمله کوم او وسلحه به ورنه اخلم هو! دا یوازیني او آخیرنې لاره همدا ده یا به وژغورل شم یا هم خدای پامان دنیا ....

ښکاره وخت باندی سلیم مردار قامت څلور لرګي دروازه کې ښکاره شوو، همدا چې غوښتل می حمله ورباندي وکړم او وسله ورنه واخلم د یو چا غږ می واوریده.......

ولی هغه غږی زما ټول ډار لمینځه ویسو!؟ او د مرګ او ځان وژنی لځایه ژوندی پاتی کیدو ته می فکر وکړو؟آرامه ځان سره زمزمه کوم: زید،زید ....
یا الله یعنی زما زید راغلی !! مړه نشوم او بیا هم د زید ملاقات مې نصیب شوو! خدایه شکـــــــر دی خدایه شکـــــــر دی.

د اوښکو ډکو سترګو باندي دروازی ته ځیر وم مخکي لدی چې سلیم کوم کار وکړي دروازه په تیزه خلاصه شوه، وای زما یوسف راغی !زما ژوند راغی! زه بوبه شوم د زید په لیدلو کې او که زید لکه زخمي زمري، بغیر له کوم ځند څخه د سلیم خواته حمله وکړه! داسي سوکانو یې سلیم ته بند کړی وه لکه بوکس خلطه پشان موټو لاندي نیولی وه ...

هر بوکس چې زید سلیم وهې زما یو زخم باندی لکه چې مرحم کیخودو، سلیم نغوښتل ځان څخه دفاع وکړي لکه یو سبک او بی ارزښت شي ځمکی باندی پورت وه د زید چیغو نارو زه خپل د سمندر پشان خیالونو څه اوباسلم: بی غیرته، زما ناموس ته سترګي پټي کړي وي، بی پلار نجس مرداره، زما ګل زما د بڼ څخه شکوي؟ ژوند دی درباندي زهر کوم پخدای پیښمانه کوم دی لکه سپي پشان باید د هغې د پښو لاندي وغورځیږی او بخښنه ورڅخه وغواړي..

(c) ketabton.com: The Digital Library

زيد د هر چغو او نارو سره، خپل د سوکانو او لغتو ضربه ډير ول، سليم يې کلک د وينتانو ونيوه سر يې ورڅخه پورته کړو، اخ زړه مې يخ شوو! زما خپل د وهلو خاطره د سليم له لاسه د فلم پشان د سترګو څخه مې تيره شوه همغه شان وهل ټکول سليم ماته راکړی کوم چې زيد دا مردار ووهه،زيد چغو سره خبري کولی لکه حساب چې حسای يې اخيستي د سليم څخه ما يې خيري نه آوريدل يوازي د زيد د لاسونو حرکت مې په سترګو ليدو!

سليم فکر کوه زه بی پناه يم! زما لپاره څوک نشته حساب پوښتنه وکړي؟ خو بايد پوی شی زما شاته لکه زيد غوندی يو غر تکيه او پناه مې ده، بايد پوی شي د يو واده کړی شزی تخته ول څه سرانجام لری. زما عمر، زما ژوند زما خاوند تراوسه ماته يې فکر نه وو شوی،که هغه زه پدی حال وليدلم چې ګل يې مړاوي شوي او عمر يې نيمې ته رسيدلې غروری شايد مات شي

کاشکی دي حالت کې ما ونګوری! کاشکی دا شين والي د بدن مې د وهلو له لاسه او دا وچ وينی زما د مخ ونګوری لکه د کيسو پشان خيال وي او لکه شيشه مات نشي د زيد روسته يو بل څوک کوټې راننوت چهره راته ډيره اشنا وه؟! اووو دا سړی خو هماغه مولوي دی؟! يعنی مولوي په واسطه زيد پيدا کړم؟ مولوي کوښښ کوه زيد د سليم څخه جلا کړي!

د هغه بوډا مولوي زور چيرته او زما د زيد زور چيرته؟ په ډيره بدبختی سره مولوی زيد د سليم څخه چې پر ځمکی باندی خپل په وينو کې لت پت ډوب پروت وو جلا کړو! زيد ژوره، ژوره ساه اخلي لږ ستړيا غوسه کمه کيږي
مولوي زيد ته وايي: زويه دا زه د باندی باسم(مطلب سليم(بس دی مړ دی کې خپل ښځه د لاس څخه ونيسه او د دی ځای څخه ژر لاړشی، اوس پوليسان رسيږي دا هسي هم حرکت کولی نشی(مولوي دا خبره کوی او سليم په کش کولو کش کولو د کوټې څخه د باندی باسي!

اوس زه او زيد يوازي پاتی شو، اوښکی می لکه سيلاو په مخ راروانی وي يوه لحظه هم درليدلی نه زيد خپل ښايسته د سپوږمی پشان مخ زما خواته راړوي!اوس کولی شم خپل صنوبر(يو رقم ګل دی) سم وګورم وای په کتلو کوم څشي نوم يي زړه دی په سينه کي

(c) ketabton.com: The Digital Library

می مات شو زما خاوند ځومره مات شوي وه ، ړیري بی حده لویه شوي وه،سترګو بی خوبی ځخه نارى وهلي!

ولی زه دلته ناسته یمه مګر نګوری زید راغلی!په سختي پورته کیږم خواته یی منډه کوم رسیدلو سری یوځای د زید په نارینه او امن غیږي که پناه اخلم، د دنیا د ټولو امن ترین ځای که اوسیږم نور نه سلیم او نه تیاره ځخه داریږم! زید بی حرکته ولاړ وه، او یوازي د زړه درزا وه چي آوریدل مي زما اوښکو دا لعنتی اوښکو د دریدو نوم نه اخیستو..سر می د زید پهسینه که نور هم ننباسم، چي هغهخپل مردانه لاسونه زما د ملا ځخه تاوه ویې، چي زه په ژړا او ګیله مند لهجه ورته وایم:

یغما- چیرته وي؟ ؟؟ زید چیرته وي؟ ؟ ولی دی دومره ناوخته کړه؟(ژړا مي ډیره شوه ځان می نور هم د هغه سینه پوره جوخت کړو،زید خاموش وه، د لږ ځند وروسته په نیولي غیر نورمال لهجه وویل:زید یغم ......ماا.....! (لفظ يي نیمه کې پاتی شوو او سر يي زما ویښتانو که ننباسي! ژوره ساه اخلي او زما ویښتان ژر، ژر ښکله ویې او وایې:

زید- زما خوږی مه ژاړه، زما سپوږمی مه ژاړه، وګوره تر یوی اندازه پوري زه هم مات شوي یم قسم پخدای نور ژړا لیدلی نشم..! (د زید غږی رپیدی ، سمي خبري نشوو کولی ژړا مي ستونکی بنده کړه سترګي مي بندي کړی ترڅو اوښکي مې د ځڅیدلو لاره بنده شي، زید زما مخ خپلو لاسونه کي ونیوه او په ځیر ځیر یي زاا مخ ته کتل

زما د مخ په لیدو د زید د څهری رنګ والوتي او په حیران لهجه یي وویل: یغما مخ دي؟؟؟

زه خپل سترګي د اوښکو ځخه پاکې کوم د هغه لاسون چي زما پر مخ دی لاسونو مي نیسم او ښکل کوم یې په دروغجني مسکا ورته وایم: هو زما مخ لږ حساس دي جدی مه نیسه! لږ وخت کي یوازي ځو ورځو کي ښه کیږی !ته راته ووایه ما پسي خفه شوی وي چنار ګل خان؟!

زید بغیر له کوم خبری هک پک مات راکتل بغیر د سترګو له رپیدلو ځخه یوازي د ستوني منه(مطلب هغه غتي) پورته ښکته کیدل زید ګونګ شوي وه بلکل، د زید حالت ځخه داریږم ، پوهیدم زما په لیدلو عرش ځخه فرش ته وغورځیده کرار ورته وایم: زید

(c) ketabton.com: The Digital Library

ووايه خفه وي راپسي؟!
زيد په سختي باندی په آرامه غږ وايي:هاااا خفه شوی وم؟ زه مړ شوم يغما مړ شوم ، تباه دي کړم ، زما خايستو زيد څخه هيس پاتی ندی ، په والله ندی پاتی...
:#شهاب
د زيد لفظونه او خبری زما په روح باندی تاثير کوه، په دردہ ډکه خندا ورته وايم: زيد بايد ژوندي اوسي يغما لپاره! خپل عمر لپاره يی،تور سترګو لپاره يی ، هغه يغما لپاره چې هر شپې ستا په يادولو تيره وله ژوندي پاتي شوه!دا دليلونه زما د خاوند لپاره بسنه نکوی! زه ستا څنګ کي د نړی تکړه انسان يمه.يوازي ستا لپاره مې هرڅه په ځان تير کړل دا يوازي څو دانی ساده زخمونه دي. تير شو هير شو زيد نور ځان مه غمژن کوه.

زيد آرام زما تندي ښکلی کوي او وايي: يغما ژوندي ورته دوزخ کوم، ستا د دي ټولو دانه دانه زخمونه حساب ورڅخه اخلم ! سړی به نه يم که د هغه نجس منحوس د مخ نقشه ورته بدله نکړم....

زه بغير د کوم خبری څخه د زيد په الفاظو کې چې ماته يې د خوږی زمزمي څخه په کمه نه غوږ نيولي وو، د دروازې په پرانستل کيد او د ډزو غږ زما څخه د خبرو کولو فرصت واخيست، هر شئ په بشپړ سرعت سره پيښ شو! زه نه پوهيدم چې څه وشول او څه ونه شول! يوازينی شی چې مې احساس کاوه هغه درد و! د زړه په

څنګ کې مې د مړينی درد احساس کړ، په ځمکه راوليدم، ساه اخيستل راته سخت او سخت کيده،زيد د ليونی په څېر چيغې وهلې، هر څه راته ګنګس وو!غږونه نور هم زيات شول داسې ښکاريده چې پوليس کور ته راننوتي دي!
زما ژوند هم د فلمونو په څير شوی و، که پوليس يو څو دقيقې مخکې راغلې وايې خدايه ستا په خدای کې څه کميدل؟

هو، زما تور تالې او بخت دلته هم خپل کار وکړ! زيد زما څنګ ته کيناست او زما سر يې په غيږ کې کيښود! په ورخطا او غير نورمال (نيولی غږ) وويل: يغما، پاڅيږه، ولې داسې راپريوتې؟هله، ښه جلی، پورته شه، وګوره، زه راغلم، هرڅه پای ته ورسيده! زما خايستو ، يغما مې،ته نه اوری!

(c) ketabton.com: The Digital Library

وګوره ستا سپین کالی(د واده جامې) مې هره شپه په غیږه کی نیول!غوسه نشی ښه!باور وکړه لکه د سترګوو په شان می ساتنه تری کوله!حتا یو لکه (رټه ټاپه) په نه ده اچول شوی!

زید خبرې کولې زه یوازی تماشه کوونکې وم، د خبرو چانس ما نه درلود، د سینه درد مې په ورو ورو زیاتېده! څومره چې ما فکر کاوه چې سینه مې ټوټه کیږی! زید په چیغو او په ډکو اوښکو یی وویل: لعنتی ،نو دا امبولانس ولې نه راځي! خدایه زما ګل ځی! خدایه، بی نفسه کیږم!(زید زما مخ په خپلو لاسونو منځ کی نیولی او په ګیله مند لهجه یې وویل: یغما، زما ګرانې، واورۀ! رضوان د واده تالار انتخاب کړی

که تالار ووینې حتماً، د هغه غوړونه اوباسی! زما هیڅ خوښ نشو! پورته شه، موږ به په ګډه رضوان ته سزا ورکوو!(ما ورته په ګنګس انداز کتل د زید خبری پای ته نه وی رسولې او مخ یې له اوښکو ډک شو، زما خاوند ....زما پناه.... د آسمان د پراخ والې په اندازه ژړل او زه بې وسه پریوتی وم! هغه ژړل او زه مړه کیدم! اوښکې بهېدې چې زما بې وسه بدن لړزېده.

درد مې دوه برابره شوو چې د زید اوښکو توان مې نه لرلو.زه په سختۍ سره خپل لاسونه پورته کوم، او په لړزه توګه د زید مخ ته یې نږدی کوم او د هغه د اوښکې په خپلو ګوتو پاکوم! په بی وسه او نیولې غږ ورته وایم:

یغما- زید...زما خاوند.... ژاړ..... ژړاه....نه ..... کوی !م..مه ژاړه...مه... ژاړه....
هغه زما ګوتې ښکلوي او دوام ورکوي،"یغما، ته باید زما لپاره د واده جامې واغوندې!" اوری؟؟؟؟؟؟اه ستا په خیر می تنبله ناوی نه ده لیدلی!اه پورته شه ....

نو ګوره،بیا عصبي کیږم!(اه زما زید عصبي توازن نه لری، نور د خبرو توان راڅخه لاړو چې د زید غږ مې بیا واوریدی: رضوان، هغه به لاړه شي، ورته ووایه زه به له هغه پرته مړ کیږم، رضوااااان ووایه چې مه ځاااا، هغه له ما خفه ده! هغه زما سره خبرې نه کوي، ته ورته ووایه،ته یی لالا یی نه یې!؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

داسې ښکاريده چې رضوان راغلی، خو ډېر ناوخته راغلو! کاش چې مخکې له تلو مې حسنات ورته خاستګاری کړی وی! خامخا به خوشبخته جوړه به وي د رضوان او حسنات د واده په فمر همغه حال کې مې په شونډو مسکا خواره شوه! رضوان په منډه زما خواته راغی او ويې ويل: زيد، جان لالا، ارام شه، امبولانس راځي، يغما هيڅ ځای ته نه ځي مګر پرته له دې چې خپل تورکی لالا پريږدي! همداسې نه ده يغما!؟؟مګر تا نه ويلی چې ورينداز غواړم؟

په بې نفس او ناتوان شونډو مې کلمې په ځير وويل: تو..ر...کيه....
رضوان پورته شو او په چټکۍ له کوټې ووت! زيد بيا هم چيغې وهلې او ويل يې: ژوند مې،لږ نور هم وزغمه(طاقت)، اوس رارسيږی، زما لپاده وزغمه(طاقت) وکړه!
زما سترګې ورو ورو پټيدی او د زيد مخ ماته تار تار شو! يوازې د زيد شعر چې له اوښکو او چيغې سره ګډ و، وروستۍ خبره زما په حافظه کې پاتې شو!

خوش خرامان می روی
ای جانِ جان
بی من مرو...
سر به خرامانِ منی
ای دل و جان
بی من مرو....

" دلته ملګرو داستان د دريم کس مطلب د ليکوال په ژبه بيان کيږی"

وروسته له هغه چې يغما له مريم سره لاړه،زيد بی قراره وو ،په صالون کې په عصبي توګه قدم وهلو، د يغما په انتظار کې وو! يغما چې رانغله! څو ساعته تېر شول، د زيد ناراحتی دومره زياته شوه، چې په هرو پنځو دقيقو کې به يې له مور څخه د جينکو د راتګ په اړه پوښتنه کوله! زيد په صالون کې ناست و او د يغما د راتلو انتظار يې کاوه،د جنګ او غوسی تياری يې نيولی وه د انجونو د ناوخته کيدو په خاطر!

چې د اسما د ژړا غږ زيد له فکری حالت څخه را وباسي!اسما په اوښکو او ډار سره زيد ته مخ کې وويل:لالا وريندرا..وريندراه....

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید په تلوار وویل:اسما یغما چرته ده؟ولې ژاړې؟
اسما په مشکل سره وویل: لالا یغما وی وړه... وریندار ه یې په زور وی وړه!
د وریندار ه یی وی وړه!!!!!! دی کلمې په اوریدو! د یخ اوبو سطل په زید مخکی خالي شو او بې نفس و دریدی او د لیونیانو پشان یې چغې کړل" څه وایې په هوښ یې؟ چا یغما ویوړه؟ مریم چیرته ده؟

د زید په خبرو د آسما ژړا نور هم زیاته شوه او ویې ویل: نه پوهیږم پخدای نه پوهیږم لالا! مریم بهر منتظر ده، زید پوی شوی وو چې د یغما په تخته ولو کې خامخا د مریم لاس شته نو ځکه بغیر له څه ویلو په تلوار او زغاسته د دباندی خواته منده وهی، د مریم په لیدو په غوسه د هغې خواته حمله کوی او وایې: چیرته ده یغما؟ مه وایه چې خبره نه یم چي پخدای قسم مغزی دی در مات کوم.

مریم په ویری او بنده،بنده لهجه وویل: زید د څه په اړه خبری کوی؟ زه له کومه پوهه شم چی یغما چا وړی؟
زید مریم په ځمکه ختا کوی او په غوسه ورته وایې: دعا وکړه کومه خبره چی کوی ربښتیا وی کنه خپل قبر دی خپله کیندلی دی.

زید د مریم د ښنګ څخه په غوسه تیریږی او خپل موټر خواته ځي، موټر په چالانده کولو سره رضوان ته زنګ وهی او ددی پیښې په اړه یې خبر کوی، رضوان هم د زید پشان ورختا کیږی دواړه د پولیسانو حوزی ته ځي او شکایت درج کوی، د هغه ځای څخه چې د زید کورنی زیات خلکو پیژندل نو د حوزی مشر قومندان ورته زیات دلداری او د یغما د پیدا کولو قولونه ورکوی، د زید حالت نورمال نه وو رضوان پوهیدی خو هیس کار یې خپل د ورور د ښه کیدلو لپاره نشو کولی..

زید پداسی حال کې نه وو چی سوک دی ورسره په کراره خبری وکړی او هغه دی واوری، یو سوک د زید د سری کربښې څخه تیر شوی وو د زید وینه په جوش راغلی وه خو هیس کار یې نشو کولی او مجبور وو ځان کنټرول کړی، دواړه مانې ته ننوځي ټول موکود کسان په ژوره فکرونو او خفګان کې وه هیس سوک خوشحاله نه معلومیدی، زید بغیر له کوم خبری د یغما د کوټې خواته ولاړی او دروازه یې ځان پسی قفل کړه او هلته یې سر په زنګانه کیخودو...

(c) ketabton.com: The Digital Library

د یغما عطر توله کوټه د بویه ډکه کړی وه، ژوره ساه اخلی او د یغما عطر خپل سینې ته کش کوی کوټه د نظر لاندی تیره وی او په غمجنه مسکا ځان سره وایي: یغما ملا دی زما و برباد کولو ته تړلی ده؟! هاا؟! زما خایستو وګوره زه دی کوم حال ته رسه ولي یم ... ای زما لیونی خبره یې کوم ورځ چی ما ستاس سره تصادف وکړو او تا راته به هغه سترګو وکتل همغه ورځ هم یوی شوم چی جنۍ یې! او هم می دربانډی زړه وبایلود...

سومره آسانه می زړه تاته ولړزیده، هغه زړه چی د هیس جنۍ په لیدو شور یې لا نه وخوړلی، ستا به یو نظر د عرش نه فرش ته راغي همغه ورځ یوی شوم چی زما ورځ را توره وی، همغه ورځ یوی شوم ته زما د مرګ فرشته یې، سومره هغه ورځ غوسه وی! سم د وحشی پیشوګانو پشان پوهیدم چی جنۍ یې نو ځکه تل می درته فکر و او ساتنه مې درنه کول او کوشش می کوی نور کسان خبر نشی دربانډی....

یغما تل د لری څخه ستا خیال مې ساتی وګوره یو نن بی پروای می وکړل او انجام یې ستا الوتنه وه زما د څنګ څخه، یغما پوهیږی هره شپه ستا د عکس په کتلو ویده کیدلم؟! زما ناوکی زما سره دی څه وکړل وه ظالمې! یغما تا پر ما باندی تاریخ د سر ګردان کړو ما تول بیچاره کړل خپل په غرور خو تا زه بدبخت او بیچاره کړم د تولو څخه..

لکه چې زما څخه دی بدله واخیسته د تولو هغه هم څنګه سخت بدله دی هم واخیسته!
پوهیږی کله چې دی هغه خبری وکړل(مطلب د یغما د مینی اظهار د سلیم په لاس د تخته ول کیدو څخه مخکی) خایستو مې په اسمانوو کی وم فکر نی کوی یو بنایسته خوب وینم، سومره کم و زما د خوشحالی بخت؟! که خبره شې څه پریکړه مې نیولی وه هغه ورځ(کوم ورځ چی یغما بیخبره د کندز خواته روانه شوی وه) شاید رانه مروره شی که هغه ورځ ستا ژړا نه وایې ما دواړه د مرګ لاسونو ته ورکول...

پوهیږی کله چی خبر شوم تللی یې حال می څنګه شو؟ پوهیږی کله چی دی خپل وینتیان ووهل تول شپه ما سنګه تیره کړه؟ پوهیږی کله چی عصبی حمله دربانډی راغله ما په شپو شپو خوب نشو کولی ...

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید د لیونیانو پشان ځان سره خبری کول، خپل د سګریټو قوطی راوباسي او د سهار د هوا روښانه کیدو پوری دوه قوطی سګریټ ووهی، ټول کوټه د سګرېټو د دود څخه ډکه وه سهار د مولا په آذان د پولیسو حوزی ته ولاړی، خو د یغما څخه هیس درک نه وو؟ داسی لکه چی ځمکه چاودلی وی او یغما دی پکی ننوتلی وی؟! ټوله ورځ یې حوزه کی تیره کړه خو هیس خبر یې د یغما څخه پیدا نکړو شپی ناوخته کورته راغي او بیا د یغما کوټې ته یې پناه یوړه او خبری شروع کړل د سو داسی کس سره چي شتون یی نه درلود....

د یغما بالښت یې په غیږ کی نیولی وو او د زیات عصبی او نارحتی څخه خوب وړیې وو، نن هم تیره شوه او د یغما څخه هیس خبر ونشو زید د جنون او لیونتوب اخری حد ته رسیدلی وو، هیچا دا جرئت نشو کولی چی د زید سره دی خبری وکړی حتا مور یې؟!!!

زید بیا د یغما کوټې ته ورغی او د هغې د کوټې په کټلو شو د واده د سپین جوړی په لیدو هک بک لکه ساه چی د بدن څخه وتلی وی ودریدی، هغه کال یې په کټ کیخودل او خپله هم ورسره پریوتی توله شپه یې د هغه کالو سره خبری کول: یغما پوهیږی هره شپه دی پدی کالو کي تصور کوم ای ظالمي سومره ښایسته ښکاری پدی سپین کالو کي....

په همدی توګه یوه هفته تیره شوه، داسی یو هفته چی مور ته په هفتې تیره شوه خو زید ته د زر کالو په برابر تیره شوه، پدی یو هفته کی هر ځل د مریم په لیدو د غوسی څخه یږ خپل کنترول له لاسه ورکو او که رضوان یې مخه نه وایې نیولی خامخا یې مړه کول، یو شپه ورته د حوزی څخه ورته زنګ راغی او د یغما د پیدا کیدو خبر یې ورکړی....

په تلوار یې ځان تر حوزی ورسه ویې، خبر راوړنکی مولوی وو! هغه د زور د نکاح تړلو سره د زور د نکاه لفظ په اوریدو د زید لاس او پښې له کار وولیدل او د دریدو توان یې له لاس ورکړو په ناباوره لهجه یې وویل: زما د خایستو په سر څه بلا راغلي؟

زید د پولیسانو د خبر په تمه نه پاتی کیږی مولوی ځان پسی کوی او د هغه د ورکړل شوی آدرس په لوری حرکت کوی، دومره په تلوار ځی چی په نیم ساعت کی هغه ټاکل شوی ځای ته هغه کنډولي پشان کورته رسیږی! په تلوار د موټر څخه ښکته کیږی او د کور په خوا زغلی بغیر له کوم ځنډ څخه کوټې ته ننوځي او د مخامخ صحنی او منظری

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ليدو هک پک کيږی، زيد د اول څخه په سليم شک درلود خو فکر يې نکوی چی دومره رزيل دی اوسيږی ...

خپل په ټول قدرت او توان يې سليم د لغتو او بکوسونو لاندی ونيويې، دومره کلک يې سليم وهي چی هغه نور د حرکت توان نه درلود ضرور شايد هډوکی يې ورمات کړی وه! مولوی سليم د کوټې څخه بهر وړی زيد تراوسه يغما ته فکر نه وو شوی! د يغما په ليدو نړی ورته يو دم تياره کيږی، مخ يې د وهلو څخه شين او تور اوښتي وو ويښتيان يې نامنظمه د ټيکری لاندی کش کړی وه..

يغما په غيږ کې نيسی وصال يې ډير کم وو د توفنچې په ډز، د زيد نړی کامل خرابه او برباده کيږی يغما پر ځمکه غورځيدلی وه او زيد دهغه سر په غيږ کې نيولی چغی او سلګې وهل، رضوان د پوليسو سره يوځای وروورسيدی، خو ډير ناوخته وه ....
زيد د ليونيانو پشان د يغما نيمه ژوندی جسد سره خبری کول، ګيلې کول او ژړل يې هو هغه زيد چې د الماس پشان نه پری کونکې وو، خپل د معشوقې لپاره يې ژړل او ساندی وهل...

خبل د مړاوی شوی او رژيدلي ګل او برباد شوی عمر لپاره يې چغې وهل، د يغما د نيمه خلاص سترګو په بند کيدلو د زيد بند د يخ پشان شو او چغې او ناری نور هم زيات شوه، رضوان بی غږه ژړل او زيد يې په غيږ کې نيولی وو او د هغه د کنترول کولو کوښښ يې کوی زيد چغی وهل: رضوان يغما لاړه، پخدای لاړه، رضوان هغه لاړه، پريږده زه هم لاړشم، ساه مې لاړه، زوند مې لاړه، پريږده زه هم لاړشم رضواااان مړ کيږم...

امبولنس راورسيدی او د يغما بی ساه وجود يې په سپين چپرکټ وځمله وو، زيد د رضوان په هر څومره منع کولو او نه پريخودلو په امبولانس کې د يغما د کټ سره کينستې او د شفخانی پخوا يې حرکت وکړو...

په توله لاره کې زيد د يغما په کتلو کې ډوب وو، يغما چې رنګ په مخ نه درلود او د يو مړاوی شوی ګل پشان ويده وه، زيد ګونګې شوی وو حتا نور يې د يغما سره لا خبری نکول، او داسی ښکاريده چی د يغما څخه دی هم خفه وی! د بت پرست بت د هغه د سترګو وړاندی د غر له څوکې څخه په ولیدو وو! که ويې نه نيسی خامخا د بت د مات

(c) ketabton.com: The Digital Library

کیدو مخکی زید نابود کیږی، امبولانس د شفخانی خواته نږدی کیږی او د یغما نفس او نبض هم په دریدو دی ....

امبولانس راغي او د زيد بت يي عاجله كوټي ته بوتله،زيد پر ځمكه ناست و حالت يي بيخي د هغه خلكو په شان و چي د ژوند اخري شيبيي تجربه كوي،هيس څه د هغه يو هفته مخكي زيد نه پاتي نه و هر سوک چي روغتون مخي نه تيريده نو د زيد باندي زړه سوزيده.زيد د خفګان په سمندر کي ډوب وهيچا ته يي پام نه و بغير خپل سپوږمي نه لږ ځنډ وروسته رضوان رازي او زيد پر ځمکه ويني چې په سوچونو کې غرق دی..

د زيد پر ليدو د رضوان په زړه کې عجيبه غم ننوزي، هغه زيد چي هيسکله په چا زړه نه سوزيده نن د يغما لپاره پر ځمکه ناست ده او په خود نده!اچا ګمان کو چي يو ورځ به زيد د ميني سمندر کي دومره ډوب شي داسي ډوبيدل چي د بربادي په قيمت يي وي؟!
رضوان د زيد خواته ځي او څنګ ته يي کيني او ورو وايي: زيد ! ته کور ته لاړ شه زه دلته يم هر وخت هر څه وشو زه درته وايم.

زيد هيس خبري نکولي او سترګي هغه کوټي ته چي يغما پکي وه پاتي وي، ايا مينه يي خپل بت پرست يوازي پريږدي او ځي يا وفا کوي او پاتي کيږی؟ رضوان بيا وويل: زيد لالا جانه اوري حالت دي ښه ندي جيګ څه
زيد سترې لهجه باند ورته وويل: رضوان چيرته لاړ شم نګوري نفس مي تلو کي ده نګوري سوک په سپين تخت د شفخانی په وينو کي لت پت پراته ده؟ورور دي برباد کيږي نګوري څه مي پر سر راغله؟! چيرته ولاړ شم چي يغما دلته ده؟!

رضوان خپل مخ زيد نه پټ کړو او په لاسو يي خپل مخ اوښکي پاکي کړي،اوښکي تويولي دي دواړو لپاره اوښکي تويولي د يغما لپاره چي د خوښي مخ يي نه وليدلي او شايد ونه ويني هيس ... اوښکي تويولي د زيد لپاره چي د سيند غاړي ته ولاړ دي كه يغما ګټوونکي نشي زيد هم ورپسي ځانن غورزه ويې.څه يي پر قوي ورور شوي و؟!

هغه ورور چي خپل د نيكه پر مرګ چې د پلار څخه ورته ډير ګران وو يوه اوښکه تويه نکړل، هغه ورور چي قدرت نښان د دوی په کور کې وو، هغه ورور چې د پلار تکيه او ډيه وو، هغه ورور چي روضوان ته يي تل د مشر ورور پشان حمايت او مرسته کول د

(c) ketabton.com: The Digital Library

يغما غم څه حال ته ورسه ويې؟!!

زيد ماشومانو پشان په ګيله منده لهجه وايي: رضوان که لاړه شي که زما د حالت مراعت ونکړي! رضوان نزي کنه؟ هر وخت ويينه شوه ښه صحيح پري غوسه کيږم ليوني غواړي مونږ پعذاب کړى...نا ... نا نه غوسه کيږم يو ځل سترګي خلاصي کړي ټول قهر او ناز يي اخلم..

رضوان خپل غږ صاف کړو او ويې ويل:هو ويينيه کيږى يغما تا نه بغير هيچ چيرته نزي خو که ويينه شي اوتا دي حالت کي وګوري دربانديي په غوسه کيږى.
زيد- پريده غوسه شي پريږده وګوري له ما سره يي څه وکړل؟! پريده وګوري ټوکه يي هيس ښه نه وه.

رضوان زيد غيږ کي نيسي او ارامه وايي: هه نر دومره ضعيف نه وي خپل کنټرول لاس کي ونيسه.!
زيد- چا لپاره نر توب وکم دهغه چا لپاره چي دي لعنتي کوټه کي د چړو لاندي ده؟
د زيد هر کلمه د رضوان زړه په ښنبه کړي و هيس کله يي زيد دومره بي وسه نه و ليدلي، که پلار اومور يي زيد وګوري خداي نکړده د دي دنيا نه به ولاړ شي،مور يي فشار لري او پلار يي هم زړه حمله پري تيره شوي ده.هيس کله د زيد داسي کتلو توان نلري ...

زيد۔ رضوان دا دروازه ولي نه خلاصه وى دا ډاکټران؟ داسي خو به نه وي چي يغماا----
--(زيد خپل خبر نيمه پريخوده حتي د خبري کولو نه هم ويره لرله..بعد له ډيري مودي عمليات کوټه خلاصه شوه شين آسماني کالو والا ډاکټران راووتل زيد په منده خوا ته ورغي او په ورخطا يې وويل: ميرمن مي سنګه ده
داکټرانو زيډ ته وکتل او ماسکونه يي ښکته کړل او ويې ويل: عمليات پخير تير شو په وخت مو راوسته خو پاسيدل يي د خداي لاس کي ده!!ځکه زخم سره مريض حمله عصبي هم لرله ....!

زيد خپل غږ صاف کړ او بي واره يې وويل: يعني امکان لري ,,,,,,,,,چي هيس کله ويينه نشي ,,,,کمااا....!
ډاکټر- هو امکان يي شته البته ناروغ بايد د خپل د ويښ کيدو لپاره لامل پيدا کړى!؟ مطلب

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هغې مغز فعال دی باید یو امید او ډاډ ورکول شي ترڅو هغه خپل بدن ته د راویښ کیدلو اجازه ورکړی! کنه زمونږ له لاسه څه نه راځي.. هو متاسفانه اوس کما حالت کیده ....

زید سترګو باندي تیاره شوه که رضوان نه وایي شاید پر ځمکه غورزیدلي وي، ډاکټران لاړل او زید یي همسي برباد پریخود رضوان په تشویش وویل: زید وروره ښه یي؟

زید خپل سر وښورو او په منډه موټر خواته ورغي...
رضوان- زید چیرته صبر موټرواني نسي کوي حالت دي ښه ندي دواړه
ځو زیدددددد....

خو زید بغیر د رضوان د خبرو د آرویدلو خپل موټر ته لاړ او په اخر سرعت یي حرکت وکو،ځان خالي کولو ته باید چیرته تللي وایي؟ هغه ځاي چي خپل قسم یي پوره کړي؟
حوزي ته ننوتو سره سم قومندان ورته ښه راغلاست وویل: زید خان پخیر راغلې انشالله حاجي صیب ښه دي؟

زید خپل سر وخوځه ویې او په جدیت یي وویل: چیرته دي؟
قومندان- په یو تیاري کوټه کیدي.
زید خپل سر د قومندان غوږ ته نږدي کوي او کرار وایي: تیزاب لري؟؟
د زید په خبره د قومندان سترګي له حیراني خلاصې پاتی کیږی او په کلکه لهجه زید ته وایې: قانون به فیصله وکړي ..

زید په معنا داره الفاظو ورته وایې: که قانون واخلم؟
(د زید په خبره د قومندان په څهری شیطانه خندا راغله چې زید بیا وویل: قیمت؟
قومندان د خندا او خوشحالې څخه په نیولې غږ وایې: پنځه لکه!
زسد- لس لکه..

د زید په خبره د قومندان خوشحالې نور هم زیاته شوه او په غوړه مالي ډول یې وویل:
سمده زید خان هیس سوک به پوی نشي هر څه یو پیینه په خیر ښکاره کو..
زید خپل سر ښوروي او وایي: ورخطا یم چیرته دی؟ کومه کوټه کیدی؟ او هوو چوکي مو هیره نشي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

قومندان- هر څه چي تاسو امر وکړی...

قومندان خپل يو اعتمادي کس ته وويل چي چوکي اوتيزاب راوړي،خپله يي زيد سره د کوټي په مخ روان شو رسيدلو سره سم افسر له چوکي او تيزاب سره راځي چي زيد هغه دواړو ته وايي: تاسو تللي شي.
قومندان او افسر ځي ! زيد سليم سره يوازي پاتی کيږي،سليم د کوټي کونج کي پروت و د زيد په ليدو يي قهقهه خندا پيل کړه او ويې ويل: اه د فلم هلکه د يغما داغ مي درته پر زړه پريخوده، زما که نشوه ستا هم نشوه ...

ايا تاسو خو د زيد څخه د رحم توقع او اميد خو نلري؟! زيد په بي رحمي وربانديي حمله وکړه او لکه حيوان يي ووهه تر دي چي د هډوکو د ماتيدو غږ يي اوريدل کيده،داسي بوکسونه په خوله کی ورکړل چي ټوخي سره وينه يي خوله نه رغله او همغه وهلو وخت کي وزته وويل: دا د دي لپاره چي زما د ښځي نوم په خپل مرداره خوله وانخلي ...

زيد د ډير ستړيا څخه په چوکي کيناست،لستوني بډ وهل يخ او بي رحمه يي سليم ته کتل هر سومره يي کتل زړه يي تيره ته بدليدو او رحم يي وجود نه تلو .چوکي سليم څنګ ته کيخوده او د تيزابو بوتل چي اوس يي سر خلاص کړي و په لاسو کي نيسي سليم د وينتيانو څخه نيسي او ځان خواته کش کوي،د زيد غاښونه يو په بل لګيږي له غوسه نه او د لاسو فشار يي ډيرکيږی..

زيد- په همدا مردار لاسونه دي زما پر ښځي وار مړی وو؟؟ (او بيا د سليم دواړه لاسونه نيسي او تيزاب پري اچوي د سليم چغي پورته شوي،له هري چغي سره يي د زيد په شونډو ويروونکي موسکا راتله..لاسو نه يي چي خلاص شول
وينتيان يي نيسي او مخ بانديي يو دم تيزاب اچوي ...سليم چغي وهلي او زيد لکه ليونيو خندل...

سليم- مرسته۔۔ مرسته ۔ مرسته وسوځيدم(زيد پورته کيږي او چوکي هخوا اچوي)
سليم- مرسته ۔ مرسته اوبه اوبه وسوځيدم..
زيد- وسوځيږه هر شپه وسوځيږه دا زما حساب و د قانون او د قانون څخه هم پورته پورته (اشاره اسمان ته کوي او وايي:پاتي هغه جدا حساب دي. زما د خايستو ستا د

(c) ketabton.com: The Digital Library

مرداري چهړي په کټلو نباید پخواني بد خاطرات ورياد شي...لکه سپي باید مړ شي درد سره باید مړ شي خووو نه زما پر لاسو...! مړ به شي پر خپله کله چي ونشي کولي خپل مخ چاته ښکاره کړیک؟!

زید خپل لستوڼي ښکته کوی او د کوټې څخه وځي د قومندان خوا ته ځي،قومندان د زید په لیدو پهچاپلوسانه لهجه وایي:کار دي خلاص شو زید خان؟!

زید خپل بکس راباسي او قلم له میز سر څخه را اخلي،او پیسو مبلغ پري لیکي او قومندان ته ورکوي قومندان په ډیر خوشحالي وایي: مهرباني مو ده حاجي صیب ته سلام کوي.

زید پرته له ځواب نه د حوزي څخه وزي اوروغتون ته زي،تیلفون یي مکرر زنګ راتلو ورته خو ځواب یي نه ورکو،بعد له لږ ټایم او فاصلي روغتون ته ورسیدیه بي ځانه قدمو د یغما کوټي خوا ته لاړو دروازه یي خلاصه کړه او ورو ننوته د یغما تخت ته نږدی شو هغه یغما چي اوس په ژوره خوب نړی ته تللي وه،زید د یغما په څیره کي ډوب شوټول مخ یي شین او ټپي ټپي و رنګ یي سپین الوتي و سري شونډي نوري سري نه وي بلکې رنګ یي سپین شوي و...

زید خپل لړزانده لاس د یغما مخ خواته کیخود،د مخ شین والي او زخمونه ورته لمس کول او ځاڅکي اوښکي تویولي مخ ته یي نږدي شو او دانه دانه زخمونه یي ورته ښکل کړل سر یي په لاسو ورته کیخود او په سختي وویل: یغما جیګه شه سټړي شوم سمده غوسه شه مروره شه چغي ووهه خو داسي مه ویده کیږه،وګوره خایسته مخ نه دي رنګ تللي! خپل سترګو نه مي مه محروم کوه؟! سپوږمي مي اسمان دي ستا څخه بغیر نا تکمیل دي پاسیږه او ژوند ته مي معنا ورکړه...

زید خبري کولي او یغما خاموشه پرته وه،شپګ ورځي تیري شوي او د یغما حالت کي هیس کوم تغییر رانغي زید حالت نورمال نه و په 24ساعتو کي 20ساعت یغما سره و په دومره وخت کي سلیم د مریم سره په همکاري اعتراف وکړ او د مریم کار محکمې پوری کش سو،خو کورني لخوا رد شوه نوره هیس سوک حاضر نه وه چي د مریم مخ ته لا وګوري او هغې خپل په کوټه کی ځان قیدی کړی وه..

(c) ketabton.com: The Digital Library

تقريبا لس بجي وي چي زيد په ورخطايي کور ته راغي،زړه يي د ډاکټر د خبري طاقت نه درلود ډاکټر ويلي ول بايد ماشينونه لري کړو د يغما څخه او بدن(مثال زړه، ګورده، دا د کما ته چي کوم کسان ورشی د څو ورځو د تيريدو وروسته دا غوښتنه د مريض د پيواز څخه ډاکټران تل کوی.) غړی يي خلکو ته اهدا کړو..مګر شوني ده چي د زيد په موجوديت دي ماشينونه د يغما څخه لري شي؟

او د هغه د خايستو د وجود حصي بل چاته اهدا شي؟په اوږدو قدمو سره د عمارت نه لري دوه کوټو خواته لاړ،زيد درد لره خو د مور او پلار په موجوديت کي نشو کولي خپل درد ښکاره کړي، خامخا هغوي نشو کولې دومره درد وزغمي،زيد محکوم و چي د کورني مخکي ځان خوشحال او نورمال ښکاره کړي، کوټې ته د رسيدلو سره سم د پخلنځي ټول لوښي يې مات کړل ليونيانو غوندي شوي و،خوب کوټي ته دننه شو هغه کوټې ته چي يو وخت پکي يغما وه ...!

ګلدان يي مات کړو او خپل ويښتيان يي کلک ونيول،خپل ويښتيان يي کش کول او چغي وهل: لعنتي حق نلري لاړه شي مګر زما بدبخت اوسيدل درته بسنه نکوي بسنه نکوي هومم! زيد خپل د هري خبري سره يي اوښکي تويولي،په کم حق وايي چي ماشينونه لري کو تري؟وايي خپل د خايستو وجود مي نورو ته اهدا کړم هههههههه خپل د مړيني سند مي راباندي امضا کوي!! کوم ځاي انصاف دي خدايه نګوري حال مي؟ بس ندي؟

ځان سره يي خبري کولي او ديوال ته تکيه کړي وه لړ زند وروسته تيلفون يي راوخيست او د موبايل پر سکرين يي د يغما عکس راوړ، د يغما يو يو عکس يې اړوه ويې تر دی چې هغه عکس ته ورسيدی چي يغما ته په ګونډو شوي و او د چيلکې بند يي ورته تړه؟ خواشيني وخندل او عکس يې ښکل کړو او سترګي پټي کړي و او خوب يوړه... خوب يې ليدې چي يغما سپين کالي پر تن وه لکه ناوي؟! ويښتيان يي اوږده شوي و تر ملا پوري رسيدل وه!

زيد- زما خايستو سومره ښکلي شوي يې؟
يغما خندل او شاته شاته تله..
زيد- يغما چيرته ځې مانه بغير؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

یغما د یوې شیبې لپاره ودرېده او په خوښۍ یې وویل: زید دا ځای ډېر ښکلی دی! ته غواړې چې ماسره لاړ شی؟
زید په نیولې غږ وایي: زما خایستو ته دا د اور کربښه نه ګوري، زه نشم کولې د دی کربښې څخه تیر شم.
یغما- هو، ته نه شې تېرېدای، له هغه ځایه څوک نه شي راتلای!

زید- نو ته چټکې وکړه یو ګام مخکې راشه، شاید ته وکولاي شی چې له دی کربښې راتیره شي!
یغما په فکر ډوبه شوه او ویې ویل: زید، مور مې هلته انتظار کوي، ناوخته کیږي، زه باید لاړ شم! حتماً راته غوسه کوي!
زید- نو زه به څه شم؟ سمه ده، زه هم راځم انتظار وکړه!

زید په لوړ قدمونو سره د اور کربښو په لور روان شو! یغما ته نژدې کیدو سره یغما چیغه کړي: زید، ودرېږه، نږدې کیږه مه، دا ځای ستا لپاره نه ده!
زید په غوسه لهجه وایي: که نه راځې زه به پخپله راځم، له دې کربښې څخه نه ویریږم،

زید د کربښې د اوختلو څخه په یو قدمې کې وو، چې د تیلیفون زنګ پۀ غږ له خوبه راویښ شو او د هغه خوب نیمایي پاتې و! زید په خپلو لاسونو خپلې سترګې مښلی، د سهار رڼا په خونه کې خپره شوی وه.زید تلیفون ته بی حوصلی ځواب ورکړ!
د رضوان خوشحاله او له انرژي ډک غږ په تلیفون کې وپیچلو شو: زیدددددد هله زر خپل ځان شفاخانی ته راورسه،یغما په هوش راغله پخدای چې د رښتیاا لکه ستا په څیر لیونی ده، یواځې ستا نوم اخلي!

زید د حیرانتیا له امله ډیرې خبرې نشو کولی، باور یې نه شو کولی،چې خدای د هغه غږ آوریدلی ویې او د هیله لبیک ویلې،بی له اختیاره ځمکی په مخ سجده وکړه

"اوس کیسه د یغما له خولې بیان کیږی"

ما په سختۍ سره سترګې خلاصې کړې، د رڼا سره،داسې نه ښکاري چې ما ډیر خوب کړی وي!سپینه خونه زما سره اشنا نه وه، خپل ذهن فشار راوړم په یادولو دا چې زه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چیرته یم! لومړی شی چې زما یاد ته راغلو د ډزو غږ و او وروسته
د زید اوښکي! لکه چې زه اوس شوک څخه بهر شوم، ما په چیغو زید نوم واخیست!

یغما- زیددد....
زما لاس او زما د سینې په چپ اړخ کې، سخت درد تاو شو، د څو شیبو لپاره بې حرکته
پاتې شوم او بیا ځلی مې د زید نوم غږ کړو: زیددد

دروازه پرانیستل شوه او نرس په چټکۍ سره رادننه شوه! هغه سمدلاسه له کوټې څخه
ووته او څو دقیقې وروسته ډاکټر سره راغله،دواړو په حیرانۍ ماته کتل!
توبه خدایه په دوی څه شوی دی! فقط چې جن یې لیدلی وی! زه خپل ستونی صاف کړم
او په لوړ غږ وایم: زما خاوند چیرته دی؟
د نرسې په شونډو موسکا خپره شوه! وایي: هغه لیوني ستا خاوند دی! څومره بختوره یې
دا چې زیاته مینه درسره لري نژدي وو ډاکټر سره جنګ کړی وایې.همدا تېره شپه لاړو!

زړه مې غوښتل د هغې وینتان وشکوم! هیڅوک حق نه لري چې زما زید ته لیونی
ووایي!غوښتل مې چې ځواب ورکړم، چې دروازه خلاصه شوه او رضوان ورخطا
راغی، په ډېر حیرانتیا سره وویل:یغما!

یا خدایه په دوې څۀ شوي، خو یو مرمۍ وخوړلی یم، مړه نه وم زه بیا ژوندی شوم چې
دوی به حیران شي!نرس راغله زما لاس څخه یې سیروم پیپ لرې کړو، ډاکټر هم زما
سترګې په ګروپ سره کتنه کوی، او د زړه ضربان یې وڅیړل (چک)بهر لاړه!
رضوان هم حیران وچ کلک ولاړ وو!

یغما- هوی تورکی څه شوي؟ رېښتیا یاد مې دي چې کلي ته لاړه شم او حسنات باندی
مرکه وکړم،له یاده خو نه دی وتلی؟؟؟
رضوان حیرانتیا ورو ورو په خندا بدلیږی او وایې: نه له یاده مي نه دي وتلي،څنګه یي
اوس؟درد احساس خو نه کوی!

یغما- نه، یوازې دا لاس مې درد کوي،د دې ډاکټر له امله چې دوی ستنې کار کړي دي!
رضوان په خندا سره خپل سر وښوراوه ویې چې زه بیا وایم: ترور ښه ده!

(c) ketabton.com: The Digital Library

رضوان- هو، هره ورځ ستا ليدو ته راتلله! شايد يو څو ساعته وروسته راشئ
په حيرانتيا سره مې وويل:اوهی څو ورځې؟ما څومره خوب وکړی؟

رضوان خپه او غلی شو! چې ما وربانده غږ کړو: زيد چيرته دی؟ دا نه وايي چې يوه دلته پرته ده او مرمی يې خوړلې! خاوري په سر نشي دا چنار ګل!
رضوان په ارمه وخندل او ويې ويل؛يغما پخدای ستا خوږې ژبې پسې خفه شوي وم.

مخکې لدې چې زه ځواب ورکړم ، دروازه په کلکه ډول خلاصه شوه زيد بنده ساه رادننه شو! زما په ليدو په خپل ځاي کي جام ودريږي! زما خاوند ډير ستړی ښکاري! د هغه ږيره ولي دومره زياته ده؟؟ تيره شپه څخه د نن ورځی کمه وه!

په کراره وايم: رضوان تا تراوسه دا انسان کړي نه دي،وګوره د مريض کوټې ته څنګه رادننه شو!

رضوان ارام وخندل او د دروازی په لور ولاړ! او زيد ته په رسيدو هغي زيد ورو په شا ووهلو او په مسکا سره وويل: دا ته او دا هم ورينداره!

رضوان لاړ او دروازه يې وتړله! زيد بيا هم بې حرکته ولاړ و!
په شيطانت مې وويل: هوی چنار ګل اوښکي تويدل دي راته په ياد دي هههههههه څنګه دي چيغي وهلي!انځدی وو چې غوږونه راته کاڼه کړي ولا!

له لږ ځنډ وروسته زيد په ورو قدمونو زما خواته راغی!
په ناباوره وويل: يغما؟
په خندا سره وايم: جان يغما!
زيد يوازې ليدلی او ښوريده نه! په کټ کې ځان راټولوم لږ شان ځای ورته پريږدم!
له لاس څخه نيسم په خوا کي ورته ځای ورکړم! زيد لا اوس هم په شوک کي وو،يعني په دوی څه شوي پيښه خو پرون شپه تيره شوه،او زه نن په راويښه (په هوش)شوم! نو کوم ځايي حيرانتيا لری؟ په کراره ورته وايم: زيد ګونګی يې هوم؟؟
زيد د ليونی په څير زما مخ ته کتل!

(c) ketabton.com: The Digital Library

په خندا د هغې مخ په خپل لاس پوښم او د هغه اوږه په خپل لاسونو مینځ کې ټینګه نیسم، سر مې د هغه په نارینه اوږه باندې کېدم! او وایم: زید، ماته داسې مه ګوره، زه وېرېږم! او هوو دومره درپسې خفه شوی یم چې مه وایه!(زید خبرې نه کول! چې ما بیا وویل: زید، ته په غوسه یې؟ ماسره خبرې نه کوی هووووم؟؟

زید ستونی صاف کړو او په ارامه سره وایی: ښه یې؟
یغما-هو، هو، زه ډېره ډېره ښه یم، ته زما تر څنګ اوسئ دا ناشوني ده چې ښه نه اوسم!
زید خپل سر پورته کړ او زما په سر کېښود او ژوره ساه یې واخیسته! ما په ماشومانو په لهجه وویل: زید، ته زما ویښتان لاس ووهه؟

د زید موسکا مې احساس کړه، هغه زما په ویښتو ځو ښکلي مچو کیښودل،د هغه ګوتې زما ویښتو ته لاړه او یو ښکلی ساز یې جوړ کړی! شیطاني فکر د یادولو لپاره د هغه له اوږو سر پورته کوم او په پراخه موسکا سره وایم: زید، په یوه شپه کې دې څه وکړل؟ وګوره څومره بوډا شوي!هههههه ته دی ږیري ته وګوره!

زما د خبرو په تعقیب، ما خپل لاس د هغه په ږیره کېښود او زه د ماشوم په څیر لوبوم، زید په خندا راته وکتل او ویې ویل: زما خایستو، ته فکر کوې چې په یو شپه کې دومره بوډا شوم؟ ته نه پوهېږې چې څو ورځې بې پروا ویده وي! ته نه پوهېږې چې ما څه ورځې راوړی ای ظالمی!!؟ ته نه پوهېږې چې پرون شپه دوي لعنتی ماته څه وویل؟

زما لاس حرکت څخه ودریدل! او زه په حیرانتیا سره وایم: څو ورځې ویده وم؟

د زید سترګو د خپګان رنګ ونیو! خاموشه شو او څه یې ونه ویل چې ما بیا وویل: زید، راته ووایه، داسې نه چې کما تللی وم؟

زید سترګې بندې کړی او په آرامه یې وویل: هو شپږ ورځې ویده وې(یعني کما کې وی) ژوند مې شپږ ورځې او شپې چې هر یو یې په ما باندی زر کاله تیریده! هسی خو زه بوډا نه شوم!

یعني شپږ ورځې زه په خپل حال کې نه وم؟؟ یعنی په همدې خاطر تول حیرانه وو چې زه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ويښه شوم؟؟ زما خاوند په همدي خاطر مات شوي دي! زيد خپل د خبرى ورروسته په شيطانت وايي: او هو ربښتيا دا خبره هم بايد وکړم زه ځوان هلک وم ستا د لاسه بوډا شوم دی ځو ورځو کی نو هيس ډول حق نلری ماته بوډا وواييی او ما نشي پريخودلی، تا زه بوډا کړم، اوس مي بايد وزغمي د سترګو توره..

د زيد په خبره زه خپل سترګي تنګ کوم او په کلکه يي چونګاری کوم او وايم: چا وويل چي زه تا ايله کوم، هو؟ ليونی چنار ګل! که ته وغواړي، بيا هم زما لاس نه خلاصيدلی نشي!
زيد په لوړ غږ خاندی او ما خپل غيږ خواته کش کوی او وايي:ای زما زړه ليونيه !!!!ځومره چي زه ستا سرپناه پسي خفه وم، څومره زه ستا په خندا پسي خفه وم!
هيڅکله مي هغه ورځي فکر نه کاوه، چي دومره ژور عاشق (ميئن) شم.....

په خندا وايم: زيد، پاڅيږه، زما زغم ختم شو،اوس به ځوک راشئ زموږ پوزي به پري شي پخدای!
زيد- خو زما زغم زما د ژوند تر پايه نه ختميږي، زما زړه،ته نه غواړي چي پوزه دي پري نشي، نو ژر روغ شه چي کور او خپلي ژوند ته لاړ شو!

خدايه دی انسان سترګي ورځ په ورځ سپينيږي! په حيرانی وايم: يعنی چي ستا پوزه به نه پريږ کيږي او يوازي زما پوزه به پري شی! ته د شرم او حيا په نوم څه نه پيژنې؟

زيد خپلي وريځی اوچتي کړي او زه يي نور هم کلک خپل غيږه کي ونيولم او ويي ويل: نه، شرم څه شی دی! ؟ ته زما ښځه يي، نامحرمه خو نه يي يا نامحرمه يی راته؟ ؟

د خپلو خبرو په تعقيب يي شيطاني وخندل، چي ما په دروغجنه غوسه وويل: ته زما په کټ کي د شيطان په ځير پورت يي، غټ سړی يي، که زما څخه نه شرميږي، لږ خو خدای وشرميږه، پورته شه نو!

زيد په خندا وايي: يغما ته لېونی شوی يی؟؟ ولی وشرميږم،هسی مي عصاب مه خرابو ولا همدلته خبل تول وينتان شکوم!

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه هڅه کوله چې زما خندا کنټرول کړي، مګر کولی شم خپله خندا کنټرول کړم،د لبلبو په څیر د خندا تکه سره وم په خندا وایم: ولې خپل ویښتان شکوی؟ خبر اوسه،چې یو تار ویښته دی کم شوو،نه دی کوم خبره ختمه (تمام)؟

دخپلی خبرو په تعقیب، خپل سر پورته کوم او د هغه ویښتان خپلو د ګوتو سره څیرم چې زید وایي: یغما ته څه کوئ؟
یغما- ګورم چې ویښتان دی کم دی او که پوره!!
زید په لوړ غږ خندای او وایې: نه کم شوی دی،ستا په جدائی کې ټول توی شول!

زه پوهیدم چې هغه ریښتیا وایی، تل د کنټرول څخه بهر شی، نو خپل ویښتان شکوي! ما د ګواښ په توګه وویل: زید، پخدای که لاس دی ویښتانو کي ووهل،لاسونه به دی مات کړم،افسوس ستا په ویښتانو چنار ګل!
زید- په سترګو ښځي می زما واک ستا په لاس کې دی!

په شوندو مې پراخه موسکا راښکاره شوه او وایم: ښه سمه د اوس پورته شه،ځاي دي راته تنګ کړو!
زید- یغما همدا ستا زړه تنګون وو همدومره؟ د څو دقیقو لپاره مي پریږده چي راحته ساه واخلم.
یغما- خو زما ځاي دی راتنګ کړی وی توبه خدایه،هاا خفه وم مګر اوس خفه نه یم،که پورته نشوي داکټر ته غږ کوم نور دی زړه!

لیونی چنارګل نه پوهیده یو پیړی په اندازه خفه شوی وم، خو زه ویریدم چې څوک رانشي او به شرمو ونه شرمیږو خلکو ته، زه پوهیدم چې هرکله زما خبره رامخکی شي زید نور د هیچا خبرو ته ارزښت نه ورکوی..زید له یو ټوپ سره کټ څخه ښکته شو ظاهراً غوسه وو او ویې ویل: صحیح شو ځاي دی پراخه شو!؟

په یوه شیطانت موسکا سره،کټ د خپلو لاسونو او پښو سره ټول بستر محاصره کوم او وایم: هوو ډیر ډیرررر ځای مي پراخه شوو! سربیره پردې، وزن او دا سپورت عضلاتی هم باید اوبه کړي!

(c) ketabton.com: The Digital Library

زيد- بيا ولې؟؟
سغما- ځکه چې ډېر ځای نيسي هههههههه!

زيد په خندا ماته کتل، ما دا ټولې خبرې د هغه د مزاج د بدلون له امله کولې. زيد چوکی سره زما څنګ ته راغلی!د ماشومانو او مظلومانه يې وويل: ته زما په حق ډېره ظالمه يې بدرنګۍ!مجبور چې درباندی بنه(دويم ښځه) راوړم

د زيد په خبره بالښت ورته ورباندی ور غورځوم! او په حيرانتيا مې وويل: چاته دی بدرنګه وويل!؟؟په چا باندی بنه راوړی هااااان؟؟؟ (زيد وخندل او په خپلو سترګو يې ماته اشاره وکړه! چې ما په غوسه وويل: هلووو ليونۍ زيد خان! ته له کوم ځايه پوهه شی چې همدا بدرنګه چې لوړ قد،نری وريځی،ښايسته سترګې، غونچه شونډی ،بينی ګک قندول، او اخيره کې د شيدو په شان سپينه نو ځومره خاستګاری لری هوممم؟؟؟

او په عين حال کې،هم تاته او هم خپلی بنی ته اور اچوم سپين سترګۍبه بدرنګک!!
زه خبری کوم،او هغه ورو ورو خندل!زما خاوند خاندی، او زه د ګل پشان غوټيږم

زيد کرار وايې: اه، زما خايستو ځومره مغروره شوی! هو، زه ستا د ښکلا په پرتله هيڅ نه يم! په ناحقه خو ستا بت پرست نه يم!
خندل مې او په لوړ غږ وايم: وايې،زه قربان شم خپل مات شوی خاوند څخه!"
زيد- خدای دی نه کوی د سترګوو توره!هيڅکله داسې مه وايه حالت مې د خراب کيږی ستا دی لفظ ته.....؟!

په خندا مې ورته وويل: زيده زه د رښتيا ښېړ ښېړ ورځی ويده شويی يمه؟
د زيد څيره خفګان څرګند کړ او سترګې يی ښکته کړی.ما نه غوښتل چې د زيد خفګان وګورمه زيد خپل سر يی کرار وخوځول او ويې ويل:هو
يغما- بيا څه وشول؟
زيد- څه وشول؟؟؟
يغما- مطلب ولې دومره ويده شوی يمه؟

زيد نور هم خفه شو او په نيولې غږ يې وويل: ډاکټر ويل ته په هوښ راتلو لپاره بايد يو

(c) ketabton.com: The Digital Library

دلیل پیدا کړې.خو تا د هوښ راتلو لپاره حتمن کوم دلیل نه درلوده. حتا همدا پرون شپه یې وویل چې ماشین باید بند کړو او د بدن غړي دیــــ(زید خپل د خبرو دی ځای کې چوپ شو زید څه وویل؟ ما د هوښ راتلو لپاره دلیل نه درلود؟ مګر زید خپل زما لپاره دلیل نه وو؟ مطلب زید فکر کوی چې ما کوښښ ندی کړې په هوښ راتلو لپاره او زید می له پامه غورځولې.

په غوسه مې وویل: ډاکټر غلط کړی چې داسی یې ویلی .په هوښ راتلو می یو دلیل پورې اړه درلود.کنه ستا په شتون کې هېڅکله بی هوښه کیدلم نه. پوهېږې څه می په خوب لیدل هر وخت؟! یعنی شپږ شپې او ورځې مې یواځې همدا یو خوب مې لیدلې(زید ما خواته کتلو خبری یی نکول.چې ما وویل: زیده ته می لیدلی کوښښ می کول ستا خواته راشمه خو هغه ځنځیر چی زما په پښو لاسو کی تړلی وو نه می شو کولی درشمه.نپوهېږمه اخر ځل چی شاته تېل وهل شومه څه سبب شو چې ځنځیر وشلېدل او تا خواته می منډه کړل...

زید ډېر خفګان سره زما خواته کتل چې ما کرار وویل: زیده داسی مړاوی مه اوسه.وګوره جوړه تیاره یمه.بد بوتې بلا هم نه وهی.او تر څو چی ستا وینتان لکه غاښونو په شان دی سپېن نکړمه هیچ چیری نه ځمه وعده ده.

زما په خبری ښایسته خندا زما د خاوند په خوله راښکاره شول او ویې ویل: وعده ده؟ په ډاډمن لهجه او په خندا می وویل: وعده وعده ده.

مازدیګر ترور،اسما،او رحیم تره له ګلانو سره راغلل ډېر خوشحاله ول.او کامله شفا یی راته وغوښتله. یو ساعت کیناستل او بیار ولاړل.زید باندی تللی وو فکر کوم کار یی درلوده.حوصله می نه وه نوره او هوا هم تیاره کیدله. ځان می د مجلې په لوستلو بوخت کړی وو.او د چیستان په ځواب مې فکر کول.چې دروازه خلاصه شوه.
ور خواته می وکتل او حیرانه شومه زید له ګلانو او ډیرو پلاستیکونه یی په لاس د ننه شو.ډیره حیرانتیا می د زید ظاهرې بڼې ته وو؟! څومره یې په خپل ځان ګوتی وهلې وو.

ږیره یې کمه کړی وه.او نقره یی یخنقاق یی په ځان وو،په خندا زما خواته راغی.
او ویې ویل: د سترګو تور می ښکلی ده؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

بد بد مې ورته وکتل، چې زيد په حيرانتيا وويل: بيا څه شوې ولې داسې ګورې؟
يغما- لومړې نو چيرې ورک وې؟دوهم واده د دې چې دومره دې په ځان ګوتې وهلې؟!

زيد کرار وخندل او ويې ويل: لومړی خو ولاړمه او خپل ميني ته مې خريداری وکړه.
دوهم خپلې ښځې لپاره مې په ځان ګوتې وهلې کومه ستونزه ده؟
يغما- لومړی خو دې ښه وکړه د روغتون ډوډی بيخی زړه يې راله خرابه کړې بواځې
غرمه مې ډوډې يې خوړلې.او دوهم وای دې پرځان وی زيد که چا درته کتلی وی...
زيد په کړس کړس وخندل او ويې ويل: ښه نو چې راګورې نو زما ګناه څه ده؟!

يغما- تاته چا ويلي ځان نه يوسف د زمانې جوړ کړی؟ او څه دلته په جړ سر پرته يمه؟(
زيد د ډير خندا څخه خبری نشوې کولې چې ما بيا وويل: هييبی پر ما باندی خاندی؟!
زيد سر يې د نه پشان وخوځول او ويې ويل: نه خدای نکړی.
يغما- سمه ده ته راوړه څه دې راوړې.رشتېا کاکو خو د هير شوې ندی؟

زيد زما خواته راغی او سپېن ګلونه يې زما خواته ونېول او په خوشحالې وويل: دا دی
زما ګل ته ډالی ..
په خندا مې ګلان واخيستل او بوی مې کړل او ومې ويل: مننه جانان مې.
زيد داسې ښايسته وخندل چې بی اختياره مې وويل: ستا خندا زما ژوند ښايسته
کوي.وخانده او زما د ژوند اوری تل لپاره ښايسته کړه.

زيد- په سترررررګو ته همداسې راته ناری وکړه څه به تل درته خاندمه.(ګلونه يو
څنګ ته ايږدمه او پلاستيکونه يې له لاسه اخلمه.هههههههه داسی لکه يو ماشوم ته يې
چې خريداری کړی يی.له چپس څخه نيولې تر لالي پاپ ژاوله او ډول ډول جوسونه يې
اخيستی ول.اخ جان قربان مې له خاوند نه شمه.هههههههه خاوند ستا نه قربان.لکه يو
وړی پشان لګيا کيږمه خوړلو ته.. چې د زيد غږ اورم چې وايي:

زيد- جان مې لږ په کراره ولا تول يې ستا دی.
له خوړلو نه ډډه کومه او بالښت ته تکيه کوم او وايم:سمه ده هسې هم مړه شوم نوره.
زيد- کوم ځآی خو دی درد نکوی؟
د زيد د پعذابه ولو سوچ مي ذهن ته راغي او په شيطانه لحجه مي وويل: نه ښه يم بواځې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګروپ مړ کړه او خپله هم لاړ شه .
زید په حیرانتیا وویل: څه؟؟ چیرته ولاړ شمه یعنی څه غواړې؟نو ځه دا ټول لاره د چا لپاره راغلی یمه؟

اوږې می پورته واچولې او په خندا وایم: ماته یی څه د نرسانو لپاره به راغلی یې فقط چی زه دی نه پیژنمه!!؟
زید- یغما اعصاب می مه خرابوه سمه انسان غوندی کینه ولا خفه شوې یمه درپسې.
ای جان دومره یی په مظلوم انداز وویل چی زړه می ورته و سوځیدی او د یعذاب کولو مې ورنه ډډه وکړه. او ومې ویل: ښه سمه ده اوس ځان ماشوم ماشوم مکوه .
زید په خندا شو او ویې وویل:یغما کولی شې لږ ځآی قرض راکړې؟

خندا می تیره کړه او په تنده لهجه می وویل: نه ځآی می تنګ کیږی .
زید- پخدای هماغه کنج کی ځآن ځایومه څو دقیقو لپاره .
خندا می نور نه کنټرول کیده په خندا مې وویل: سمه ده.خو یواځې څو دقیقې!
زید خوشحاله شو وو خواته می راغی یوې خواته ټولیږمه او زید ته ځآی ورکومه.
زید کټ کی څنګه ته می تکیه وهی او وایې: دومره هغه چوکی کې کیناستلم بیخس ستړی شوم.

یغما- کاش کور ته تلی وایې!؟
زید- نه نو دومره هم ستړی نه یمه او هو یو بل څه غواړمه ښکاره کړمه درته.(زید خپل د خبری سره سم خپل موبایل راویستو او عکس زما سترګو مخې ته نیسې. موبایل ورنه اخلمه او عکس ته په غور ګورمه.د قصر (هال)په شانتی ځآی وو؟! په حیرت وایم: زید دا څه لپاره دی؟

زید په خوشحالي وایې: زما او ستا د واده تالار یو میاشت وروسته ان شاء الله.
واده مخکی لرو؟په حیرانتیا می وویل: ټوکی کوی؟
زید- نه ولي ټوکی وکړم؟! خیر کار کې تلوار ښه دی!

تر سهاره مو کیسی وکړی او ومو خندل،کله چی سهار زید له ډاکټر سره خبری وکړی او زما رخصتیی واخیستل.تقریبا یو میاشت تیره شوه او جالبه پیښې وشوې راسره.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لکه حسنات او خاله زما لیدو ته راغلل چې حسنات می هم ریباری وکړه.که څه هم د زید غیرت سره مقابل شو خو زما په شتون حل شو.امکان نه درلوده زما په شتون زما ورور ته چنارګل څه ووایی.خو زما کارونه یی بی ځوابه نه پرېښودل.

لکه ټام او جیری(پیشو او موږک)پشان شوې وو کله ناکله یی ځورولمه.اخر رضوان ا حسنات ته یی وړوکی محفل ونیول. او زمونږ دواړو واده یوه ورځ کی وټاکل شوه.
په حقه چې ښایسته جوړه وه دواړه.ورروسته له مودو د واده ورځ ورسیدله .هو سبا آخری ورځ زما پرته له تخلص می ده.سبا ته د ټولو مخ کی د زید تخلص ځانته اخلمه.یغما زید غضنفری.

سترګی می وتړلې خو خوب مې د سترګو څخه تختیدلې وو،په سختی می سترګی وتړلې او ویده شومه.سهار له آذانو سره پاڅیدمه.اودس می وکړو او د شکر سجده می پر ځآی کړه.حسنات او اسما راغلل راته .دری واړو جامی مو واخیستې او سینګارتون په لوری ولاړو.د سینګار کار تقریبا څلور ساعته وخت ونیول.
لومړی حسنات تیاره شوه.اوففف چې څومره ښایسته شوې وه د نکریزو شپی په جامو کی.

یغما- حسنات څومره ښایسته شوې یې ما شاء الله.
حسنات په ناز وخندل او وویل: مننه کوم خوږې می .
یغما- هغه خو هسی هم یمه خو ته هم ښایسته شوې یې .
زما په خبره حسنات او اسما دواړو وخندل.اوس زما د سینګار نوبت وو سینګار ښځې ته می ډیر تاکید وکړو چې ساده فیشن راته وکړی.ډیر سینګار می نه وو خوښ.

څوکی کیناستمه دوه ساعته می ښور هم ونخوړلو، کار یی خلاصیږی بالاخره او د پاڅیدو اجازه راکوی.زما سره د اسما کار هم خلاص شو.اسما هم ډیره ښایسته شوی وه د ارایشګرې او اسما و حسنات تعریف خندا یی راوستلو.سینګار والا ښه خپل کار کی بلد وو ډیر ښایسته او ساده فیشن یی کړی وو.

اسما په خندا راته وویل:اوففففف چې دواړه وریندار ګانی می سپوږمی په شان ښکلی شوې.نظر نشي ما شاء الله.

(c) ketabton.com: The Digital Library

حسنات له شرم نه په ډکه لهجه وویل:خپله هم ښایسته شوې یې ګرانې.
یغما- هوی مننه او تعریفونه پرېږدی زید او رضوان ته زنګ وکړی .چې راشی کار ختم دی.

اسما سر خوځوی او زید ته زنګ کوی او مور ته وايې: تاسې خپل شالونه خپل پر مخ واچوی هغوی هم اوس رارسېږي .

څنګه چې اسما ویلي وه مور هم خپل شالونه په مخ اچو او زید و رضوان ته په تمه کېږو وروسته له پینځه دقو د موبایل غږ پورته شو او اسما جواب ورکړو: سمه ده ورور دا دی در ووتلو(آسما مونږ ته اشاره کوی او وايې: هله چی راغلل یغما ته په تمه شه اول حسنات ورمه.ترور له رضوان سره راغلی په تمه نشی .
یغما- سمه ده لاړه شه.

اسما حسنات دباندی وړی او بیا راځی ما له لاسه نیسی او وايې: راځه ورېندار جانی.
کرار کرار د اسما سره له سینګارتون څخه وځو.سر می ښکته وو او شال سره می زید نشو لیدلی. خو پوهېدمه چې د نن شپې د مجلس لمر بیا هم زید دی.زید د موټر دروازه مور ته خلاصوی او څه وو اسما دواړه شاه سېټ کې کینو.

موټر له ښایسته سندری سره حرکت کوی.او وروسته له څو دقو تالار ته رسېږو. اسما زمونږ نه مخکی ښکته شوه او لاړه. چې ما وریسی ناری کړل:هی اسما چیرته ځی؟ ما اوس څوک یوسی.؟
زید په خندا وویل: څه دی ورمه.
له شرم نه می غمبوری سره شول .زید ښکته شو او د موټر دروازه یې راته خلاص کړه زه یې د لاس ونیولمه او په ښکته کیدو کی یی مرسته وکړه راسره. فرشته ترور او ترور دواړه زما ښه راغلاست ته راغلی ول.

لاس په لاس د زېد سره تالار ته ننوتلو او ناوی خونی ته لاړو.په ننوتو سره سترګی می په رضوان او حسنات ولګیدلی،حسنات سر یی ښکته نیولی وو او رضوان غږېده.
کرار د زید غوږ اندی ته وایم: زید وګوره دواړه څومره ښایسته ښکاری ما شاء الله.
زید- هو خایستو مې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د رضوان خبرو زمونږ خبرې بندې کړې: واه واه یوسف زلیخا راورسیدل(رضوان خپل د خبرو سره سم راغی او زید یې په غیږه ونیوی او ویې ویل:مبارک د وی وروره او تاته هم اغلې یغما.
زید- ژوندی اوسی رضوانه.اوس ته ما پرېږده او حسنات ته ولاړ شه چې زه خو خپل د میرمنې مخ خو وګورم..؟!

رضوان خاندی او سپېن سترګی وایی او ځی چې زه زید ته وایم: زید بده ده مننې ته د هم پرینښوده څه کار د وو ورسره .
زید- بد نده زما سپوږمی.نیو هېښږې دی ورځی ته می څومره انتظار کړی.(زید خپل د خبری سره سم خپل لاسونه پورته کوی او زما شال سم کوی نشم کولی دا وخت بیان او توصیف کړم درته زید زما او څه د زید له لیدو حیرانه ومه.اوففففففف د لونګی او افغانیو کالیو سره څومره ښایسته شوې وو.بیخی افسانو په شان.

زید کرار غږ باندی وویل: زر ما شاء الله ما شاء الله ژوند می(زه د شرم څخه سر ښکته اچوم چې زید په خندا وایې: همدا شرم می خوښېږې ستا خایستو مې.
زید زما لاس نیسی او رضوان او حسنات خواته ځي.نن دواړه ورونه ډیر ښایسته شوې ول وای د مجلس په بخیلو انجونو غږ می سم کومه او په لوړ آواز وایم: هی تورکیه څنګه نور دی ویستلی.
زما په خبری رضوان په خندا وایې: خپله خو دی زما فقیر د عالم څخه زیات نور ویستلی.
په خندا وایم:هغه خو ده ولی ته هم بد نه یی ورور.

څلور واړه خاندو چی زمونږ د خندا سره سم فرښته ترور خاله او اسما یوځای کوټې ته راننوځي، او مونږ د تالا مجلس سالون ته هدایت کوی اول حسنات او رضوان داخل کیږی بیا زه او زید ټول سالون تالار د چک چکو غږ نیسي لکه چې د زید عمه او مریم ندی راغلې! مجلس په خلاصیدو وو یواځې د سپین واده کالو اغوستل پاتي وه..

ما د حسنات سره د کالو په اغوستلو کې مرسته وکړل او هغې زما سره، د حسنات سپین د واده کالې زما د کالو څخه زیات ساده وه یو تورکي جوړه وه، د زید غږ مې وآوریدی چې ناری وهل: یغما راشم؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

یغما- هو راځه.
زید او رضوان دواړه جوړه رادخل کیږی کوټې ته، تورکې د حسنات خواته روان شو خو زید هک پک د دروازی مخکې ولاړ وو او ماته یې راکتل، د څو ثانیو وروسته زید زما خواته رانږدی کیږی او په پراخه مسکا وایې:

در وصف تو چې گویم؟؟
که تو خود جانې و جهانې....

د واده محفل خلاص شو او نکاح د دویم ځل لپاره وتړل شوه، او د مشرانو د لاسونو په ښکوله ولو سره چې د فرشته ترور، خاله، او رحیم کاکا چې زموږ دواړو هم د حسنات او هم زما د وکیل شو، ما په عمر کې دومره مهربان انسان نه وو لیدلی .. د مانې خواته روان شو فرشته ترور د دری منه سپاندی(اسفند) دود کولو وروسته اجازه راکوی هر یو خپلې کوټې ته لاړشې، زید د محفل څخه نیولې تراوسه زما لاس کلک نیولې وو او یو ثانیه یې لا خوشې نکړو ټول وخت یې راته ښایسته اشعار زمزمه کړل..

زید د کوټې دروازه خلاصه وی او دواړه کوټې ته ننوځو، وای دا کوټه سومره ښایسته سینګار شوی وه، ټول کوټه د سپین ګلابو باندی ډیزاین شوی وه او د ګلابو ښایسته بوی ټوله کوټه نیولې وه، زید غټه ساه اخلې او په خندا وایې: اه خلاص شو راحته شوم.(او خپل د خبری سره سم ما د لاس څخه نیسې او د کټ خواته ځې د واړه کوره ښنک په ښنک په کټ کې کینو، زید زما سترګې ښکله وی او زه یې په مقابل کې دهغه مردانه لاس ښکله وم..

زید خپل سر زما غیږ کې ایږدی او خپل په ښایسته غږ وایې: اه زما خایستو، د زر کلونو په اندازه ستړی یم! دا لاری سومره خاوری او تکلیفونه درلودل! خو شیرنې او خوږ والې یې د درد څخه زیات وو! خایستو مې غواړم د زر کالو په اندازه ستا غیږه کې خوب وکړم او ته راته کیسې وکړی..

خپل لاس د زید په ویښتیانو کې تیره وم او وایم: نو کیسه درته وکړم؟
زید- زما عمره ته یواځې کیسه وکړه زه د عمر تر اخیره ستا د کیسو د آوریدو څخه نه ستړی کیږم!

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زيد په خبره خاندم او وينتيان يې ښكله وم او وايم: نو غوږ ونيسه زما مغروره چنارګل(خپل ستوني صاف كوم او كرار د كيسې په بيان كولو شروع كوم:

وو نه وو په پخوا زمانه كې يو جنۍ وه..
په نوم د يغما، زړه يې د نوم پشان د غمونو كور وو..

تقدير يې د شپې پشان تور او بدبخت وو..
ناساپه د دى په ژوند يو ړنا وپرقيده..

تور او د غم آسمان باندى يو لمر وځليدى..
زړه يې يو سړى و تخته ويې...

هغه سړى چې د يوسف پشان خايسته وو...
او د زليخا پشان عبادت كونكې..

د قيس د جنون (مجنون) په اندازى..
او خپل د غرور تر حده..

هغه كس بل سوک نه وو بلكې د هغې بت پرست..
زيد مشهور په بت پرست..

هغه بت برست چې د هغه مينې د هغه بت ته نوى ژوند او نوى روح وركړل، هغه بت چې د بت پرست په مينه ليونى شو او ساه او روح يې واخيستل او د زيد په مينه كې ډوبه شول...

#د بت پرست ناول پاى...
#ليكوال: ناشناس...
#ژباړونكې: خواجه زى خيروندیه اداره..

(c) ketabton.com: The Digital Library

مننه کوم د ټولو هغه ملګرو څخه چې د ژباړې او د ناول په نور تخنیکي کارونو کې زموږ سره مرسته وکړل او خاص مننه ستاسو لوستونکو څخه چې موږ مو حمایت او تشویق کړو دا وو د بت پرست ناول پای د نور داسې خونده ور ناولونو د ویلو لپاره زموږ د ټلګرام چینل جوین او خپل ملګری دعوت کړی...

#خواجه زی صاحب.

Https://t.me/shuhab00

Edit From bashir Ahmad Shabab

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library